

اداره آموزش شرکت پالایش نفت اصفهان

روغن های روانکار صنعتی

شناخت انواع روش تولید خواص طبقه بندی سطح کیفیت کاربرد تصفیه و آنالیز روغن

تهیه و تنظیم:

مهندس مهدی نصرآزادانی

فهرست مطالب

۳	مقدمه
۶	تعریف روانکاری و وظایف روانکارها
۱۰	تقسیم بندی روانکارها
۱۳	عملیات پالایش نفت خام
۲۳	اصول کار کارخانه های روغن سازی
۳۶	خواص فیزیکی و شیمیائی روغن ها
۵۷	روش ساخت روغن های روانکار
۵۹	انواع مواد افزودنی مورد استفاده در روغن های روانکار
۷۲	طبقه بندی روغن های روانکار (گرانروی-سطح کیفیت)
۸۵	تست های ارزیابی و عملکرد روغن ها
۸۷	شاخص های کیفی و تست های آزمایشگاهی روغن
۹۷	تست های موتوری و دستگاهی روغن
۱۰۱	روغن های دنده
۱۰۷	طبقه بندی روغن های دنده
۱۱۳	روغن توربین
۱۱۹	فیلترهای روغن (انواع و طبقه بندی)
۱۲۳	گریس ها
۱۳۴	طبقه بندی گریس ها
۱۴۰	روش های تصفیه روغن های کارکرده
۱۴۸	چگونگی کنترل روغن هادر حین کار
۱۴۹	روش های آنالیز روغن
۱۶۹	سیستم های روانکاری
۱۸۴	ضمائم

مقدمه

باعنایت به نقش حائز اهمیت روغن های روان کننده درافزایش طول عمردستگاه هاوماشین الات و لزوم انتخاب واستفاده صحیح وبجای انها لازم است کلیه مهندسين تکنسین ها وکلیه کسانی که به هر نحو با ماشین الات وروغن ها سروکاردارند ویاازماشین الات استفاده می کنندبخصوص پرسنل تعمیر و نگهداری و عملیاتی وحتى مدیران خرید،اطلاعات وشناخت لازم و کافی ازروغن های مختلف داشته باشند تا بتوانند نسبت به خرید وانتخاب روغن با گرید و کیفیت مناسب موردنیازدستگاه هاوماشین الات خود اقدام نمایندو حداکثرکارائی و راندمان راز ماشین بدست آورند.

باعنایت به ناشناخته بودن روغن ونقش های متعددان درماشین الات وعدم امکان تمیزدادن کیفیت انواع روغن های خوب وبد ازیکدیگر،انتخاب روغن مناسب برای دستگاه پارامتر بسیارمهمی محسوب می شودکه نیازبه دانش مختصری رادراین زمینه طلب می کند. باتوجه به کمبودمنابع اطلاعاتی مناسب دراین زمینه به فضل خدای متعال توفیقی حاصل گردیدتابتوانم درادامه تهیه جزوات و کتب آموزشی نسبت به گردآوری، تنظیم وچاپ این مقوله اقدام نمایم که امیداست شروعی باشد در جهت شناخت و استفاده بهینه ازروانکارهاوقدمی هرچندناچیزدرجهت انجام وظیفه وکاهش وابستگی ها برای ساختن ایرانی ابادوازادباشد واگراجرایی داشته باشد ان راتقدیم روح ملکوتی امام راحل وروح شهدای بخون خفته وطن و تمامی کسانی که درجهت ابادانی و اعتلای این اب وخاک قدم برداشته اندوحتى عزیزترین گوهر هستی خود را درطبق اخلاص تقدیم پروردگار خود نمودندوتلاش کرده اند تا امروز مابتوانیم مفتخر و سر بلند زندگی کنیم می نمایم . امیداست این مقوله مورداستفاده کلیه علاقه مندان در این زمینه واقع گردد و اینجانب رانیزازدعای خیر خود فراموش نفرمایند. البته این مقوله خالی از اشکال نبوده وبی صبرانه منتظر دریافت نقطه نظرات کلیه خوانندگان ،دوستان وعلاقه مندان عزیز هستیم تانشا!.....بتوانیم درچاپ های بعدی مدنظرقراردهیم وان راتصحیح نمائیم.

درپایان فرصت راغنیمت شمرده وبرخود لازم می دانم ازمسئولین محترم اداره آموزش شرکت پالایش نفت اصفهان که درامرتهیه وچاپ این مقولهودیگرجزوات زحمات زیادی راتقبل نموده اندوهمچنین کلیه کسانی که به انجا مختلف دراین امر بااینجانب همکاری نموده اندکمال تشکر وقدردانی رابنمایم و از خداوند متعال توفیق روز افزون همگان را طلب می نمایم.

شهریورماه ۱۳۸۴-مهدی نصرآزادانی

تاریخچه روغن

تا قبل از سال ۱۸۵۶ روغن مورد نیاز، برای روانکاری چرخ های ارباب ها..... از منابع روغن های حیوانی مثل روغن نهنگ، گاو، خوک و... و همچنین روغن های گیاهی بدست می آمد ولی به دلیل این که مقاومت آنها پایین بود و سریعاً تجزیه و فاسد می شدند مواد استفاده آنها محدود بود. هر چه کارها سنگین تر شد صنعت نیاز بیشتری به مواد جدیدتر پیدامی کرد تا قادر باشند اصطکاک بین سطوح متحرک را کاهش دهند. ولی پس از استخراج نفت و پیشرفت سریع صنعت نفت در سال ۱۸۸۳ و بهبود فرایندهای تقطیر و تصفیه نفت خام روغن های نفتی تولید شده جایگزین روغن های چرب گردید و امکان استفاده از روغن های صنعتی در روغن کاری مقدور شد و روغن های نفتی خیلی سریع برتری خود را نسبت به انواع دیگر روغن ثابت نمودند و در نتیجه استفاده از روغن های حیوانی، نباتی، ماهی و..... برای روانکاری به تدریج منسوخ شد.

همگام با پیشرفت صنایع نیاز به روغن های با کیفیت بالاتر بیشتر شد. در ابتدای گردید با تصفیه بهتر روغن و افزودن مواد افزودنی جدیدتر و با کیفیت بالاتر، روغن مناسب با طول عمر بیشتر تولید شود ولی باز با افزایش نیازهای زندگی و پیشرفت علم و تکنولوژی و دست یابی بشر به تکنولوژی های جدید و تسخیر فضا و کرات دیگر نیاز به تولید روغن های متعدد گردید که باتیبه و ساخت روغن های مصنوعی که از طریق فعل و انفعالات شیمیائی پیچیده ای بدست می آیند روغن هایی ساخته شده که قادر به تحمل رنج وسیعی از فشارها و درجه حرارت ها برای کاربردهای خاص خود باشند.

همچنین ظهور انرژی هسته ای نیز بعد دیگری به نیازهای روان کننده ها و دیگر محصولات نفتی افزوده است. وسایل موجود در صنایع هسته ای اعم از راکتورهای تحقیقاتی و تولید نیرو، ماشین آلات فرایند سوخت، حمل کننده ها، جرثقیل های تاسیسات تولید تشعشع و..... به روغن ها و گریس ها و مایعات الی خاصی برای انجام روانکاری دارند و از آنجائی که صنعت نیروگاه هسته ای هنوز در حال توسعه می باشند و نمونه های طراحی شده و شرایط عملیاتی در حال تغییر هستند راه طولانی درپیش روی مهندسین و محققین شاغل در ساخت روانکارها قرار داده است.

انواع روغن

روغن سیالی است که کاربردهای بسیار متنوع و نتیجتاً انواع بسیار گوناگون و متفاوتی دارد ولی در نظر عده زیادی از مردم همه اینها یک نوع کالا جلوه می کند و فرقی بین آنها گذاشته نمی شود. یکی از دلایل این امر احتمالاً این است که روغن ها دارای ماده مشترکی هستند که روغن پایه نامیده می شود. ولی با کاربردهای جدید و امروزی، دیگر نام روانکار بازگوکننده تمام وظایف روغن ها نیست و از روغن ها برای موارد متعدد استفاده می شود که علاوه بر روانکاری نقش های خیلی بیشتری را در دستگاه ها و ماشین الات ایفا می کنند.

انواع روغن ها عبارتند از:

۱- روغن های روان کننده Lubricating Oils که شامل:

الف- روغن های موتور Motor Oil

ب- روغن های توربین Turbine Oil

پ- روغن های دنده Gear Oil

ت- روغن های صنعتی Industrial Oil

۲- روغن های انتقال حرارت Heat Transfer Oil

۳- روغن های انتقال قدرت Hydraulic Oil

۴- روغن های خنک کننده تراشکاری Coolant Oil

۵- روغن های محافظ Protecting Oil

۶- روغن های عایق کننده Insulation Oil

۷- روغن های عملیات حرارتی و آبکاری Quenching Oil

۸- روغن های عملیات نورد و شکل دهی فلزات

۹- روغن های فرایندی شامل:

الف- روغن های فرایند نساجی (روانکاری نرم کنندگی حفاظت جلوگیری از الکتریسیته ساکن)

ب- روغن های فرایند لاستیک

پ- روغن های فرایند چرم

ت- روغن های فرایند کف و.....

باعنایت به اهمیت نقش روغن در روانکاری بیشترین حجم این مقوله در باره روانکارها خواهد بود و در بخش های انتهائی نیز بحث های مختصری راجع به دیگر روغن ها خواهد شد.

روانکاری

روانکاری علم تسهیل حرکت نسبی سطوح در تماس بایکدیگرمی باشد و روانکار ماده ای است که به منظور کاهش اصطکاک بین دو سطحی که نسبت به هم دارای حرکت هستند قرار می گیرد و با ایجاد فیلمی از روغن از تماس فلز با فلز جلوگیری می نماید.

وظایف روغن های روانکار

روغن های روان کننده بسته به شرایط کار دستگاه وظایف زیر را انجام می دهند:

- ۱- روان کنندگی و کاهش اصطکاک با تشکیل فیلم روغن بین قطعات ثابت و متحرک به منظور به حداقل رساندن اصطکاک و جلوگیری و تقلیل و تاخیر در سایش در حین کار.
 - ۲- جذب و انتقال حرارت و خنک کردن و کنترل دمای قطعات.
 - ۳- جلوگیری از اثرات ضربه قطعات بر یکدیگر در حین حرکات مکانیکی قطعات.
 - ۴- آب بندی فواصل بین قطعات.
 - ۵- جلوگیری از فساد و خوردگی.
 - ۶- از ته نشین شدن مواد لجنی در موتور جلوگیری کند.
 - ۷- عمل کننده به عنوان حامل Carrier مواد شیمیایی یا ذرات ساییده شده موجود در روغن و انتقال آنها از محوطه یا اتاقان ها و دیگر نقاط روانکاری شونده به داخل مخزن روغن و جدا کردن این ناخالصی ها در داخل فیلتر روغن.
 - ۸- شستشو و تمیز کردن قطعات و جلوگیری از ته نشین شدن و آلودگی روغن (به خصوص در موتورهای احتراق داخلی).
 - ۹- صرفه جوئی در مصرف انرژی (کاهش توان مصرفی) با کاهش اصطکاک.
 - ۱۰- بالا نگه داشتن راندمان و قدرت موتور.
 - ۱۱- معلق نگه داشتن مواد زائد و جلوگیری از رسوب آنها بر روی قطعات.
 - ۱۲- حفاظت از سطوح در مقابل زنگ زدگی و خوردگی شیمیایی.
 - ۱۳- کاهش توان مورد نیاز.
- که نتایج (توجیحات اقتصادی) آن شامل موارد زیر است:
- ۱- افزایش طول عمر مفید قطعات تحت نیروهای اصطکاک.
 - ۲- کاهش قیمت تمام شده تولیدات در اثر کارکرد بیشتر ماشین آلات.
 - ۳- کاهش نیروی انسانی تعمیرات و هزینه تعویض قطعات دستگاه ها.

۴- کاهش هزینه های مصروفه جهت تامین توان مورد نیاز (کاهش توان مصرفی).

ثمرات آن می باشد.

لازم به توضیح است که برای روان کنندگی و ایجاد فیلم مایع بین دو قطعه متحرک تنها از روغن های روان کننده استفاده نمی شود بلکه در بسیاری از موارد از مایعات دیگر نیز استفاده می شود به عنوان مثال برای روانکاری پکینگ های پمپ های گریز از مرکز از مایع پمپ شونده که هرسیالی می تواند باشد (به غیر از سیالات خیلی خورنده و کثیف) برای روانکاری و ممانعت از تماس قطعات داخلی پمپ ها نظیر رینگ های فرسایشی بوش ها رینگ های داخلی و..... از مایع داخل پمپ و همچنین برای روانکاری قطعات ثابت و متحرک مکانیکال سیل ها Rotary & Stationary از مایع اب بند شونده داخل استافینگ باکس نظیر اب مواد نفتی یا هرمایع دیگری استفاده می شود و به همین دلیل توصیه می شود که این دستگاه ها به هیچ عنوان بدون مایع راه اندازی نشوند و حتی با انجام عملیات هواگیری شرایط مناسبی برای روانکاری را بوجود می آورند.

خواص ضروری روغن های روان کننده

روغن های روان کننده باید:

- ۱- دارای گرانیروی یا ویسکوزیته مناسبی باشند تا فیلم روغن با ضخامت مناسبی تشکیل و باعث کم شدن اصطکاک و ساییدگی و انتقال حرارت و ضربه گیری و اب بندی و انتقال نیرو را بخوبی انجام دهند.
- ۲- گرانیروی خود را در محدوده درجه حرارت کاری در حد کافی حفظ کنند تا لطمه ای به انجام وظایف آنها وارد نشود (در اصطلاح گفته می شود شاخص گرانیروی Viscosity Index به اندازه کافی و بالایی داشته باشند).
- ۳- در مقابل تجزیه حرارتی و اکسیداسیون (سوختن) به حد کافی مقاوم باشند.
- ۴- باعث زنگ زدگی و خوردگی بیش از حد قطعات ، که توسط مواد اسیدی و ساینده بوجود می آید نشود.
- ۵- دارای مواد پاک کننده و معلق مناسب باشند تا از ته نشین شدن رسوبات در لابلای قطعات جلوگیری نماید.
- ۶- در سرما به اندازه کافی روان باشند تا شروع و ادامه حرکت قطعات آسان شود.
- ۷- اثر نا مطلوبی روی قطعات غیر فلزی مثل کاسه نمدها و... نداشته باشند.
- ۸- روی قطعاتی که با آنها در تماس است و همچنین روی اجزای درونی خودشان اثر نا مطلوب نداشته باشند و بین آنها اجزا سازگاری وجود داشته باشد.
- ۹- از نظر عواملی نظیر فراریت آتش گیری و نظایر آن در شرایط مناسبی قرار داشته باشند.

۱۰- روغن ها باید بتوانند اثرات نامطلوب ناشی از کار دستگاه مثل احتراق و یا مخلوط شدن با آب در توربین های بخار و... را تا حد ممکن خنثی نمایند.

۱۱- موادالوده کننده خارجی مثل گرد و خاک و..... همراه نداشته باشند.

۱۲- در حین کار ایجاد کف نکنند.

۱۳- در شرایط عملیات و طول زمان سرویس خواص خود را محفوظ نگه دارند.

۱۴- خاصیت ضد زنگ زدگی داشته باشد به خصوص وقتی که در محیط عمل ممکن است رطوبت وجود داشته باشد.

۱۵- خاصیت ضد فرسودگی داشته باشند.

۱۶- در درجه حرارت عملیات، سرعت و بار غلظت مناسبی داشته باشند.

اکثر ویژگی های فوق الذکر تقریباً در تمام روغن ها بطور مشترک ضروری است ولی ممکن است در هر مورد خاص، موارد معینی از آنها اولویت بالاتری داشته باشد. علاوه بر این ممکن است هر روغن مخصوص ویژگی های مشخص نیز برایش ضروری باشد مثلاً قدرت پاک کنندگی که جز خواص ضروری روغن موتور های بنزینی و دیزلی و نظایر آن است و یا تشکیل شدن یک امولسیون پایدار روغن و آب برای روغن های حل شونده تراشکاری و جداسدن آب از روغن در مدت زمان کوتاهی برای روغن های توربین های بخار (به همین دلیل روغن های توربین ها نباید با موادی مثل پاک کننده ها که باعث ایجاد امولسیون و جداسدن آب و روغن می شوند مخلوط شوند) همچنین روغن ترا نسفور ما تورها و نظایر آن باید در حد بالایی عایق الکتریسیته باشند و روغن های هیدرولیک باید مقاومت مولکولی بالایی برای تحمل فشار های بالا را داشته باشند تا عمل انتقال نیرو را به نحو احسن انجام دهند که جهت دادن خواص ضروری به روغن ها با اضافه کردن مکمل های Additive مورد نیاز هر شرایط به روغن پایه باعث بهبود خواص آن می شود که در فصل های آتی بطور مفصل راجع به آنها بحث خواهد شد.

البته تمامی این وظایف با شدت یکسان در همه موارد، مورد نیاز نیست و بسته به مورد، نوع کار برد و مصرف روغن ممکن است بعضی از وظایف فوق از وظایف اصلی روغن و بقیه به عنوان وظایف فرعی مطرح باشد. لازمه لغزش بین دو سطح که توسط روغن روانکاری می شوند مولکولهای روغن است که بستگی به ضریب اصطکاک بین سطح لغزنده و روغن دارد و برای لغزش با ضریب اصطکاک کم باید روغن مناسب باشد و غلظت آن طوری باشد که در مقابل درجه حرارت های بالا و فشارهای وارده ثابت بماند و خاصیت روانکاری خود را از دست ندهند.

نکته حائز اهمیت این است که روغن ها برای این که بتوانند وظایف خود را به درستی انجام دهند، باید دارای شرایط ویژگی های معینی باشند که در واقع همین خواص روغن ها است که روغن های مختلف و کیفیت آنها را متمایز می کند. همچنین به دلیل ویسکوزیته روغن، در خود روغن نیز نیروی اصطکاک ایجاد می شود که باید در محاسبات یا تاقانها منظور گردد.

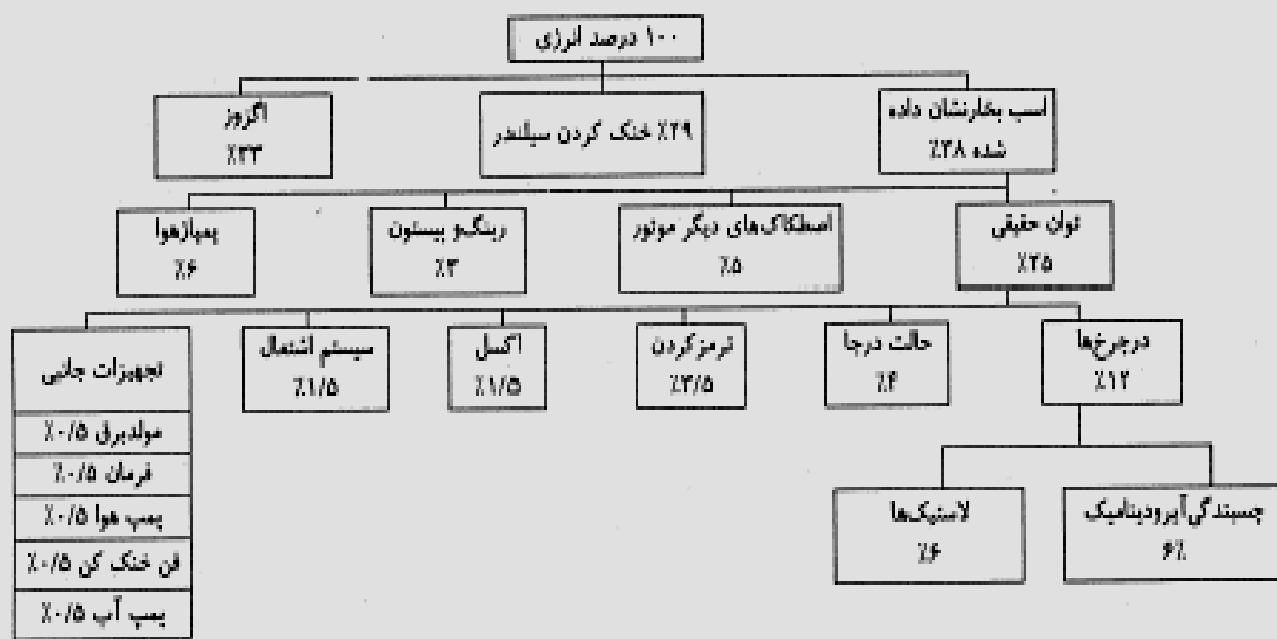
استفاده از روغن مناسب می تواند مزایای زیر را در بر داشته باشد:

۱- کم شدن مصرف سوخت.

۲- کاهش اصطکاک و توان مصرفی .

۳- افزایش طول عمر ماشین و قطعات آن .

در جدول زیر توزیع انرژی برای یک موتور بنزینی نمونه نشان داده شده است. همانطور که ملاحظه می شود افت انرژی بخاطر اصطکاک مربوط به روغن در ناحیه رینگ ها و ناحیه حرکت پیستون ۳ درصد است و افت های دیگر مربوط به خاصیت اصطکاکی روغن در یاتاقان ها و سوپاپ ها و خود روغن به تنهایی (در اثر گراندروی) مجموعاً ۵/۴ درصد است. اگر روغن ایده الی (روغن بدون اصطکاک) وجود داشته باشد که بتواند این ۸/۴ درصد افت اصطکاک را برطرف نماید توان حقیقی موتور می تواند تا حدود ۳۰ درصد افزایش یابد که مبین نقش بسیار بالای روغن در عملکرد دستگاه ها و ماشین الات است و در طراحی موتور ها، یکی از پارامترهای کلیدی بشمار می رود.

تقسیم بندی روانکارها

بطور کلی روانکارها در چهار دسته طبقه بندی می شوند:

۱- روانکارهای گازی

۲- روانکارهای جامد

۳- روانکارهای نیمه جامد

۴- روانکارهای مایع

مورد استفاده روانکارهای گازی در درجه حرارت های خیلی زیاد (بالتر از ۸۰۰ درجه سانتیگراد) یا خیلی پایین (حدود ۲۰۰- درجه سانتیگراد) است.

موارد کاربرد روانکارهای جامد برای شرایط خاص است به عنوان مثال در راکتورهای هسته ای که روانکار باید در برابر انرژی تشعشعی زیاد مقاوم باشد و یا در مواردی که لازم است روانکار تحت شرایط خلا فراریت کمی داشته باشد. یکی از مهمترین روانکارهای جامد گرافیت است که از لحاظ شیمیائی در مقابل اشعه رادیواکتیو نیز بی تفاوت است و علاوه بر آن از این روانکار در درجه حرارت های بالا نیز استفاده می شود زیرا حتی در اثر سوختن نیز دبی اکسید کربن تولید نمی کنند و بدون این که ذراتی در محل باقی بگذارد از محیط روانکاری خارج می شوند.

گریس ها جز مواد روان کننده نیمه جامدی هستند که از مخلوط کردن یک عامل سفت کننده در روانکار مایع بدست می آیند و در مواقعی که نیاز است روان کننده در وضعیت اولیه در یک مکانیزم باقی بماند خصوصاً در محلهائی که امکان روانکاری مجدد محدود باشد یا از نظر اقتصادی غیر قابل توجیه باشد از انواع گریس ها برای روانکاری استفاده می شود

روانکارهای مایع بیشترین کاربرد عمومی و تخصصی را دارند و در دو دسته زیر طبقه بندی می شوند:

الف- روغن های معدنی Mineral Oils

ب- روغن های مصنوعی Kintetic Oils

هر دو نوع روغن معدنی و مصنوعی و تصفیه به نوعی از نفت خام مشتق می شوند با این تفاوت که روغن های مصنوعی با انجام یک سری واکنش های شیمیائی دقیق و کنترل شده بر روی محصولات مختلف پتروشیمی بدست می آیند و در نتیجه کارائی خیلی بالا و نهایتاً قیمت تمام شده بالائی دارند ولی روغن های معدنی از تقطیر نفت خام و جدا کردن یک واکنش شیمیائی کنترل شده بدست می آیند بنابراین نسبت به روان کننده های مصنوعی دارای قیمت کمتر و مصرف بیشتری باشند. روغن های معدنی از بهترین و مناسب ترین مواد برای روانکاری هستند و آنها را می توان بصورت خالص یا با اضافه کردن مواد افزودنی Additive استفاده کرد.

روغن های مصنوعی Kintetic Oils

باتوجه به قدرت و راندمان بالای موتورهای مدرن امروزی که اکثر در شرایط سختی کار می کنند روانکاری قطعات آنها توسط روغن های تولید شده از هیدروکربورهای معدنی امکان پذیر نیست همچنین برای صنعت هواپیمائی کمبود روغن موتور با نقطه ریزش خیلی پایین و همچنین نیاز به روغن های با کیفیت های بالا باعث استفاده روز افزون و توسعه روغن های مصنوعی شده است.

مشخصه های بارز روغن های مصنوعی عبارتند از:

۱- تغییرات کم گرانی نسبت به افزایش درجه حرارت.

۲- ثبات شیمیائی پایدار.

۳- طول عمر بالا.

۴- مقاومت زیاد در برابر اکسیداسیون.

۵- مقاومت در برابر پرتوهای رادیواکتیو.

۶- مقاومت بالا در برابر آتش گرفتن.

۷- حفظ ثبات در مقابل حرارت زیاد.

۸- فراریت کم

ولی به دلیل نیاز به فرایندهای پیچیده و هزینه های تولید بالا، روغن های مصنوعی دارای قیمت های بیشتری نسبت به روغن های معدنی که از مواد نفتی بدست می آیند می باشد و همین امر باعث گردیده که روغن های معدنی هنوز به وفور در اکثر صنایع و ماشین آلات مورد استفاده زیادی داشته باشند. بعضی از روغن ها و مواد مایع روانکاری نیز از سایر مواد معدنی یا روغن های نباتی بدست می آیند ولی اهمیت روغن های معدنی و موارد استفاده آنها بیشتر از انواع دیگر است.

مزایای روغن های معدنی

۱- خواص فیزیکی و شیمیائی آنها را می توان دقیقاً به دلخواه در هنگام تولید کنترل کرد.

۲- قابلیت تحمل طیف تقریباً وسیعی از درجه حرارت را دارند.

۳- با مواد شیمیائی الی قابل اختلاط هستند که همین باعث امکان اضافه کردن مواد افزودنی به آنها و تغییر نحوه عملکرد آنها بر طبق خواسته ها و شرایط کاری می شود.

۴- سازگاری آنها با لاستیک ها و پلاستیک هائی که در ساخت کاسه نمدها و دیگرابندها استفاده می شوند زیاد است.

۵- ارزان بودن و در دسترس بودن زیاد آنها.

۶- دارابودن پایداری و مقاومت قابل قبول آنها.

۷- بی اثر بودن و غیرخورنده بودن آنها از نظر شیمیائی و قابلیت آنها در حفاظت از سطوح در برابر عوامل خورنده شیمیائی و عوامل مخرب فیزیکی.

۸- قابلیت جذب و انتقال حرارت های ناخواسته.

۹- دارابودن شرایط اصلی مورد نیاز برای یک روان کننده خوب که قبلاً بیان شده است.

روش تهیه روغن های معدنی

امروزه اغلب روغن های مصرفی عمومی از نفت خام که عمدتاً شامل عناصر هیدروژن و کربن می باشد بدست می آیند. بر طبق نظریه دانشمندان، نفت طی صدها هزار سال فعالیت باکتری ها بر روی گیاهان دریایی بوجود آمده است. نفت خام پس از استخراج از چاه و جدا شدن گازها و نمک های محلول در آن توسط پمپ های مخصوص وارد پالایشگاه های نفت می شود و با انجام عملیات تقطیر و تصفیه روی آنها فرآورده های مختلفی از آن بدست می آید که یکی از محصولات آن برش روغن های معدنی Lube Cut است که این مواد به کارخانه های روغن سازی ارسال می گردند تا ناخالصی های موجود در آن گرفته شود و از آن روغن پایه بدست آید و سپس با اضافه کردن مواد افزودنی شیمیائی مناسب برای بهبود دادن خواص آنها روغن های صنعتی مورد نیاز از آن بدست می آورند.

اصول کار پالایشگاه های نفت

اساس کار پالایشگاه های جداسازی مواد مختلف نفتی بر مبنای اختلاف نقطه جوش آنهاست که این کار در برج های مخصوص تقطیر انجام می شود. روش کار به این ترتیب است که ابتدا نفت خام تا درجه حرارت مناسبی گرم و وارد برج تقطیر می شود. در برج تقطیر کلیه مواد موجود در آن بخار می شود و بطرف بالای برج حرکت می کنند. سپس در قسمت های مختلف برج بخارات به تدریج سرد و به مایع تبدیل می شوند و از کف تابالای برج به ترتیب مواد سنگین تا سبک تفکیک می شود. به عبارت دیگر فرآیندی را که در آن نفت خام او لیه در فشار اتمسفر یا خلأ تبدیل به محصولات خام Raw Product می شود را عملیات تقطیر می گویند.

تقطیر شامل دو مرحله است:

الف- تقطیر در فشار اتمسفر Atmospheric Distillation

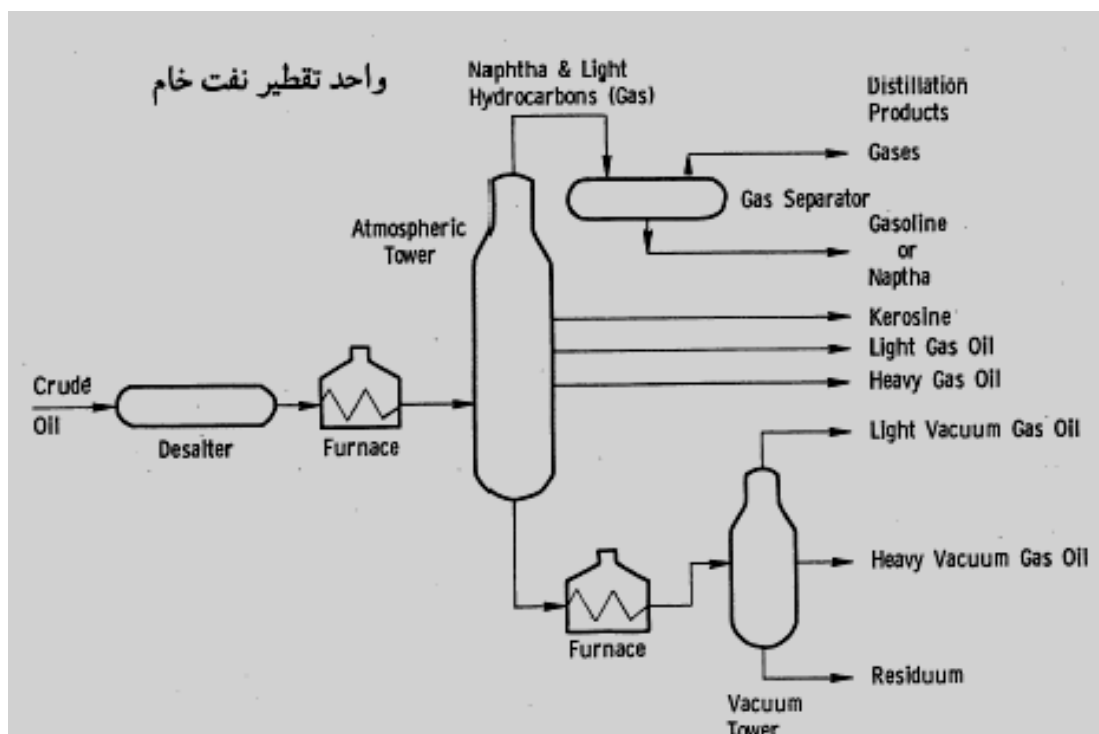
ب- تقطیر در فشار خلأ Vacuum Distillation

تقطیر در فشار اتمسفر Atmospheric Distillation

نفت خام ورودی به واحد تقطیر ابتدا با آب مخلوط می شود تا نمک های موجود در آن با آب حل شوند و سپس وارد ظرف نمک گیر Desalter می شود. نمک همراه نفت خام در آب حل می شود و آب نمک به دلیل دارابودن دانسیته بیشتر در قسمت کف Desalter از نفت خام جدا می شود و قطرات دیگر آب همراه با روغن نیز به روش

الکتریکی ازان جدامی شوند، و پس از ترک کردن مخزن نمک گیر توسط محصولات گرمی که از واحد خارج می شوند (در مبدل های حرارتی) گرم ترمی شود و وارد ناحیه برج پخش خوراک Flash Drum می شود در این برج یک نوع جداسازی اجمالی Rough Separation فاز گاز از مایع صورت می گیرد تا با جدا نمودن گازهای همراه نفت خام از بالا رفتن ظرفیت کوره ممانعت شود. سپس نفت خام توسط پمپ های خوراک واحد از قسمت پایین مخزن Flash Drum پمپاژ و وارد کوره می شود و تا درجه حرارت ۶۰۰ الی ۶۵۰ درجه فارینهایت حرارت داده می شود تا جهت جدا سازی برش های گوناگون به برج تقطیر در فشار اتمسفر وارد شود (اگر نفت خام بیشتر از درجه فوق گرم شود امکان تجزیه آن وجود دارد) نفت خام داغ خروجی از کوره همراه گازهای جدا شده در Flash Drum مخلوط می شوند و وارد برج تقطیر در فشار جو می شوند، بخارات حاوی مواد سبک بطرف بالای برج می روند و مایعات سنگین باقیمانده به سمت پایین ریزش می کنند.

برج های تقطیر دارای تعدادی سینی فلزی سوراخ دار هستند که باعث می شود بین مایع تقطیر شده که از بالا بطرف پایین می ریزد و بخارات مواد نفتی که در حال بالا رفتن هستند تبادل حرارت و جرم انجام شود و به حالت تعادل برسند و غلظت ترکیبات سنگین تر که دارای نقطه جوش بالاتری هستند در ته برج افزایش می یابد در حالی که غلظت ترکیبات سبک تر که دارای نقطه جوش پایین تری هستند در بالای برج بیشتر می شود.

در برج تقطیر در فشار اتمسفر محصولات زیر بدست می آید :

۱- برش مواد سبک شامل گازهای سبک و سنگین.

۲- برش بنزین Gasoline سبک و سنگین.

۳-برش نفتا Naphta.

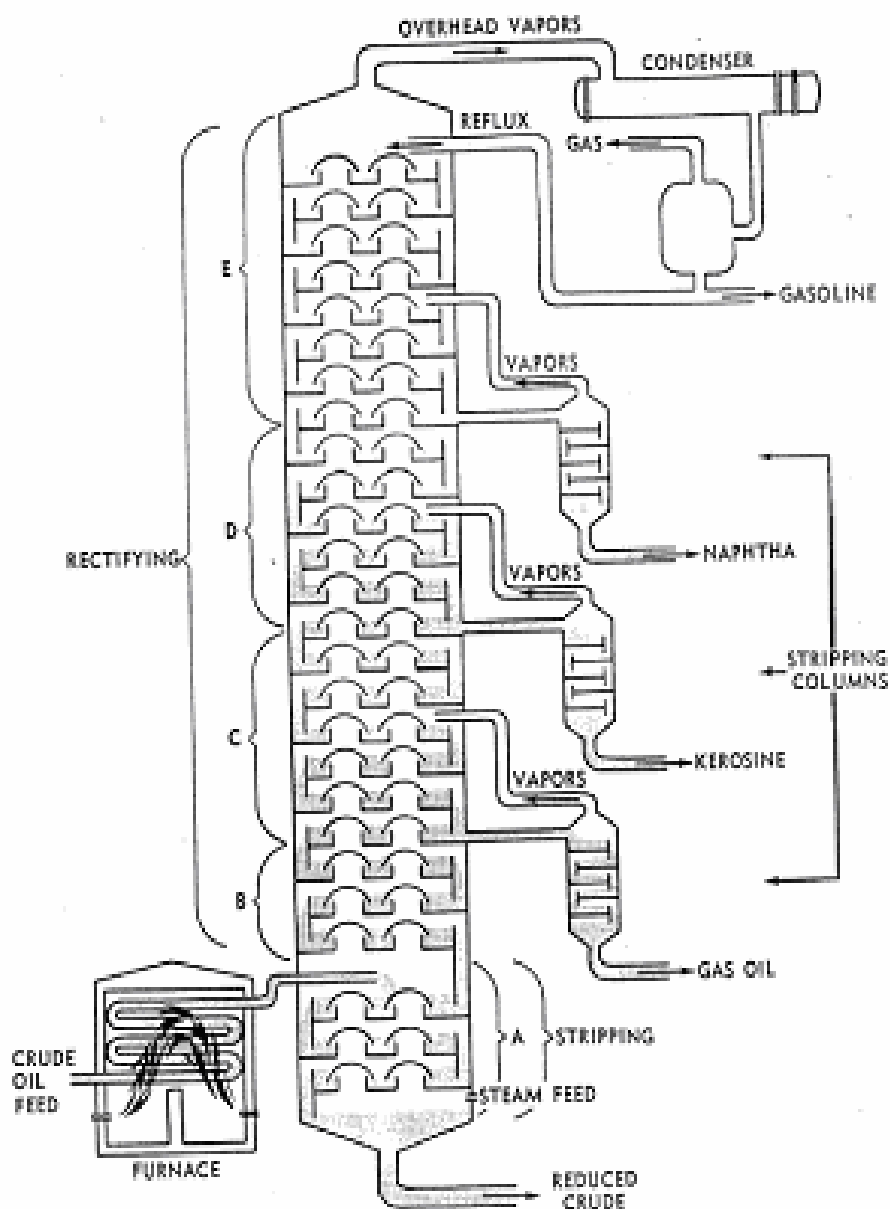
۴-برش نفت سفید Kerosine.

۵-برش نفت گاز Gasoil.

۶- ته مانده برج اتمسفر Reduced Crude، از یکدیگر در فشار اتمسفر تفکیک می شوند.

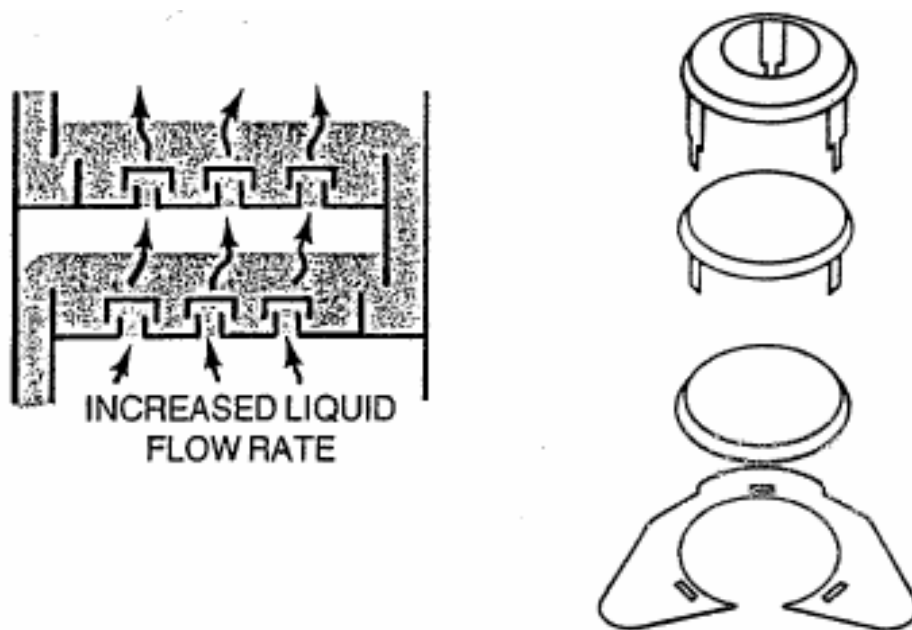
دمای سینی‌هایی که محصولات جانبی از آنها گرفته می‌شوند نشانه نسبتاً خوبی از نقطه جوش بالائی محصولات خروجی از آن سینی است که با کنترل دقیق مقدار جریان خروجی می‌توان دمای سینی‌ها را ثابت و در حد مطلوب نگه داشت تا محصول مطابق درخواست Specification بدست آید.

در شکل زیر شمای کلی یک برج تقطیر در فشار جو نشان داده شده است.

با خارج کردن قسمتی از جریان برگشتی داخلی Internal Reflux از پهلوی برج می‌توان از محصول بالای برج محصولات سنگین‌تر بدست آورد و در مواقعی که به محصولات سنگین تری نیاز باشد می‌توان با استفاده از جریان برگشتی میان‌برج Intermediate Circulation Reflux مشکل را برطرف نمود. روش کار به این صورت است که قسمتی از جریان برگشتی داخلی که از برج خارج می‌شود به کمک پمپ به کولرها و مبدل های حرارتی فرستاده می‌شود تاخنک شود و با دمای پایین تری به چند سینی بالاتر باز گردانده می‌شود. مایعات نفتی سردی که به این صورت به برج باز می‌گردند می‌توانند بخارات اضافی را مایع نموده و نتیجتاً جریان برگشتی داخلی در سینی‌های زیرین افزایش پیدامی‌کند. نقطه جوش بالای این محصولات بستگی به میزان جریان خروجی دارد. هرگاه مقدار جریان محصول جانبی افزایش یابد، میزان جریان برگشتی داخلی نیز نسبت به شرایط قبلی کاهش می‌یابد.

انواع سینی های مورد استفاده یک برج از نوع فنجانکی سوراخ دار شیردارو....است که در شکل زیر شمائی از برج نشان داده شده است.

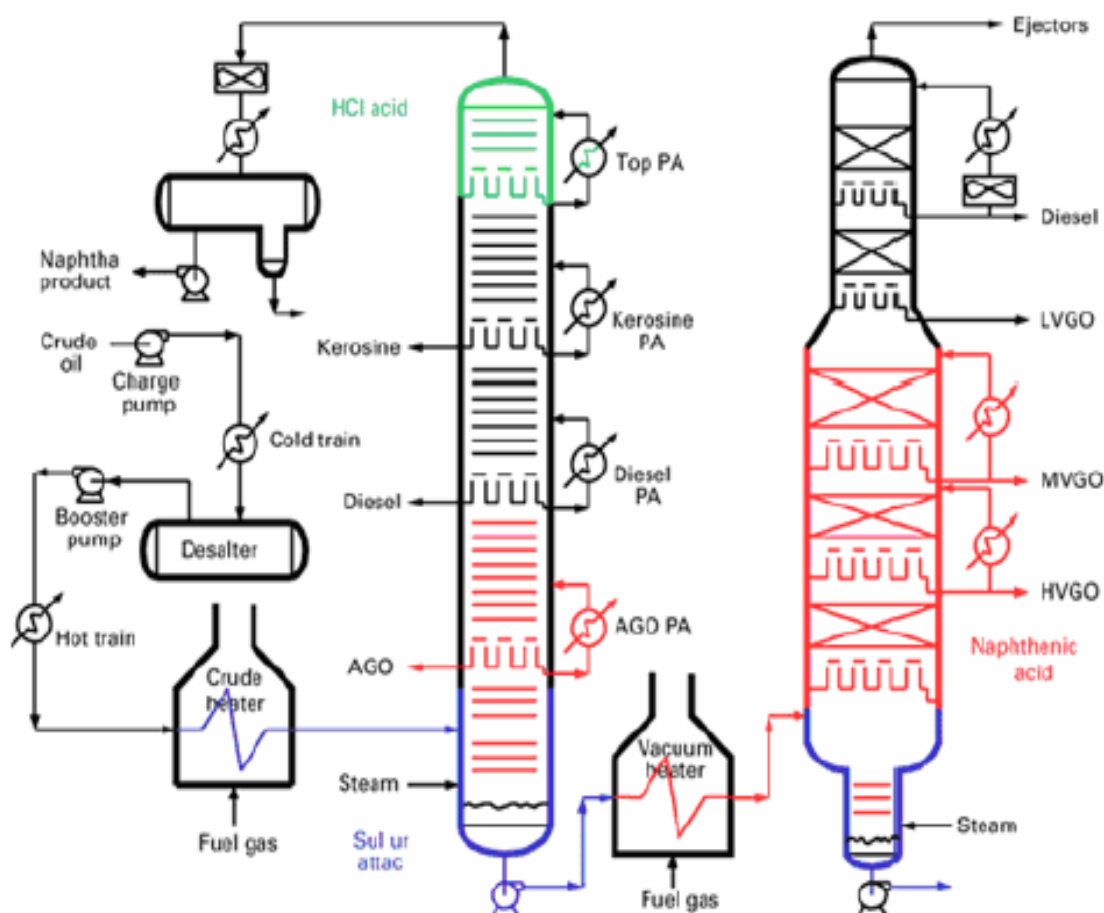
البته لازم به توضیح است که در طی سالهای اخیر پکینگ های مخصوص که دارای راندمان بالاتری هستند جایگزین سیستم های قدیمی شده است.

نفت خام های باترکیببات متغیر باعث ایجاد مشکلات زیادی در پالایش می شوند زیرا هر سیستم پالایشی برای محدوده مشخصی طراحی شده و اگر نوع نفت خام تغییر زیادی داشته باشد نمی توان به شرایط پالایش طراحی شده دست یافت.

تقطیر در خلاء Vacuum Distillation

از روش تقطیر در فشار خلاء برای پالایش مواد ته مانده برج اتمسفر که دارای دامنه جوشی بالاتری هستند استفاده می شود. نقطه جوش یک ترکیب تحت تاثیر مستقیم فشاری است که روی سطح آن اعمال می شود. هر چه فشار کاهش پیدا کند، فشار بخار مواد نفتی نیز کاهش پیدا می کند. بنابراین نقطه جوش کاهش می کند. در برج خلاء با فشار منفی (کمتر از فشار جو) نقطه جوش ته مانده برج چنان کاهش می یابد که در دمایی پایین تر از دمای کراکینگ (به جای 400°C گرم در فشار اتمسفر) عمل تقطیر صورت گیرد.

پس از گرم کردن مجدد مایعات ته مانده برج تقطیر در فشار اتمسفر آن را وارد برج خلاء می کنند و از محصولات آن برای عملیات بعدی پالایش در واحدهای هیدروکراکینگ و تهیه روغن استفاده می کنند. محصول ته مانده برج خلاء را نیز می توان به عنوان خوراک واحد روغن سازی Lube Cut، خوراک واحد قیر دمیده Asphalt Blowing و واحد تقلیل گرانی Visbreaker و یا تهیه Bright Stock استفاده نمود.

از برج تقطیر در خلاء برش های زیر بدست می آید:

۱- گازهای سبک .

۲- مواد نفتی سبک که مشخصه های معینی ندارند.

۳- گازوئیل سنگین..

۴- خوراک واحدهای کراکینگ Isofeed.

۵- خوراک واحد روغنسازی Lube Cut.

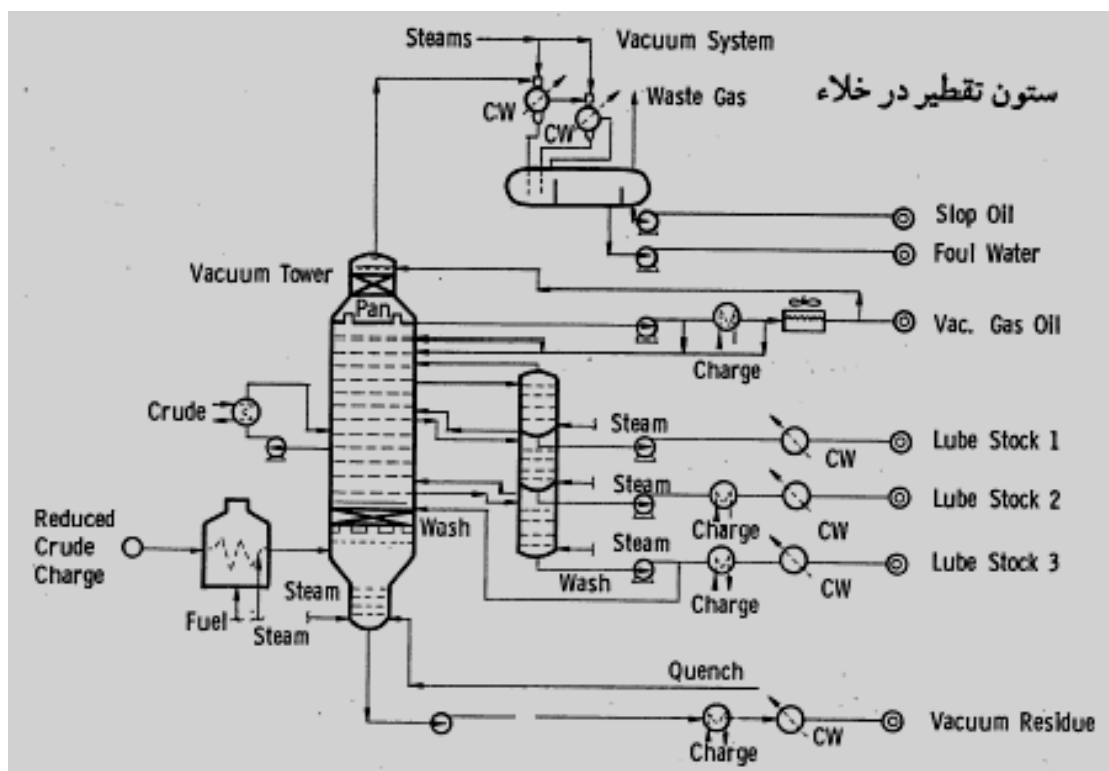
۶- ته مانده برج که می توان ازان به عنوان:

الف- خوراک واحدقیر

ب- تولیدبرایت استاک استفاده نمود.

برج تقطیر روغن Lube Tower

ان چه ازبرج تقطیردرخلا به عنوان خوراک کارخانه روغنسازی بدست می آید مخلوطی ازروغن های پایه سبک وسنگین است وچون برای تهیه روغن های باویسکوزیته متفاوت, نیازبه برش های متفاوت پایه های روغنی است درپیشترپالایشگاه هاLube Cut بدست آمده مجدداًدرشرایط دقیق تری پس از گرم شدن واردبرج تقطیر روغنLube Tower که تحت خلا کارمی کندمی شودتاپایه های روغنی سبک و سنگین ان ازنظرگرانروی تفکیک گرددوامکان ساخت انواع روغن وروغن دنده و.....فراهم شود.

برش های بدست آمده ازبرج تقطیرروغن عبارتست از:

۱- گازهای سبک غیرمایع شونده.

۲- موادنفثی سبک که مشخصه معینی ندارند.

۳- برش روغن سبک (روغن ۲۰ و ۱۰) که به مصرف واحد روغن سازی می رسد.

۴- برش روغن سنگین که ازان برای کنترل مختصات خوراک واحدهای ایزوماکس استفاده می شود.

۵- برش روغن سنگین (روغن ۴۰ و ۳۰) که به مصرف واحد روغن سازی می رسد.

کارخانجات روغن سازی

ماده اولیه روغن در کلیه نفت خامها موجود می باشد ولی کمیت و کیفیت روغن بستگی به نوع نفت خام دارد. برای تهیه یک بشکه روغن نیاز به ده بشکه نفت خام است. روغن تولیدی از یک نفت خام نه تنها باید دارای خواص فیزیکی مناسب باشند بلکه باید با مواد افزودنی که جهت ساخت روغن مورد نظر لازم است با آن مخلوط شود، نیز سازگاری داشته باشند. اگر برای یک روغن پایه جدید نیاز به مواد افزودنی است که در بازار فعلی وجود ندارد باید محاسبات اقتصادی دقیقی انجام گیرد تا مشخص شود که آیا هزینه تهیه مواد افزودنی جدید با سود حاصل از فروش روغن تمام شده دارای رابطه معقولی می باشد یا نه.

انتخاب نهائی نفت خام برای تهیه روغن به مسائل اقتصادی و تجاری نیز بستگی دارد بطور مثال ممکن است در بعضی از کشورها روغن با ویسکوزیته کم و در بعضی از کشورها نیاز به روغن با ویسکوزیته بالا باشد.

ترکیبات اصلی شیمیائی روغن های پایه در سه دسته تقسیم می شوند:

الف- هیدروکربورهای پارافینک.

ب- هیدروکربورهای نفتینک (یا آسفالتی).

ج- هیدروکربورهای اروماتیک (حلقوی).

علاوه بر هیدروکربورهای ترکیبات دیگری نظیر مقادیر جزئی گوگرد (محلول یا آزاد) اکسیژن، نیتروژن و ترکیبات فلزی در حد چند ppm وجود دارد ولی مشخصات هر روغن پایه بر حسب این که چه درصدی از ترکیبات شیمیائی فوق در روغن وجود داشته باشد تغییر می کند.

هیدروکربن های پارافینک

قسمت اعظم هیدروکربن های پارافینی C_nH_{2n+2} از هیدروکربن های زنجیری تشکیل شده و دارای مواد مومی زیاد و مواد آسفالتی کم می باشند و به دو دسته زنجیری طولی و زنجیری شاخه ای تقسیم می شوند. پارافین های زنجیره ای خطی نقطه ریزش بالائی دارند ولی هیدروکربن های پارافینی شاخه ای در مقابل تغییرات درجه حرارت تحمل بیشتری دارند (تغییرات ویسکوزیته آنها نسبت به دما کمتر است). هیدروکربن های زنجیری طولی به علت نقطه انجماد بالا از روغن جدا می شوند که به این نوع هیدروکربن ها موم گفته می شود.

خواص روغن هائی که در آنها هیدروکربورهای پارافینیک وجود دارد:

- ۱- در گرانیروی معین دارای وزن مخصوص کمتری می باشند.
- ۲- تغییرات گرانیروی آنها نسبت به تغییر درجه حرارت کم است (شاخص گرانیروی بالائی دارند).
- ۳- برای گرانیروی معین، دارای فراریت کمتری هستند که باعث بالارفتن نقطه اشتعال آنها می شود.
- ۴- قدرت حلالیت آنها کم است (برای حل کردن مواد حاصل از اکسیداسیون مناسب نیستند).
- ۵- نقطه انیلین آنها بالا است.

هیدروکربن های نفتیک (سیکلوپارافین ها)

این دسته از هیدروکربورهای شاخه شده هستند و از اتصال گروه های متیلن که در یک حلقه تنظیم شده اند تشکیل شده اند و در بعضی از انواع نفت خام یافت می شود و به شکل حلقوی بسته اند که در آن اتم های کربن در یک مدار بسته به یکدیگر چسبیده اند. ساده ترین ترکیب، از این نوع ترکیبات اشباع، سیکلوپروپان با یک حلقه سه کربنی است که به آن سه اتم هیدروژن متصل شده است. نفتن ها دارای فرمول شبیه الفین ها هستند با این تفاوت که از خود خواص دیگری نشان می دهد.

در روغن هائی که در صمد مواد نفتیک بیشتری دارند خواص زیر مشهود است:

- ۱- برای گرانیروی معین وزن مخصوص نسبی زیادی دارند.
- ۲- تغییرات گرانیروی آنها نسبت به درجه حرارت زیاد است (به دلیل این که مواد مومی آن کم و مواد اسفالتی آن زیاد می باشد).
- ۳- شاخص گرانیروی پایینی دارند.
- ۴- نقطه اشتعال آنها نسبتاً پایین است.
- ۵- دارای قدرت حلالیت زیادی هستند که باعث می شود اجزای حاصل از اکسیداسیون را بیشتر بتوانند در خود حل کنند (کمک به عمل پاک کنندگی).
- ۶- نقطه انیلین پایینی دارند.

هیدروکربن های اروماتیک

این گروه شامل هیدروکربن های حلقوی غیر اشباع می باشند که گروه بنزن نیز نامیده می شود و دارای حلقه شش کربنی با سه پیوند دوگانه و سه پیوند یگانه هستند، که اتم های کربن آنها را به یکدیگر متصل می کند. ساده ترین این ترکیبات آروماتیکی، که دارای پایین ترین نقطه جوش نیز می باشد، بنزن با فرمول مولکولی C_6H_6 می باشد. این ترکیبات از نظر شکل ظاهری (به شکل حلقه) شبیه به ترکیبات نفتنی هستند با این تفاوت که در هیدروکربن های آروماتیکی بجای اتصال دو اتم هیدروژن به اتم کربن یک اتم هیدروژن به کربن متصل است.

این گروه از هیدروکربن ها نسبتاً غیرفعال هستند ، ولی دارای بوی شیرین Sweet Smellig بوده و بعلت کیفیت بالای ضدتقه Anti Knock Quantities بسیار گران قیمت می باشند. قسمت اعظم اروماتیک ها از هیدروکربن های حلقوی بسته تشکیل شده و مشخصه نیمه اشباع دارند.

در روغن هایی که درصدمواداروماتیک بیشتری دارند خواص زیرمشهوداست:

۱- نسبت به هیدروکربورهای پارافینی دارای کشش سطحی کمتری هستندوبه همین دلیل باب راحت ترمی توانندتشکیل امولسیون دهند.

۲- قدرت حلالیت بالائی دارند.

۳- راحت تر از ترکیبات پارافینیکی و نفتنیکی واکنش انجام می دهندوبه ترکیبات جانبی خورنده رزینی و اسفالتی تبدیل می شوند.

۴- نقطه انیلین خیلی پایینی دارندو حل کننده لاستیک ها هستند.

۵- برای اکسیداسیون بسیار مستعد هستند و همراه بارسوبات نامحلول خواهندبود.

۶- شاخص گرانروی انها خیلی کم است.

۷- مقدار کربن باقیمانده انها,در حین اکسیداسیون خیلی زیاداست.

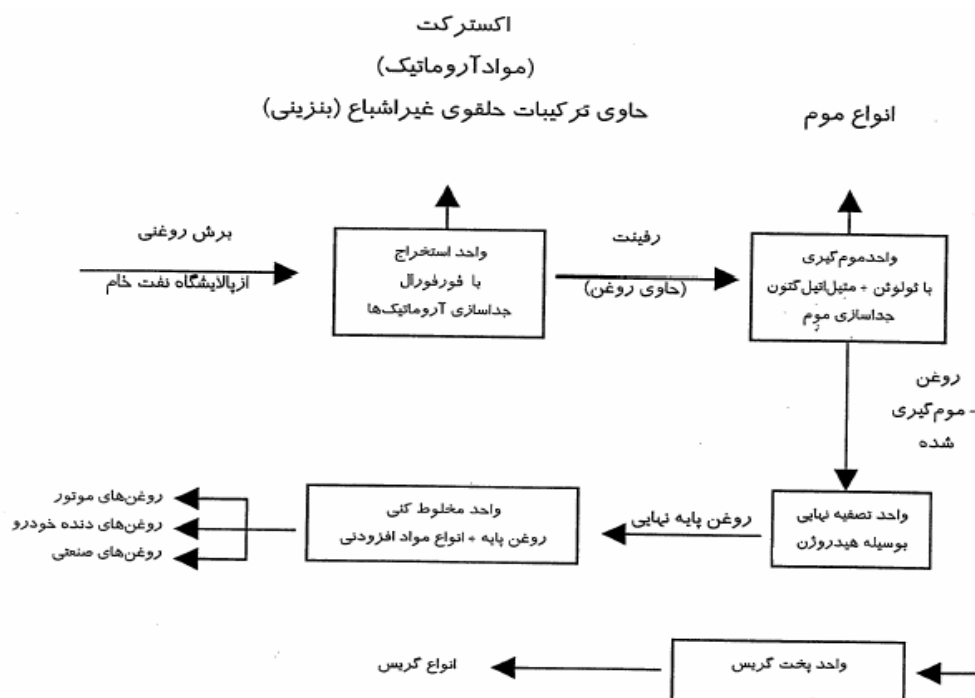
نفت خام مرغوب برای ساختن مواد اولیه روغن در مرحله اول نفت خام پارافینک و در مرحله بعد نفت خام مخلوط است. هیدروکربن های مختلفی که در مواد اولیه روغن خام وجود دارند از قبیل پارافینک ها, نفتینک ها و اروماتیک ها از لحاظ مناسب بودنشان برای روغنکاری تفاوت فاحشی دارند. در این گروه به علت وجود گوگرد, نیتروژن و ترکیبات اکسیژن اثر تغییرات درجه حرارت روی گرانروی انها بسیار زیاد است ولی مقاومت انها در مقابل اکسیداسیون بسیار کم است و این مواد باید توسط جدا کردن با حلال از روغن خارج شوند.

لازم به توضیح است که اغلب نفت خام های ایران ترکیبی از نوع پارافینیکی و نفتنیکی هستند.

اصول کار واحدهای روغن سازی

خوراک اولیه کارخانجات روغن سازی از برج تقطیر در خلأ واحدهای تقطیر نفت خام و همچنین برج تقطیر روغن با درجات مختلف گرانی و بدست می آید. از بخشی از ته مانده برخ خلأ نیز برای تهیه برایت استاک Bright Stock که ماده شیمیائی بسیار مرغوبی برای تهیه روغن های سنگین (روغن های دنده) است استفاده می شود. برش های حاصل از تقطیر دارای ترکیبات نامطلوبی هستند که برای روانکاری مناسب نیستند. به عنوان مثال وجود بعضی از ترکیبات در روغن باعث می شود که روغن پس از مدت کوتاهی سیاه شود و گرانی و آن بالا برود و تولید اسید کند و در داخل روغن بصورت نامحلول باقی بماند. که وظیفه واحدهای روغن سازی جدا نمودن ناخالصی های موجود در روغن و تولید روغن پایه با کیفیت خوب است.

در شکل زیر شمای کلی یک واحد روغن سازی نشان داده شده است.

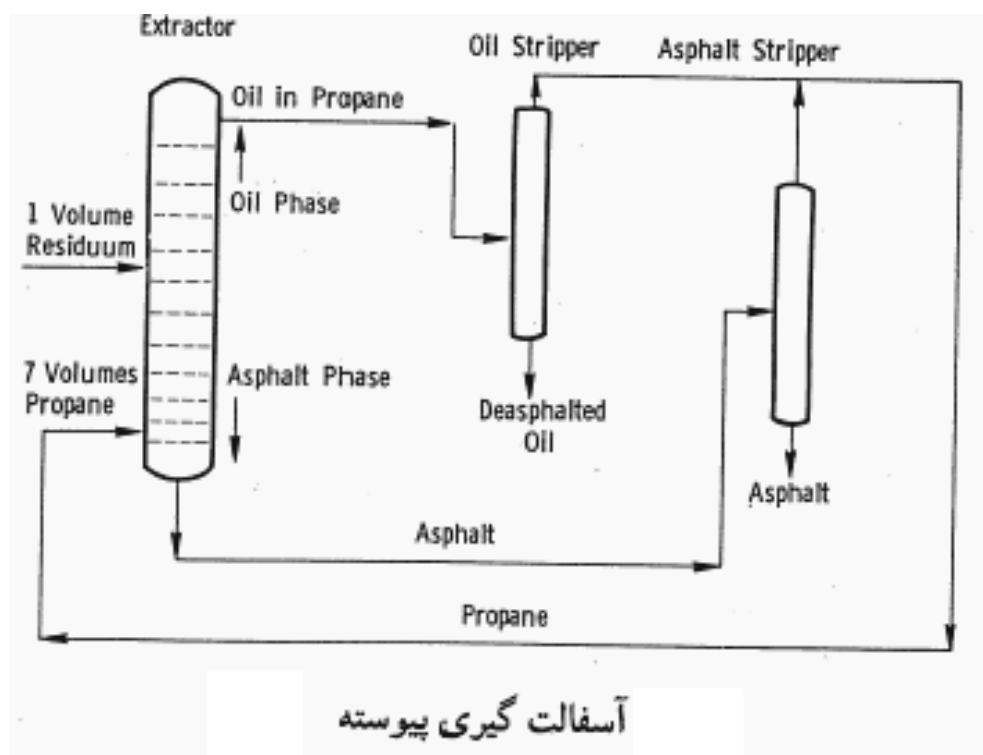
موادی که باید از روغن جدا شوند عبارتند از:

- ۱- مواد اسفالتی.
- ۲- مواد آروماتیک.
- ۳- پارافین های زنجیری طولی (باعمل موم گیری).
- ۴- تصفیه نهائی.

برای جدا کردن این نوع ناخالصی ها از طریق عمل پالایش بخصوصی استفاده می شود که ذیلا به شرح آنها پرداخته می شود

استخراج مواد اسفالتی از روغن

برای خارج کردن مواد اسفالتی، صمغی نفتینی، اروماتیک، هیدروکربن‌های اشباع نشده، مواد گوگردی و کربن، ذره‌های رنگی و سایر موادی که نباید در روغن تصفیه شده وجود داشته باشد از یک حلال مناسب (مایع پروپان) که به طریق ترکیب فیزیکی موادر را در خود حل و خارج می‌کند استفاده می‌شود. استفاده از این روش برای جدانمودن مواد اسفالتی در جاهایی توصیه می‌شود که از طریق عمل تقطیر و سایر طرق و یا به دلایل اقتصادی یا عملی نبوده، نتوان از آن استفاده کرد.

نحوه کار به این صورت است که هم زمان ته‌مانده برج خلا را با مایع پروپان از دو جهت مختلف از بالا و پایین به برج جدا کننده وارد می‌کنند. پروپان در دمای ۱۷۰ درجه فارنهایت و فشار ۵۰۰ پاند بر اینچ مربع مواد روغنی را در خود حل کرده و دو سطح متمایز تشکیل می‌شود. سطح با مقدار حجمی پروپان بیشتر و مواد معدنی در بالا و سطح دیگر با مقدار حجمی کمتر پروپان و مواد اسفالتی بیشتر در قسمت پایین برج جدا کننده قرار می‌گیرد. روغن و پروپان از بالای برج خارج می‌شود و پس از گرم کردن مجدد برای جدا کردن پروپان از مواد روغنی به برج‌های عریان کننده وارد می‌شود و بخارات پروپان دو باره در مبدل‌های حرارتی به مایع تبدیل شده و برای استفاده مجدد به مخازن مربوطه فرستاده می‌شوند. آنچه از پائین برج جدا کننده بدست می‌آید پس از گرم شدن در کوره به برج عریان کننده دیگری فرستاده می‌شود و پروپان

جدا شده در این مرحله نیز مورد استفاده مجدد قرار می گیرد، مواد اسفالتی نیز برای عملیات بعدی به پالایشگاه پس فرستاده می شود.

استخراج مواد آروماتیک

وجود مواد آروماتیک موجود در روغن باعث می شود شاخص گرانشی روغن کاهش پیدا کند و پایداری و ثبات و کیفیت آن کم شود و نهایتاً روغن خاصیت روغنکاری مناسب را نداشته باشد پس باید این مواد از روغن جدا شود. در حال حاضر سه نوع فرایند پالایشی برای جدا کردن آروماتیک ها از روغن وجود دارد:

۱- استخراج مواد آروماتیک با حلال.

۲- تصفیه با اسید سولفوریک و جداسازی مواد.

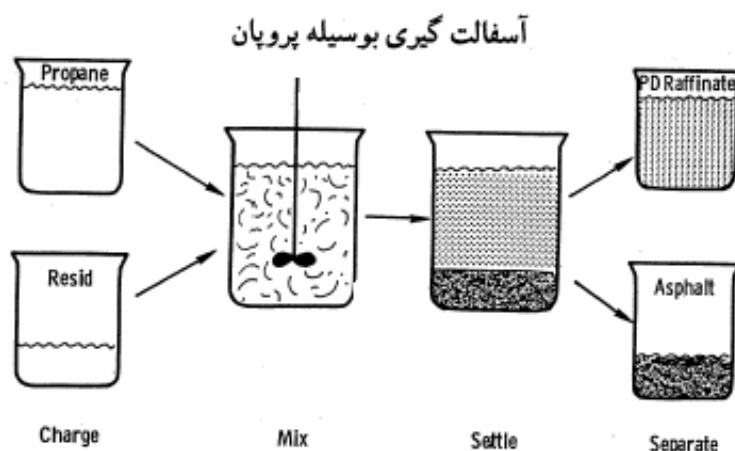
۳- عملیات هیدروژنه کردن.

استخراج مواد آروماتیک موجود در روغن با استفاده از حلال فورفورال

جدا کردن مواد اسفالتی با حلال یک عمل فیزیکی است و درجه حرارت مهمترین عامل کنترل جدا کردن مواد اسفالتی است. برای جدا کردن مواد آروماتیک از روغن از دستگاه جدا کننده، با مایع فورفورال Ferfuraldehyde با فرمول شیمیائی $C_5H_4O_2$ استفاده می شود. ترکیبات آروماتیک که در مقابل عمل اکسیداسیون مقاومت ندارند و تشکیل لجن می دهند از این طریق از روغن خارج می شوند.

معمول ترین حلال های مورد استفاده در این روش عبارتند از فنل، فورفورال و دی اکسید گوگرد که از میان این حلال ها حلال فورفورال بطور وسیع تری برای تصفیه روغن های پارافینی مورد استفاده قرار می گیرد در این فرآیند مقداری فورفورال با خوراک ورودی Lube Cut در مخزن مربوطه با هم توسط میکسر مخلوط می شوند و برای مدتی این مخلوط ثابت باقی می ماند. از اختلاط فورفورال و روغن دو فاز مختلف تشکیل می شود یک سطح در حلال حل نمی شود و نسبتاً از روغن غنی است و به اسم رافینیت نامیده می شود و سطح دیگر که از حلال غنی است که اکستراکت Furfural Extract نامیده می شود و حامل آروماتیکها، نفتینها و مواد کربنی و است. مسئله جدا کردن مواد آروماتیک توسط حلال ها را می توان به جدا کردن رافینیت و اکستراکت خلاصه کرد. فازی که شامل مواد آروماتیک است دارای رنگ تیره بوده و فاز دیگر که به رافینیت معروف است دارای رنگ روشن می باشد. رافینیت به دست آمده از این مرحله که جهت ساخت روغن پایه از آن استفاده می شود، دارای مقاومت حرارتی و اکسیداسیون خوبی بوده و شاخص گرانشی آن نیز نسبت به خوراک ورودی به ستون بسیار بالاتر می باشد.

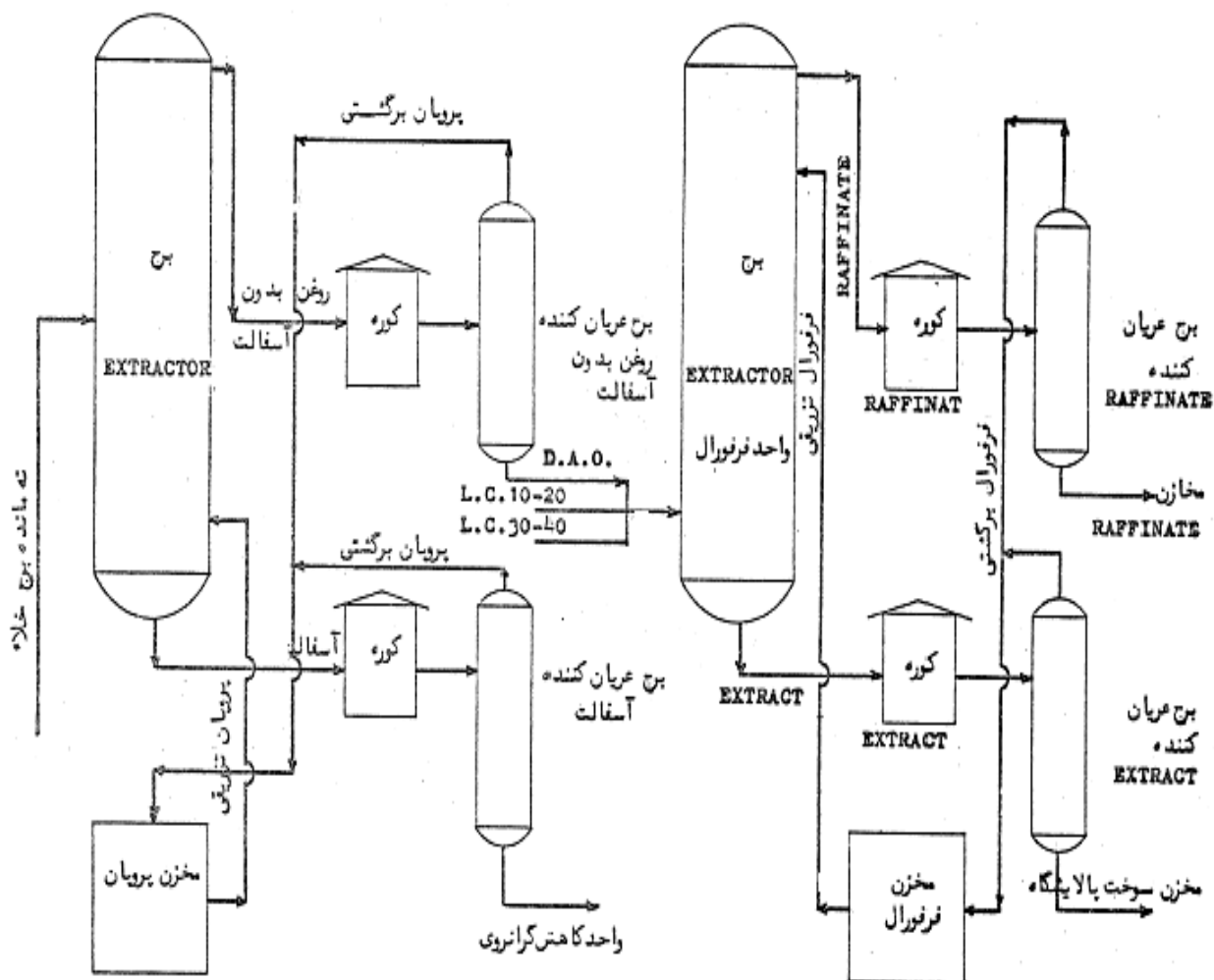
در شکل زیر شمای ساده ای از اسفالت گیری از روغن با استفاده از مایع پروپان نشان داده شده است.

اصول کار به این صورت است که خوراک Lube Cut از قسمت میانی ستون استخراج و فورفورال نیز از قسمت فوقانی وارد ستون می‌شوند. اختلاف دانسیته بین فورفورال و خوراک باعث می‌شود که این دو ماده در خلاف جهت یکدیگر حرکت کرده، در نتیجه به خوبی با یکدیگر تماس پیدا کنند و مخلوط شوند. حلال فورفورال مواد آروماتیک را در خود حل کرده و به طرف پایین ستون می‌برد و رافینیت همراه با مقدار کمی فورفورال به طرف بالای ستون حرکت کرده و از ناحیه بالای ستون خارج می‌شود. سپس این دو محصول به قسمت بازیابی فورفورال فرستاده می‌شوند. در این قسمت فورفورال از رافینیت و مواد آروماتیک جدا شده و مجدداً در ستون استخراج مورد استفاده قرار می‌گیرد.

برای جدا کردن فورفورال موجود در فاز رافینیت این مخلوط پس از گرم شدن مجدداً در برج عریان کننده Stripper می‌شود و به وسیله ایجاد خلا و بخار آب سوپرهیت حتی مقادیر جزئی فورفورال نیز از روغن جدامی شود. فاز اکستراکت که در فورفورال حل می‌شود تا کمی بالاتر از نقطه جوش فورفورال گرم می‌شود و وارد L.P Flash Tower می‌شود. در این برج قسمت زیادی از فورفورال بصورت بخار از بالای برج خارج می‌شود و مجدداً پس از گرم شدن دوباره وارد برج H.P-Flash Tower که تحت فشار ۲۰ تا ۳۵ پوند بر اینچ مربع فشار است وارد می‌گردد. در این برج مقادیر زیاد فورفورال از بالای برج خارج می‌شود و اکستراکتی که هنوز مقدار کمی فورفورال در آن وجود دارد از پایین خارج می‌شود و وارد برج Flash Stripper که در شرایط خلا قرار دارد می‌گردد و آخرین قطرات فورفورال نیز از آن جدامی شوند و فورفورال حاصل از برج Flash Tower در مخزن خاصی جمع‌آوری می‌شود و دوباره برای تغذیه به برج اختلاط و جداسازی اکستراکت آماده می‌شود.

در شکل زیر شمائی از مراحل فوق نشان داده شده است.

واحد تصفیه روغن در زمان‌های مختلف، ممکن است از خوراک‌های مختلف استفاده نماید. به عنوان مثال واحد استخراج به وسیله فورفورال نه تنها روی محصول حاصل از واحد آسفالت‌گیری کار می‌کند، بلکه روی برش‌های روغنی دیگری که از ستون تقطیر در خلاء به دست می‌آیند نیز کار می‌کند. هریک از این محصولات دارای شرایط کارکرد خاص خود می‌باشند. وقتی یک برش روغنی به واحد فورفورال فرستاده می‌شود، برش‌های دیگر باید ذخیره شوند تا پس از اتمام عملیات بر روی برش قبلی، عملیات روی این برش‌ها شروع شود. عملیات روی یک برش روغنی بسته به تقاضای بازار، ممکن است تا چندین روز ادامه پیدا کند.

عوامل موثر در جدا کردن مواد اروماتیکی از روغن پایه

۱- تعداد مراحل اختلاط فورفورال با روغن.

۲- نسبت فورفورال به روغن.

۳- درجه حرارت اختلاط.

۴- اختلاف درجه حرارت درمقاطع مختلف برج.

۵- بازگرداندن مقداراکستراکت.

۶- طریقه تماس حلال و روغن.

مهم‌ترین اثری که عمل جدانمودن مواداروماتیکی به وسیله فورفورال روی خواص فیزیکی روغن می‌گذارند، شامل بالا بردن شاخص گرانروی روغن، باعث بالا رفتن مقاومت روغن در برابر اکسیداسیون از نظر خواص شیمیایی حرارت است.

شاخص گرانروی یکی از معیارهایی است که مشخص می‌کند آیا عملیات در واحد استخراج به وسیله فورفورال به درستی انجام گرفته یا خیر. همه روزه با نمونه‌گیری از محصولات به دست آمده از این واحد و اندازه‌گیری شاخص گرانروی آنها صحت عملیات مورد بررسی قرار می‌گیرد.

عملیات موم‌گیری Dewaxing از روغن پایه

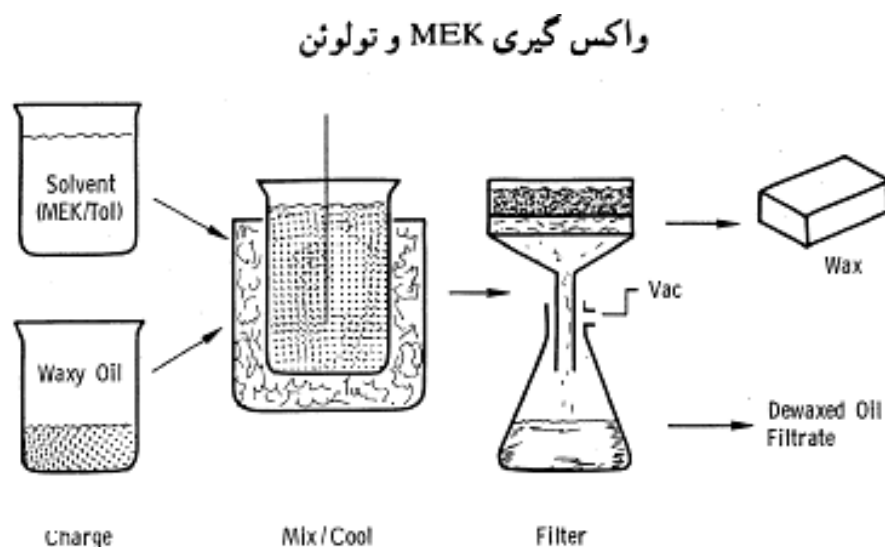
موم‌گیری به وسیله حلال M.E.K. (متیل - اتیل - کتن) و پس از جدا کردن مواد آروماتیک به وسیله حلال فورفورال از روغن انجام می‌شود. این عمل باعث پایین آوردن نقطه ریزش روغن می‌شود. روغنی که از نفت خام پارافینک تهیه می‌شود، دارای هیدروکربن‌های پارافینی و بعضا هیدروکربن‌های ایزومری حلقوی پارافینی است که دارای وزن ملکولی بالا می‌باشند و وقتی روغن سرد می‌شوند به صورت کریستال در می‌آید برای این که مشخصات مورد لزوم روغن از جهت نقطه ریزش به دست آید، این مواد مومی باید از روغن خارج شود.

روغن‌های روان‌کننده تصفیه نشده دارای نقطه ریزش متغیر می‌باشند. روغن‌های با پایه پارافینیک، قبل از عمل واکس‌گیری دارای نقطه ریزشی حدود $27-49^{\circ}\text{C}$ می‌باشند، در حالی که نقطه ریزش روغن‌های با پایه نفتنیک حدود 18°C - و حتی کمتر می‌باشد

مواد مومی شاخص گرانروی بالاتری دارند، ولی نقطه ریزش آنها پایین است.

عمل موم‌گیری را مثل تقطیر یا جدا کردن با حلال و غیره نمی‌توان انجام داد. به‌طور کلی هرچه نقطه ذوب هیدروکربن‌ها بالاتر باشد مقدار حل شدن انواع پارافین‌ها در آنها کمتر می‌شود از این لحاظ هنگام سرد کردن روغن آن دسته از هیدروکربن‌ها که نقطه ذوب بالاتری دارند قبل از همه کریستال می‌شوند که مقدار تبلور و اندازه کریستال‌ها در موم‌گیری (واکس‌گیری) صنعتی بسیار مهم است.

در شکل زیر شمائی کلی از واکس گیری از روغن با استفاده از حلال MEK و حلال تولوئن نشان داده شده است.

روغن خام معمولاً شامل هیدروکربن‌های پارافینی زنجیری و شاخه‌ای می‌باشد که هنگام سرد کردن روغن خام هیدروکربن‌های پارافینی زنجیری کریستال می‌شوند و توسط صافی از محیط عمل خارج می‌گردند لازم به توضیح است که موم حاصله دارای ۱۰ تا ۲۰ درصد روغن است.

نتایج حاصل از عملیات موم گیری عبارتند از:

۱- باعث می‌شود نقطه ریزش روغن پایین بیاید.

۲- باعث می‌شود شاخص گرانشی روغن پایین برود.

۳- باعث می‌شود گرانشی روغن بالا برود.

۴- باعث می‌شود وزن مخصوص روغن بالا برود.

در موقع سرد کردن مولکول‌های نرمال پارافین‌ها بصورت کریستال‌های معینی در می‌آیند که به سادگی قابل صاف کردن هستند.

حلال‌های دستگاه موم گیری عبارتند از:

۱- M.E.K (میتل - ایتل - کیتن) $C_2H_5COCH_3$

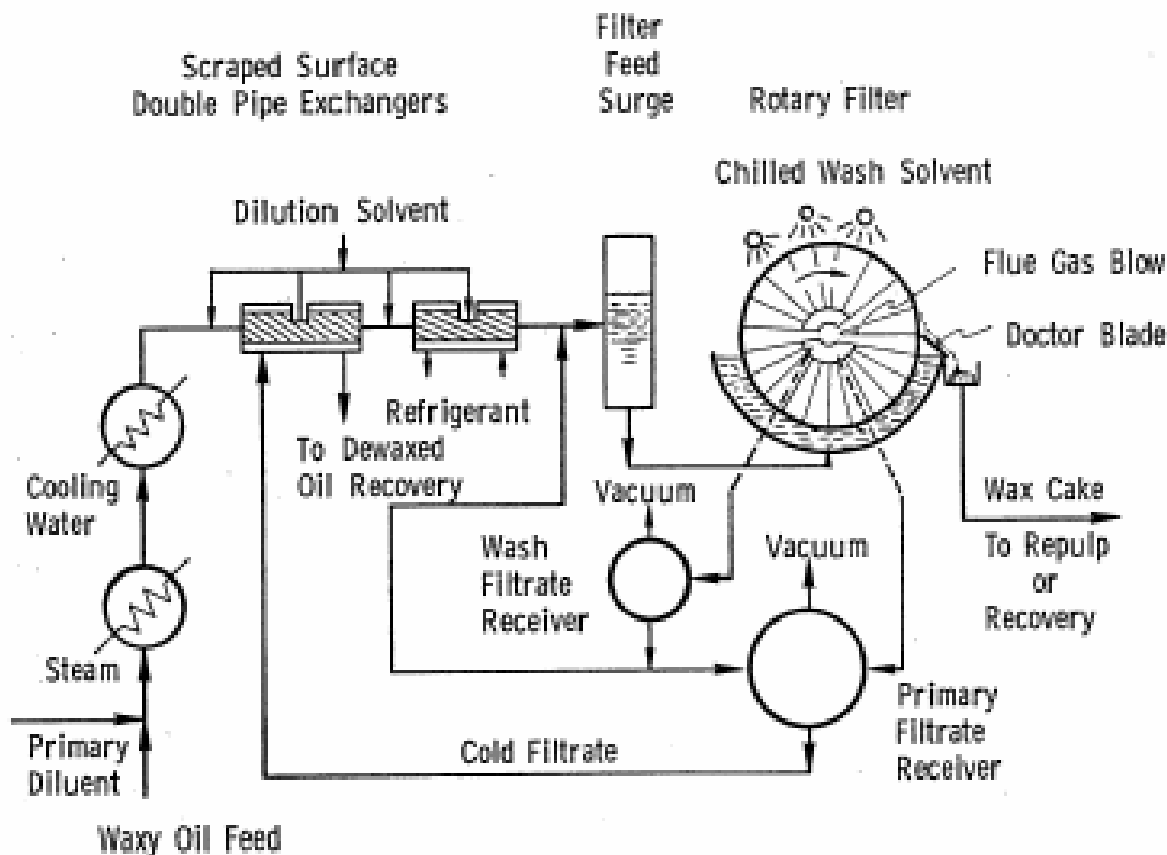
۲- BENZENE (بنزن) C_6H_6

۳- TOLUENE (تولوئن) $C_6H_5CH_3$

این حلال‌ها به نسبت تعیین شده با روغن مخلوط می‌شوند و باعث رسوب موم‌های موجود در روغن می‌شوند و باعث می‌شود روغن مقدار بسیار کمی از موم را در درجه حرارت پایین در خود نگه دارد.

در شکل زیر فرآیند موم گیری نشان داده شده است.

فرآیند صنعتی واکس گیری

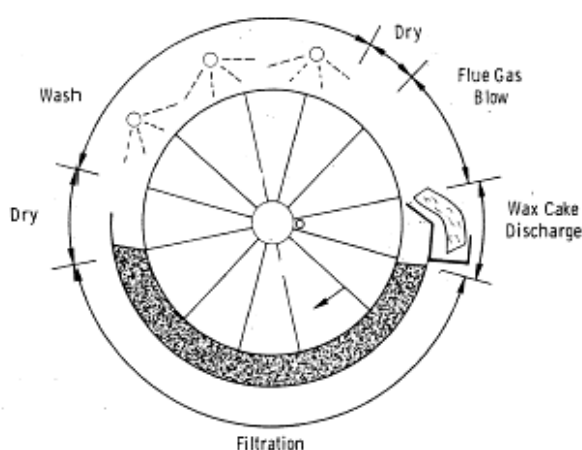
مراحل عملی موم گیری به این صورت است که رافینیت بدست آمده از واحد فورفورال که دارای واکس می باشد، ابتدا با حلال MEK و تولوئن مخلوط می شود و توسط بخار آب گرم می شود تا واکس موجود در آن از حالت کلوئیدی خارج شود و سپس آنرا سرد می کنند. عملیات سرد شدن ابتداءً بوسیله جریان آب سرد، سپس با محصولات سرد بدست آمده از عمل واکس گیری و درمبدل های حرارتی منتهی به چیلرها انجام می شود.

سرد کردن نهایی بوسیله پروپان مایع و درمبدل های حرارتی (چیلرها) مخصوص این کار انجام می شود. وقتی که روغن و حلال درمبدل های حرارتی سرد می شوند و دمای آن تا منفی ۲۱ درجه سانتیگراد کاهش پیدامی کند (دمای آن با تنظیم مقدار پروپان ورودی به چیلر تنظیم می شود) کریستال های موم تشکیل شده در جداره لوله های مبدل های حرارتی جمع می شوند که موجب کاهش انتقال حرارت و گرفتگی لوله ها خواهد شد. برای این منظور از مبدل های حرارتی خاصی به نام Double Pipe Heat Exchanger استفاده می شود که از دو لوله داخل هم تشکیل شده است. در لوله داخلی مخلوط روغن و حلال جریان دارد و مجهز به تیغه های گردانی است

که موم ها را از جداره داخلی لوله می تراشد تا باعث افزایش نرخ تبادل حرارت گردد و در لوله بیرونی مواد سرد کننده (پروپان مایع) جریان دارد.

روغن سرد شده خروجی از چیلرها مجدداً با مقداری حلال مخلوط می شود که در اثر این عمل کریستال های واکس تشکیل می شوند، این کریستال ها به وسیله عمل صاف کردن در فیلترهای، مخصوص این کار از روغن جدا می شود. دستگاه فیلتر از یک استوانه گردان Rotary Filter تشکیل شده که سطح جانبی آن از لایه پارچه مخصوصی پوشیده شده است. داخل این استوانه به چندین قسمت تقسیم شده است. در حالی که استوانه می چرخد هر قسمت در هر لحظه در مقابل قسمتی قرار می گیرد که به لوله های ورودی و خروجی متصل می باشند، که یک قسمت خلأ می باشد که مخلوط روغن و حلال را مکیده و از فیلتر خارج می کند. قسمت های داخل استوانه به نحوی تقسیم شده است که قسمتی که در داخل مایع قرار گرفته و همچنین قسمتی که از مایع خارج شده و حلال بر روی آن پاشیده می شود به سیستم خلا (ورودی کمپرسور گاز پروپان) متصل است و پس از آن که به وسیله خلا موم از روغن گرفته می شود لایه موم در مقابل قسمتی قرار می گیرد که گاز خنثی با فشار از داخل استوانه دمیده می شود تا لایه موم را از فیلتر جدا کند و سپس موم ها بوسیله خلأی که بصورت اسپری روی آن پاشیده می شود دوباره استفاده تیغه هایی که با فاصله کمی روی فیلتر قرار دارند و با استفاده از فشار گاز خنثی کننده در قسمت Boot فیلترها جمع می شود و برای جداسازی حلال از فیلتر خارج می شود.

انتقال واکس به واحد جداسازی حلال از واکس

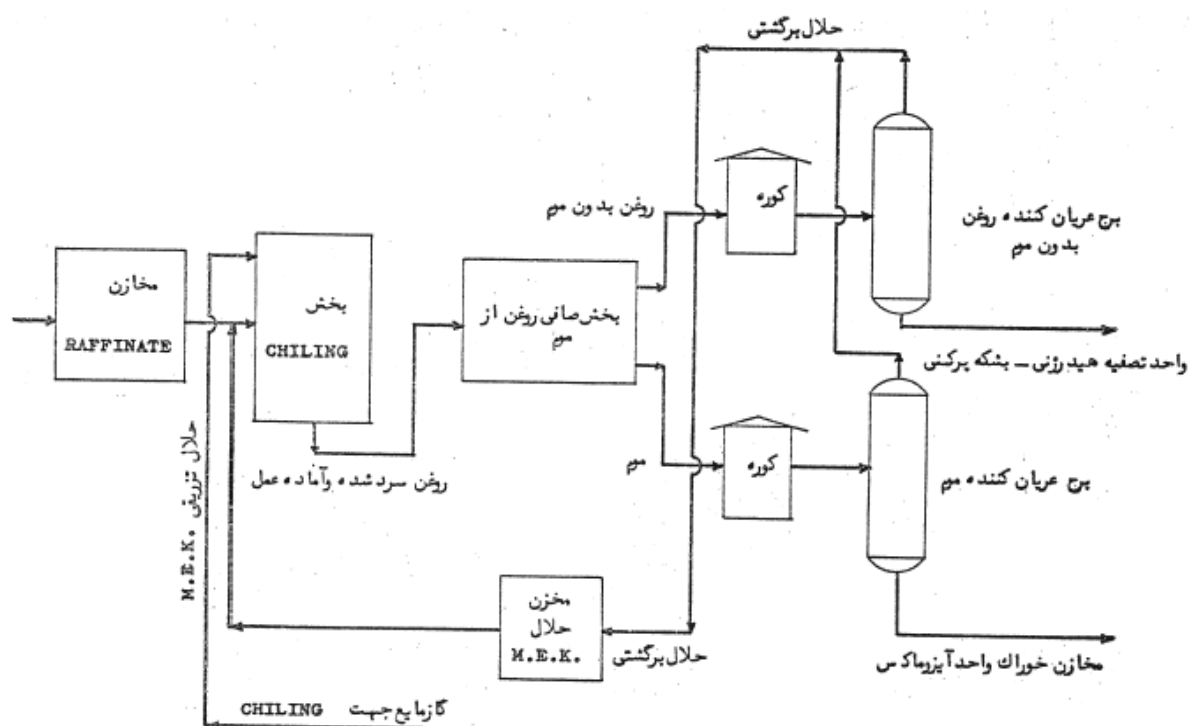
مخلوط حلال و روغن پس از خروج از مبدل های حرارتی و گرم شدن برای جداسازی حلال به برج LP.Flash Tower که فشار آن در حدود فشار جو است منتقل می شود. در این برج مقداری از حلال موجود در روغن بخار می شود و از بالای برج خارج می شود و پس از تبادل حرارت در مبدل های حرارتی خنک و به مایع تبدیل می شود سپس باقیمانده حلال و روغن پس از گرم شدن مجدداً به برج HP.Flash Tower که فشارش حدود دو بار است

منتقل می شود و مجدداً روغن که هنوز دارای مقدار کمی حلال است به وسیله بخار در برج عریان کننده Stripper حلال آن گرفته می شود و پس از خنک شدن به مخزن مربوطه ارسال می شود. روغن بدون موم به دستگاه تصفیه با هیدروژن (در صورت وجود) فرستاده می شود

مخلوط موم و حلال نیز پس از گرم شدن درمبدل های حرارتی که بوسیله بخارکاری کنددر اثر گرم شدن قسمتی از حلال ان تبخیر و دوباره درمبدل های حرارتی به مایع تبدیل می شود و باقیمانده حلال موجود در مخلوط حلال و موم نیز مشابه روغن بوسیله بخار آب و در برج های عریان کننده از موم جدائی شوند. مواد مومی به مخازن مربوطه فرستاده می شود که در صنایع زیر دستی ازان برای تهیه انواع پارافین جامد و مایع شمع و ساخت مواد اولیه انواع پمادها کرم ها مواد آرایشی و..... استفاده می شود.

از آنجائی که مقدار روغن باقیمانده در موم تولیدی نشانگر درصد تولید نهائی است سعی می شود موم نهائی درصد کمتری روغن داشته باشد. در کارخانجاتی که بصورت یک مرحله ای روغن فیلتر می شود مقدار روغن موجود در موم بیشتر از ۱۰ تا ۲۰ درصد است و در بعضی از موارد نیز به علت روش های نادرست فرایند از این مقدار نیز بیشتر خواهد شد. برای کاهش مقدار روغن در موم بعضی مواقع بصورت دو مرحله ای عمل می شود بدین ترتیب که موم حاصل از مرحله اول با حلال مخلوط گشته و دوباره از فیلتر دیگری عبور می کند تا در صد روغن موجود در موم نهائی کاهش پیدا کند.

در شکل زیر مراحل توضیح داده شده فوق نشان داده شده است.

پس از عمل واکس گیری نقطه ریزش روغن های با پایه پارافینیک به حدود ۷- تا ۱۸°C - خواهد رسید و اگر به روغنی با نقطه ریزش پایین تر نیاز باشد، باید از مواد افزودنی پایین آورنده نقطه ریزش استفاده نمود. از دید مصرف کنندگان روغن، اهمیت نقطه ریزش بستگی به شرایط کاربرد آن دارد. اگر روغن در فصل زمستان مورد مصرف قرار گیرد باید دارای نقطه ریزش پایین باشد، ولی اگر روغن در تابستان و یا در وسایلی که گرمای زیاد تولید می کنند به کار رود (مثل توربین های بخار) به نقطه ریزش پایین نیاز نمی باشد برای جدا کردن بهتر و کامل تر موم متغیرهای عملیاتی عبارتند از:

- ۱- کیفیت خوراک ورودی به واحد که برش های سبک تر لوب کات در صدم حصول بیشتری می دهند.
 - ۲- هرچه درجه حرارت موم گیری کاهش پیدا کند کیفیت بهتری تولید کمتری شود.
 - ۳- هرچه تعداد دفعات افزودن حلال به روغن بیشتر باشد جداسازی بهتر انجام می شود.
 - ۴- با افزایش مقدار حلال M.E.K. در حد اپتیمم می توان به نقطه ریزش پایین تری دست یافت.
 - ۵- هرچه سرعت چرخش صافی دوار بیشتر شود سرعت عبور روغن از فیلتر بیشتر می شود.
 - ۶- هرچه سرعت سرد کردن روغن بیشتر باشد اندازه کریستال ها بزرگتر می شود.
 - ۷- هرچه مقدار حلالی که به عنوان شوینده بر روی لایه موم در فیلتر پاشیده می شود بیشتر باشد مقدار روغن در موم کاهش پیدا می کند.
- البته در طی سال های اخیر از روش های هیدروکراکینگ برای تبدیل پارافین های زنجیره ای در طی شکست مولکولی در کنار کاتالیست روغن هائی با شاخص گرانی بالا و نقطه ریزش مطلوب تولید شده است.
- در روش تصفیه روغن با حلال، مقداری از ترکیبات گوگردار که به طور طبیعی دارای خاصیت ضد اکسیداسیون هستند، در روغن باقی می ماند. در نتیجه، این روغن های پایه به طور طبیعی دارای مقدار زیادی خاصیت مقاومت در برابر اکسیداسیون می باشند. در صورتی که روغن پایه هایی که توسط روش های هیدروکراکینگ به دست آمده اند، دارای این مواد طبیعی ضد اکسیداسیون نمی باشند. در نتیجه برای ایجاد خاصیت پایداری بیشتر در برابر اکسیداسیون، باید مقدار زیادی ماده افزودنی ضد اکسیداسیون به این روغن ها اضافه کرد.

دستگاه تصفیه با گاز هیدروژن

روغنی که از دستگاه موم گیری به دست می آید به علت دارا بودن ترکیبات غیر مقاوم و رنگ تیره مرغوب بازار نیست و باید مواد زائد آن نظیر گوگرد مرکاپتان ها، سالفیدها، دایسالفیدها در مجاورت گاز هیدروژن و کاتالیست تبدیل به گاز هیدروژن سولفور شوند در دستگاه تصفیه با هیدروژن این مواد زائد از روغن جدا می شوند و باعث بالا رفتن مقاومت روغن در برابر اکسیداسیون می شود.

در اثر این واکنش مواد نامرغوب از روغن حذف می‌شوند (این فرآیند تقریباً شبیه فرآیند گوگرد گیری از نفت سفید و گازوئیل می‌باشد) حاصل این عملیات شامل:

۱- نیتروژن پایریدین و کوئولین که در مجاورت گاز هیدروژن و کاتالیست به گاز آمونیاک تبدیل می‌شوند.

۲- اسیدهای نفتین که به کربورهای حلقوی تبدیل می‌شوند.

۳- بهبود رنگ و بو و ثبات و خاصیت مخلوط نشدن روغن باب.

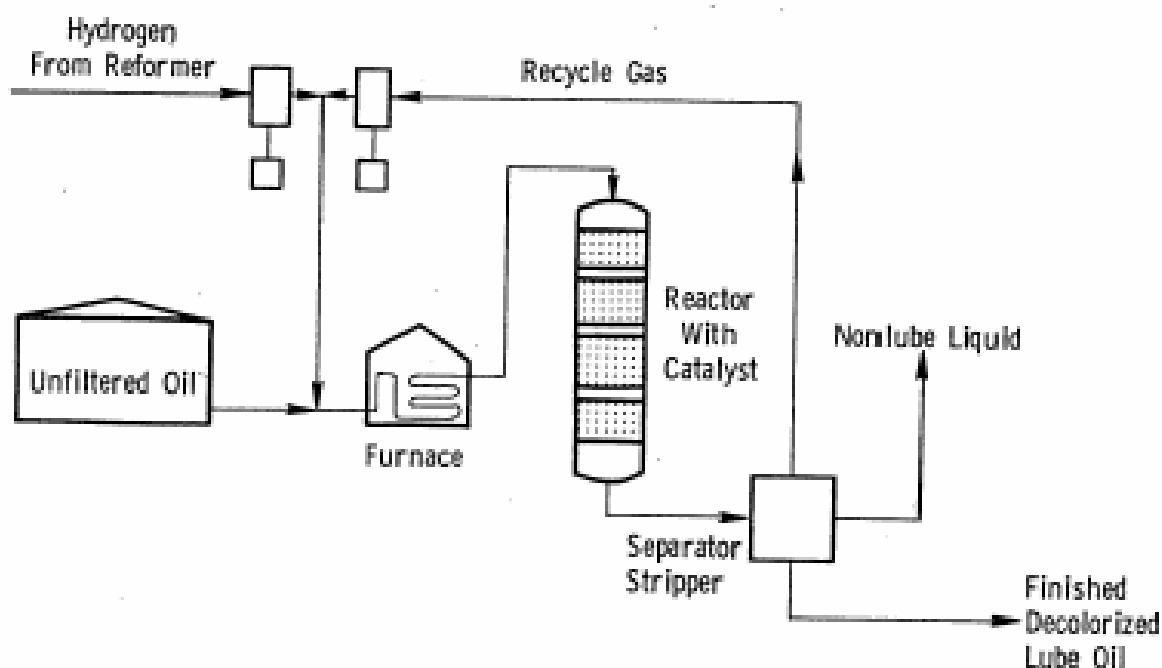
۴- آخرین ترکیبات نامطلوب حاصل از فرایندهای جداسازی خارج می‌شود.

۵- هیدروکربورهای حلقوی شکسته می‌شوند و به نرمال پارافین ها باایزوپارافین ها تبدیل می‌شوند.

۶- باعث بالا رفتن مقاومت روغن در برابر اکسیداسیون می‌شود.

اساس کار به این صورت است که ابتدای روغن تادمای معینی گرم می‌شود و همراه با گاز هیدروژن به یک بستر کاتالیستی با فشار مطلوب هدایت می‌شود در این دستگاه روغن با گاز هیدروژن مخلوط شده و از راکتوری که با کاتالیست پر شده عبور می‌کند وجود کاتالیست سبب ایجاد واکنش بین مواد نامرغوب موجود در روغن با هیدروژن می‌شود. بوسیله این فرآیند مقدار زیادی از مواد آروماتیک، مواد گوگرددار، و تا حدودی نیز مواد نیتروژن دار حذف می‌شوند.

فرآیند هیدروژنه کردن روغن

روغنی که به دست می‌آید به عنوان روغن پایه به مخازن مربوطه فرستاده می‌شود تا پس از مخلوط کردن با روغن های دیگر و اضافه نمودن مواد افزودنی طبق فرمول‌های مربوطه در اختیار مصرف‌کننده ها قرار گیرد.

در خلوص روغن های پایه بدست آمده از روش های هیدروژناسیون جای هیچ گونه شکی نیست ولی این روغن ها دارای معایبی نیز به شرح زیر می باشند:

۱-حلالیت این نوع روغن ها برای بعضی از مواد افزودنی کم می شود و در نتیجه تمامی مواد افزودنی بطور کامل در این روغن ها حل نمی شود.

۲-در روغن های حاصل از روش تصفیه با حلال مقداری ترکیبات گوگردی در روغن باقی می ماند که این ترکیبات بطور طبیعی دارای خاصیت ضد اکسیداسیون و ضد سایش هستند ولی در روغن های حاصل از روش هیدروکراکینگ ترکیبات گوگردی حذف می شوند و برای ایجاد پایداری حرارتی و مقاومت در برابر اکسیداسیون باید مواد افزودنی مناسب به آنها اضافه نمود.

۳-به دلیل حذف کامل مواد آروماتیک در این روش نیاز به استفاده از مواد افزودنی موثر روی سیل ها که باعث تورم و آب بندی آنها می شود الزامی است.

با توجه به موارد فوق در انتخاب یک روان کننده باید نوع روغن پایه و روش تصفیه آن خصوصا در مواردی که روغن دارای کاربرد غیر معمول است در نظر گرفته شود.

البته هیدروژنه کردن تمام روغن های تولیدی مورد لزوم نبوده و بیشتر برای روغن هایی که مورد استفاده صنعتی (روغن های غیر از روغن موتور) دارند از عمل هیدروژنه کردن استفاده می شود.

فرآیند دیگری که می توان آن را جایگزین عمل هیدروژناسیون نمود، استفاده از خاک های رنگ بر می باشد. در این فرآیند خاک رنگ بر که بسیار نرم می باشد، در درجه حرارت بالا با روغن مخلوط می شود. مواد ناپایدار و تیره رنگ موجود در روغن جذب خاک رنگ بر شده و سپس با فیلتر کردن خاک را از روغن جدا می کنند. خاک جدا شده از روغن مجدداً قابل استفاده نبوده و باید یا آنرا احیاء نمود و یا برای عملیات بعدی از خاک تازه استفاده نمود. لازم به ذکر است که عمل احیاء باعث می شود که خاک بعضی از خواص خود را از دست بدهد و به همین دلیل در اکثر مواقع از خاک جدید استفاده می شود و تمایل کمی به استفاده از خاک احیاء شده می باشد. استفاده از خاک رنگ بر نسبت به فرآیند هیدروژنه کردن به علت پایین بودن راندمان فرآیند، در حال حاضر چندان مورد استفاده قرار نمی گیرد و تقریباً همه جا از فرآیند هیدروژنه کردن استفاده می کنند.

خواص فیزیکی و شیمیایی روغن ها

خواص فیزیکی و شیمیایی وسیله خوبی برای کنترل محصول تولیدی می باشد. با این آزمایشات می توان فهمید که آیا خط تولید دارای شرایط یکنواخت می باشد یا نه. همچنین این آزمایشات می توانند تغییرات ایجاد شده در روغن در اثر کارکردان در دستگاه مورد نظر، و علت آن را تعیین نمایند.

آزمایشات فیزیکی و شیمیایی بسیار زیادی وجود دارند که اطلاعات بسیار مفیدی در رابطه با خصوصیات روغن های روان کننده می دهند، ولی باید توجه داشت که نتایج این آزمایشات همیشه کافی نبوده و بسیاری از مصرف کنندگان عمده روغن، مانند ارتش و سازندگان ماشین آلات آزمایشات عملکرد Performance Tests خاصی را توصیه نموده اند.

این خواص شامل:

- ۱- گراندروی Viscosity
- ۲- شاخص گراندروی Viscosity Index
- ۳- دانسیته و چگالی Density
- ۴- گراندروی دینامیک Dynamic Viscosity
- ۵- نقطه اشتعال و اتش سوزی Flash&Fire Point
- ۶- نقطه ریزش و نقطه ابری شدن Pour&Cloud Point
- ۷- عدد خنثی شدن Neutralization Number
- ۸- رنگ Color
- ۹- ظاهر Appearance
- ۱۰- وزن مخصوص نسبی Specific Gravity
- ۱۱- مقدار آب Water Content
- ۱۲- نقطه انیلین Aniline Point
- ۱۳- خاکستر Ash
- ۱۴- باقیمانده کربنی Carbon Residue
- ۱۵- صابونی شدن Saponification
- ۱۶- گوگرد Sulphur
- ۱۷- خوردگی مس Copper Corrosion
- ۱۸- پایداری در مقابل اکسیداسیون Oxidation Stability

۱۹- عناصر شیمیائی

۲۰- تمایل به ایجاد کف Foaming Tendency

۲۱- ضریب شکست Reflective Index

۲۲- کشش سطحی Interfacial Tension

۲۳- خاصیت امولسیون و دمولسیون Emulsion&Demulsibility Characteristics

۲۴- قدرت عایق بودن Dielectric Strenght

۲۵- رقیق شدن Dilution

ذیلا به توضیح برخی از موارد مهم تران پرداخته می شود.

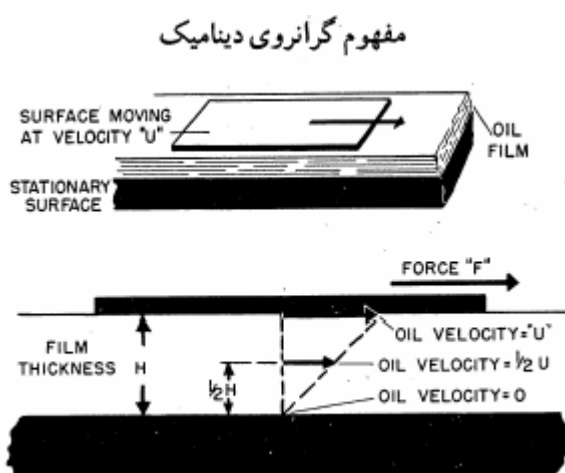
گرانروی Viscosity

گرانروی یکی از مهمترین خواص روغن بوده که به شلی یا سفتی روغن مربوط می شود. به عبارت دیگر به مقاومت روغن در برابر جریان یافتن گرانروی یا ویسکوزیته گفته می شود و یکی از مهمترین عوامل برای انتخاب صحیح روغن برای یک دستگاه است. از آن جایی که گرانروی عامل بسیار مهمی در روغن های صنعتی است، تمام مشخصات طراحی شده برای روغن های صنعتی، به گرانروی آن ها ارجاع داده می شود

گرانروی روغن در درجه حرارت کاری مشخص کننده خواص روغن در مقابل اصطکاک می باشد. هنگام انتخاب روغن لازم است که روغنی انتخاب شود که به اندازه کافی غلیظ باشد تا تشکیل یک فیلم نازک بین دو سطح در گیر داده شود و از تماس مستقیم قطعات ثابت و متحرک جلوگیری به عمل آید. اصطکاک با ضخیم شدن فیلم روغن نسبت مستقیم دارد بدین جهت نباید تصور شود که روغن های سبک تر نسبت به روغن های سنگین تر بهتر روغنکاری می کنند. اگر روغن خیلی رقیق باشد ممکن است نتواند دو سطح متحرک فلزی را کاملاً از هم جدا نگه دارد (به دلیل کم شدن فیلم روغن) و نتیجتاً در بعضی از نقاط دو سطح با هم تماس پیدا می کنند و گرمای حاصله از این تماس باعث کمتر شدن گرانروی روغن یعنی تماس بیشتر فلز با فلز می شود. هرچه تماس دو سطح فلزی بیشتر شود گرمای حاصله بالاتر خواهد رفت تا باعث جوش خوردن (گریپاژ کردن) و توقف ماشین شود. در اتومبیل های سواری فاصله بین درجه حرارت شروع به کار و هنگام عملیات زیاد است بدین جهت باید در انتخاب روغن دقت کافی به عمل آید تا هنگام شروع به کار موتور در هوای سرد، روغن جریان داشته باشد و از طرفی گرانروی آن در گرمای عملیات مناسب باشد.

گرانروی در ایجاد گرما در یاتاقان‌ها، سیلندرها و دنده‌ها نیز نقش مؤثری دارد و اثر آب‌بندی Sealing Effect مقدار مصرف و کم شدن روغن در سیستم را کنترل می‌کند. آسان روشن شدن ماشین در هوای سرد بستگی زیادی به گرانروی روغن مورد استفاده دارد و مهمترین عامل در انتخاب روغن، می‌باشد.

ایده اساسی درباره گرانروی بوسیله شکل زیر که یک قطعه با سرعت یکنواخت روی یک لایه روغن روی یک سطح ثابت دیگر کشیده می‌شود، نشان داده شده است. برای حرکت دادن قطعه باید نیرویی برابر F بکار برده شود تا اصطکاک بین سطح قطعه و لایه روغن را از بین ببرد زیرا روغن تمایل دارد که به صفحات ثابت و متحرک بچسبد و در برابر حرکت مقاومت ایجاد کند.

مقدار نیروی (F) لازم برای حرکت دادن دو قطعه نسبت به هم:

الف- تناسب مستقیم با سرعت (U) حرکت دارد.

ب- تناسب مستقیم با سطح (A) دو صفحه (قطعه) دارد.

پ- تناسب معکوس با فاصله بین دو صفحه (L) دارد.

اصطکاک بین قطعه و لایه روغن به علت وجود گرانروی روغن است. در نتیجه نیروی بکار رفته برای حرکت بستگی به ضریب مقاومت داخلی بین دو سطح (که ناشی از روغن است، و به آن گرانروی یا ویسکوزیته گفته می‌شود دارد.

از لحاظ ریاضی می‌توان آن را بصورت رابطه زیر نوشت:

$$F = \mu A \frac{U}{L}$$

گرانروی را که با اندازه گیری مقدار نیروی لازم برای غلبه بر نیروی اصطکاک بین دو لایه، با ابعاد مشخص، اندازه گیری می شود را گرانروی مطلق یا گرانروی دینامیک Dynamic Viscosity می گویند. گرانروی دینامیک فقط تابعی از اصطکاک داخلی مایع است، و یکی از اساسی ترین عوامل در محاسبات طراحی یاتاقانها و جریان مایعات می باشد.

در رابطه فوق بعد ویسکوزیته :

$$\frac{F \times T}{L^2}$$

است که اگر T زمان بر حسب ثانیه و طول L بر حسب سانتیمتر در نظر گرفته شود ویسکوزیته بر حسب پواز Poise بدست می آید که به واحد کوچکتر آن که یک صدم پویز (0.01 Poise) سانتی پویز Centipoise است و با $(1 \text{ cp} = 0.01 \text{ p})$ و در سیستم بین المللی ISO با واحد پاسکال - ثانیه $(1 \text{ pas} = 10 \text{ p})$ گزارش می شود.

گرانروی سینماتیک Kinematic Viscosity

از تقسیم گرانروی دینامیک (مطلق) بر دانسیته روغن گرانروی سینماتیک بدست می آید گرانروی سینماتیک را می توان به عنوان مقاومت یک مایع در برابر جریان آن تحت نیروی وزن تعریف کرد و نشان دهنده تأثیر دانسیته بر گرانروی دینامیک است که هر دو در یک درجه حرارت و سیستم واحد یکسان اندازه گرفته می شوند.

$$\text{Kinematic Viscosity} = \frac{\text{Dynamic Viscosity}}{\text{Density}}$$

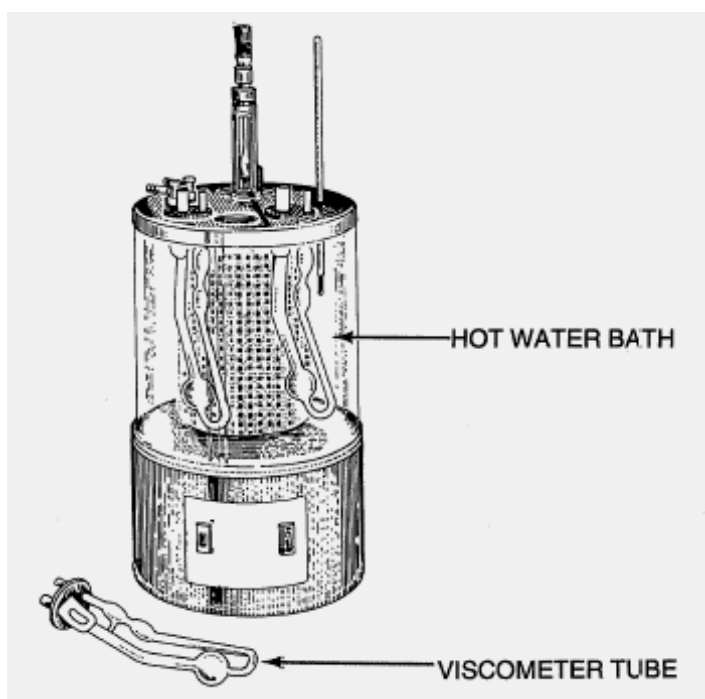
بعدان عبارتست از:

$$\frac{L^2}{T}$$

در رابطه فوق اگر طول L بر حسب سانتیمتر و زمان T بر حسب ثانیه باشد واحد گرانروی سینماتیک طبق قرارداد بر حسب سانتیمتر مربع بر ثانیه است که استوک Stoke نامیده می شود و چون واحدان برای اندازه گیری های مهندسی و مسائل روانکاری زیاد است از واحدهای کوچکتر آن که سانتی استوک $(1 \text{ cst} = 0.01 \text{ st})$ است و در سیستم بین المللی ISO با میلی متر مربع بر ثانیه $(1 \text{ mm}^2/\text{s} = 1 \text{ cst})$ بیان می شود استفاده می شود. باتوجه به این که طول یک عدد ثابت است می توان نتیجه گرفت که گرانروی سینماتیک فقط تابع زمان است و اسان تر و دقیق تر اندازه گیری می شود در آزمایشگاه نیز از این پارامتر استفاده می شود.

برای اندازه گیری گرانیروی سینماتیک از دستگاه استاندارد مخصوصی که شامل یک لوله موئینه که دارای یک اریفیس است و به آن ویسکومتر گفته می شود استفاده می شود. روش کار به این صورت است که زمان عبور حجم معینی از روغن بین دو علامت تحت تاثیر نیروی ثقل زمین بر حسب ثانیه اندازه گیری می شود و سپس این زمان در عدد ثابت ویسکومتر ضرب می شود تا ویسکوزیته سینماتیک بر حسب سانتی استوک در درجه حرارت معین بدست آید. هر چه زمان تخلیه روغن بیشتر باشد مبین بالاتر بودن گرانیروی آن است و برعکس هر چه این زمان کمتر باشد گرانیروی پایین تر است.

در شکل زیر شمائی از یک ویسکومتر که در داخل یک حمام مایع گرم است نشان داده شده است.

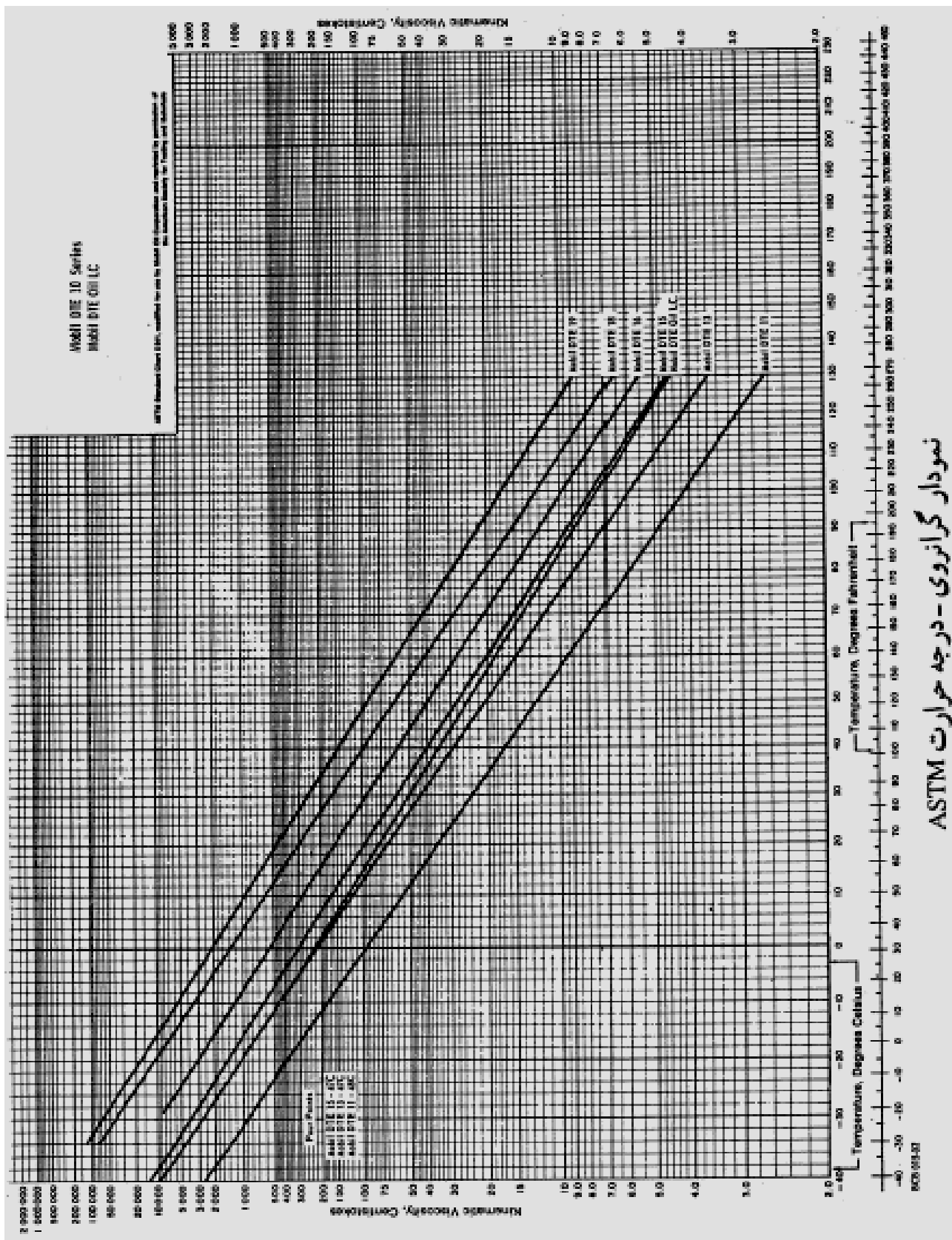

در آزمایشگاه ها معمولاً گرانیروی سینماتیکی در یک دمای معین (۴۰ درجه سانتیگراد) اندازه گیری می شود و سپس با استفاده از جداول استاندارد گرانیروی به سیستم های دیگر تبدیل می شود.

برای اندازه گیری ویسکوزیته دینامیکی از یک عدد سیلندر پیستون که پیستون با سرعت ثابتی در داخل سیلندر حرکت می کند و فاصله بین آنها با روغن پر شده است استفاده می شود. هر چه ویسکوزیته روغن بیشتر باشد مقدار نیروی لازم برای چرخاندن پیستون در داخل سیلندر بیشتر خواهد بود و هر چه روغن رقیق تر (ویسکوزیته کمتر) باشد نیرو یا گشتاور مورد نیاز کمتر خواهد بود.

بر اساس ساختمان دستگاه (قطر سطح مقطع جنس و) مقدار تورک لازم برای روغن های مختلف متفاوت است که با ضرب کردن تورک خوانده شده از روی دستگاه در عدد ثابت ویسکومتر، ویسکوزیته قابل محاسبه است

برای تعیین گرانیروی روغن در درجه حرارت‌های مختلف از نمودارهایی که توسط ASTM تهیه شده و یک نمونه آن در زیر نشان داده شده استفاده می‌شود.

نمودار گرانیروی - درجه حرارت ASTM

سیستم‌های دیگر گرانروی که کاربرد زیادی نیز برای اندازه گیری گرانروی روغن دارند عبارتند از سای بولت Saybolt و Redwood وانگلر Engler که درجداول زیر نحوه ارتباط بین انهاشان داده شده است.

جدول مقایسه گرانروی در واحدهای مختلف

Kinematic (Centistokes)	Saybolt Universal (Seconds)	Redwood NO. 1 (Seconds)	Engler (Degrees)	Saybolt Furol (Seconds)	Redwood No. 2 (Seconds)
96.8	450	397	12.8	47.0	-
102.2	475	419	13.5	49	-
107.6	500	441	14.2	51	-
118.4	550	485	15.6	56	-
129.2	600	529	17.0	61	-
140.3	650	573	18.5	66	-
151	700	617	19.8	71	-
162	750	661	21.3	76	-
173	800	705	22.7	81	-
183	850	749	24.2	86	-
194	900	793	25.6	91	-
205	950	837	27.0	96	-
215	1,000	882	28.4	100	-
259	1,200	1,058	34.1	121	104
302	1,400	1,234	39.8	141	122
345	1,600	1,411	45.5	160	138
388	1,800	1,587	51	180	153
432	2,000	1,763	57	200	170
541	2,500	2,204	71	250	215
650	3,000	2,646	85	300	255
758	3,500	3,087	99	350	300
866	4,000	3,526	114	400	345
974	4,500	3,967	128	450	390
1,082	5,000	4,408	142	500	435
1,190	5,500	4,849	156	550	475
1,300	6,000	5,290	170	600	515
1,405	6,500	5,730	185	650	580
1,515	7,000	6,171	199	700	600
1,625	7,500	6,612	213	750	645
1,730	8,000	7,053	227	800	690
1,840	8,500	7,494	242	850	730
1,950	9,000	7,934	256	900	770
2,055	9,500	8,375	270	950	815
2,165	10,000	8,816	284	1,000	855

در انتخاب روغن برای یک کاربرد خاص، گرانروی اولین عامل انتخاب است. گرانروی باید به اندازه‌ای بالا باشد تا بتواند تشکیل یک لایه (فیلم) مناسب جهت جدانمودن دوسطح وانجام عملیات روانکاری بین قطعات را انجام دهد. از طرف دیگر گرانروی نباید آنقدر زیاد باشد که اصطکاک بین لایه های روغن بیش از حد زیاد شود زیرا باعث افزایش چسبندگی، اصطکاک و بیشتر شدن توان مصرفی می شود .

شاخص گرانروی Viscosity Index

تغییرات گرانروی با درجه حرارت با شاخص گرانروی اندازه گیری وییان می شود. اگر درجه حرارت کم شود، گرانروی افزایش خواهد یافت و بر عکس اگر درجه حرارت افزایش یابد، گرانروی کاهش می یابد. در مواقعی که تغییرات درجه حرارت عملکرد روغن زیاد باشد، این پارامتر اهمیت بیشتری پیدامی کند. به عبارت دیگر شاخص گرانروی یک ارزش عددی برای نشان دادن تغییرات گرانروی یک روغن با تغییر درجه حرارت است و هرچه عدد شاخص گرانروی بزرگتر باشد، این است که گرانروی روغن نسبت به تغییرات درجه حرارت تغییر کمتری دارد. برای بالا بردن شاخص گرانروی روغن از پلیمرهای با وزن مولکولی زیاد استفاده می شود.

روش تعیین شاخص گرانروی

شاخص گرانروی یک روغن را با اندازه گیری گرانروی آن در دو دمای ۴۰ و ۱۰۰ درجه سانتیگراد و مقایسه این گرانروی ها با گرانروی دو عدد روغن مبنای که به ترتیب دارای شاخص گرانروی صفر و صد می باشند و هر دوی آنها در ۱۰۰ درجه سانتی گراد دارای گرانروی برابر با گرانروی روغن مورد آزمایش هستند محاسبه می شود. برای اندازه گیری شاخص گرانروی از روش استاندارد ASTM D2270 استفاده می شود. دو نمونه روغن مبنای مشخصات زیر می باشند.

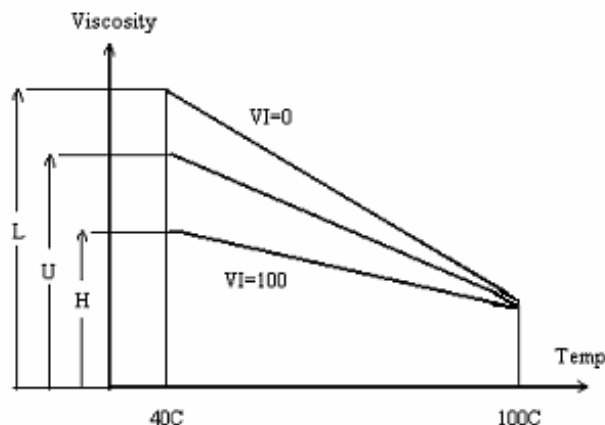
الف- روغن مبنایی که از نفت خام Pennsylvanla تهیه می شود که نمودار تغییرات گرانروی و درجه حرارت آن مستقیم است و شاخص گرانروی V.I آن صد فرض می شود.

ب- روغن مبنایی که از نفت خام Texas به دست می آید و شاخص گرانروی V.I آن صفر فرض می شود. شاخص گرانروی یک روغن با اندازه گیری گرانروی روغن در دو درجه حرارت ، 40°C و 100°C و با استفاده از جداول یا نمودار گراف هائی که براساس گرانروی تعیین شده در دو درجه حرارت فوق تنظیم شده اند توسط ASTM تهیه شده، محاسبه می شود.

برای محاسبه شاخص گرانروی V.I با استفاده از جداول استاندارد به روش زیر عمل می شود:

۱- گرانروی روغن مورد آزمایش آن در دو درجه ۴۰ و ۱۰۰ درجه سانتیگراد اندازه گیری می شود

۲-بامراجعه به جدول D2270 اعداد متناظر گرانیروی دردمای ۴۰ درجه L و گرانیروی اندازه گیری شده در ۱۰۰ درجه سانتیگراد H پیدامی شود.

سپس با استفاده از رابطه زیر شاخص گرانیروی روغن مورد آزمایش محاسبه می شود

$$VI = \frac{L - U}{L - H} * 100$$

که دران:

U = گرانیروی روغن مورد آزمایش در ۴۰ درجه سانتیگراد

L = گرانیروی روغن دارای V.I صفر در ۴۰ درجه سانتیگراد

H = گرانیروی روغن دارای V.I صد در ۴۰ درجه سانتیگراد

بطور مثال: اگر گرانیروی روغنی در ۴۰ درجه سانتیگراد برابر ۳۵ Cst و گرانیروی آن در ۱۰۰ درجه سانتیگراد ۱۰ Cst باشد شاخص گرانیروی آن را محاسبه کنید.

با استفاده از جدول زیر براساس ویسکوزیته ۳۵ Cst دردمای ۴۰ درجه سانتیگراد $L = 43.76$ و براساس گرانیروی در ۱۰۰ درجه سانتیگراد $H = 30.43$ بدست می آید. حال:

$$VI = \frac{43.76 - 35}{43.76 - 30.43} * 100$$

که شاخص گرانیروی روغن مورد نظر ۶۵/۷ بدست می آید.

D 2270

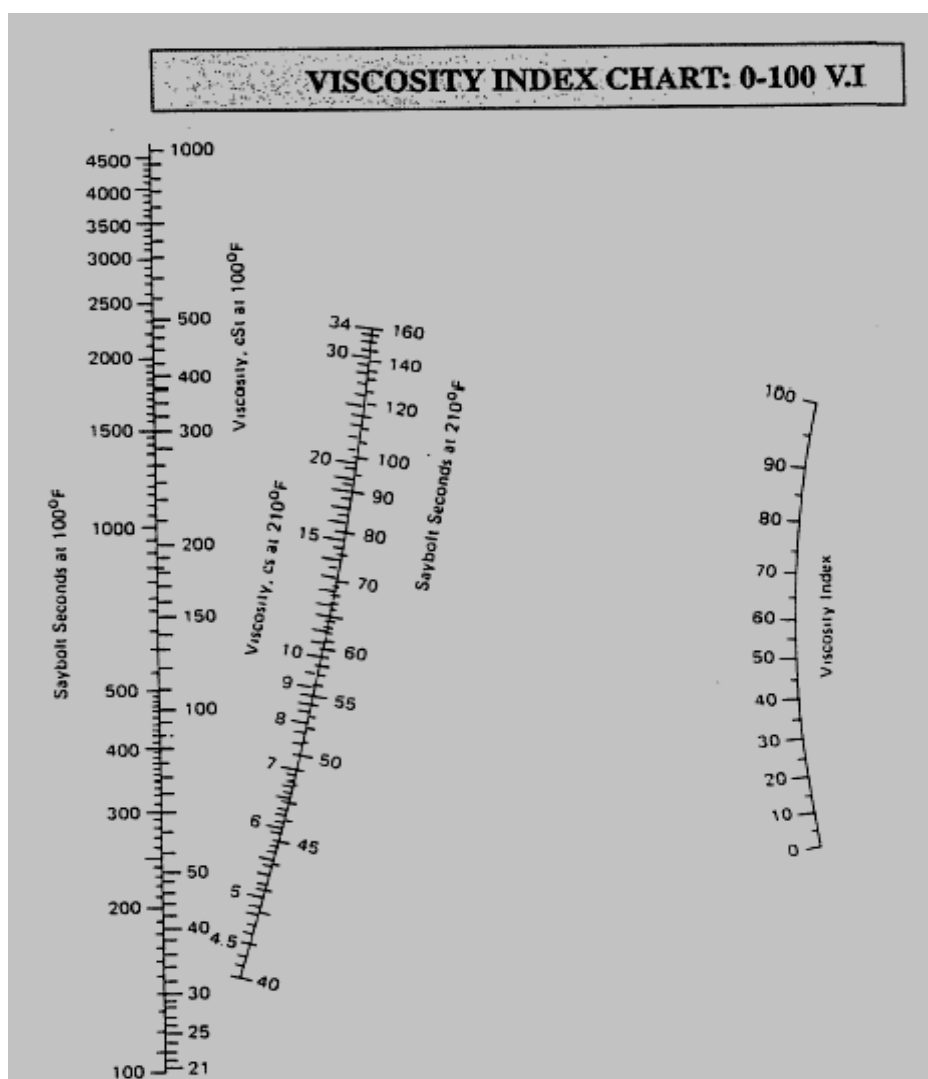
Basic Values for L and H for Kinematic Viscosity in 40–100°C System

Kinematic Viscosity at 100°C, cSt (mm²/s)	L	H	Kinematic Viscosity at 100°C, cSt (mm²/s)	L	H	Kinematic Viscosity at 100°C, cSt (mm²/s)	L	H	Kinematic Viscosity at 100°C, cSt (mm²/s)	L	H	Kinematic Viscosity at 100°C, cSt (mm²/s)	L	H	Kinematic Viscosity at 100°C, cSt (mm²/s)	L	H
2.00	7.994	6.394	7.00	78.00	48.57	12.0	201.9	13.0	17.0	389.4	180.2	24.0	683.9	301.8	42.5	1935	714.9
2.10	8.640	6.894	7.10	80.25	49.61	12.1	204.8	109.4	17.1	373.3	181.7	24.2	694.5	305.6	43.0	1978	728.2
2.20	9.309	7.410	7.20	82.39	50.69	12.2	207.8	110.7	17.2	377.1	183.3	24.4	704.2	309.4	43.5	2021	741.3
2.30	10.00	7.944	7.30	84.53	51.78	12.3	210.7	112.0	17.3	381.0	184.9	24.6	714.9	313.0	44.0	2064	754.4
2.40	10.71	8.496	7.40	86.66	52.88	12.4	213.6	113.3	17.4	384.9	186.5	24.8	725.7	317.0	44.5	2108	767.6
2.50	11.45	9.063	7.50	88.85	53.98	12.5	216.6	114.7	17.5	388.9	188.1	25.0	736.5	320.9	45.0	2152	780.9
2.60	12.21	9.647	7.60	91.04	55.09	12.6	219.6	116.0	17.6	392.7	189.7	25.2	747.2	324.9	45.5	2197	794.5
2.70	13.00	10.25	7.70	93.20	56.20	12.7	222.6	117.4	17.7	396.7	191.3	25.4	758.2	328.8	46.0	2243	808.2
2.80	13.80	10.87	7.80	95.43	57.31	12.8	225.7	118.7	17.8	400.7	192.9	25.6	769.3	332.7	46.5	2288	821.9
2.90	14.63	11.50	7.90	97.72	58.45	12.9	228.8	120.1	17.9	404.6	194.6	25.8	779.7	336.7	47.0	2333	835.5
3.00	15.49	12.15	8.00	100.0	59.60	13.0	231.9	121.5	18.0	408.6	196.2	26.0	790.4	340.5	47.5	2380	849.2
3.10	16.36	12.82	8.10	102.3	60.74	13.1	235.0	122.9	18.1	412.6	197.8	26.2	801.6	344.4	48.0	2426	863.0
3.20	17.26	13.51	8.20	104.6	61.89	13.2	238.1	124.2	18.2	416.7	199.4	26.4	812.8	348.4	48.5	2473	876.9
3.30	18.18	14.21	8.30	106.9	63.05	13.3	241.2	125.6	18.3	420.7	201.0	26.6	824.1	352.3	49.0	2521	890.9
3.40	19.12	14.93	8.40	109.2	64.18	13.4	244.3	127.0	18.4	424.9	202.6	26.8	835.5	356.4	49.5	2570	905.3
3.50	20.09	15.66	8.50	111.5	65.32	13.5	247.4	128.4	18.5	429.0	204.3	27.0	847.0	360.5	50.0	2618	919.6
3.60	21.08	16.42	8.60	113.9	66.48	13.6	250.6	129.8	18.6	433.2	205.9	27.2	857.5	364.6	50.5	2667	933.6
3.70	22.09	17.19	8.70	116.2	67.64	13.7	253.8	131.2	18.7	437.3	207.6	27.4	869.0	368.3	51.0	2717	948.2
3.80	23.13	17.97	8.80	118.5	68.79	13.8	257.0	132.6	18.8	441.5	209.3	27.6	880.6	372.3	51.5	2767	962.9
3.90	24.19	18.77	8.90	120.9	69.94	13.9	260.1	134.0	18.9	445.7	211.0	27.8	892.3	376.4	52.0	2817	977.5
4.00	25.32	19.56	9.00	123.3	71.10	14.0	263.3	135.4	19.0	449.9	212.7	28.0	904.1	380.6	52.5	2867	992.1
4.10	26.50	20.37	9.10	125.7	72.27	14.1	266.6	136.8	19.1	454.2	214.4	28.2	915.8	384.6	53.0	2918	1007
4.20	27.75	21.21	9.20	128.0	73.42	14.2	269.8	138.2	19.2	458.4	216.1	28.4	927.6	388.6	53.5	2969	1021
4.30	29.07	22.05	9.30	130.4	74.57	14.3	273.0	139.6	19.3	462.7	217.7	28.6	938.6	393.0	54.0	3020	1036
4.40	30.48	22.92	9.40	132.8	75.73	14.4	276.3	141.0	19.4	467.0	219.4	28.8	951.2	396.5	54.5	3073	1051
4.50	31.96	23.81	9.50	135.3	76.91	14.5	279.6	142.4	19.5	471.3	221.1	29.0	963.4	401.1	55.0	3126	1066
4.60	33.52	24.71	9.60	137.7	78.08	14.6	283.0	143.9	19.6	475.7	222.8	29.2	975.4	405.1	55.5	3180	1082
4.70	35.13	25.63	9.70	140.1	79.27	14.7	286.4	145.3	19.7	479.7	224.5	29.4	987.1	409.5	56.0	3233	1097
4.80	36.79	26.57	9.80	142.7	80.46	14.8	289.7	146.8	19.8	483.9	226.2	29.6	998.9	413.5	56.5	3286	1112
4.90	38.50	27.53	9.90	145.2	81.67	14.9	293.0	148.2	19.9	488.6	227.7	29.8	1011	417.6	57.0	3340	1127
5.00	40.23	28.49	10.0	147.7	82.87	15.0	296.5	149.7	20.0	493.2	229.5	30.0	1023	421.7	57.5	3396	1143
5.10	41.99	29.46	10.1	150.3	84.08	15.1	300.0	151.2	20.2	501.5	233.0	30.5	1055	424.4	58.0	3452	1159
5.20	43.76	30.43	10.2	152.9	85.30	15.2	303.4	152.6	20.4	510.8	236.4	31.0	1086	427.2	58.5	3507	1175
5.30	45.53	31.40	10.3	155.4	86.51	15.3	306.9	154.1	20.6	519.9	240.1	31.5	1119	430.0	59.0	3563	1190
5.40	47.31	32.37	10.4	158.0	87.72	15.4	310.3	155.6	20.8	528.8	243.5	32.0	1151	434.3	59.5	3619	1206
5.50	49.09	33.34	10.5	160.6	88.95	15.5	313.9	157.0	21.0	538.4	247.1	32.5	1184	475.9	60.0	3676	1222
5.60	50.87	34.32	10.6	163.2	90.19	15.6	317.5	158.6	21.2	547.5	250.7	33.0	1217	487.0	60.5	3734	1238
5.70	52.64	35.29	10.7	165.8	91.40	15.7	321.1	160.1	21.4	556.7	254.2	33.5	1251	498.1	61.0	3792	1254
5.80	54.42	36.26	10.8	168.5	92.65	15.8	324.6	161.6	21.6	566.4	257.8	34.0	1286	509.6	61.5	3850	1270
5.90	56.20	37.23	10.9	171.2	93.92	15.9	328.3	163.1	21.8	575.6	261.5	34.5	1321	521.1	62.0	3908	1286
6.00	57.97	38.19	11.0	173.9	95.19	16.0	331.9	164.6	22.0	585.2	264.9	35.0	1356	532.5	62.5	3966	1303
6.10	59.74	39.17	11.1	176.6	96.45	16.1	335.5	166.1	22.2	595.0	268.6	35.5	1391	544.0	63.0	4026	1319
6.20	61.52	40.15	11.2	179.4	97.71	16.2	339.2	167.7	22.4	604.3	272.3	36.0	1427	555.4	63.5	4087	1336
6.30	63.32	41.13	11.3	182.1	98.97	16.3	342.9	169.2	22.6	614.2	275.8	36.5	1464	567.1	64.0	4147	1352
6.40	65.18	42.14	11.4	184.9	100.2	16.4	346.6	170.7	22.8	624.7	279.6	37.0	1501	579.2	64.5	4207	1369
6.50	67.12	43.18	11.5	187.6	101.5	16.5	350.2	172.2	23.0	633.7	283.3	37.5	1538	591.3	65.0	4268	1386
6.60	69.16	44.24	11.6	190.4	102.8	16.6	354.1	173.8	23.2	643.4	286.8	38.0	1575	603.1	65.5	4329	1402
6.70	71.29	45.33	11.7	193.3	104.1	16.7	358.0	175.1	23.4	653.8	290.5	38.5	1613	615.0	66.0	4392	1419
6.80	73.48	46.44	11.8	196.2	105.4	16.8	361.7	177.0	23.6	663.3	294.4	39.0	1651	627.1	66.5	4455	1436
6.90	75.72	47.51	11.9	199.0	106.7	16.9	365.6	178.6	23.8	673.7	297.9	39.5	1691	639.2	67.0	4517	1454
												40.0	1730	651.9	67.5	4580	1471
												40.5	1770	664.2	68.0	4645	1488
												41.0	1810	676.6	68.5	4709	1506
												41.5	1851	689.1	69.0	4773	1523
												42.0	1892	701.9	69.5	4839	1541
															70.0	4905	1558

شاخص گرانروی روغن‌های روان‌کننده دارای دامنه‌ای از زیر صفر تا بالای صد می‌باشد. بعضی از روغن‌های سنتتیک ممکن است دارای دامنه‌ای پایین‌تر یا بالاتر از دامنه فوق باشند.

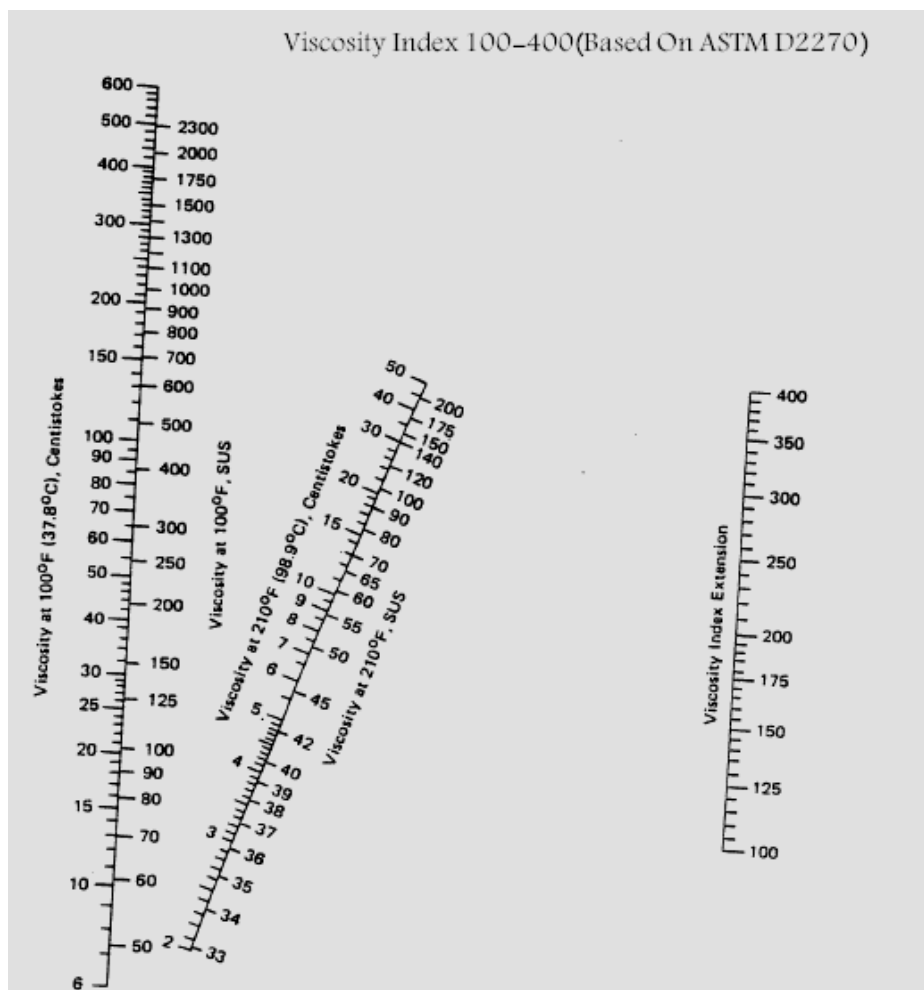
برای بدست آوردن سریع شاخص گرانروی از نمودارهای هائی که برای این منظورتیه شده است نیز می‌توان استفاده کرد.

برای پیدا کردن شاخص گرانروی روغن‌هایی که شاخص گرانروی آنها بین صفر تا صد باشد از نمودار زیر استفاده می‌شود.

روش کار به این صورت است که با اندازه گیری گرانروی روغن مورد نظر در دماهای ۴۰ و ۱۰۰ درجه سانتیگراد این اعداد را روی نمودار برده می‌شود و با رسم یک خط مستقیم بین این نقاط می‌توان شاخص گرانروی را بدست آورد. این خط نباید تا زیر نقطه ریزش و یا بالاتر از تقریباً ۳۰۰°F (برای بیشتر روغن‌های روان‌کننده) رسم شود. زیرا در خارج از این دو محدوده ممکن است خط بصورت مستقیم نباشد.

برای بدست آوردن شاخص گرانروی روغن هائی که شاخص گرانروی انها بین ۱۰۰ تا ۴۰۰ باشد از نمودار زیر استفاده می شود.

در صنعت مرتباً سعی می شود که V.I بالا برده شود زیرا نیاز به روغن با V.I بالاتر حال افزایش است. بطور مثال استفاده از روغن های با شاخص گرانروی بالا در هواپیما و ترمزهای هیدرولیکی و Shock Absorber مصرف فراوان دارد.

برای بالا بردن شاخص گرانروی می توان از مواد افزودنی بهبوددهنده شاخص گرانروی استفاده نمود. در شرایطی که درجه حرارت روغن در حین کار تغییر چندانی نمی کند، استفاده از مواد افزودنی بهبوددهنده شاخص گرانروی کاربرد ندارد. ولی در شرایطی که درجه حرارت روغن در حین کار تغییرات زیادی می کند (مثل روغن موتور)، استفاده از مواد افزودنی بسیار مناسب می باشد چون این مواد از تغییرات زیاد گرانروی روغن که می تواند باعث اختلال در روانکاری شود جلوگیری می کنند.

از آنجائی که گرانیروی باتغییر درجه حرارت تغییر می‌کند، لازم است د رمحاسبات طراحی درجه حرارت واقعی که تحت آن درجه حرارت روغن مورد استفاده قرار می‌گیرد و همچنین پایین‌ترین درجه حرارت محیط، که ماشین در آن درجه حرارت روشن می‌شود، درنظر گرفته شود.

نقطه ریزش Pour point

نقطه ریزش یک روغن، پایین‌ترین درجه حرارتی است که در آن درجه حرارت (تحت شرایط استاندارد از قبل تعیین شده) روغن می‌تواند جریان داشته باشد. خیلی از روغن‌ها دارای مقداری واکس محلول می‌باشند. اگر این روغن‌ها سرد شوند، واکس‌های حل شده در روغن شروع به تشکیل کریستال و جدا شدن از روغن می‌کنند. شکل ساختمانی این کریستال‌ها به نحوی است که مقداری روغن در داخل شبکه‌های آنها به دام می‌افتد. وقتی این کریستال‌ها به اندازه کافی رشد کنند، باعث می‌شود که روغن از حالت مایع بودن خارج شود. البته هم‌زدن مکانیکی باعث شکسته شدن کریستال‌ها می‌شود و روغن را در درجه حرارت‌های پایین‌تر از نقطه ریزش نیز به صورت مایع نگه می‌دارد.

سرعت سرد شدن روغن روی کریستالیزه شدن واکس‌ها تأثیر می‌گذارد. اگر روغن بسیار سریع سرد شود واکس‌ها فرصت کافی برای تشکیل شبکه‌های کریستالی را پیدا نخواهند کرد و در نتیجه روغن در درجه حرارت‌های پایین‌تر از نقطه ریزش نیز به صورت مایع باقی خواهد ماند.

در روغن‌های مخصوصی که واکس آنها بطور کامل جدا شده، با پایین رفتن درجه حرارت، مشکل زیاد شدن گرانیروی بوجود می‌آید و با پایین تر بردن درجه حرارت در این نوع روغن‌ها علی‌رغم آن که هیچ‌گونه واکسی در آنها وجود ندارد، به درجه حرارتی خواهیم رسید که در آن درجه حرارت روغن سیالیت خود را از دست می‌دهد که این درجه حرارت همان نقطه ریزش روغن است. در روغن‌های بدون واکس به کار بردن مواد افزودنی پایین‌برنده نقطه ریزش هیچ‌گونه فایده‌ای ندارد، زیرا این مواد از رشد کریستال های واکس جلوگیری می‌کنند در صورتی که در این محصولات هیچ‌گونه واکسی وجود ندارد.

اندازه گیری نقطه ریزش

برای اندازه گیری نقطه ریزش از روش استاندارد ASTM D97 استفاده می‌شود طبق این روش مقدار مشخصی روغن در داخل یک لوله آزمایش مخصوص ریخته می‌شود و بصورت عمودی در یک حمام سرد روغن قرارداده می‌شود تا درجه حرارت آن کاهش یابد سپس در درجه حرارت های مختلف لوله آزمایش بیرون آورده می‌شود و بصورت افقی نگه داشته می‌شود. نقطه ریزش 3°C بالاتر از درجه حرارتی است که در آن درجه حرارت اگر ظرف حاوی نمونه برای ۵ ثانیه به طور افقی نگه داشته شود، روغن هیچ گونه جریانی نداشته باشد. نقطه ریزش نشان دهنده یکی از خواص روغن در درجه حرارت های پایین می‌باشد. دو روغن

مختلف که دارای نقطه ریزش یکسان هستند، ممکن است دارای خواص جریان کاملاً مختلف در درجه حرارت های بالاتر از نقطه ریزش باشند و هرگز یک روغن را نباید تنها بر اساس نقطه ریزش آن انتخاب کرد.

نقطه انجماد Freezing Point

نقطه انجماد یک روغن عبارت است از درجه حرارتی که پارافین های واکسی شروع به کریستال شدن می کنند. وقتی روغن تحت شرایط به خصوصی سرد شود در درجه حرارت معینی در ته لوله آزمایش ابر تشکیل می شود. این درجه حرارت به عنوان نقطه انجماد شناخته می شود این آزمایش برای دانستن کمترین درجه حرارتی که کلیه مواد روغنی به صورت مایع باشد ضروری است. در روغن هایی که رنگ آنها تیره است نقطه انجماد را نمی توان دید بدین جهت نقطه ریزش بکار برده می شود.

علت تمایل روغن به انجماد در درجه حرارت های پایین وجود مقدار کمی پارافین های واکسی است که در درجه حرارت های بالا به صورت مایع در روغن باقی می ماند ولی در درجه های پایین منجمد می شوند. روش اندازه گیری نقطه انجماد، مثل آزمایش اندازه گیری نقطه ریزش است و پایین ترین دمائی است که نمونه روغن موجود در لوله آزمایش در اثر تشکیل واکس بصورت ابری درمی آید.

نقطه احتراق Flash Point

نقطه اشتعال عبارتست از پائین ترین درجه حرارتی که روغن را باید گرم کرد تا تحت شرایط مشخص بخار یا گاز کافی برای تشکیل مخلوط قابل اشتعال با هوا ایجاد شود و اگر شعله کوچک یا مشعل نزدیک آن برده شود سطح مایع برای لحظه ای مشتعل گردد. مقدار بخارات در این درجه حرارت به اندازه ای نیست که بتواند ایجاد شعله نماید و با دور کردن شعله از سطح روغن، احتراق ایجاد شده بلافاصله خاموش خواهد شد.

نقطه اشتعال Fire Point

اگر حرارت دادن به روغن ادامه داده شود تا مقدار بخارات قابل اشتعال روی سطح روغن، بیشتر افزایش پیدا کند زمانی می رسد که غلظت این بخارات به اندازه کافی زیاد می شوند که با نزدیک کردن یک شعله به سطح روغن احتراقی برای پنج ثانیه متوالی در سطح آن رخ می دهد این درجه حرارت به عنوان نقطه اشتعال گزارش می شود.

نقطه اشتعال نشان دهنده خطر آتش سوزی و انفجار در روغن است و با نقطه آتش گیری خود به خودی که در آن احتراق خود به خود و بدون هیچ گونه منبع آتش، رخ خواهد داد، متفاوت است. محصولاتی که دارای نقطه اشتعال بالائی هستند، ممکن است به طور نسبی دارای نقطه آتش گیری خود به خودی پایینی باشند. همچنین ممکن است یک محصول با نقطه اشتعال پایین دارای نقطه آتش گیری خود به خودی بالایی باشد. برای هر محصول، نقطه اشتعال و آتش سوزی بستگی زیادی به ظرف آزمایش و سرعت حرارت دادن دارد.

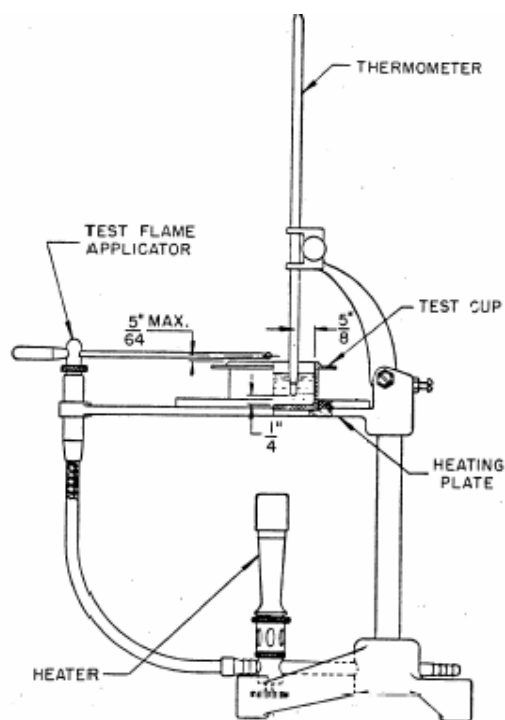
نقطه اشتعال روغن‌های نو، با تغییر گرانشی تغییر می‌کند و معمولاً روغن‌های با پایه نفتنیک که دارای گرانشی بالا هستند، نسبت به روغن‌های با پایه پارافینیک (با گرانشی‌های یکسان)، دارای نقطه اشتعال پایین‌تری می‌باشند.

نقطه آتش‌گیری بالاتر از نقطه اشتعال می‌باشد برای اینکه درجه حرارت بالاتری برای بخار کردن روغن به اندازه کافی لازم است. نقطه اشتعال و آتش‌سوزی دو عامل مهم برای کنترل عملیات پالایش و رعایت مسایل ایمنی برای مصرف‌کنندگان است. در شرایطی که درجه حرارت عملیاتی روغن بالا باشد اگر از روغنی با نقطه اشتعال پایین استفاده شود، مقدار تبخیر روغن زیاد شده و در نتیجه مصرف روغن زیاد می‌شود.

کم شدن نقطه اشتعال در روغن‌های کار کرده می‌بین این است که یاسوخت وارد روغن شده یا روغن برای مدت بسیار زیادی تحت شرایط درجه حرارت بالا کار کرده است که این باعث شکست حرارتی Thermal Cracking یا شکسته شدن مولکول‌های بزرگ و تبدیل شدن آنها به مولکول‌های کوچک‌تر با نقطه اشتعال پایین‌تر خواهد شد.

اندازه‌گیری نقطه اشتعال

برای اندازه‌گیری نقطه اشتعال روغن‌ها از ظرف روباز کلیولند Cleveland Open Cup استفاده می‌شود.

ظرف روباز کلیولند برای اندازه‌گیری نقطه اشتعال.

معمولا نقطه اشتعال روغن های روان کننده انقدر بالا هست که آتش سوزی انها اسان نباشد ولی در مورد روغن هایی که در عمل بادماهای زیاد یا سطوح داغ، نظیر روغن های انتقال حرارت، روغن های مربوط به رولینگ فلزات و روغن های ابدیده کردن فلزات و..... نقطه اشتعال نقش مهمی دارد و باید در حد بالائی باشد. همچنین از اندازه گیری نقطه اشتعال گاهی مواقع می توان بطور تقریبی برای پیش بینی تبخیر یا به اصطلاح کم شدن روغن نیز استفاده کرد.

چگالی Density

چگالی یا دانسیته روغن عبارت از وزن واحد حجم آن در درجه حرارت استاندارد است. و واحدان واحد وزن بر واحد حجم (گرم بر سانتیمتر مکعب و.....) است و معمولاً در یک دمای استاندارد اندازه گیری می شود. برای اندازه گیری چگالی مواد نفتی از چگالی API که تابع خاصی از وزن مخصوص است و با معادله زیر بیان می شود استفاده می شود.

$$Gravity^{\circ} API = \frac{141.5}{SP. gr. @ 60/60^{\circ} F} - 131.5$$

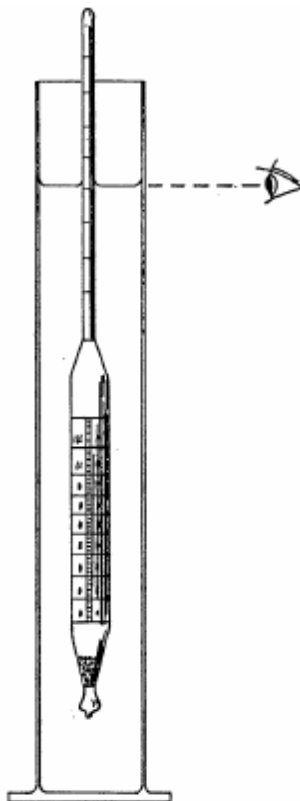
بر اساس معادله فوق هر چه وزن مخصوص بیشتر باشد چگالی API کمتر خواهد شد. دانسیته و چگالی هر دو تابع درجه حرارت می باشند و باید در یک درجه حرارت کنترل شده اندازه گیری شوند. ولی با استفاده از جداول خاص می توان مقادیر اندازه گیری شده را به مقدار استاندارد (دانسیته و چگالی در درجه حرارت استاندارد) تبدیل نمود.

اندازه گیری دانسیته و چگالی

دانسیته و چگالی با هیدرومتر اندازه گیری می شوند. هیدرومتر را می توان طوری کالیبره نمود که هر سه خاصیت دانسیته، چگالی و یا چگالی API را با آن تعیین نمود اندازه گیری چگالی با استفاده از هیدرومتر بسیار سریع و آسان است. فرو رفتن بیشتر هیدرومتر در مایع مبین پایین بودن چگالی و کمتر فرو رفتن آن مبین بالاتر بودن چگالی مایع است.

اندازه گیری چگالی می تواند کمک زیادی در کنترل عملیات پالایش داشته باشد. همچنین این عامل وسیله مناسبی برای شناسایی روغن هایی است که دارای دامنه تقطیر یا گرانشی مشخصی می باشند

در شکل زیر شمائی از یک هیدرومتر نشان داده شده است.

در آزمایش روغن‌ها کار کرده خصوصاً روغن موتور، کم شدن وزن مخصوص (یا زیاد شدن درجه API) بیانگر این موضوع است که سوخت وارد روغن شده و در نتیجه باعث رقیق شدن روغن شده است. زیاد شدن وزن مخصوص نیز بیانگر این است که روغن اکسیده شده و یا احتمالاً آلودگی‌های خارجی وارد آن شده است. البته برای این که علت تغییرات چگالی به خوبی روشن شود، نیاز به آزمایشات دیگری می‌باشد.

وزن مخصوص Specific Gravity

وزن مخصوص یک مایع، نسبت وزن حجم مشخصی از آن در یک درجه حرارت استاندارد، به وزن همان حجم آب و در همان درجه حرارت می‌باشد و یک عدد بدون بعد است. وزن مخصوص روغن از نظر مصرف‌کننده اهمیتی ندارد بلکه با دانستن وزن مخصوص روغن به ریشه و نوع نفت خامی که روغن از آن تهیه شده می‌توان پی برد وزن مخصوص روغن‌هایی که از پایه پارافین بدست می‌آید دارای درجه A.P.I بین ۲۲ تا ۲۶ می‌باشد.

$$\text{Specific Gravity} = \frac{\text{Oil Density}}{\text{Water Density}}$$

رنگ روغن Oil Color

رنگ روغن یکی از عواملی است که در کنترل عملیات تصفیه کمک مؤثری می‌نماید و با اندازه‌گیری آن می‌توان نتیجه گرفت که آیا عملیات تصفیه روغن به درستی انجام شده یا نه.

رنگ روغن تابعی است از:

۱- نوع نفت خامی که روغن از آن به دست آمده است.

۲- گرانشی روغن

۳- روش و کیفیت تصفیه روغن

۴- طبیعت مواد افزودنی که به روغن اضافه شده است.

اهمیت رنگ در روغن‌های دارویی و صنعتی سفید خیلی بیشتر از روغن‌های دیگر است. چون این مواد معمولاً از ترکیباتی تشکیل شده‌اند که اگر بخواهیم آنها را بی‌رنگ کنیم، ممکن است خواص آنها تغییر کند.

روش اندازه‌گیری رنگ روغن

رنگ روغن‌های روان‌کننده به وسیله نور انتقال داده شده توسط آنها مشاهده می‌شود. (از روشن تا کدر متغیر می‌باشد) معمولاً روش‌های مختلفی برای اندازه‌گیری رنگ روغن ها وجود دارد. اساس این روش‌ها مقایسه مقدار نوری است که از عمق معینی از روغن عبور می‌کند، نسبت به مقدار نور عبور کرده از شیشه‌های رنگی مخصوص است. عددی که به رنگ روغن داده می‌شود برابر با شماره شیشه‌ای است که نور منتقله به وسیله آن برابر با نور انتقال داده شده توسط روغن می‌باشد.

روغنی که دارای رنگ تیره یا ابری است معمولاً مقداری مواد اکسید شده دارد که صمغ درست می‌کند و در مقایسه با روغن‌هایی که دارای یک گرانشی هستند و از یک نفت خام تهیه شده‌اند رنگ تیره‌تری دارند. همچنین رنگ بازتر دلیل بر تصفیه شدن کامل روغن است ولی هیچ نقشی در کیفیت روغن (بخصوص روغن کارنکرده) ندارد زیرا رنگ روغن‌ها به نوع و مقدار مواد افزودنی به آن که از لحاظ رنگ بسیار متنوع هستند بستگی دارد ولی باین وجود رنگ روغن‌ها اندازه‌گیری می‌شود زیرا اولاً بسیاری از تولیدکنندگان برای شناساندن روغن خود به آن رنگ خاصی را اضافه می‌کنند و ثانیاً در کارخانجات روغن سازی در ضمن عملیات پالایش اختلاط و مظروف کردن روغن رنگ یکی از تست‌های آسان و سریع برای کنترل نمودن یکنواختی تولید است چون یک بار که ترکیب یک نمونه روغن معین می‌شود رنگ آن نیز در محدوده باریکی باقی خواهد ماند مگر این که باروغن یا ماده دیگری الوده شده باشد. از تست رنگ همچنین می‌توان در کنترل کیفیت و در نتیجه تعیین عمر مفید روغن‌ها در حین کار نیز استفاده کرد. البته نه برای روغن‌های موتور زیرا روغن‌های موتور به

علت دارابودن مواد افزودنی پاک کننده و معلق کننده مواد کربنی حاصل از تجزیه سوخت و گاهی خود روغن سیاه می شوند و نمی توان از تغییر رنگ انها نتیجه مطلوبی گرفت.

در اینجا لازم است به نکته مهمی در مورد سیاه شدن روغن اشاره شود بسیاری از مردم به اشتباه فکر می کنند هر چه روغن موتور دیرتر سیاه شود بهتر است و برعکس. ولی از این نکته غافل هستند که روغن های موتور دارای مواد پاک کننده و معلق کننده دود و... هستند و روغن موتوری که دیر سیاه می شود این مواد پاک کننده را ندارد و در این حالت دوده ها در لابلای قطعات موتور ته نشین و باعث فرسودگی انها می شوند.

روش ساخت روغن های روان کننده

برای ساختن روغن های روان کننده برای یک شرایط بخصوص پس از تصفیه برش های روغن (لوب کت) و تولید روغن پایه Base Oil با اضافه کردن مقادیر مشخصی از مواد افزودنی برای بهبود دادن و ایجاد خواص مورد نیاز به روغن اضافه می شود تا روغن مورد نیاز به دست مصرف کننده برسد.

مواد افزودنی Additive به دلایل زیر به روغن های پایه اضافه می شود:

۱- اضافه نمودن خواص مورد نیاز در جایی که از طریق پالایش مقرون به صرفه نباشد.

۲- دادن بعضی از خواص که در روغن وجود ندارد.

۳- جایگزین کردن مواد مفیدی که هنگام پالایش از دست رفته است.

۴- بهتر نمودن مشخصات ذاتی روغن.

مقدار مواد افزودنی از یک قسمت در میلیون (1 PPM) تا ۳۰ درصد روغن مبنی متغیر است.

۶۲٪	ماده افزودنی پاک کننده
۲۰٪	ماده افزودنی متفرق کننده
۹٪	ماده افزودنی ضد سایش
۴٪	بهبود دهنده خواص اصطکاکی
۳٪	ماده افزودنی ضد اکسیداسیون
۵/۹٪	ماده افزودنی پایین آورنده نقطه ریزش
۰/۹٪	ماده افزودنی ضد خوردگی
۰/۱٪	ماده افزودنی دی مولی فایر
۰/۱٪	ماده افزودنی ضد کف

تمام روغن‌های با کیفیت بالا، شامل مجموعه مواد افزودنی هستند که با درصد وزنی یا حجمی مشخص به روغن پایه اضافه شده و با آن مخلوط می شوند تا بتواند موتور را براساس مشخصاتی که توسط سازندگان داده شده است، حفاظت کنند.

درجدول فوق یک نمونه روغن موتور SAE 15W 40، با سطح مرغوبیت API CE و درصدانواع مواد افزودنی موجود در آن نشان داده شده است. یک روغن با سطح مرغوبیت API SH/CG 4 حدود ۲۲ درصد ماده افزودنی دارد و حتی ممکن است دارای درصد ماده افزودنی خیلی بیشتر از ماده افزودنی در روغن با سطح مرغوبیت API CE باشد تا بتواند موتورهای توربوشارژ و یا بنزینی را که تحت شرایط بسیار سخت کار می کنند، حفاظت کند.

همان طور که از جدول فوق ملاحظه می شود، بیش از ۹۴ درصد از بسته ماده افزودنی را مواد افزودنی پاک کننده، متفرق کننده، ضدسایش و ضد اکسیداسیون تشکیل می دهد

تولیدکنندگان موادافزودنی برای بدست آوردن سودبیشتر و همچنین برای ممانعت از لورفتن فرمولاسیون موادافزودنی غالباً موادافزودنی خود را بصورت پکیج می فروشند (مخلوطی از چندین ماده افزودنی در یک بسته) و توصیه می کنند که مثلاً برای ساختن روغن موتور دیزلی مثلاً ۵ درصد از این مواد و برای ساختن فلان روغن موتور بنزینی مثلاً ۲ درصد این مواد را به فرمولاسیون روغن پایه اضافه کنید تا روغن با سطح کیفیت مورد نظر بدست آید و بتواند تست های موتوری مورد نظر را پاس کند. البته صنعت ساخت موادافزودنی بصورت انحصاری و فقط در اختیار چند کشور است و یک حالت استراتژیک دارد. این شرکت ها از نظر کارهای تحقیقاتی افراد بسیار متخصص و همچنین امکانات آزمایشگاهی و موتوری بسیار پیشرفته ای دارند و حتی همکاری های خیلی نزدیکی با شرکت های سازنده اتومبیل و ماشین الات دارند و برنامه های ساخت موادافزودنی آنها پایه پای برنامه های ساخت اتومبیل پیش می رود و حتی می دانند در چند سال آینده چه نوع ماشین های جدیدی تولید می شود و لذا از حالا اقدامات تحقیق و ساخت موادافزودنی مورد نیاز برای پنج سال آینده را برنامه ریزی می کنند.

همچنین کارخانجات روغن سازی دنیا با این صنایع ارتباط نزدیکی دارند و برای تهیه روغن های مورد نظر خود نمونه روغن پایه کارخانه خود را در اختیار این صنایع قرار می دهند تا براساس نوع روغنی که می خواهند تولید کنند موادافزودنی مناسبی که با روغن پایه آنها هم خوانی لازم را دارد برای آنها تهیه نمایند و پس از انجام تست های موتوری متعددی که با روغن های ساخته شده انجام می دهند موادافزودنی با کیفیت و در صد مناسب خود را به آنها ارائه می دهند

البته لازم به توضیح است که مواد افزودنی در بعضی از مواقع نه تنها مفید نیستند، بلکه مضر نیز می باشند. به عنوان مثال اگر بیش از مقدار معینی ماده افزودنی به یک روغن اضافه شود و یا مواد افزودنی موجود در

روغن از نظر شیمیایی با هم سازگاری نداشته باشند، باعث وارد آمدن صدمات زیادی به ماشین آلات خواهند شد همچنین ممکن است بعضی از مواد افزودنی به روغن در موتورهای که مجهز به تصفیه کاتالیزتی در قسمت اگزوز آنهاست با کاتالیزتی های موجود در آنها واکنش شود و باعث عدم کارایی آن گردد بدین لحاظ در انتخاب و کاربرد مواد افزودنی حتما باید توصیه های سازندگان موتور رانیز مدنظر قرار داد.

همچنین نوع سوخت در انتخاب روغن مناسب برای موتور پارامتر بسیار مهمی است بطور مثال به دلیل بالا بودن درجه حرارت در موتورهای گاز طبیعی سوز (نسبت به موتورهای دیزلی و بنزینی) باعث تولید NO_2 می شود که می تواند با مولکول های روغن واکنش شیمیائی انجام دهد (نیتراسیون) و باعث سفت شدن زیاد روغن و افزایش رسوب روی بدنه پیستون و تولید لجن در روغن شود. البته شرایط لازم برای انجام واکنش نیتراسیون (وقتی درجه حرارت روغن داخل کارتل به حدود 57°C درجه برسد) با شرایط لازم برای عمل اکسیداسیون که در درجه حرارت بالاتری اتفاق می افتد متفاوت است.

انواع مواد افزودنی که به روغن های پایه اضافه می شود عبارتند از:

انواع بسیار زیادی از مواد افزودنی در دسترس می باشند. این مواد بر اساس قابلیت های آنها در حفاظت از موتور، انتخاب می شوند. همچنین این مواد بر اساس توانایی آنها در رابطه با مخلوط شدن با روغن پایه های مورد استفاده در کارخانه های روغن سازی انتخاب می شوند

که ذیلا به توضیح نوع و مکانیزم عملکرد انواع آنها پرداخته می شود.

مواد افزودنی ممکن است یک یا چند دسته از انواع زیر باشد:

۱- مواد پاک کننده و معلق کننده Detergents & Dispersants

۲- مواد ضد اکسیداسیون Anti-Oxidant

۳- مواد ضد کف Anti Foam

۴- مواد ضد سائیدگی Anti Wear

۵- مواد بهبود دهنده شاخص گرانیروی Viscosity Index Improver

۶- مواد پایین آورنده نقطه ریزش Pour Point Depresants

۷- مواد ضد خوردگی و ضد زنگ Anti Corrosion & Anti Rust

Chemical Characteristics And Additive مواد افزودنی

مواد پاک کننده Detergents

این مواد افزودنی با روغن پایه مخلوط می‌شوند تا قطعات موتور را تمیز کرده و آلودگی‌های ایجاد شده و ذرات حاصل از احتراق را به صورت معلق در روغن نگه دارند تا بتوانند از بین قطعات خارج شوند. نتیجه این عمل جلوگیری از تشکیل لجن و ایجاد رسوب، درشیارهای رینگ‌ها و قطعات مختلف موتور می‌باشد. این مواد همچنین اسیدهای موجود در روغن را که در اثر اکسیداسیون روغن و همچنین احتراق سوخت‌های با کیفیت پایین ایجاد می‌شوند، خنثی می‌کنند. وقتی این مواد مقدار زیادی از آلودگی‌ها را در روغن معلق نگه می‌دارند و همچنین اسیدهای زیادی را خنثی می‌کنند، به تدریج کیفیت آنها کاهش یافته و خاصیت خود را از دست خواهند داد. وجود این مواد در روغن، باعث ایجاد خاصیت قلیایی در آن می‌شود که این خاصیت را با عدد بازی کل TBN نشان می‌دهند. به عبارت دیگر عدد بازی مبین توانائی روغن در خنثی سازی اسیدهای مضر موجود در گازهای ناشی از احتراق است.

هرچه TBN یک روغن بالاتر باشد قدرت پاک کنندگی و تمیز کنندگی آن بالاتر است. بطور مثال روغن مورد نیاز برای موتورهای دیزلی سوپرشارژر یا توربوشارژر حتما باید بالاتر از ده باشد.

مواد پاک کننده شامل ترکیبات الی فلزی فناتها سولفونات ها و فسفونات های کلسیم باریم و منیزیم هستند. خاصیت قلیائی آنها باعث خنثی شدن اسیدهای موجود در روغن می‌شود و از خوردگی ممانعت می‌کنند و از طرف دیگر با لجن ها و رسوبات واکنش انجام می‌دهند و آنها را خنثی و در روغن حل می‌کنند و از انجایی که می‌برند. بعضی از انواع پاک کننده ها نیز باعث باردار کردن الودگی های موجود در روغن و نهایتا دفع شدن الودگی ها از یکدیگر و نتیجتا از تجمع آنها و ایجاد لجن جلوگیری می‌کنند. از آنجایی که در اثر سوختن مواد آلی - فلزی ایجاد خاکستر می‌شود، در نتیجه ممکن است مواد افزودنی پاک کننده در درجه حرارت های بالا، در موتور تولید خاکستر نامطلوب کنند. به همین دلیل خیلی از سازندگان ماشین آلات، استفاده از روغن هایی که در اثر سوختن، خاکستر کمتری را تولید نمایند، توصیه می‌کنند.

مواد معلق کننده یا متفرق کننده Dispersants

نقش این مواد افزودنی شامل:

۱- باعث معلق نگه داشتن لجن و رسوبات در روغن می‌شوند. این عمل از تجمع لجن و دیگر ذرات که باعث تولید رسوب می‌شوند، جلوگیری می‌کند. در نتیجه، این ذرات در روغن معلق شده و توسط فیلترها از روغن جدا می‌شوند این مواد دارای دو خاصیت هستند اول این که از طریق سرقطبی خود الودگی ها را جذب نموده

باحل کردن اسیدهای موجود در روغن خوردگی را کنترل می کنند همچنین باعث معلق نگه داشتن الودگی ها ذرات کربنی ولجن هابی شوند و از ایجاد رسوب جلوگیری می کنند.

۲-اندازه ذرات رسوبات لجنی را کاهش می دهند

۳-اسیدهای ناشی از احتراق را خنثی می کنند

مواد متفرق کننده مورد استفاده در روغن موتور از نوع پلیمری بدون خاکستر می باشند و بر خلاف مواد افزودنی پاک کننده، این مواد غیر فلزی بوده و در نتیجه در اثر سوختن، تولید خاکستر نمی کنند. باید توجه داشت که بسیاری از فیلترها توانایی جداسازی ذرات با اندازه کمتر از ۱۰ میکرون را دارا نمی باشند

استفاده از دو ماده افزودنی پاک کننده و متفرق کننده با هم، باعث می شود که خاصیت خنثی کنندگی و معلق نگهداشتن آلودگی ها در روغن خیلی زیاد شود، به طوری که اثر آن نسبت به زمانی که فقط یکی از این دو ماده افزودنی استفاده شود، بسیار زیادتر خواهد بود.

به عنوان نمونه از مواد متفرق کننده Ashless Dispersant پلیمری بدون فلز که امروزه مورد استفاده قرار می گیرند، می توان از ساکسین ایمیدهای پلیمری Succinimides، مواد حاصل از واکنش بین الفین ها و P2S5، پلی استرها و بنزیل آمیدها Benzylamides تیوفسفونات ها-الکیل ساکسینمید ها و کمپلکس های الی شامل ترکیبات نیتروژن و پلیمرها را نام برد.

ساختمان اصلی این مواد از هیدروکربور های بلند زنجیری تشکیل شده که ابتدا اسیدی شده و سپس با ترکیبات بازی نیتروژن دار خنثی می شوند.

مواد ضد اکسیداسیون Anti Oxidant

اکسیداسیون، در اثر واکنش شیمیایی روغن با اکسیژن در مجاورت هوا در طول کارکرد روغن در ماشین رخ می دهد. افزایش درجه حرارت و آلودگی های موجود در روغن از قبیل، هوا، آب و اسیدها، سرعت اکسیداسیون را افزایش می دهند. همچنین فلزات زیادی از قبیل مس و روی و اسیدهای الی و معدنی نیز ممکن است به عنوان کاتالیزور سرعت اکسیداسیون را افزایش دهند. اکسید شدن روغن باعث افزایش گرانیروی و تولید اسیدهای الی در روغن می شود. اسیدهای آلی تولید شده سبب تشکیل رسوبات لاکه و صیقلی Varnish و ایجاد رسوبات کربنی روی سطوح فلزی داغی که با روغن در تماس هستند، می شود. بعضی از سطوح فلزی نیز به عنوان کاتالیزور، سرعت واکنش را افزایش می دهند.

نقش مواد ضد اکسیداسیون:

۱- از حمله اکسیژن به روغن پایه که باعث اکسیده شدن روغن پایه و در نتیجه افزایش گرانیروی آن (سفت شدن آن)، پیر شدن یا کهنه شده (اکسید شدن) روغن می شود و باعث می گردد که روغن نتواند به

راحتی جریان پیدا کند و به تمام قطعات برسد و منجر به افزایش سایش و درجه حرارت کارکرد ماشین خواهد شد جلوگیری می کنند.

۲- مواد افزودنی بازدارنده اکسیداسیون، باعث غیرفعال کردن سطوح فلزی و تجزیه پراکسیدها شده و از پیشرفت اکسیداسیون روغن جلوگیری می کنند.

۳- باعث کاهش خوردگی می شوند.

۴- باعث کاهش اکسیداسیون روغن می شوند و افزایش عدداسیدی و گرانروی جلوگیری می کنند.

۵- تشکیل رسوبات صیقلی را کاهش می دهند.

اگر در حین کارکرد، روغن سفت شود، نشان دهنده این است که عمل اکسیداسیون رخ داده است. اکسیداسیون، همچنین باعث ایجاد اسیدهای آلی می شود که به یاتاقان های مسی و سربی حمله کرده و باعث خوردگی آنها می شود. مکانیزم پیچیده عمل اکسیداسیون هنوز به درستی مشخص نشده است، ولی اعتقاد کلی این است که این عمل از طریق واکنش های زنجیری رادیکال آزاد صورت می گیرد. شروع کننده های واکنش زنجیری اکسیداسیون، مولکولهای ناپایدار موجود در روغن می باشند، این مواد ابتدا با اکسیژن وارد واکنش شده و تولید پراکسید می نمایند و پراکسیدهای تولید شده به مولکول هایی که اکسید نشده اند حمله کرده و باعث اکسید کردن آنها و افزایش سرعت اکسیداسیون می شوند.

مواد ضد اکسیداسیون شامل دی تیوفسفات روی، فنل های سولفور، فنل های استخلاف داروآمین های اروماتیک می باشند و نحوه عملکرد آنها به این صورت است که پراکسیدها را تجزیه می کنند و رادیکال های آزاد را از بین می برند. پراکسیدهای آلی که در اثر اکسیداسیون در روغن ایجاد می شوند، در اکسیداسیون بقیه روغن نقش موثری دارند. وقتی که شرایط عملکرد روغن سخت باشد، بازدارنده های اکسیداسیون دیگر نمی توانند به طور کامل از اکسید شدن روغن جلوگیری کنند.

لازم به ذکر است که مقاومت در برابر اکسیداسیون تنها به ماده افزودنی بازدارنده اکسیداسیون بستگی ندارد بلکه کیفیت تصفیه روغن نیز تأثیر زیادی در مقاومت روغن در برابر اکسیداسیون دارد. اگر روغن پایه از کیفیت خوبی برخوردار باشد در صورت افزودن مواد ضد اکسیداسیون به آن، دارای مقاومت بسیار خوبی در برابر اکسیداسیون خواهد شد.

به منظور جلوگیری از اکسید شدن روغن باید از هر عملی که باعث افزایش بیش از حد درجه حرارت روغن می شود جلوگیری شود. به خصوص در مواردی که دوردستگاه و درجه حرارت روغن زیاد است. از خاموش کردن ناگهانی دستگاه ممانعت شود زیرا باعث می شود روغن به سرعت اکسید شود بطوری که ممکن است روغن

بصورت کک یا چیزی شبیه قیر دراید که می تواند باعث مسدود شدن مسیرهای عبور روغن در یاتاقان هاو... شود همچنین اگر نسبت هوا به سوخت (در موتورهای احتراق داخلی) مناسب نباشد در موتور گاز هائی تولید می شود و باعث افزایش مقدار اکسید نیتروژن می شود و و رو داین گازها به موتور باعث اکسید شدن و سفت شدن روغن می شود.

جهت جلوگیری از خسارات ناشی از مقدار زیاد گوگرد (که در سوخت ها وجود دارند) درجه حرارت اب در جداره سیلندر باید همواره بالا (بالای ۸۰ درجه سانتیگراد) نگه داشته شود به عبارت دیگر هرگز نباید یک موتور را بدون ترموستات یا با ترموستات خراب مورد استفاده قرار داد.

مواد ضد کف Anti Foam

این مواد برای جلوگیری از کف کردن روغن به ان اضافه می شود و شامل پلیمرهای سیلیکونی و کوپلیمرهای الی هستند. افزایش این مواد به روغن، باعث کاهش کشش سطحی روغن شده و در نتیجه اجازه می دهند تا حباب های هوای حبس شده در داخل روغن به راحتی شکسته شوند و از روغن خارج شوند. مواد افزودنی ضد کف سیلیکونی در روغن غیر محلول بوده و به صورت ذرات بسیار ریزی در روغن معلق می شوند. اگر مقدار زیادی از این مواد به روغن اضافه شود، نتیجه معکوس داشته و باعث کف کردن زیاد روغن می شود. این مواد تا حدود زیادی از اکسیداسیون روغن نیز جلوگیری می کنند.

مشکلی که استفاده از مواد افزودنی سیلیکون دار بوجود می آورد، وارد نمودن مقداری هوا در روغن است و همچنین به دلیل دارا بودن دانسیته زیاد ، می توانند در روغن رسوب کنند به همین دلیل امروزه برای رفع این مشکلات بیشتر استفاده از ضد کف های آلی توصیه می شود که البته درصد افزایش این نوع مواد به روغن بیش از مواد سیلیکون دار می باشد.

مکانیزم عمل مواد ضد کف بدین صورت است که این مواد با چسباندن خود به حبابهای کف، در آنها ایجاد نقطه ضعف کرده و آنها را متلاشی و نهایتاً از روغن خارج می کنند. مقدار ماده ضد کفی که به روغن افزوده می شود خیلی کم و در حد PPM (تا ۲۵۰ جز در میلیون) است.

مواد بهبود دهنده شاخص گرانی VI-Improver

این مواد باعث کم شدن تغییرات گرانی در برابر تغییرات درجه حرارت می شوند. به عبارت دیگر با افزایش این مواد به روغن، از شل شدن زیاد روغن، در اثر افزایش درجه حرارت و سفت شدن زیاد آن در اثر کاهش درجه حرارت جلوگیری می شود. این مواد در ساخت روغن های چند درجه ای نیز مثل 50 SAE 20.W ، مورد استفاده قرار می گیرند.

توجه: منظور از افزایش گرانروی در درجه حرارت بالا این نیست که گرانروی روغن بیش از گرانروی آن در درجه حرارت پایین می‌شود، بلکه منظور این است که گرانروی روغن بیش از گرانروی آن بدون ماده افزودنی در درجه حرارت بالا می‌شود. افزایش این مواد به روغن سبب می‌شود تا بتوان از روغن در دامنه وسیع تری از تغییرات درجه حرارت استفاده نمود.

انواع مختلفی از مواد افزودنی بهبود دهنده شاخص گرانروی وجود دارد این مواد افزودنی، پلیمرهای با جرم مولکولی زیاد می‌باشند و شامل ترکیباتی نظیر پلی بوتن‌ها، الفین کوپلیمرها، استرهای استایرن، پلی ایزوپرن پلیمرها و کوپلیمرهای متاکریلات‌ها بوتادین الفین‌ها و استایرن‌های الکیله شده و ... هستند، که در کم کردن مصرف سوخت، بهبود خواص جریان روغن در درجه حرارت‌های پایین و جلوگیری از تشکیل کریستال‌های واکس در روغن نیز نقش دارند. در حال حاضر کوپلیمرهای الفین‌ها به خاطر ارزان قیمت بودن و راندمان بسیار خوب در موتورها، به طور وسیعی در فرمولاسیون روغن‌های موتور مورد استفاده قرار می‌گیرند.

از استرن‌های استایرن نیز به وفور، در فرمولاسیون روغن‌های دنده استفاده می‌شود. پلی متاکریلات‌ها دارای خواص جریان بسیار خوب در درجه حرارت‌های پایین هستند و از تشکیل کریستال واکس نیز در روغن جلوگیری می‌کنند. در نتیجه باعث می‌شوند که نقطه ریزش روغن نیز پایین برود. پلیمرها در اثر افزایش درجه حرارت منبسط می‌شوند و در مقابل جاری شدن روغن مقاومت می‌کنند و مقدار تغییرات گرانروی با تغییرات درجه حرارت راکم می‌کنند.

مواد پایین آورنده نقطه ریزش Pour Point Depresant

افزایش این مواد به روغن، باعث بهبود جریان روغن در درجه حرارت‌های پایین خواهد شد. این مواد از رشد کریستال‌های واکس در روغن، جلوگیری می‌کنند (روغن‌های پارافینی دارای کریستال‌های واکس می‌باشند خصوصاً روغن‌هایی که عمل واکس‌گیری روی آن‌ها به خوبی انجام نشده باشد). خیلی از روغن‌ها وقتی سرد می‌شوند واکس‌های حل شده در آنها شروع به تشکیل کریستال می‌کند. شکل ساختمانی این کریستال‌ها به نحوی است که مقداری روغن در داخل آن‌ها به دام می‌افتد. وقتی این کریستال‌ها به اندازه کافی رشد کنند، باعث می‌شود که روغن از حالت مایع بودن خارج شود. مواد پایین آورنده نقطه ریزش شامل ترکیباتی نظیر نفتالین الکیله شده پلیمرهای فنلی و پلی متاکریلات‌ها هستند که به روغن پایه اضافه می‌شوند و از تشکیل کریستال‌های واکس و تجمع آنها که باعث ماسه شدن روغن می‌شود جلوگیری می‌کنند. بسته به نوع

روغن پایه، این مواد افزودنی می‌توانند نقطه ریزش روغن را تا حدود منفی ۲۸ درجه سانتیگراد پایین ببرند. مواد پایین آورنده نقطه ریزش، عموماً پلیمری می‌باشند.

لازم به توضیح است که مقدار ماده پایین آورنده ریزش بین ۰.۵٪ تا ۵٪ در صدوزنی روغن را تشکیل می‌دهد.

مواد ضد خوردگی Anti Corrosion

این مواد سطوح فلزی را در مقابل حمله آب و مواد خوردنده شیمیایی، محافظت می‌کنند. معمولاً دو نوع متفاوت از این مواد مورد استفاده قرار می‌گیرد:

الف- بازدارنده های شیمیایی که با سطوح فلزی واکنش انجام داده و یک لایه محافظ روی سطح ایجاد می‌نمایند. این مواد افزودنی می‌توانند با مواد افزودنی فعال سطحی دیگر تداخل نموده و از اثر یکدیگر بکاهند. در نتیجه هنگام استفاده از این مواد، باید دقت زیادی در ایجاد تعادل بین آن‌ها صورت گیرد. این مواد شامل ترکیباتی نظیر دی تیوسولفات روی، فئات های فلزی، سولفونات های فلزی قلیائی، اسیدهای چرب و آمین‌ها هستند که با ایجاد یک لایه محافظ روی سطح فلز و یا خنثی نمودن اسیدهای خوردنده وظیفه خود را انجام می‌دهند.

ب- بازدارنده هائی که به طور فیزیکی عمل می‌کنند. این مواد شامل ترکیبات قطبی با یک زنجیر بلند هستند، که با جذب شدن به سطوح فلزی، باعث دفع کردن آب و دیگر مواد خوردنده از این سطوح می‌شوند. تعداد زیادی از انواع خوردگی ممکن است در سیستم‌های روغن کاری به وجود آید. یک نوع آن خوردگی حاصله از اسیدهای آلی که در روغن تشکیل شده‌اند، و دیگری خوردگی حاصله از آلودگی‌های محیط است که به وسیله روغن حمل می‌شود.

مواد افزودنی بازدارنده از زنگ زدگی Anti Rust

این مواد از ترکیبات قطبی هستند و تمایل زیادی به جذب شدن روی سطح فلزات دارند و به وسیله واکنش شیمیایی یا فیزیکی بین این مواد و سطح فلز یک لایه محکم و یکنواخت روی سطح فلز تشکیل می‌دهند. وجود این لایه باعث جلوگیری از رسیدن آب به سطح فلز شده و در نتیجه از زنگ زدگی جلوگیری می‌شود. از موادی که به عنوان بازدارنده زنگ زدگی مورد استفاده قرار می‌گیرند، می‌توان از آمین‌ساکسینات‌ها و سولفونات‌های فلزات قلیایی خاکی نام برد. این مواد را می‌توان در اکثر روغن‌های روان کننده مورد استفاده قرار داد. در انتخاب این مواد باید دقت زیادی به عمل آورد تا از مشکل خوردگی فلزات غیر آهنی و تشکیل امولسیون با آب جلوگیری شود. نتیجه انتخاب صحیح این مواد جهت جلوگیری مؤثر از زنگ زدگی است.

مواد ضدسائیدگی Anti Wear

این مواد افزودنی با کم کردن اصطکاک از سایش، خط افتادن و چسبیدن سطوح قطعات ماشین به یکدیگر که در اثر تماس فلز با فلز رخ می دهد، جلوگیری می کنند. همچنین قطعات موتور را از خوردگی توسط اسیدهای تولیدی در روغن نیز حفاظت می کنند. این مواد با سطوح فلزی واکنش انجام داده و یک لایه روی سطح آن ایجاد می کنند. لایه ایجاد شده، باعث می شود که روان کاری شرایط مرزی رخ ندهد و در نتیجه تماس فلز با فلز بوجود نیاید. این مواد نیز در اثر کارکرد زیاد خاصیت خود را از دست می دهند و دیگر قادر به حفاظت قطعات نخواهند بود. بعضی از مواد افزودنی ضد سایش در درجه حرارت های کارکرد بالای 100°C تجزیه می شوند. به همین دلیل در شرایط کارکرد درجه حرارت های بالا باید از مواد افزودنی ضد سایش کمکی نیز استفاده شود.

در مواقعی که روغن تحت شرایط بار و درجه حرارت زیاد قرار می گیرد، لایه روغن بسیار نازک شده و باعث تماس سطوح فلزی با یکدیگر می شود. نتیجه این کار زیاد شدن اصطکاک و نهایتاً جوشکاری موضعی است. در اثر لغزش های مداوم، این جوش های موضعی سریعاً شکسته شده و ایجاد ناهمواری هایی را روی سطح فلز می نمایند. حرکت سطوح ناهموار روی یکدیگر باعث سایش سطوح و تولید براده های فلزی می شود. براده های تولید شده نیز باعث ایجاد سر و صدا و خط انداختن روی قطعات دیگر و تشدید فرسایش می کنند.

بسته به شرایط کارکرد سیستم، دو نوع کلی از مواد افزودنی ضد سائیدگی مورد استفاده قرار می گیرند.

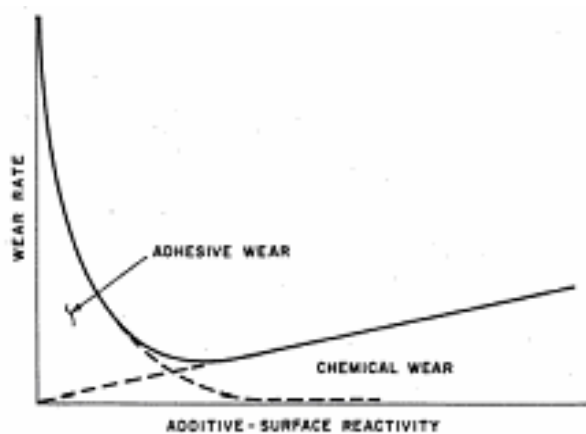
الف - مواد کاهش سائیدگی و اصطکاک Mild Wear And Friction Reduction Additive

ب - مواد افزودنی فشارپذیر Extreme Pressure (EP) Additive

مواد افزودنی کاهش دهنده سائیدگی و اصطکاک

این مواد که در بعضی مواقع، مواد افزودنی روان کاری مرزی نیز نامیده می شوند، شامل ترکیبات قطبی مثل چربی ها، اسیدها و استرها می باشند. این مواد دارای هیدروکربورهای زنجیری هستند که جذب سطح فلز می شوند. در نتیجه این عمل، تماس بین دو سطح محدود به تماس دنباله های مولکول هایی که جذب سطوح شده اند گردیده و باعث کم شدن اصطکاک بین سطوح و راحتی حرکت آنها روی یکدیگر می شود. این مواد ضد سائیدگی در شرایط لغزش ملایم، روانی حرکت دو سطح را روی یکدیگر نیز کاهش می دهند. در شرایطی که دو سطح به سختی روی یکدیگر بلغزند، لایه روغنی روی سطوح پاک شده و اصطکاک بین آنها زیاد می شود.

همینطور که در شکل زیر مشاهده می شود با افزایش دادن مقدار مواد افزودنی کاهش دهنده سائیدگی سایش کاهش پیدامی کند ولی در صورتی که از حد مشخصی بیشتر شود باعث ایجاد چسبندگی و نهایتاً سایش شیمیائی و ایجاد فرسایش زیادمی شود.

تعادل بین سائیدگی در اثر چسبندگی و شیمیایی

از مهمترین مواد افزودنی ضد سائیدگی می توان از ترکیبات فسفره روی که معمول ترین آنهادی تیوسولفات روی (Zinc Dialkyl Dithiophos Phate) ZDDP، فسفات های الی و اسید فسفات ها ترکیبات الی گوگرد دار و کلر دار چربی های سولفور شده اسیدهای چرب امین ها و سولفیدها و دی سولفیدها هستند نام برد که با ایجاد واکنش شیمیائی با سطوح و تولید یک لایه با مقاومت برشی کمتر از فلز باعث جلوگیری از تماس فلزات می شوند. البته این ترکیبات در اثر تماس با سطوح و در درجه حرارت های بیشتر از 100°C تجزیه می شوند.

مواد افزودنی فشار پذیر

در مواقعی که دو سطح تحت شرایط بار و درجه حرارت زیاد روی یکدیگر می لغزند اصطکاک و سایش بین سطوح تماس آنها زیاد خواهد شد. برای جلوگیری از این امر باید از مواد افزودنی فشار پذیر Extreme Pressure استفاده شود. این مواد اصطکاک را کم کرده و سایش سطوح را کنترل می کنند. این مواد همچنین با سطح فلزات واکنش شیمیایی انجام داده و یک لایه غیر قابل حل در روغن، روی سطح فلز تشکیل می دهند. لازم به ذکر است که حرارت ایجاد شده در سطوح در اثر تماس قسمت های زبر و ناصاف دو سطحی است که روی یکدیگر حرکت می کنند که باعث ایجاد جوشهای موضعی سطوح می شود. در مواقعی که سطوح در تماس با یکدیگر نو می باشند، با وجود استفاده از مواد جلوگیری از سائیدگی در روغن، ممکن است سائیدگی اولیه شدیدی رخ دهد. زیرا علاوه بر عامل سطح، دو عامل زمان و درجه حرارت کافی نیز لازم است تا یک لایه محافظ روی سطوح ایجاد شود و از سائیدگی ممانعت نماید.

در اثر تداوم لغزیدن دو سطح روی یکدیگر، ممکن است در بعضی از قسمت‌ها لایه‌های تشکیل شده روی سطوح از بین بروند ولی در اثر واکنش شیمیایی مجدداً، این لایه ترمیم شده و تا موقعی که ماده افزودنی در روغن وجود داشته باشد عمل ترمیم لایه از بین رفته مجدداً صورت می‌گیرد.

شرایط سخت لغزیدن دو سطح روی یکدیگر، یکی از عوامل مؤثر بر میزان فعالیت ماده افزودنی فشارپذیر می‌باشد. مناسب‌ترین حد فعالیت ماده افزودنی جایی است که بدون این که خوردگی شیمیایی یا زنگ‌زدگی به وجود آورد، سائیدگی را حداقل کند. مواد افزودنی که بیش از حد فعال هستند، یک لایه ضخیم روی سطح فلز تشکیل می‌دهند. این لایه در برابر سائیدگی نسبت به لایه‌های با ضخامت کمتر مقاومت بسیار کمتری داشته و در اثر سائیدگی این لایه، اصطکاک زیاد شده و نهایتاً منجر به سائیدگی سطح فلز می‌شود.

مواد افزودنی خاص، با فلزات مختلف واکنش‌های مختلفی از خود نشان می‌دهند، به همین دلیل برای فلزات مختلف بهتر است از مواد افزودنی مناسب استفاده شود تا دارای فعالیت مناسب باشند. به عنوان مثال، یک ماده افزودنی که برای استفاده بین دو سطح لغزنده استیل بسیار مناسب است، در همان شرایط برای دو سطح لغزنده استیل برنز مناسب نمی‌باشد. از عوامل مهم دیگر در رابطه با مواد افزودنی فشارپذیر، واکنش شیمیایی زیاد این مواد با سطوح زیر در اثر حرارت‌های موضعی می‌باشد. این واکنش شیمیایی سبب می‌شود که سطوح زیر و ناصاف صیقلی شده و بار وارد بر آنها بطور یکنواخت در روی تمام سطح پخش شود. در نتیجه اصطکاک‌های موضعی از بین رفته و سایش کم می‌شود.

امولسی فایرها Emulsifier Additives

این مواد افزودنی دارای خاصیت حل شوندگی روغن در آب می‌باشند. امولسی فایرهائی که معمولاً مورد استفاده قرار می‌گیرند عبارتند از:

۱- صابون‌های فلزی

۲- روغن‌های ویژه حیوانی و گیاهی

۳- ترکیبات قطبی

دی مولسی فایرها Demulsifier Additive

این مواد، به علت ایجاد تغییر در کشش سطحی روغن، از تشکیل امولسیون پایدار در روغن جلوگیری کرده، در نتیجه باعث می‌شوند که امولسیون بین آب و روغن شکسته شود و آب به راحتی از روغن جدا شود. جدا شدن آب و روغن از یکدیگر، یکی از مهمترین خصوصیات روغن‌هایی است که در تماس با آب یا بخار آب هستند.

مواد غیر فعال کننده سطوح فلزی

این مواد اثرات کاتالیستی فلزات در اکسیداسیون روغن را کم می کنند و شامل ترکیباتی نظیر کمپلکس های الی نیتروژن یا گوگرد آمین ها سولفید ها و فسفیت ها هستند که در اثر ایجاد کمپلکس بایون های فلزی یک لایه غیر فعال روی سطح فلز ایجاد می کنند.

بیوسایدها

از رشد باکتری ها در روغن و سوخت های دیزلی جلوگیری می کنند.

علل اضمحلال روغن ها

روغن های روانکاری معمولاً به دو دلیل خواص خود را از دست می دهند:

۱-الودگی ها.

۲-کاهش خواص روغن که توسط مواد افزودنی به روغن داده شده است.

الودگی ها مهمترین عامل ایجاد سائیدگی ها هستند و منابع آن می تواند خارجی یعنی موادی باشد که از محیط بیرون وارد روغن می شوند، باشد مثل گرد و غبار، مواد نشت شده و... که با عوامل داخلی یعنی وجود فلزات سائیده شده در روغن باعث افزایش سایش و فرسایش می شوند. این الودگی ها در طی مرور زمان در روغن جمع می شوند و در صورتی که شرایط کاری سخت نباشد متناوباً توسط فیلتراسیون روغن از بین می روند و روغن می تواند برای مدت زمان طولانی قابل استفاده بماند ولی در صورتی که شرایط کار سخت باشد به تدریج بر میزان الودگی ها افزوده می شود و تجمع آنها باعث بروز خطراتی می شود.

مواد افزودنی به دو صورت از بین می روند:

۱-مصرف می شوند

۲-تغییر شیمیائی می دهند

که در صورت بروز هر یک از موارد فوق در روغن دیگر نمی توان از روغن استفاده کرد و باید آن را تعویض نمود. بعضی از مواد افزودنی در اثر بالا رفتن درجه حرارت ممکن است تبخیر شوند یا ساختمان مولکولی آنها شکسته شود و با وجود حرارت و الودگی و کاهش اثر مواد افزودنی، باعث اضمحلال روغن پایه می شوند و روغن را به پایان عمر مفید خود نزدیک می کنند. به عبارت دیگر با کاهش هر کدام از مواد افزودنی اضافه شده به روغن که هر کدام برای منظوره های خاصی بوده است روغن آن خاصیت مورد نظر (از قبیل کاهش اثر بازدارندگی از اکسیداسیون زنگ زدگی ضد سائیدگی و.....) را از دست می دهد و قادر به انجام وظیفه و وظیفه محوله نمی باشد.

طبقه بندی روغن های روان کننده

بطور کلی روغن های روان کننده موتور ها و ماشین الات صنعتی را از دو لحاظ طبقه بندی می کنند:

۱- طبقه بندی براساس گرانیروی Viscosity

۲- طبقه بندی براساس سطح کیفیت و کارائی Performance

لازم به توضیح است که در انتخاب روغن های معادل هر دو پارامتر فوق یعنی هم ویسکوزیته و هم کیفیت روغن باید مدنظر قرار گیرد زیرا غالباً مشاهده می شود که در انتخاب روغن تنها به ویسکوزیته ان توجه می شود در صورتی که کیفیت روغن نیز از اهمیت ویژه ای برخوردار است و در صورتی که روغن با کیفیت مناسب انتخاب نشود نمی تواند وظایف محوله در حین کار را انجام دهد و باعث ایجاد خسارت و کاهش طول عمر دستگاه و قطعات و خود روغن می شود که نیاز به تعویض زود هنگام ان است.

طبقه بندی روغن ها بر حسب گرانیروی

برای طبقه بندی روغن ها براساس گرانیروی استانداردهای زیادی وجود دارد که ذکر تمامی این استانداردها نه لازم و نه در این مقوله امکان پذیر است. ولی ذیلاً به طبقه بندی هائی که کاربرد بیشتری دارند اشاره می شود :

۱- طبقه بندی روغن براساس گرانیروی در سیستم SAE

۲- طبقه بندی روغن براساس گرانیروی در سیستم ISO

۳- طبقه بندی نظامی Military

طبقه بندی روغن ها براساس گرانیروی بسته به نوع کاربرد آنها دارد و شامل::

۱- روغن های موتور

۲- روغن های دنده

۳- روغن های توربین و....

دارد که ذیلاً و در بخش های بعدی به شرح آنها پرداخته می شود.

طبقه بندی روغن های موتور بر اساس گرانی در سیستم SAE

انجمن مهندسين موتور در امريكا Society of Automotive Engineers يا بطور مخفف S.A.E ، طبقه بندی کاربردی گرانی SAEJ1300 را برای روغن های موتور پیشنهاد نموده است که مورد قبول تمامی تولید کنندگان و مصرف کنندگان روغن موتور در سطح جهان می باشد و سازندگان اتومبیل نیز از این سیستم برای تعیین گرانی مناسب جهت روغن موتور استفاده می کنند در بازار فروش روغن نیز این سیستم بسیار معمول می باشد و امروزه به عنوان مرجع اصلی در خصوص گرانی روغن های موتور توسط تمامی دست اندرکاران مورد استفاده قرار می گیرد.

SAE J300 Viscosity Grades For Engine Oils

SAE Viscosity Grade	Low Temperature (°C) Cranking Viscosity cP Max.	Low Temperature (°C) Pumping Viscosity cP Max. With No Yield Stress	Kinematic Viscosity (cSt) at 100° C Min.	Kinematic Viscosity (cSt) at 100° C Min.	* High Shear Viscosity (cP) at 150° C Min and 10 s Min.
0W	3250 at-30	60 000 at-40	3.8	-	-
5W	3500 at-25	60 000 at-35	3.8	-	-
10W	3500 at-20	60 000 at-30	4.1	-	-
15W	3500 at-15	60 000 at-25	5.6	-	-
20W	4500 at-10	60 000 at-20	5.6	-	-
25W	6000 at-5	60 000 at-15	9.3	-	-
20	-	-	5.6	<9.3	2.6
30	-	-	9.3	<16.3	2.9
40	-	-	12.5	<16.3	2.9(0W-40,5W-40 and 10W-40 grades)
40	-	-	12.5	<16.3	3.7(5W-40,20W-40, 25W-40,40 grades)
50	-	-	16.3	<21.9	3.7
50	-	-	21.9	<28.1	3.7

All values are critical specifications as defined by ASTM D 3244.

1 cP = 1 mPa.s ; 1 cSt = 1 mm²/s

Notes:

(1) ASTM D 5293

(2) ASTM D 4684, Note the presence of any yield stress detectable by this method constitutes a failure regardless of viscosity.

(3) ASTM D 445

(4) ASTM D 4683, CEC L-38-A-90 (ASTM D 4771).

در این طبقه‌بندی، گرانیروی در دو درجه حرارت پایین 18°C و بالا 100°C تعیین می‌شود. دامنه تغییرات گرانیروی بر اساس این طبقه‌بندی در جدول زیر نشان داده شده است. در این طبقه‌بندی پسوند W پس از هر درجه روغن نشان‌دهنده استفاده از آن روغن در شرایطی است که درجه حرارت محیط پایین است (زمستانی) و درجه‌های بدون W مناسب شرایطی هستند که درجه حرارت محیط پایین نباشد.

جدول گرانیروی طبقه‌بندی گرانیروی روغن موتور

درجه گرانیروی SAE	درجه حرارت حدی پمپ شدن	گرانیروی مطلق روغن (CCS) برحسب سانتی‌پواز در درجه حرارت	گرانیروی کینماتیک (CSt) در 100°C	
	حداکثر $^{\circ}\text{C}$	حداکثر $^{\circ}\text{C}$	حداقل	حداکثر
SAE 0W	-35	3250 در -30°C	3/8	-
SAE 5W	-30	3500 در -25°C	3/8	-
SAE 10W	-25	3500 در -20°C	1/4	-
SAE 15W	-20	3500 در -15°C	5/6	-
SAE 20W	-15	4500 در -10°C	5/6	-
SAE 25W	-10	6000 در -5°C	9/3	-
SAE 20	-	-	5/6	9/3
SAE 30	-	-	9/3	12/5
SAE 40	-	-	12/5	16/3
SAE 50	-	-	16/3	21/9

روغن های موتور از لحاظ تغییرات گرانیروی در دو دسته کلی زیر طبقه بندی می شوند:

۱- روغن های تک درجه ای Mono Grade

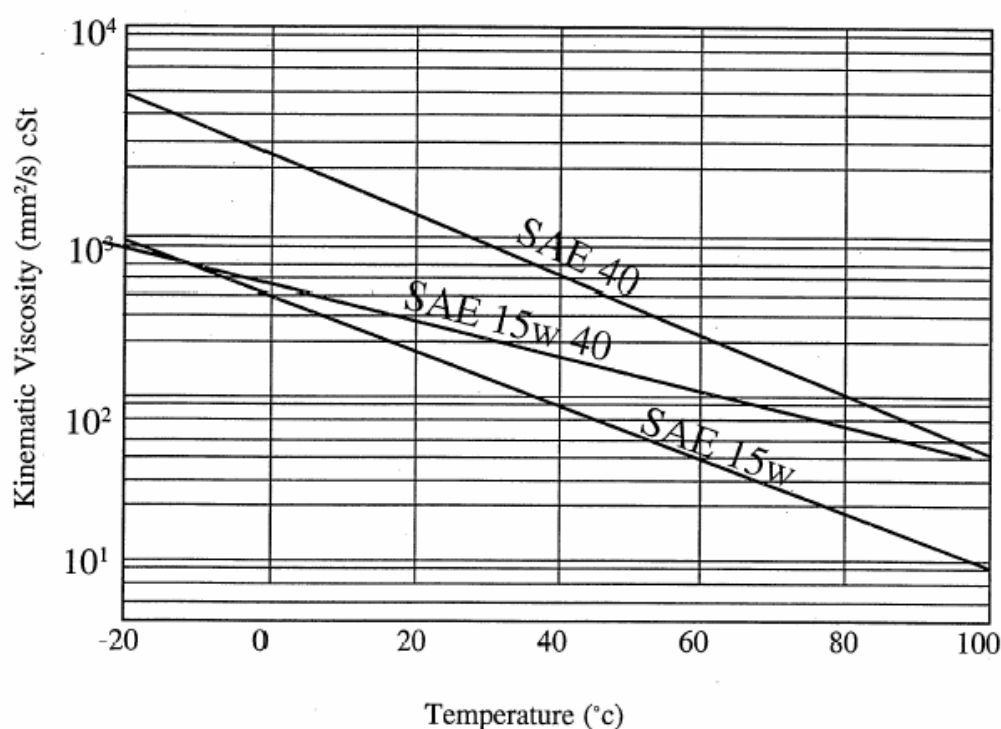
۲- روغن های چند درجه ای یا چهار فصل Multi Grade

روغن های چند درجه ای Multigrade

این روغن ها به دلیل داشتن مواد افزودنی خاص در سرما (هنگام استارت موتور) مثل روغن های با گرانیروی پایین (۱۰ و ۲۰) عمل می کنند و با گرم شدن موتور گرانیروی آنها به حد گرانیروی روغن های با گرانیروی بالاتر

(۵۰ تا ۵) می رسد به عبارت دیگر روغن های چند درجه ای روغن هایی هستند که بتوانند در دامنه تقریباً وسیعی از درجه حرارت با اطمینان مناسب کار کنند. روغن های چند درجه ای از مخلوط کردن یک درصد مناسب از یک روغن با گرانیوی کم با پلیمرهای بهبود دهنده شاخص گرانیوی Viscosity Index Improver بدست می آیند. بطور مثال روغن با علامت SAE 10W40 در درجه حرارت های پایین 18°C - مانند روغن SAE 10W عمل می کند اما در درجه حرارت 100°C مانند یک روغن با گرانیوی SAE 40 عمل می کند. غالباً توصیه می شود که از روغن های چند درجه ای استفاده شود.

در منحنی های زیر رفتار روغن های چند درجه ای در درجه حرارت های مختلف با روغن های تک درجه ای مقایسه شده است.

مزایای روغن های چند درجه ای

- ۱- امکان استفاده از یک روغن برای تمام طول سال.
 - ۲- بهتر روشن شدن موتور در درجه حرارت های پایین و رسیدن سریع روغن به قطعات.
 - ۳- راندمان خوب در درجه حرارت بالا.
 - ۴- کم شدن مصرف سوخت.
 - ۵- گرم شدن سریع روغن و بالا رفتن سریع درجه حرارت.
- از آنجائی که حدود ۸۰ درصد سائیدگی قطعات متحرک موتور در مرحله استارت رخ می دهد لذا روانکاری قطعات در موقع سرد بودن موتور اهمیت زیادی دارد و لازم است که از روغن های چند درجه ای که در سرما

دارای گرانروی پایین هستند و براحتی به تمامی نقاط می رسند، استفاده شود. به عنوان مثال یک روغن با درجه گرانروی SAE 15W40 در درجه حرارت ۲۵- درجه سانتیگراد، حدود یک دقیقه و ۴۵ ثانیه طول می کشد تا فشارش به حد لازم برسد و بطور کامل در سیستم جریان پیدا کند در صورتی که اگر از یک روغن تک درجه ای SAE 30 در همان دما استفاده شود حدود سه دقیقه و ۱۵ ثانیه طول خواهد کشید تا فشارش به حد لازم برسد که استفاده از این روغن می تواند از زمان استارت زدن تا بالا رفتن فشار روغن و ایجاد فیلم روغن باعث ایجاد سایش گردد.

سازندگان خودروها و ماشین الات صنعتی که معتبرترین منابع برای توصیه روغن مورد استفاده هستند و روغن مورد نیاز برای دستگاه رادراکاتالوگ های مربوطه ماشین الات هم برحسب ویسکوزیته و هم براساس کارائی برحسب مورد کاربردان نوع متالوژی و طراحی ماشین نوع سوخت مصرفی نوع کارکرد و معرفی می کنند ولی متأسفانه به دلیل عدم اشنائی مصرف کنندگان روغن به موارد فنی آن صرفاً به نام و نشان تبلیغاتی آنها و بیشتر اوقات فقط به گرانروی روغن توجه می شود ولی به نوع و سطح کیفیت آنها توجه نمی شود و باعث مصرف روغن نامناسب و می گردد. در صورتی که ویسکوزیته روغن دلیل بر خوبی و بدی کیفیت روغن نیست و فقط مصرف کنندگان روغن را در انتخاب صحیح روغن فقط از لحاظ ویسکوزیته مناسب کمک می کند.

طبقه بندی روغن ها برحسب گرانروی در سیستم ISO

این طبقه بندی با همکاری ASTM, ASLE¹ به وجود آمده است. ابتدا گرانروی های تعیین شده به وسیله این سیستم در ۱۰۰°F گزارش می شد، ولی پس از مدتی گرانروی در ۴۰°C جانشین گرانروی در ۱۰۰°F گردید (درجه حرارت ۴۰°C استاندارد بین المللی می باشد)

سازمان بین المللی استاندارد با علامت اختصاری ISO روغن های صنعتی را براساس گرانروی آنها طبق جدول زیر طبقه بندی کرده است. در این طبقه بندی محدوده گرانروی هر ردیف براساس تفاوت ۱۰ درصد نسبت به میانگین گرانروی آن ردیف تعریف شده است و گرانروی روغن در دمای ۴۰ درجه سانتیگراد اندازه گیری می شود. در این طبقه بندی عدد بعد از ISO امین ویسکوزیته روغن برحسب سانتی استوک در دمای ۴۰ درجه سانتیگراد است. بطور مثال ویسکوزیته متوسط روغن بهران ۶۸ در دمای ۴۰ درجه سانتیگراد ۶۸ سانتی استوک است.

¹ American Society of Lubrication Engineers

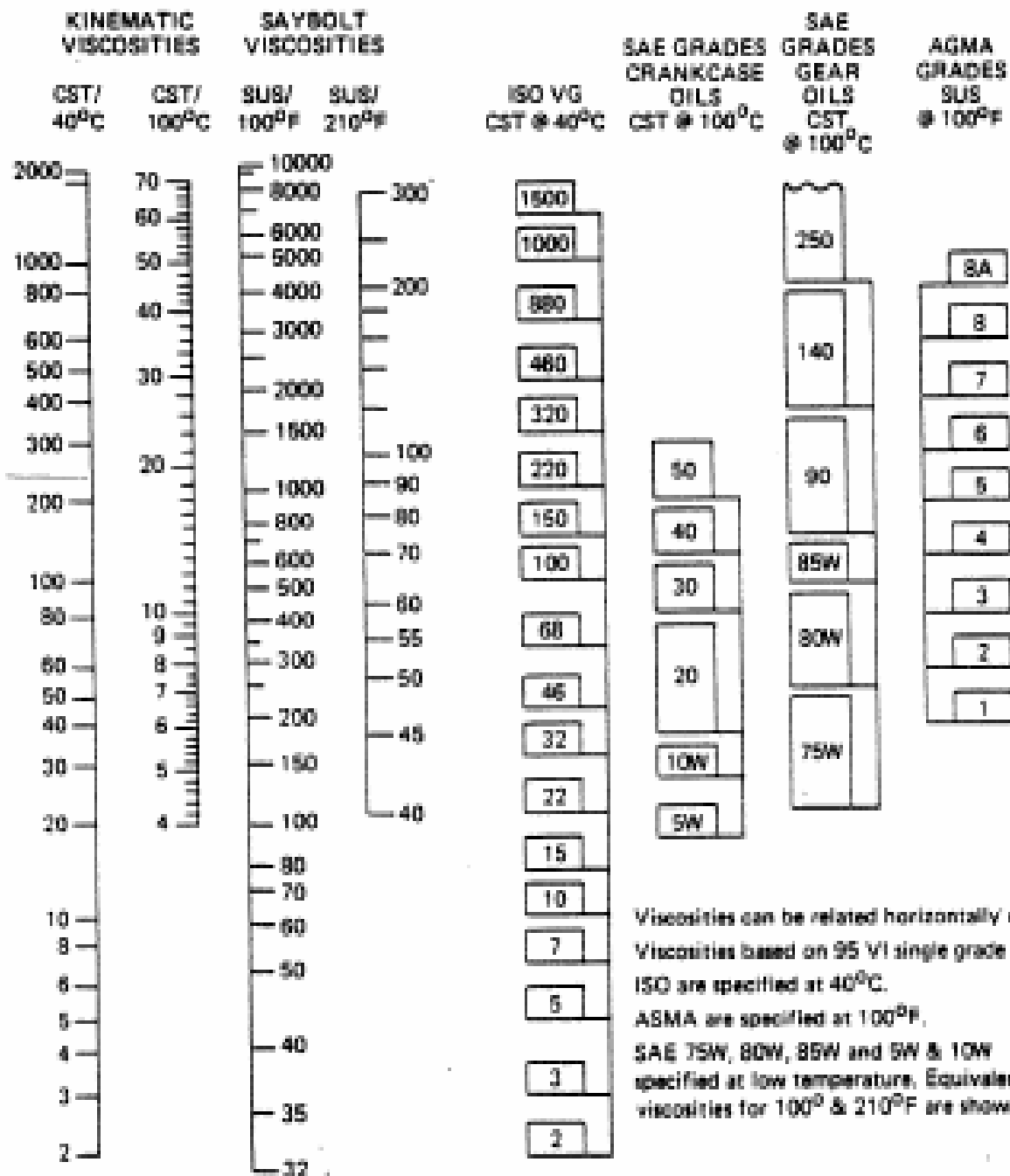
در جدول زیر درجات گرانیروی ISO نشان داده شده است.

گرانیروی کیلمتیک در 40 °C برحسب سائلی استوگ		گرانیروی متوسط در 40 °C برحسب سائلی استوگ	طیسلم درجه بندی
حداکثر	حداقل		
2/42	1/98	2/2	ISO VG 2
3/52	2/88	3/2	ISO VG 3
5/06	4/14	4/6	ISO VG 5
7/48	6/12	6/8	ISO VG 7
11	9	10	ISO VG 10
16/5	13/5	15	ISO VG 15
42/2	19/8	22	ISO VG 22
35/2	28/8	32	ISO VG 32
50/6	41/4	46	ISO VG 46
74/8	61/2	68	ISO VG 68
110	90	100	ISO VG 100
165	135	150	ISO VG 150
242	198	220	ISO VG 220
352	288	320	ISO VG 320
506	414	460	ISO VG 460
748	612	680	ISO VG 680
1100	1900	1000	ISO VG 1000
1650	1350	1500	ISO VG 1500

در جدول زیر گرانیروی روغن هادرسیتسم های استاندارد مختلف بطور تقریبی باهم مقایسه شده است.

COMPARISON OF VISCOSITY CLASSIFICATIONS

(Approximate Equivalents)

درجداول زیرنیزطبقه بندی روغن های پایه وبرایت استاک برحسب ویسکوزیته دردماهای ۴۰ و ۱۰۰درجه سانتیگراداورده شده است.

BASE STOCKS - APPROXIMATE VISCOSITIES

	NEUTRALS			
	40°C		100°C	
	cSt	SUS	cSt	SUS
70N	13.3	70.8	3.0	37.0
80N	15.6	80.3	3.35	37.3
90N	18.0	89.0	3.4	37.5
100N	21.5	104.0	4.0	39.0
140N	30.7	144.0	4.5	41.0
150N	31.6	148.0	4.9	42.4
160N	33.7	158.0	5.2	43.3
170N	34.0	159.0	5.4	44.0
180N	38.5	181.0	5.7	44.9
200N	44.5	204.0	6.2	46.0
250N	56.1	257.0	6.5	47.0
300N	61.3	285.0	7.0	49.0
315N	70.0	315.0	7.9	52.0
330N	70.9	328.0	8.4	53.7
350N	76.0	358.0	8.8	55.0
400N	86.0	398.6	9.8	58.0
450N	98.0	454.0	10.5	61.0
500N	107.0	496.0	11.0	64.0
600N	130.4	604.0	12.1	66.0
650N	141.0	665.0	13.8	71.0
700N	151.0	668.0	14.0	73.0

	BRIGHTS			
	40°C		100°C	
	cSt	SUS	cSt	SUS
135 Brt	413.2	1875.0	28.6	135.0
145 Brt	523.3	2425.0	30.9	145.0
150 Brt	568.0	2632.0	33.0	155.0
160 Brt	600.0	2800.0	35.2	166.0
175 Brt	654.7	3034.0	36.0	169.7
185 Brt	616.0	2855.0	37.6	177.0
225 Brt	1030.0	4800.0	49.3	229.0

البته روغن های صنعتی دیگر نظیر روغن توربین و روغن های دنده نیز از لحاظ گراندروی در استاندارد های مختلفی طبقه بندی می شوند که در بخش های بعدی راجع به خواص روش ساخت انواع آنها بحث خواهد شد.

طبقه بندی روغن ها بر حسب گرانی در سیستم Military

این طبقه بندی در ارتش امریکا و انگلیس بنیان گذاری شده و کیفیت روغن ها با استانداردهای خاصی مثل:

Mil-L-2105D و Mil-L-46152B و Mil-H-5606 و کیفیت های با سطوح دیگریان می شوند.

در جدول زیر نیز طبقه بندی روغن های موتور بر حسب گرانی در سیستم های نظامی با سطح

کیفیت Mil-L-2105D آورده شده است.

MIL-L-2105D SPECIFICATION

	75W	80W - 90	85W - 140
Viscosity at 100°C			
Min. (cSt)	4.1	13.5	14.0
Max. (cSt)	-	<24.0	<41.0
Viscosity of 150,000 cP			
Max. Temp. °C	-40	-26	-12
Channel Point, Min. °C	-45	-35	-20
Flash Point, Min. °C	150	165	180

طبقه بندی روغن ها بر حسب سطح کیفیت آنها

طبقه بندی روغن های مورد مصرف در ماشین الات صنعتی بر حسب سطح کیفیت که در واقع مهمترین

ابزار برای شناختن و معرفی کیفیت روغن ها است بسیار گسترده و وسیع است و موسسات گوناگونی ان را طبقه

بندی کرده اند که ذیلا به شرح بعضی از انها پرداخته می شود:

۱- انجمن نفت امریکا API

۲- سازندگان ماشین الات Original Equipment Manufacture

۳- موسسات رسمی دولتی و ارگان های نظامی Militay

۴- انجمن های علمی بین المللی

باتوجه به مقبولیت طبقه بندی های کارائی API و Military و CCMC استانداردهای دیگر نیز سعی می کنند به نحوی معادل طبقه بندی های خود را از مراجع فوق الذکر تعیین و معرفی نمایند که این باعث شده با وجود تنوع استانداردها شناخت آنها اسان شود.

طبقه بندی روغن ها بر حسب کیفیت بر اساس استاندارد API

به دلیل تعدد زیاد روغن های صنعتی و به تبع تنوع آن سطح کیفیت آنها برای هر محصول در هنگام معرفی و ارائه مشخصات آن سطوح کیفیت مربوطه ذکر خواهد شد. در سال ۱۹۷۰ انستیتوی نفت آمریکا API انجمن امریکائی آزمایش مواد ASTM و انجمن مهندسين اتومبیل SAE با همکاری سازندگان موتور EMA سیستم طبقه بندی کیفیت API را برای روغن موتور بوجود آوردند.

در حال حاضر سیستم طبقه بندی API دارای ۱۸ طبقه بندی کیفی می باشد. از این مجموعه ۸ طبقه با حرف S مشخص شده اند که برای موتورهای بنزینی مشخص شده اند و ۱۰ طبقه بندی دیگر که با حرف C مشخص شده اند برای استفاده در موتورهای دیزل می باشد.

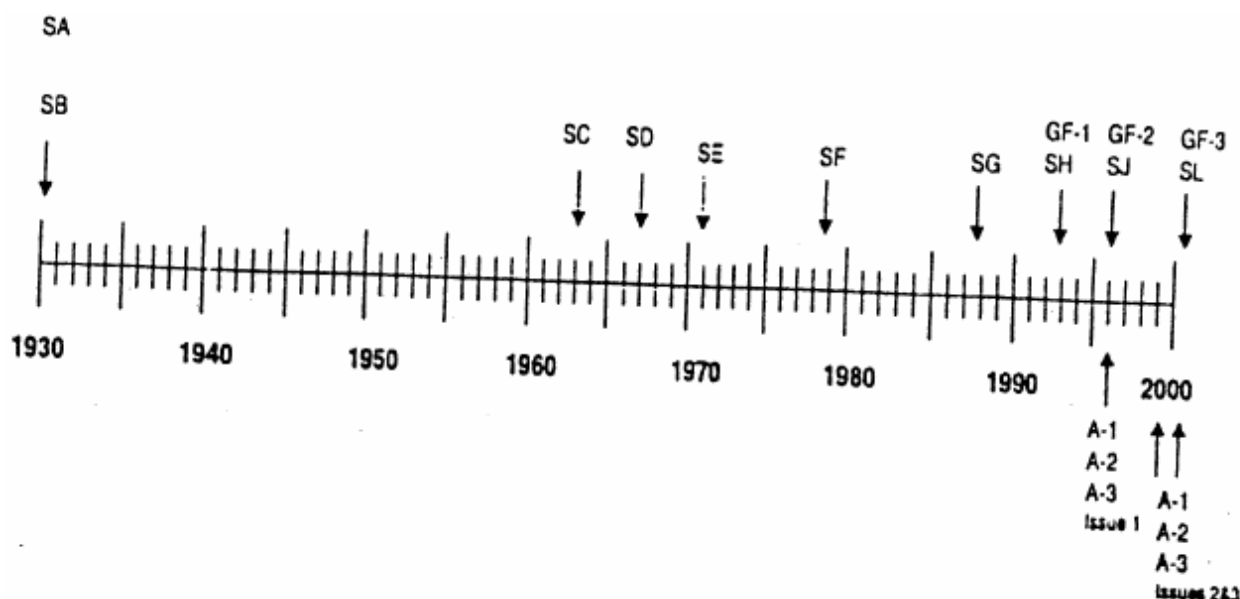
(کیفیت بالاتر → کیفیت پایین تر)

SA-SB-SC-SD-SE-SF-SG-SH-SJ ▶ روغن های بنزینی

CA-CB-CC-CD-CE-CF₄-CG-CH₄ ▶ روغن های دیزلی

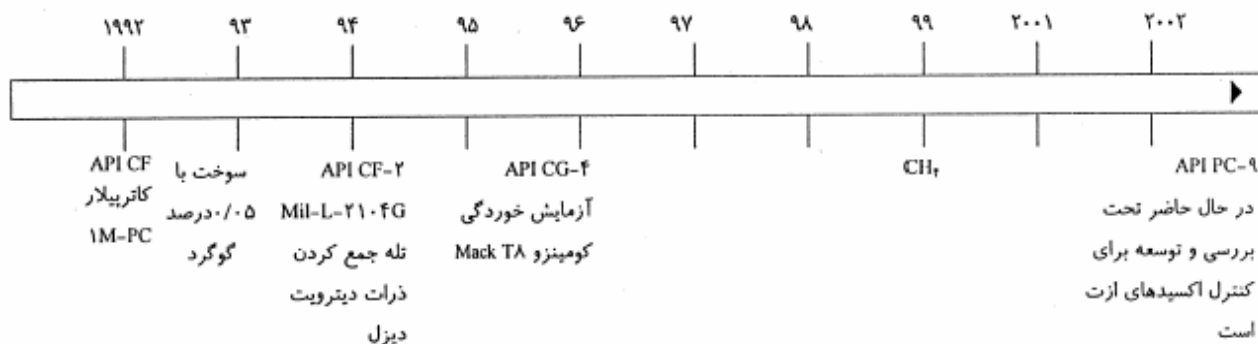
همانطور که ملاحظه می شود هر چه بطرف چپ می رویم سطح کیفیت روغن نیز افزایش پیدامی کند به عبارت دیگر روغن مرغوب تر و توانائی انجام وظایف آن بالاتر بیشتر می شود.

در جدول زیر تحولات مشخصه های سطوح کیفیت روغن های موتور آورده شده است همانطور که ملاحظه می شود سطح کیفیت روغن ها از سال ۱۹۳۰ تا سال ۲۰۰۰ در کشور ژاپن و شمال آمریکا پایه گذاری شده و روز به روز با اضافه نمودن مواد افزودنی مناسب شرایط روغن بهبود پیدا کرده و امکان افزایش بهبودان نیز در آینده به موازات یابیش از طراحی و ساخت دستگاه ها و ماشین الات جدید وجود دارد که در این جدول جائی برای آنها پیش بینی شده است. شایان ذکر است که در اروپا مشخصه های این استانداردها برای موتورهای بنزینی از جانب CCMC/ACEA و سازندگان اصلی تجهیزات و خودروها تعیین شده است.

درجدول زیر سطح کیفیت روغن موتور های دیزلی و روند توسعه آن از سال ۱۹۳۰ تا سال ۲۰۰۰ از طرف موسسات نفتی امریکای شمالی و ژاپن API/ILSAC آورده شده است.

روند تغییر سطح مرغوبیت روغن در موتورهای دیزلی با شرایط کارکرد سخت

تفاوت سطح کیفیت روغن هابستگی به انواع مواد افزودنی دارد که برای مقاصد مختلف برای بالابردن کیفیت روغن هابه انها اضافه می شود تا بتواند در شرایط سخت وظایف خود را با طولانی تر کردن طول عمر قطعات و خود روغن افزایش دهد و باعث کاهش هزینه های تعمیراتی و کاهش توان مصرفی گردد. درجدول زیر روغن های موتور با کیفیت های مختلف و نوع ترکیبات اضافه شده به انها برای بالابردن کیفیت و مقایسه نمودن استاندارد های کیفی آورده شده است.

طبقه‌بندی API برای روغن موتورهای بنزینی

API	توضیحات
SA	روغن پایه
SB	SA + مواد ضد خوردگی و ضد اکسیداسیون (۱۹۳۰)
SC	SB + مواد ضد زنگ و ضد سائیدگی + پاک کنندگی (۱۹۶۴-۱۹۶۷)
SD	مشابه SC، دارای مقدار بیشتری از مواد افزودنی (۱۹۶۸-۱۹۷۰)
SE	مشابه SD، دارای مقدار بیشتری از مواد افزودنی (۱۹۷۱-۱۹۸۰) معادل
SF	MIL-L-46152 A مشابه SE اما دارای مواد ضد اکسیداسیون و ضد سائیدگی بیشتر (۱۹۸۰-۱۹۸۸) معادل MIL-L-46152B,C
SG	مشابه SF با دارا بودن کیفیتی برتر از آن با مقدار بیشتری از مواد افزودنی (۱۹۸۹-۱۹۹۲) معادل MIL-L-46152D,E
SH	مشابه SG با دارا بودن کیفیتی که آزمون‌های آزمایشگاهی متعددی شامل آزمون فراریت (Noack)، کیفیت و قابلیت فیلتر شدن را جواب می‌دهد. (۱۹۹۲-۱۹۹۶) طبق روش CMA Code
SJ	مشخصات مشابه SH با دارا بودن کیفیتی برتر که آزمون‌های Gelatin Index, TEOST Homogeneity / Miscibility را جواب می‌دهد (۱۹۹۶ به بعد) طبق روش CMA Code
SL	سطح کیفیت روغن‌های تولید شده در سال ۲۰۰۱ تست شده با روش Acc - code برای مصرف طبق خط مش و قابلیت‌های مورد انتظار API و آزمون درجه گراندروی SAE در موتورهای بنزینی مدرن

در جدول زیر نیز ماهیت و موارد مصرف روغن موتورهای دیزلی بر حسب سطوح مختلف کیفیت آنها را طبق استاندارد انستیتیوی نفت آمریکا API آورده شده است.

API	توضیحات
CA	روغن مخصوص خودروهای مدل ۱۹۴۰ تا ۱۹۵۰ با سوخت دیزل (سوخت با درصد گوگرد پائین)
CB	روغن مخصوص خودروهای مدل ۱۹۴۹ به بعد با سوخت دیزلی (سوخت با درصد گوگرد بالاتر) برای شرایط کاری متوسط
CC	روغن مخصوص خودروهای مدل ۱۹۶۱ برای استفاده در خودروهای دیزلی در شرایط کاری متوسط تا سخت (موتورهای غیر سوپرشارژ و توربوشارژ) و موتورهای بنزینی که در شرایط سخت کار می کنند مطابق با استاندارد MIL-L 2104B
CD	روغن مخصوص خودروهای دیزلی مدل ۱۹۵۵ به بعد . برای استفاده در خودروهای دیزلی با سوخت نامرغوب (درصد گوگرد بالا حدود ۰/۵٪) و شرایط کاری سخت موتورهای دارای سیستم سوپر شارژ و توربوشارژ و موتورهای بنزینی که در شرایط سخت کار می کنند مطابق با استاندارد MIL-L 2104C , D
CD-II	روغن مخصوص دیزل های دو زمانه مدل ۱۹۸۵ این روغن با مشخصات سطح کیفیت CD نیز مطابقت دارد.
CE	روغن مخصوص دیزل های مدل ۱۹۸۴ این روغن برای موتور بعضی از دیزل های سوپرشارژ و توربوشارژ طراحی شده است که در شرایط سرعت پائین و بار بالا و همچنین سرعت بالا ، بار بالا کار می کنند . این روغن با مشخصات سطح کیفیت CD نیز مطابقت دارد . مطابق با استاندارد MIL-L 2104E
CF-4	روغن مخصوص دیزل های چهار زمانه مدل ۱۹۹۰ که با دور بالا حرکت می کنند . با کیفیتی بالاتر از سطح کیفیت CD . مطابق با استاندارد MIL-L 2104F
CF	روغن مخصوص دیزل های سوپرشارژ و توربوشارژ مدل های ۱۹۹۴ . این روغن با کارایی سطح کیفیت CD نیز مطابقت دارد .
CF-2	روغن مخصوص دیزل های دوزمانه مدل های ۱۹۹۴ با سطح کیفیت CD-II نیز مطابقت دارد .
CG-4	روغن مخصوص دیزل های چهارزمانه طراحی ۱۹۹۴ که با دور بالا حرکت می کنند این روغن ها با سطح کیفیت CF-4, CE, CD نیز مطابقت دارند .
CH-4	روغن مخصوص دیزل های چهارزمانه طراحی ۱۹۹۸ که با دور بالا حرکت می کنند . این روغن ها نیاز سطوح کیفیت CF-4, CG-4 را نیز تامین می نمایند .
CI-4	روغن مخصوص موتورهای دیزلی سبک ، متوسط و سنگین با ویژگی کاهش اکسیدهای نیتروژن (NOx) تا حد ۵۰٪ با استفاده از گازهای خروجی خنک شده از اگزوز ، به عنوان جایگزین اکسیژن . این روغن ها به منظور مقابله با اسیدهای حاصل از NOx دارای قابلیت قلیایی ذخیره بالاتری هستند .

ارتش امریکا با علامت اختصاری MIL-L (Military Lubricant) و شماره‌هایی که به دنبال آن می‌آید و سازندگان خودروی کشورهای بازار مشترک اروپا با علامت اختصاری CCMC که به ACEA تبدیل شده است و همچنین موسسات تعیین استانداردهای بین‌المللی و موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران نیز بطور موازی با سازندگان معتبر خودروها (OEM (Original Equipment Manufacture در دنیا از قبیل شرکت MB, Ford, GM, Toyota, Man, VW و.... استانداردهای ویژه خود را برای طول عمر و دوره‌های تعویض روغن‌ها مشخص نموده‌اند.

اخیراً نیز بر روی بسته‌های روغن‌های موتور در کنار مشخصه‌های سطح کیفیت API مشخصه‌های مربوط به (ILSAC (International Lubricant Standardization And Approval Committee سازمان بین‌المللی استاندارد و تأیید کیفیت روانکارهاست. این سازمان از سال ۱۹۹۴ در زمره موسسات بررسی تعریف و تأیید سطوح کیفیت روغن‌های موتور بنزینی قرار گرفته و بیشتر سازندگان خودروها در کتابچه‌های جدید راهنمای خودروان را ذکر می‌کنند و برچسب تأیید کیفیت API را بر حسب تعاریف ILSAC نیز بر روی بسته‌های روغن‌های موتور برای انتخاب روغن مشخص می‌کنند.

تست‌های ارزیابی و عملکرد روغن‌ها

کارایی و سطح کیفیت روغن‌های روان‌کننده رانمی‌توان مانند سایر کالاها فقط از روی نتایج آزمایش‌های فیزیکی یا شیمیایی پیش‌بینی کرده و همچنین ارزیابی کیفیت آنها در عمل نیز به علت دخالت عوامل متعدد دیگر مستقیماً برای مصرف‌کننده امکان‌پذیر نیست. به همین دلیل روش‌های آزمون مخصوصی توسط ارگان‌ها انجمن‌ها و موسسات بین‌المللی برای کنترل کیفیت روغن‌های روان‌کننده بوجود آمده است.

انواع آزمون‌هایی که برای کنترل کیفی روغن‌ها استفاده می‌شود را می‌توان به پنج دسته تقسیم بندی کرد:

۱- تست‌های فیزیکی از طریق اندازه‌گیری خواص فیزیکی مانند اندازه‌گیری ویسکوزیته، نقطه اشتعال و وزن مخصوص، رنگ و....

۲- تست‌های شیمیایی (آنالیز شیمیایی) برای مشخص نمودن ترکیبات شیمیایی روغن از طریق اندازه‌گیری عناصری مانند گوگرد، کلر، فسفر و.... برای کنترل ساختمان شیمیایی آنها.

۳- تست‌های فیزیکی شیمیایی برای اندازه‌گیری عناصر شیمیایی موجود در روغن از لحاظ اندازه، نوع و....

۴- تست‌های رومیزی یا Bench Test

در این تست روغن‌های روان‌کننده را در معرض شرایطی شبیه شرایط کار واقعی روغن (منتهی باشد بیشتر) قرار می‌دهند و پس از گذشت زمان مشخصی تغییرات حاصل شده در روغن و نیز اثرات آن بر قطعات استاندارد مورد بررسی قرار می‌گیرد. آزمایشاتی نظیر پایداری حرارتی، پایداری اکسیداسیون، خوردگی، زنگ

زدگی و.....جز این تست هاستند. به عبارتی این تست ها حدوسطی هستندین تست های فیزیکی و شیمیائی و تست های موتوری.

۵-تست های موتوری

برای انجام تست های موتوری پس ازانجام چهارتست اول روغن موردازمایش درداخل موتورهایادستگاه های استانداردشده خاصی (برای روغن های صنعتی)ریخته می شودوموتوریادستگاه تحت شرایط ازپیش تعیین شده خاصی درازمایشگاه بکارمی افتدوپس ازمدت زمان معینی روغن کارکرده دوباره تحت ازمون های فیزیکی و شیمیائی قرارمی گیردونتایج آزمایشات بانتایج حاصل ازتست های روغن کارکرده مقایسه می شود. کلیه قطعات موتوریادستگاه صنعتی نیزباز می شوندوازلحاظ سائیدگی خوردگی تمیزی و.....موردبررسی قرارمی گیرند.براساس این بررسی هاومقایسه نتایج تست های موتوری ودستگاهی روغن بادرجه بندی های خاص استانداردقبول یاردمی شود.

لازم به توضیح است که اگریک روغن ناشناس موردازمایشات فیزیکی و شیمیائی قرارگیردونتایج این آزمایشات تصادفامثل نتایج ازمون های مشابه روغن دیگری باشدبه هیچ وجه نمی توان بااطمینان حکم کردکه روغن ناشناس نیزدرتست های موتوری یادستگاهی نیزقبول خواهدشدزیرانواع موادافزودنی ونوع روغن پایه ای که برای ساخت روغن ها مورداستفاده قرارمی گیردانقدرمتنوع هستندکه عموما نمی توان رابطه ای پایدار، منظم، فراگیروعمومی بین نتایج تست های فیزیکی وازمایشگاهی وازمون های موتوری پیش بینی کرد.حتی بعضی ارسازنده های دستگاه هاوماشین الات صنعتی نوع ومقداربرخی ازموادافزودنی به روغن های مناسب خودرویادستگاه راجزتوصیه های ضروری قرارمی دهندتافقط روغن موردنظرطراح استفاده شود.ولی علی رغم مواردفوق تست های فیزیکی و شیمیائی ابزاری بسیارباارزش ونیرومند برای کنترل کیفیت روغن هامی باشد

شاخص های کیفی و تست های آزمایشگاهی روغن

برای ارزیابی روغن ها تحت شرایط واقعی کارشان تست های مکانیکی معینی برای بررسی اثرات خواص گوناگون روغن انجام می شود.این تست هامعمولا درازمایشگاه هاروی موتورها ودستگاه های استانداردشده بخصوصی تحت شرایط کاملا معین وکنترل شده دردفعات متعددی انجام می شودوپس ازپایان آزمایشات تغییرات خواص روغن واثرات ان برقطعات موتورگیربکس یاتاقان و.....موردارزیابی قرارمی گیرد.البته تست های موتوری بسیارگران تمام می شوندوبه همین دلیل برای سرعت کنترل یک بارکه یک روغن پایه معینی با موادافزودنی مشخص این تست هاراباچهارمرتبه تکرارباموفقیت می گذرانندمی توان اطمینان حاصل نمودکه روغن باهمان کیفیتی که قبول شده است ساخته شده وبه بازارعرضه می گردد.

با اندازه گیری بعضی از خواص روغن های کارکرده هم می توان تاحدی راجع به آنها اطلاعاتی بدست آورد مثلا بالا رفتن اسیدیته روغن نشانی از اکسیداسیون آن است که به دلیل کارکرد روغن در دمای بالا یا در معرض هوا بودن آن بوجود می آید و باعث افزایش ویسکوزیته روغن، تشکیل لجن و رسوبات روی قطعات باعث تیره شدن رنگ روغن می شود که مبین عملکرد نامناسب روغن در حین کار است. البته روغن باید در حین کار تغییر رنگ و خواص بدهد و روغنی که تغییر خواص ندهد مبین این است که وظایف محوله را بخوبی انجام نمی دهد.

تعداد آزمایش هایی که برای کنترل کیفیت روغن هامورد استفاده قرار می گیرند خیلی زیاد است که هر کدام از این آزمایش ها در شرایط مخصوصی انجام می شود و محدوده تاثیرات روغن روی قطعات با معیارهای استاندارد خاصی با شماره آزمایش مشخص شده، که توسط مراجع ذیصلاح بین المللی توصیه گردیده و کلیه شرایط دران دستورالعمل ذکر شده است انجام می شود.

برای به دست آوردن اطلاعات بیشتر در این زمینه می توان به منابع ²ASTM، ³ASPPL، ⁴BIP، ⁵SMTTP و روش آزمایش استاندارد شماره ۷۹۱ ایالات متحده آمریکا و روش های مشابه دیگر مراجعه نمود ولی ذیلا به ازمون های مهمی که برای اکثر روغن ها بکار برده می شود به طور مختصر اشاره می شود.

انواع تست های فیزیکی شیمیایی روغن ها

این تست ها شامل موارد زیر است:

- ۱- تست ویسکوزیته یا گراندروی طبق استاندارد.....ASTMD445,D2161,D2983
- ۲- تست شاخص گراندروی طبق استاندارد ASTM D2270
- ۳- تست رنگ طبق روش استاندارد ASTM D1500
- ۴- تست عددخنثی شدن طبق استاندارد ASTM D974,D664,D2896
- ۵- تست قابلیت جدا شدن اب از روغن طبق استاندارد.....ASTM D95,D1744,D1533
- ۶- تست وزن مخصوص طبق روش استاندارد ASTM D941,D1217,D1298
- ۷- تست نقطه اشتعال و نقطه احتراق طبق روش استاندارد ASTM D92,D93,D1310
- ۸- تست نقطه ریزش و نقطه ابری شدن طبق روش استاندارد ASTM D2500
- ۹- تست نقطه انیلین طبق روش استاندارد ASTM D611

². American Society for testing & Materials

³. Annual standards for petroleum products & Lubricants

British Institute of petroleum.⁴

⁵ Ssandard Method For Testing petroleum & Products

۱۰- تست خاکستر شدن طبق روش استاندارد ASTM D482, D847

۱۱- تست عددصابونی طبق روش استاندارد ASTM D94, D939

۱۲- تست باقیمانده کربنی طبق روش استاندارد ASTM D189, D524

۱۳- تست عناصر شیمیائی موجود در روغن

۱۴- تست خوردگی مس طبق روش استاندارد ASTM D130, D1275

۱۵- تست پایداری در برابر اکسیداسیون طبق روش استاندارد ASTM D943, D2272,

۱۶- تست تمایل به ایجاد کف طبق روش استاندارد ASTM D892, D3519, D3601

۱۷- تست ضریب شکست طبق روش استاندارد ASTM D1218, D1747

۱۸- تست کشش سطحی طبق روش استاندارد ASTM D971, D2285

۱۹- تست خاصیت امولسیون و دمولسیون طبق روش استاندارد ASTM D1401, D2711

۲۰- تست قدرت عایق بودن طبق روش استاندارد ASTM D877, D1816

۲۱- تست رقیق شدن روغن طبق روش استاندارد ASTM D3525, D3607

۲۲- تست ممانعت از زنگ زدن طبق روش استاندارد ASTM D665

و آزمایشات متعددی که با گرفتن نمونه های متعدد روغن طبق روش های خاصی انجام می شود که تعدادی از آنها قبلاً بیان شده و ذیلاً به شرح تعداد دیگری از آنها پرداخته می شود.

آزمایش پایداری در برابر اکسیداسیون

روغن خوب باید در مقابل اکسیداسیون در مجاورت هوا و در درجه حرارت بالا مقاوم باشد. اکسیداسیون باعث از بین رفتن روغن و بالا رفتن گرانی و اضافه شدن مواد لجنی خوردگی و فساد روغن نیز می شود. روش های متعددی برای ارزیابی مقاومت روغن در برابر اکسیداسیون مورد استفاده قرار می گیرد. در این روش ها معمولاً زمانی که طول می کشد تا گرانی روغن به مقدار قابل توجهی افزایش یابد و یا عدد اسیدی روغن تا حد معینی افزایش یابد، به عنوان نتیجه آزمایش مقاومت در برابر اکسیداسیون، گزارش می شود. برای آزمایش روغن های توربین از روش IP280 استفاده می شود. در این روش ابتدا به نمونه روغن کاتالیست مس و آهن (بصورت مایع) افزوده می شود و سپس از داخل نمونه جریان اکسیژن عبور داده می شود. درجه حرارت نمونه در طول آزمایش برابر ۱۲۰ درجه و مدت آزمایش ۱۶۴ ساعت است در طول آزمایش اسیدهای تبخیر شده که در اثر اکسیداسیون بوجود آمده اند در یک لوله جذب کننده جذب می شوند. در پایان آزمایش با اندازه گیری عدد اسیدی نمونه روغن و ماده جذب کننده و ترکیب این دو مقدار عدد اسیدی کل

بدست می آید. همچنین مقدارلجن نیز برحسب درصدوزنی تعیین می شود. از ترکیب عدداسیدی و مقدارلجن کل محصولات اکسیدشده بدست می آید

سرعت واکنش اکسیداسیون به وسیله افزایش درجه حرارت، وجود آب، اسیدها و کاتالیزورهای فلزی زیاد می شود. همچنین سرعت اکسیداسیون، با گذشت زمان نیز افزایش می یابد. درجه حرارت های بالا موجب کاهش طول عمر کارکرد روغن می شود. اکسید شدن روغن، باعث افزایش گرانش و تولید رسوب در سیستم می شود.

سرعت اکسیداسیون به کیفیت و نوع روغن پایه و مواد افزودنی به کار برده شده بستگی دارد. بعضی از روغن های سینتتیک، مانند پلی آلفا اولفین ها PAO، نسبت به روغن های پایه معدنی، دارای پایداری بهتری در برابر اکسیداسیون می باشند. به همین دلیل، وقتی درجه حرارت عملکرد بالا باشد، بهتر است از روغن های سینتتیک استفاده شود. به طور کلی اکسیداسیون، طول عمر کارکرد روغن را تا نصف کاهش می دهد و برای هر ۱۰C افزایش درجه حرارت (در دمای بالاتر از ۶۰C) سرعت اکسیداسیون دو برابر می شود.

درباره پایداری در برابر اکسیداسیون روغن های پایه معدنی که توسط روش های مختلف پالایش بدست می آیند، بحث های مختلفی وجود دارد، عده ای معتقدند روغن های پایه های که به وسیله روش های هیدروکراکینگ به دست می آیند، دارای پایداری بیشتری در برابر اکسیداسیون هستند و همچنین مقاومت حرارتی بهتری نسبت به روغن هایی که به وسیله روش حلال تولید شده اند، دارند و عده دیگری، معتقدند از آن جایی که در روش های هیدروکراکینگ کلیه ترکیبات غیرمفید از روغن حذف می شوند در نتیجه روغن به طور اتماتیک تمایل کمتری نسبت به ایجاد رسوب و نهایتاً پایداری بهتری نیز در برابر اکسیداسیون پیدامی کند.

در صورتی که حذف بعضی از موادی که به عنوان غیرمفید در نظر گرفته شده اند، می تواند نقش بسیار مهمی در کیفیت روغن داشته باشد و حذف آنها نیز از روغن تأثیرات بسیار بدی روی کیفیت روغن ایجاد می کند.

از آن جایی که مواد افزودنی ضد اکسیداسیون در اثر کارکرد تجزیه شده و از بین می روند، در نتیجه اکسیداسیون بعضی از روغن هایی که توسط روش های هیدروکراکینگ به دست آمده اند، می تواند خیلی سریع اتفاق بیفتد.

روغن پایه هایی که به وسیله روش های هیدروکراکینگ با شرایط سخت به دست آمده اند، دارای حلالیت کمی برای مواد افزودنی می باشند، در نتیجه اگر فرمولاسیون مناسب نباشد، ممکن است مواد افزودنی به کار برده شده در آنها، پس از مدتی از روغن جدا شده و نهایتاً رسوب کنند.

اکسیداسیون و نیتراسیون روغن ها توسط آزمایش IR قابل بررسی است در این آزمایش نورمادون قرمز داخل نمونه روغن عبور داده می شود با اندازه گیری مقدار نور جذب شده (جذب در سانتیمتر) توسط روغن اکسیداسیون و نیتراسیون روغن اندازه گیری می شود.

عدد خنثی شدن Neutralization Number

عدد خنثائی، شاخصی است برای میزان اسیدی بودن روغن و افزایش ناگهانی آن مبین اکسیده شدن روغن در اثرالوده شدن روغن بایک ماده خارجی درحین کاراست. در عملیات تصفیه روغن با اسید (برای روغن های تصفیه شده) لازم است که باقیمانده اسید در روغن خنثی شود. تا بحال روش های مختلفی جهت اندازه گیری مقدار اسید موجود در روغن پیشنهاد شده است. در این روش ها اسید موجود در روغن را به وسیله خنثی کردن آن با یک باز اندازه می گیرند. مقدار اسید موجود در روغن برحسب میلیگرم بازی که برای خنثی کردن اسید موجود در یک گرم روغن مصرف شده است بیان می شود. به مقدار باز مصرف شده، عدد خنثی شدن می گویند.

بیشتر محصولات حاصل از اکسیداسیون، هیدروکربورهای نفتنی، و اسیدهای آلی هستند و وقتی یک روغن تحت شرایط درجه حرارت بالا کار کند قسمتی از آن اکسید شده و تبدیل به اسیدهای آلی می شود. با اندازه گیری اسید موجود در روغن، می توان پیشرفت اکسیداسیون در روغن را مورد مطالعه قرار داد. بررسی پیشرفت اکسیداسیون کاربردهای زیادی در روغن توربین های بخار و روغن های عایق (مثل روغن ترانسفورمر) دارد. خیلی از مواد افزودنی که امروزه در روغن ها مورد استفاده قرار می گیرند، بسته به ساختمان شیمیایی آنها، ممکن است روغن را اسیدی یا بازی و یا هم اسیدی و هم بازی نمایند. مورد اخیر وقتی اتفاق می افتد که ماده افزودنی مورد مصرف هم دارای اسیدهای ضعیف و هم بازهای ضعیف باشد و چون هم اسید و هم باز ضعیف هستند، نمی توانند در روغن با یکدیگر وارد واکنش شوند و در نتیجه یکدیگر را خنثی نمی کنند. ولی اگر اسید یا باز قوی به روغن اضافه شود می تواند با باز یا اسید ضعیف موجود در روغن وارد واکنش شود.

هنگام اندازه گیری عدد اسیدی بعضی از مواد افزودنی موجود در روغن به وسیله یک باز، با آن وارد واکنش شده و در نتیجه عدد اسیدی که به دست می آید، بیشتر از عدد اسیدی واقعی روغن خواهد شد در نتیجه اندازه گیری عدد اسیدی روغن هایی که دارای این گونه مواد افزودنی می باشند اهمیت چندانی ندارد.

عدد خنثی شدن بر حسب میلی گرم اسید یا بازی HCL , KOH که برای خنثی کردن یک مقدار مشخص از نمونه روغن مصرف می شود، گزارش می گردد. وقتی که از یک باز برای خنثی کردن خاصیت اسیدی روغن استفاده شود، نتیجه به وسیله عدد اسیدی کل Total Acid Number یا TAN بیان می شود که برابر

است با مقدار هیدروکسید پتاسیم KOH مصرف شده برای خنثی کردن نمونه روغن، بر حسب میلی گرم. برای مشخص کردن خاصیت قلیایی روغن از اسید کلریدریک و یا پرکلریک HClO₄ استفاده می شود و نتیجه آن با عدد بازی کلی Total Base Number یا به اختصار TBN نشان داده می شود. برای یکنواختی گزارش ها، عدد بازی کل را بر حسب میلی گرم KOH معادل مقدار اسیدی که برای خنثی کردن خاصیت قلیایی روغن مصرف شده است، گزارش می کنند.

برای روغن های تازه، این اعداد یکنواختی کیفیت محصول را نشان می دهند. ولی در روغن های کار کرده، ممکن است این اعداد بیان کننده مقدار خراب شدن روغن باشد. به طور کلی افزایش عدد اسیدی و یا کاهش عدد بازی روغن، نشان دهنده ی اکسیداسیون روغن و از بین رفتن کیفیت مواد افزودنی موجود در آن می باشد. بطور مثال حداقل TBN روغن موتور دیزلی باید ۱۰ باشد.

برای یک روغن ممکن است هم عدد بازی و هم عدد اسیدی گزارش شود (اسیدها و بازهای موجود در روغن خیلی ضعیف هستند و قادر به خنثی کردن یکدیگر نمی باشند) عددهای اسیدی و بازی به وسیله یکی از روش های استاندارد D ۴۷۳۹ و D ۲۸۹۶ و D ۹۷۴ و ASTM D ۶۶۴ اندازه گیری می شود. ولی دقیق ترین روش آزمایش برای اندازه گیری عدد بازی، روش ASTM D ۲۸۹۶ می باشد.

بیشتر مواد افزودنی که امروزه در روغن های موتور مورد استفاده قرار می گیرند دارای خاصیت بازی می باشند. این خاصیت باعث خنثی کردن اسیدهای حاصل از احتراق در موتور می شود. در نتیجه این عمل، عدد بازی روغن به مرور کم می شود و سرعت کم شدن عدد بازی نشان دهنده مدتی است که می توان از روغن استفاده کرد. پس از رسیدن عدد بازی روغن به حد مشخصی، دیگر استفاده از آن روغن جایز نمی باشد و روغن باید تعویض شود.

تست خاکستر سولفات

خاکستر سولفات یک روغن درصد خاکستری است که پس از سوختن روغن بجا می ماند. روش آزمایش به این صورت است که پس از این که مقدار مشخصی روغن سوزانده شد روی مواد باقیمانده حاصل از سوختن روغن اسید سولفوریک اضافه می شود و سپس این مخلوط مجدداً سوزانده می شود تا در صد خاکستر سولفات روغن به دست آید. به وسیله این آزمایش می توان مقدار مواد غیر قابل احتراق و مواد قابل احتراق در روغن (معمولاً عناصر فلزی) را اندازه گیری نمود.

روغن های نو بدون ماده افزودنی دارای خاکستر سولفات نمی باشند. خیلی از مواد افزودنی که در روغن های موتور مورد استفاده قرار می گیرند، دارای عناصر فلزی بوده و در نتیجه روغن های ساخته شده با این مواد دارای خاکستر سولفات خواهند بود. در هنگام ساخت مواد افزودنی، اندازه گیری خاکستر سولفات وسیله مناسبی جهت تشخیص صحت انجام کامل واکنش می باشد. این آزمایش تمام عناصر فلزی را با هم در

یک باقیمانده به صورت ترکیب سولفات جمع آوری می کند و اگر بخواهیم مقدار هر عنصر را به تنهایی به دست بیاوریم، باید آزمایشات دیگری بر روی این خاکستر انجام شود.

امروزه بسیاری از کارخانجات سازنده ماشین یک مقدار حداکثر برای خاکستر سولفات روغنی که در ماشین ساخت آنها باید مصرف شود، معین کرده اند. زیرا اعتقاد بر این است که اگر سازندگان مواد افزودنی برای بالا بردن کیفیت محصول خود مقدار زیادی عناصر فلزی در ساختمان شیمیایی ماده افزودنی خود به کار ببرند، این امر مشکلات زیادی را می تواند بوجود می آورد، بنابراین حداکثر مقدار خاکستر سولفات برای روغن ها باید تعیین شود.

افزایش خاکستر سولفات در روغن کار کرده معمولاً نشان دهنده آلوده شدن روغن به موادی از قبیل گرد و خاک، براده های تشکیل شده در اثر سائیدگی و احتمالاً نمک های سرب (که از سرب موجود در بنزین به وجود می آیند) می باشد.

تست باقیمانده کربنی Carbon Deposit

باقیمانده کربنی، مقدار رسوب باقیمانده (برحسب درصد وزنی) یک روغن پس از تبخیر و پیرولیز آن تحت شرایط استاندارد می باشد. روغن های به دست آمده از نفت خام های مختلف، دارای باقیمانده کربنی متفاوت می باشند. هرچه گرانی روغن بیشتر باشد مقدار باقیمانده کربنی آن نیز بیشتر خواهد بود.

کربن یکی از اجزاء اصلی ترکیبات شیمیایی نفتی می باشد. یک ماده آلی ممکن است در درجه حرارت بالا و در غیاب اکسیژن تجزیه شود و عنصر کربن آزاد کند. اغلب روغن ها در تحت شرایط عملیات ممکن است در معرض درجه حرارت بالا و عدم وجود اکسیژن قرار گیرند در نتیجه امکان دارد روغن به کربن تجزیه و ته نشین شود در موتورهای درون سوز امکان تجزیه شدن روغن زیاد است. تشکیل کربن بالای سیلندر روی پیستون و یا سوپاپ ها باعث زیان های قابل ملاحظه ای می شود. بدین جهت لازم است که مقدار و نوع کربنی که ته نشین می شود شناخته شود. آزمایش رسوبات نشان نمی دهند که مقداری از فلز زنگ زدگی توأم با گرد و خاک و سایر ناخالص های هوا از جمله مواد ته نشینی هستند و تمام رسوبات روغن از تجزیه شدن آن حاصل نمی شود.

مقدار کربن موجود در روغن نفت خام اسفالتی کمتر از کربن نفت خام پارافینک است و این تفاوت کربن ربطی به درجه تصفیه روغن خام ندارد بلکه بستگی به ساختمان شیمیایی هیدرو کربن های سازنده روغن دارد. نوع کربنی که از روغن های مختلف تشکیل می شود، متفاوت است. کربنی که از روغن پارافینک بدست می آید دارای کریستال های سخت و آنچه از روغن هائی که از نفت خام اسفالتی بدست می آید دارای کریستال

های نرم می‌باشند. هرچه گرانروی و نقطه اشتعال روغن بالاتر باشد تعداد کربن‌ها در یک ملکول بیشتر خواهد شد.

در یک موتور معمولی مقداری از روغن از طریق رینگ‌های پیستون داخل سیلندر نشت و تولید کربن می‌کند تفاوت تشکیل کربن در موقعی که روغن‌های مختلف مصرف می‌شود ناچیز است.

بطور کلی روغن‌ها دارای گرانروی مختلفی در درجه حرارت‌های مختلف هستند. روغنی که گرانروی کمتری دارد مقدار بیشتری از آن به داخل سیلندر نشت می‌کند و نتیجتاً مقدار تشکیل کربن تشدید می‌شود. در حال حاضر باقیمانده کربنی (از طرف سازندگان روغن) فقط برای روغن پایه یعنی روغن بدون ماده افزودنی تعیین می‌شود و باقیمانده کربنی تعیین شده، نشان دهنده کیفیت تصفیه روغن می‌باشد و همان‌طور که قبلاً گفته شد هرچه کیفیت تصفیه بهتر باشد، باقیمانده کربنی آن کمتر خواهد بود.

تست پایداری روغن در برابر کف

کف کردن، نتیجه آزاد شدن حباب‌های هوا در سطح روغن است. ایجاد کف در روغن می‌تواند باعث عدم روانکاری، سررفتن روغن، عدم انتقال نیرو (در روغن‌های هیدرولیک)، محبوس نگه داشتن هوا در سطح روغن و کمک به تسریع اکسیداسیون روغن و..... شود، که این مشکلات ممکن است نهایتاً منجر به صدمه زدن به ماشین و قطعات آن گردد. کف کردن مربوط به گرانروی و کشش سطحی روغن و همچنین مواد افزودنی موجود در روغن است. با توجه به شرایط کار مکانیکی، کار قطعاتی که روغن با آنها تماس دارد و شدت ایجاد چرخش (توربولانس) ممکن است هوا با روغن مخلوط شود و ایجاد کف نماید. وجود مواد فعال سطحی مثل مواد افزودنی ضد زنگ پاک کننده و مواد ناشی از اکسیداسیون گرد و خاک و..... به ویژه در حضور آب به ایجاد کف پایدار کمک می‌کنند.

به طور کلی، روغن‌های پایه معدنی که ماده افزودنی به آن‌ها اضافه نشده است، تمایل بیشتری به کف کردن دارند. تست پایداری یک روغن در برابر کف، به وسیله‌ی دمیدن هوا به داخل روغن با فشار و فلوی مشخص، در یک زمان و درجه حرارت معین اندازه‌گیری می‌شود. حجم کف بلافاصله پس از زمان هوادهی اندازه‌گیری می‌شود و پس از یک زمان ده دقیقه‌ای (پس از قطع جریان هوا)، مجدداً مقدار کف اندازه‌گیری شده و هر دو عدد گزارش می‌گردد. عدد اول به عنوان تمایل به کف و عدد دوم به عنوان پایداری کف می‌باشد.

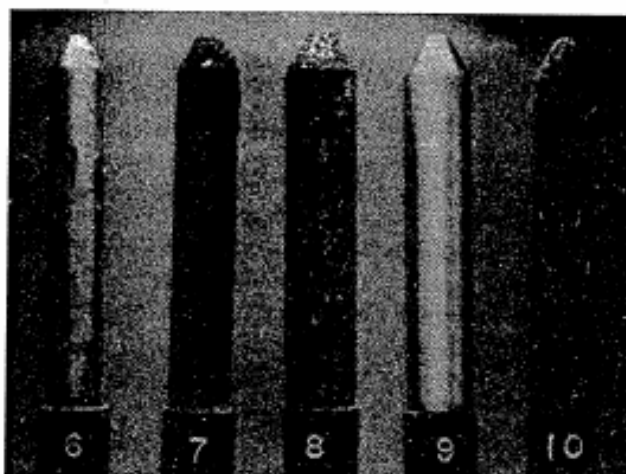
پایداری کف، پس از ده دقیقه، یکی از مهمترین نتایجی است که نشان دهنده، رها شدن سریع هوا از سطح روغن می‌باشد. برای اکثر روغن‌ها، حجم کف باقیمانده باید صفر باشد. وجود کف پس از پایان ده دقیقه، نشان

دهنده این موضوع است که روغن می‌تواند مشکلاتی را در ماشین ایجاد نماید. روش استاندارد اندازه‌گیری کف، روش ۸۹۲-TM D می‌باشد.

تست خوردگی مس

برای ارزیابی قدرت خوردگی روغن از ورقه‌های مسی و آلیاژهای مس استفاده می‌شود. روغن‌های پایه بدون مواد افزودنی روی مس و آلیاژهای مسی تأثیری ندارند. ولی بعضی از مواد افزودنی، مثل بعضی از مواد افزودنی فشارپذیر EP، خصوصاً آن‌هایی که دارای گوگرد هستند، نسبت به مس و آلیاژهای مسی خورنده می‌باشند. آزمایش استاندارد برای ارزیابی قدرت خوردگی ورقه‌های مسی و آلیاژهای مس، روش ASTM D-130 می‌باشد. بر اساس این روش، ورقه‌های استاندارد مس برای مدتی درون روغن قرار می‌گیرند و سپس اثرات خوردگی روغن روی این ورقه‌ها مورد بررسی قرار می‌گیرد.

نمونه‌های آزمایش زنگ زدگی ASTM

این آزمایش نباید با آزمایش‌های زنگ زدگی و خوردگی اشتباه گرفته شود، زیرا در آزمایشات زنگ زدگی از آلودگی‌های دیگر آب در روغن نیز استفاده می‌شود، در حالی که در آزمایش خوردگی مس، صرفاً از روغن استفاده می‌شود.

آزمایش قابلیت جدا شدن آب از روغن

دمولسیبیلیتی Demulsibility یک روغن، نشان‌دهنده توانایی یک روغن نسبت به جدا شدن از آب می‌باشد. این خاصیت در محصولاتی مثل روغن توربین که در تماس با بخار آب قرار دارند، از خواص بسیار مهم آن می‌باشد. اگر آب به سرعت از روغن جدا نشود، منجر به زنگ زدگی سطوح فلزی و افزایش سرعت اکسیداسیون روغن می‌شود. علاوه بر روغن توربین، در روان‌کننده‌های دیگری نیز مثل روغن موتور، هیدرولیک کمپرسور، دنده، ماشین‌های کاغذسازی و روغن‌های ایزولاسیون خاصیت جدا شدن از آب، از خواص بسیار مهم

برای روغن است و در صورت ایجاد امولسیون پایدار منجر به تولید لجن در سیستم خواهد شد. تجمع لجن در لوله ها، کولرها و مسیرهای روغن ممکن است از گردش روغن در سیستم جلوگیری کند و باعث بالا رفتن درجه حرارت روغن و یاتاقان ها شود و همچنین می تواند اثرات نامطلوبی نیز روی کارکرد شیرها و گاورنرها داشته باشد و باعث عملکرد نامناسب کلی سیستم شود. برخلاف موارد فوق، محصولاتی مانند روغن های فلز کاری (روغن صابون) نیاز دارند که به خوبی با آب امولسیون تشکیل دهند تا آب و روغن از یکدیگر جدا نشوند.

نکته قابل توجه این که روغن های توربین و نظایران نباید با روغن هایی که شامل مواد قلیایی و امولسیفایر طبیعی هستند (مثل روغن موتور) مخلوط شوند زیرا در آن صورت آب مخلوط شده احتمالاً از آنها جدا خواهد شد.

برای اندازه گیری خاصیت جدایی اب از روغن برای روغن توربین های بخار مقدار مشخصی اب و روغن در درجه حرارت آزمایش باهم مخلوط می شوند و برای زمان مشخصی هم زده می شوند سپس در صواب موجود در روغن، درصد اب و درصد امولسیون باقیمانده، اندازه گیری و گزارش می شوند.

برای اندازه گیری عدد جدایش اب از روغن برای روغن توربین های بخار با استفاده از روش IP19 روغن تا ۹۰ درجه گرم می شود و با فرستادن بخار خشک به داخل آن امولسیون تشکیل می شود و امولسیون تشکیل شده را در یک حمام روغن قرار می دهند، مدت زمانی که طول می کشد (برحسب ثانیه) تا روغن از اب جدا شود به عنوان عدد جدایش گزارش می شود. از این روش برای روغن هایی که سرعت جدایش آنها از اب زیاد است استفاده می شود.

تست های موتوری و دستگاهی روغن

از این تست ها برای قابلیت تحمل بار و خواص سائیدگی روغن ها استفاده می شود. زیرا برای اجزائی از ماشین آلات که در معرض بارهای زیاد قرار می گیرند روغن باید قادر باشد با ضخامتی مناسب بین دو سطح قرار گیرد و از تماس فلز به فلز و سائیدگی جلوگیری کند که برای چنین کاربردهائی روغن باید دارای مواد افزودنی کاهش دهنده اثر فشار زیاد Exterm Pressure باشد تا بتواند با ایجاد فیلم روغن از تماس قطعات ممانعت نماید.

برای تعیین خواص فوق الذکر روغن ها، تعداد زیادی آزمایش Rig Test وجود دارد که همگی آنها در دستگاه ها و موتورهای آزمایشگاهی انجام می شود که در این مقوله فقط به تعدادی از آنها اشاره می شود و علاقه مندان می توانند برای کسب اطلاعات بیشتر به روش های تست مربوطه در کتاب های ASTM مراجعه نمایند.

ازمایشات موتوری رامی توان در گروه های زیر طبقه بندی کرد:

۱- آزمایشات مقاومت روغن در برابر اکسیداسیون و خوردگی یاتاقان ها.

۲- آزمایش روغن در برابر سایش.

۳- آزمایش توانائی تحمل بار روغن.

۴- آزمایش ارزیابی روغن در مقابل خوردگی و زنگ زدگی.

۵- آزمایش ارزیابی روغن در درجه حرارت های پایین.

البته موتور ها و ماشین های متعددی برای تست این خاصیت روغن ها ساخته شده است که نتایج تست روغن با این دستگاه هائی می تواند وضعیت واقعی روغن، کار روغن و تطابق یا عدم تطابق کیفیت روغن با سطح کیفیت مورد نیاز را مشخص می کند.

این آزمایشات در موتور های تک سیلندر یا چند سیلندر دیزلی که در درجه حرارت های بالا کار می کنند انجام می شود و پس از تمام شدن آزمایش قطعات مختلف موتور بازمی شوند و طبق شرایط گفته شده در آزمایش مورد ارزیابی قرار می گیرند.

ذیلا به شرح چند نمونه از این آزمایشات پرداخته می شود.

آزمایشات مقاومت روغن در برابر اکسیداسیون و خوردگی یاتاقان ها

برای ارزیابی مقاومت روغن در برابر اکسیداسیون و خوردگی فلز یاتاقان ها، در درجه حرارت بالا دوازمایش وجود دارد. در این آزمایشات شرایط برای اکسیداسیون روغن فراهم می شود. بدین صورت که روغن در دستگاه ریخته می شود و موتور در شرایط عملیاتی توصیه شده در روش آزمایش بکار می افتد و پس از گذشت زمان مشخص روغن های اکسید شده تحت این شرایط می توانند باعث خوردگی یاتاقان ها شوند. یاتاقان های مورد استفاده در این آزمایش ها از جنس مس و سرب می باشند و پس از خاتمه آزمایش یاتاقان ها از نظر شکل ظاهری سطح و مقدار کاهش وزن در اثر خوردگی مورد ارزیابی قرار می گیرند و همچنین پیستون و قسمت های دیگر موتور از نظر تشکیل رسوبات صیقلی و رسوبات لجنی و ارزیابی می شوند که میزان خوردگی ها باید در حد مجاز روش آزمایش قرار داشته باشد.

آزمایش سایش

برای ارزیابی مقاومت روغن ها در برابر سایش آزمایشات متعددی وجود دارد که هم برای اندازه گیری خاصیت فشار پذیری روغن و هم برای تحمل سایش روغن استفاده می شوند و شامل:

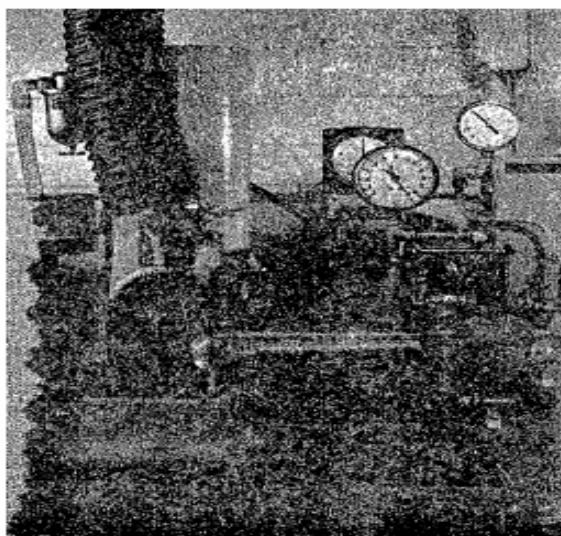
۱- آزمایش تیمکن Timken Test

۲- آزمایش چهار ساچمه فشار پذیر Four Ball Test

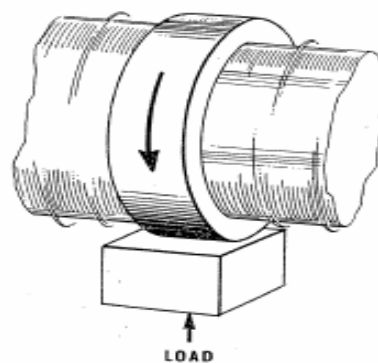
۳- Four Square Gear Oil Test

آزمایش تیمکن Timken Test

این آزمایش که طبق روش ASTM D2509 انجام می شود بیشتر برای اندازه گیری خواص فشارپذیری روغن ها برای جلوگیری از سایش استفاده می شود. این آزمایش شامل یک ماشین است که در آن یک قطعه ثابت بوسیله یک بازو که روی آن می توان وزنه های مختلف قرارداد (برای بالابردن نیروی بین سطوح) و یک رینگ که بر روی یک شافت دوار سوار شده و بر روی یک قطعه ثابت که به شکل مکعب مستطیل است و هر کدام دارای جنس های مخصوصی هستند می چرخد و بین آنها به وسیله روغن یا گریس مورد آزمایش روان کاری می شود تشکیل شده است، طبق دستورالعمل آزمایش اضافه کردن بار تا زمانی ادامه پیدامی کند که یک سایش قابل اندازه گیری (خط افتادن یا جوش خوردن) روی قطعه ثابت نتیجه گزارش شود. مقدار آخرین نیروی به کار برده شده Timken OK Load قبل از وقوع چسبیدن دو سطح به یکدیگر می باشد. در شکل زیر شمائی از این دستگاه نشان داده شده است.

آزمایش تیمکن

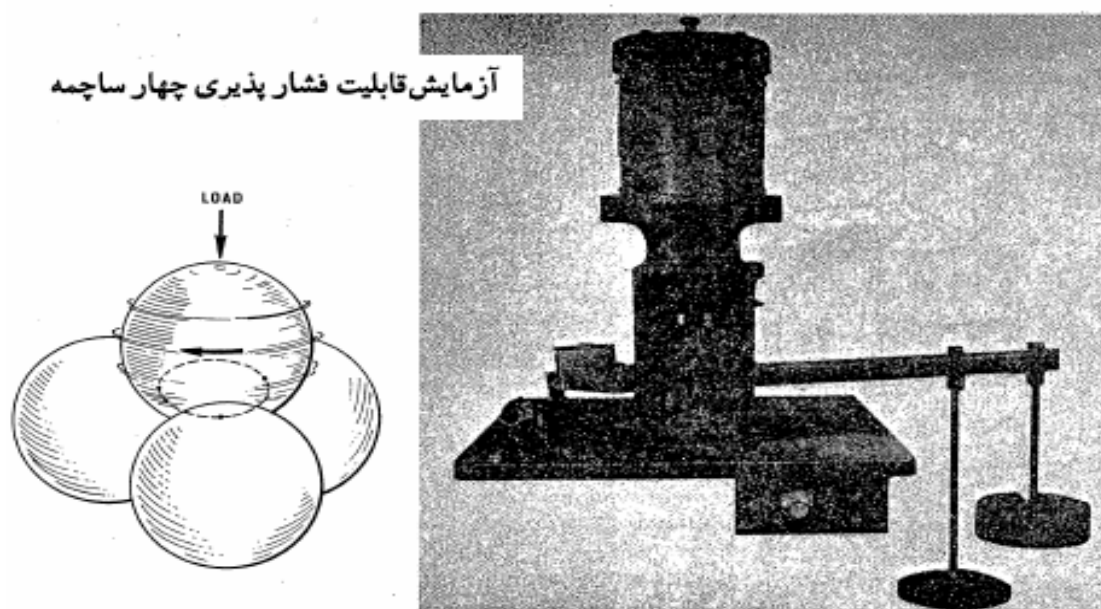

آزمایش چهار ساچمه فشارپذیری Four Ball Test

از این آزمایش هم برای اندازه گیری توانائی روغن برای جلوگیری از سایش قطعات و هم برای ارزیابی راندمان روغن در بارهای خیلی زیاد استفاده می شود. در این آزمایش سه ساچمه در پایین قرار می گیرند و در یک محفظه محکم روی یکدیگر نگه داشته می شوند و ساچمه چهارم روی این سه ساچمه بوسیله یک محور با سرعت ۱۷۷۰ دور در دقیقه می چرخد. این ساچمه ها در روغن مورد آزمایش غوطه ور هستند. این آزمایش در یک سرعت دورانی، درجه حرارت و بار مشخص انجام می شود و پس از هر ده ثانیه بار را افزایش می دهند تا جایی

که چهار ساچمه به هم جوش بخورند پس از پایان آزمایش میانگین قطرات رسایش روی سه ساچمه ثابت به عنوان نتیجه آزمایش گزارش می شود. بطور کلی نتیجه این آزمایش به صورت دوعددیکی نقطه جوش خوردن یعنی مقدارباری که باعث جوش خوردن ساچمه ها شده) و دیگری به عنوان شاخص بارسایش گزارش می شود. شاخص بار سایش، برابر متوسط بارهای به کار برده شده برای ده آزمایش قبل از رسیدن به نقطه جوش خوردن چهار ساچمه به یکدیگر است.

این آزمایش طبق دستورالعمل های ASTM D- ۲۲۶۶ و ASTM D- ۲۵۹۶ انجام می شود. این موضوع را باید در نظر داشت که یک روغن با خاصیت ضعیف ضد سایش، ممکن است دارای خاصیت فشارپذیری بسیار عالی باشد و یا برعکس، یک روغن با خاصیت ضد سایش بسیار خوب، ممکن است دارای خاصیت فشارپذیری خوبی نباشد.

Four Square Gear Oil Test

از این آزمایش برای فرمولاسیون روغن دنده های صنعتی استفاده می شود تا خواص مورد نیاز ماشین آلات را تأمین کنند. دستگاه FZG شامل زوج چرخ دنده های استاندارد است که به وسیله یک موتور الکتریکی می چرخند. دنده ها داخل روغن مورد آزمایش قرار می گیرند و بار روی آنها به تدریج و طی مراحل مختلف اضافه می شود تا جایی که باعث خرابی چرخ دنده ها شود. خرابی چرخ دنده ها موافقی اتفاق می افتد که ۱۰ میلی گرم کاهش وزن (سائیدگی) در چرخ دنده ایجاد شود.

روغن دنده ها Gear Oils

مشخصات کلی روغن های روان کننده مورد نیاز چرخ دنده ها عبارتند از:

- ۱- دارا بودن گرانشی مناسب در درجه حرارت عملکرد برای تضمین توزیع روغن به تمام سطوح روان شونده و تشکیل لایه های روغن در سرعت ها و فشارهای عملکرد.
 - ۲- دارا بودن سیالیت کافی در درجه حرارت پایین تا عمل چرخش روغن در پایین ترین درجه حرارت نیز میسر باشد.
 - ۳- پایداری خوب شیمیائی به منظور به حداقل رساندن اکسیداسیون تحت شرایط درجه حرارت های بالا.
 - ۴- تامین عمر سرویس دهی طولانی برای روغن.
 - ۵- قدرت جدا شدن سریع روغن از آب و حفاظت در برابر تشکیل امولسیون های مضر.
 - ۶- دارا بودن خاصیت ضد زنگ زدگی برای محافظت از دنده ها و سطوح یاتاقان ها از زنگ زدگی در حضور آب در اثر رطوبت جذب شده و یا هوای مرطوب.
 - ۷- غیر خورنده بودن روغن برای ممانعت از خوردگی دنده ها و یاتاقان ها در اثر حمله شیمیائی به آنها.
 - ۸- پایداری در برابر کف کردن به منظور جلوگیری از تشکیل مقادیر بیش از حد کف در مخازن و جعبه دنده ها.
 - ۹- دارا بودن خاصیت فشارپذیری بالا برای به حداقل رساندن فرسایش و سائیدگی چرخ دنده ها برای دنده هایی که در شرایط سخت کاری کنند.
- در انتخاب روان کننده برای چرخ دنده ها علاوه بر نیاز به مقاومت کافی در برابر اکسیداسیون عوامل طراحی و عملیاتی زیر نیز باید در نظر گرفته شود:

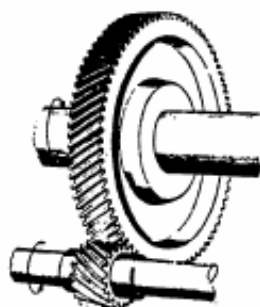
- ۱- نوع چرخ دنده.
- ۲- سرعت چرخ دنده.
- ۳- نسبت کاهش یا افزایش دور.
- ۴- درجه حرارت کاری قدرت منتقل شده.
- ۵- پرداخت کاری سطح دنده ها.
- ۶- مشخصات بار (ضربه ای سنگین و.....).

انواع چرخ دنده

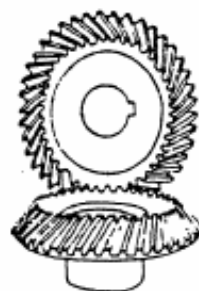
دنده‌ها قطعاتی از ماشین الات هستند که باعث تغییر دور و انتقال حرکت از یک شفت دوار به محور دیگر، از طریق درگیر شدن دنده‌ها با یکدیگر است. به دنده کوچکتر پینیون گفته می‌شود. وقتی که پینیون روی شفت حرکت دهنده Driver قرار دارد، مجموعه دنده به عنوان کاهش دهنده سرعت عمل می‌کند ولی زمانی که پینیون روی شفت حرکت کننده Driven باشد، مجموعه‌ی دنده به عنوان افزایش سرعت عمل می‌کنند. اصلی‌ترین نوع دنده، چرخ دنده ساده Spur Gear است که دنده‌های آن موازی هم هستند. این نوع دنده‌ها برای انتقال قدرت در شفت‌های موازی به کار برده می‌شوند. در این نوع چرخ دنده‌ها، دندانه‌ها باعث انتقال بارهای ناگهانی از یک دندانه به دندانه بعدی شده و در نتیجه تولید صدا و ارتعاش می‌کنند. این مشکل با استفاده از دنده‌های مارپیچی Helical حل شده است. در دنده‌های مارپیچی، دنده‌ها با یک زاویه همدیگر را قطع می‌کنند و این عمل باعث انتقال آرام بار در طول یک دندانه به دندانه بعدی می‌شود

در مواقعی که شفت‌ها موازی نباشند، معمولی‌ترین نوع دنده که مورد استفاده قرار می‌گیرد، دنده مخروطی Bevel Gear است. دنده‌های مخروطی مارپیچی باعث کاهش صدا و ارتعاشات می‌شوند. یک دنده هیپوئید، شبیه دنده مخروطی مارپیچ Spiral Bevel است، به استثنای این که در دنده‌های هیپوئید، محور پینیون نمی‌تواند محور دنده‌های بزرگ را قطع کند. این نوع دنده‌ها بیشتر در دیفرانسیل اتومبیل‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند. شکل خاص دنده‌های هیپوئید باعث ایجاد یک لغزش اضافی بین دنده‌هایی که تحت بارهای سنگین قرار دارند می‌شود. به همین دلیل، در این نوع دنده‌ها نیاز به استفاده از روغن‌های فشارپذیر می‌باشد.

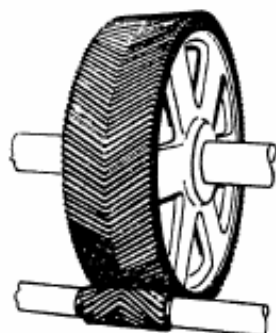
یک دنده حلزونی Worm Gear شامل یک پیچ یا شیار مارپیچی است که روی یک چرخ دنده حرکت می‌کند. در این نوع دنده‌ها، چون در هنگام انتقال بار، حرکت لغزشی زیادی وجود دارد، باید از روغن‌های ترکیب شده و یا روغن‌های با خاصیت فشارپذیر استفاده شود تا روغن کاری موثری را ایجاد کند. با توجه به کاربرد انواع دنده‌ها، به راحتی می‌توان فهمید که چرا پنجاه درصد از خرابی دنده‌ها، به علت استفاده از روغن‌های نامناسب و یا بارهای زیاد می‌باشد.

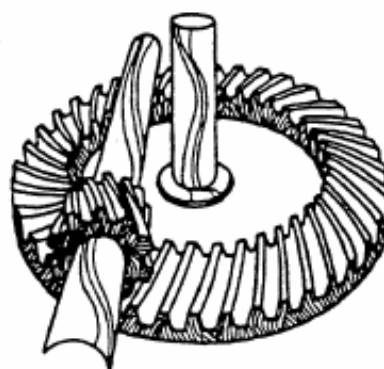
دنده ی مارپیچی و پینیون آن

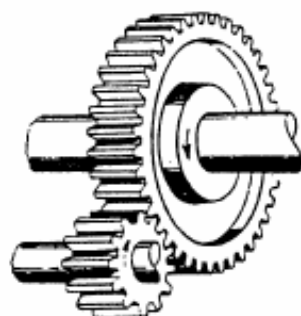
دنده مخروطی مارپیچ

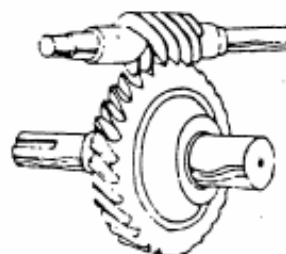
دنده ی جناغی و پینیون آن

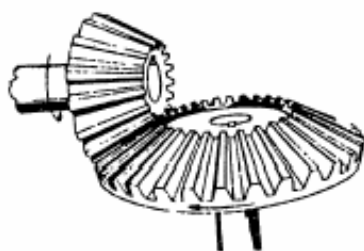
دنده هیپوئید

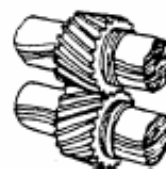
دنده ی ساده

دنده حلزونی

دنده ی مخروطی

دنده مارپیچ

انواع روغن های دنده

به خاطر اختلاف در طراحی و کاربردهای مختلف چرخ دنده‌ها، روغن‌های مختلفی نیز در آن‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد. این روغن‌ها در سه دسته طبقه بندی می‌شوند:

۱- روغن‌های فشارپذیر Exterm Pressure Oil .

۲- روغن‌های بدون خاصیت فشارپذیری .

۳- روغن‌های ترکیب شده Compounded .

روغن‌های فشارپذیر Exterm Pressure Oil

این روغن‌ها در مجموعه دنده‌هایی که برای بارهای بسیار سنگین مورد استفاده قرار می‌گیرند (مثل دنده‌های جناغی)، یا دنده‌های مخروطی مارپیچ که جهت دور را ۹۰ درجه تغییر می‌دهند. روغن دنده‌های صنعتی EP، دارای مقدار کمی ماده افزودنی فشارپذیر هستند به همین دلیل هرگز نباید از این روغن‌ها در جعبه دنده‌های اتومبیل استفاده کرد.

روغن‌های بدون خاصیت فشارپذیری

این روغن‌ها معمولاً دارای خاصیت جلوگیری از زنگ‌زدگی و اکسیداسیون می‌باشند و در مجموعه دنده‌هایی که دارای سرعت زیاد و بار کم هستند، مورد استفاده قرار می‌گیرند. بعضی از این روغن‌ها ممکن است دارای خاصیت ضدسایش نیز باشند.

روغن‌هایی که دارای خاصیت ضدسایش هستند، شامل ترکیبات روی می‌باشند و در مواردی که مجموعه دنده تحت بارهای متوسط باشد و یا تغییر سرعت در آن‌ها رخ می‌دهد، می‌توان از این روغن‌ها استفاده کرد همچنین روغن‌هایی که دارای خاصیت ضدسایش هستند ولی خاصیت فشارپذیری ندارند، را نباید با روغن‌های فشارپذیر مخلوط کرد.

روغن‌های مرکب Compounded Oil

این روغن‌ها شامل اسیدهای چرب، از قبیل Tallow و یا اسیدهای چرب سنتز شده مثل پلی بوتن‌ها می‌باشند. این روغن‌ها، ابتدا در مجموعه دنده‌های حلزونی که تماس اصطکاکی بین نوک دنده‌ها رخ می‌دهد، به صورت حرکت لغزشی یا پیچشی است، مورد استفاده قرار می‌گرفته‌اند.

کاربرد محدودیت های استفاده از روغن‌های فشارپذیر

کلر، برات پتاسیم، گوگرد و فسفر، از اولین ترکیباتی هستند که به عنوان مواد افزودنی فشارپذیر در فرمولاسیون روغن‌های دنده صنعتی مورد استفاده قرار می‌گیرند (روغن‌هایی که دارای گوگرد و فسفر هستند، بوی بدی می‌دهند) این مواد افزودنی با افزایش درجه حرارت، فعال شده و با سطوح فلزی وارد

واکنش می‌شوند. در نتیجه این واکنش، یک لایه روی سطوح فلز ایجاد می‌شود که باعث جلوگیری از سایش سطوح فلزی می‌شود. حرارت لازم جهت فعال کردن این مواد افزودنی، در اثر بارهای ناگهانی و روان کاری شرایط مرزی ایجاد می‌شود.

روغن‌دنده‌های صنعتی که دارای مواد افزودنی فشارپذیر هستند، دارای محدودیت‌هایی نیز به شرح زیر می‌باشند:

۱_ اگر سرعت دنده‌ها کم باشد (کمتر از دقیقه / فوت ۱۰) باعث افزایش شدید سایش و نهایتاً آئینه‌ای شدن سطح دنده‌ها می‌شود.

۲_ مواد افزودنی فشارپذیر که دارای گوگرد و فسفر می‌باشند، از نظر شیمیایی بسیار فعال هستند و باعث سایش و آئینه‌ای شدن سطح دنده می‌شوند. این نوع سایش بسیار نامطلوب بوده و باعث کاهش دقت کار کرد دنده‌ها می‌گردد. در این موارد می‌توان از برات پتاسیم استفاده کرد. این ماده با ایجاد رسوب روی سطح، بدون انجام واکنش شیمیایی، یک لایه فشارپذیر روی سطوح ایجاد می‌کنند.

۳_ هر چه درجه حرارت در تماس نوک دنده‌ها بیشتر باشد، سرعت واکنش مواد افزودنی فشارپذیر با سطح فلز بیشتر می‌شود. مشکلی که در درجه حرارت‌های پایین وجود دارد، این است که اگر درجه حرارت به اندازه کافی زیاد نباشد، مواد افزودنی فشارپذیر فعال نشده و در نتیجه واکنشی با سطح انجام نمی‌شود. اگر واکنشی با سطح انجام نشود، لایه‌ای نیز روی سطح ایجاد نخواهد شد و در عملیات روانکاری اختلال بوجود می‌آید. در روغن‌های فشارپذیر، گرانون نیز نقش بسیار مهمی دارد. هر عاملی که باعث کاهش زیاد درجه حرارت روغن در مخزن و یا پایین آوردن درجه حرارت محل تماس نوک دنده‌ها شود، باعث افزایش سایش می‌شود. اگر درجه حرارت تماس نوک دنده‌ها به اندازه کافی نباشد، مواد افزودنی فشارپذیر نمی‌توانند به اندازه کافی فعال شوند و در نتیجه لایه مناسبی روی سطح ایجاد نخواهد شد.

۴_ در مواردی که درجه حرارت عملکرد خیلی زیاد و یا خیلی کم است، می‌توان از روان‌کننده‌های جامد مثل دی‌سولفید مولیبدن، گرافیت، تفلون و یا دی‌سولفید تنگستن استفاده کرد. در هر حال لایه ایجاد شده توسط این مواد ممکن است در طولانی مدت نتوانند بارهای زیاد روی دنده‌های بزرگ را تحمل کند.

۵_ حد بالای درجه حرارت عملکرد مواد افزودنی فشارپذیر که دارای گوگرد و فسفر می‌باشند، حدود 95°C می‌باشد و لذا استفاده از این مواد برای درجه حرارت‌های کمتر از 95°C توصیه می‌شود.

۶_ مواد افزودنی فشارپذیر که دارای گوگرد و فسفر می‌باشند، نسبت به فلزات رنگی، مثل آلیاژهای فسفر برنز خصوصاً در درجه حرارت‌های بالاتر از 60°C ، بسیار خورنده هستند. مجموعه دنده‌های حلزونی معمولاً

شامل آلیاژهای فسفر برنز بوده و به همین دلیل، روغن‌هایی که دارای مواد افزودنی فشارپذیر گوگرد فسفردار هستند، عملکرد نامطلوبی در این دنده‌ها دارند.

۷- بسته به مقدار ماده افزودنی فشارپذیر، گوگرد و فسفردار، در یک روغن، ممکن است این روغن با روغن‌هایی که دارای ماده افزودنی ضد سایش ZDDP می‌باشند، سازگار نباشد. به همین دلیل نباید روغن‌هایی که دارای خاصیت ضدسایش هستند را با روغن‌هایی که دارای خاصیت فشارپذیری هستند، مخلوط کرد.

۸- مواد افزودنی فشارپذیر که دارای کلر و برات پتاسیم، ممکن است کاملاً موثر نباشند و در شرایطی که در سیستم آب وجود داشته باشد، ممکن است باعث ایجاد خوردگی کنند. مهمترین نقش روغن‌های دنده به شرح زیر می‌باشد.

۱- تعویض راحت دنده در درجه حرارت‌های پایین (عملکرد برای دنده‌های غیر اتوماتیک).

۲- فراهم آوردن شرایط نرم و آسان برای انتقال قدرت توسط دنده‌ها.

۳- جدا نگه داشتن سطوح فلزی که روی یکدیگر حرکت می‌کنند.

۴- کاهش اصطکاک و سایش.

۵- جلوگیری از خط افتادن روی اجزایی که تحت فشار زیاد هستند.

طبقه بندی روغن های دنده

روغن دنده‌ها نیز از نظر طبقه‌بندی، خیلی شبیه روغن‌های موتور می‌باشند و از لحاظ کیفی و گرانی در دو طبقه‌بندی تقسیم می‌شوند.

الف- سیستم طبقه بندی گرانی.

ب- سیستم طبقه بندی سطح کیفیت.

سیستم طبقه‌بندی روغن دنده هابرحسب گرانی براساس طبقه‌بندی انجمن مهندسين اتومبيل SAE و ISO و نظامی صورت گرفته و سیستم طبقه‌بندی کیفی توسط API و AGMA تعریف شده است. البته این دو سیستم دارای اعداد و حروف متفاوتی با طبقه بندی روغن های موتور می‌باشند، تا اشتباهی در مصرف آنها رخ ندهد. ولی در انتخاب روغن دنده نیز باید هم به گرانی و هم به سطح کیفیت آن توجه داشت.

طبقه‌بندی روغن های دنده براساس گرانروی

برای طبقه بندی روغن های دنده براساس گرانروی نیزمانندروغن های موتور استانداردهای زیادی وجود دارد که ذیلا به مواردی که کاربرد بیشتری دارندمثل سیستم SAE وسیستم ISO اشاره می شود.

طبقه‌بندی روغن های دنده برحسب گرانروی درسیستم SAE

سیستم طبقه‌بندی گرانروی انجمن مهندسين اتومبيل SAE، روغن‌های دنده را براساس گرانروی طبقه‌بندی کرده است. این طبقه‌بندی براساس اندازه‌گیری گرانروی سینماتیکی روغن در دو درجه حرارت بالا 100°C و پایین 40°C بنا شده است. گرانروی های اندازه‌گیری شده در درجه حرارت‌های بالا مربوط به خواص سایشی، صدا و نشتی روغن می‌باشد. گرانروی‌های در درجه حرارت‌های پایین به وسیله روش بروکفیلد اندازه‌گیری می‌شود و مربوط به بررسی خواص جریان در درجه حرارت‌های پایین می‌باشد.

درجه‌های گرانروی SAE طراحی شده برای روغن‌های دنده اتومبیل معمولاً 75W، 85W، 90، 140 و 250 می‌باشد. درجه‌های گرانروی که با حرف W همراه می‌باشند، برای کاربرد در درجه حرارت‌های پایین (فصل زمستان) و درجه‌های گرانروی بدون حرف W، برای کاربرد در درجه حرارت‌های بالا (تابستان) طراحی شده‌اند.

جدول زیر گرانروی روغن‌های دنده اتومبیل را توضیح می‌دهد.

PHYSICAL REQUIREMENTS FOR GEAR LUBRICANTS

(Intended for Axle and Manual Transmission Applications)

SAE J306 Viscosity Grade	75W	80W	85W	90	140	250
Viscosity @ $100^{\circ}\text{C}^{(a)}$						
Min. (cSt)	4.1	7.0	11.0	13.5	24.0	41.0
Max. (cSt)	no req.	no req.	no req.	≤ 24	≤ 41	no req.
Max. Temp. for Vis. of $150,000 \text{ cP}$, $^{\circ}\text{C}^{(b)}$	-40	-26	-12	no req.	no req.	no req.

Notes: (a) Viscosities determined by ASTM D 445 procedure
(b) Viscosities determined by ASTM D 2983 procedure

یک روغن دنده چند درجه‌ای مثل SAE 75 W/90 ترکیبی از خواص روغن برای درجه حرارت‌های پایین مثل یک روغن SAE 75 W عمل می‌کند و برای درجه حرارت‌های بالامثل خواص روغن تک درجه SAE 90

عمل می کند. استفاده از یک روغن چند درجه ای SAE75 W/90 برای استفاده در کل سال توصیه شده است.
(برای جاهایی که حتی درجه حرارت تا 40°C _ نیز پایین می رود).

طبقه بندی روغن دنده براساس گراندروی درسیستم ISO

طبقه بندی براساس اندازه گیری گراندروی سینماتیکی روغن در درجه حرارت 40°C بنا شده است در جدول زیر طبقه بندی ISO برای روغن های دنده صنعتی و معادل آن در سیستم آگما آورده شده است.

به عنوان مثال، اگر سیستم مورد استفاده، آگما باشد، استفاده از یک روغن دنده صنعتی EP و با گراندروی ISO 150 را می توان با AGMA 4 EP نشان داد، و اگر روغن ISO 150 غیر فشارپذیر باشد، آن را می توان AGMA 4 نشان داد. اگر یک مجموعه دنده صنعتی در داخل یک محیط بسته واقع شده باشد و گراندروی توصیه شده برای آن ۲۲۰ یا ISO ۱۵۰ باشد، در صورتی که همان مجموعه دنده در محیط باز واقع شده باشد، ممکن است نیاز به روغن چند درجه ۱۰۰ یا ۶۸ و ISO ۴۶ داشته باشد. وقتی که یک روغن دنده صنعتی چند درجه ای Multigrade انتخاب کردید، باید ابتدا شاخص گراندروی آن را مشخص شود. اگر شاخص گراندروی ۱۲۰ و یا بیشتر باشد، نشان دهنده این است که روغن انتخاب شده، یک روغن چند درجه است

	سیستم ایزو	سیستم آگما
	ISO 32	AGMA 0
	ISO 46	AGMA 1
	ISO 68	AGMA 2
	ISO 100	AGMA 3
مشابه گراندروی SAE ۹۰	ISO 150	AGMA 4
	ISO 220	AGMA 5
	ISO 320	AGMA 6
مشابه گراندروی SAE ۱۴۰	ISO 460	AGMA 7
	ISO 680	AGMA 8
	ISO 1000	AGMA 8A

Viscosity Range For AGMA

RUST AND OXIDATION INHIBITED GEAR OILS	VISCOSITY RANGE	EQUIVALENT ISO GRADE	EXTREME PRESSURE GEAR LUBRICANTS	VISCOSITIES OF AGMA FORMER SYSTEM
AGMA Lubricant No	cSt (mm ² /s) at 40°C		AGMA Lubricant No	SSU at 100°F
1	41.4 to 50.6	68		193 to 235
2	61.2 to 74.8	68	2 EP	284 to 347
3	90 to 110	100	3 EP	417 to 510
4	135 to 165	150	4 EP	626 to 765
5	198 to 242	220	5 EP	918 to 1122
6	288 to 352	320	6 EP	1335 to 1632
7 Compounded	414 to 506	460	7 EP	1919 to 2346
8 Compounded	612 to 748	680	8 EP	2837 to 3467
8A Compounded	900 to 1100	1000	8A EP	4171 to 5098

NOTES:
Viscosity ranges for AGMA Lubricant Numbers will henceforth be identical with those of the ASTM system.
Oils compounded with 3% to 10% fatty or synthetic fatty oils.

طبقه‌بندی AGMA 250.04 و مقایسه گرانیروی آن با گرانیروی ISO

محدوده گرانیروی قبلی درجات AGMA	روغن دنده دار EP	معادل گرانیروی ISO ^۲	محدوده گرانیروی	روغن‌های دنده دارای مواد بازدارنده اکسیداسیون و زنگ‌زدگی
SSU @ 100°F	شماره روانکار AGMA		cSt(mm ² /s)@40°C	شماره روانکار AGMA
۱۹۳-۲۳۵	۲-EP	۶۸	۴۱/۴-۵۰/۶	۱
۲۸۴-۳۴۷	۳-EP	۱۰۰	۶۱/۲-۷۴/۸	۲
۴۱۷-۵۱۰			۹۰-۱۱۰	۳
۶۲۶-۷۶۵	۴-EP	۱۵۰	۱۳۵-۱۶۵	۴
۹۱۸-۱۱۲۲	۵-EP	۲۲۰	۱۹۸-۲۴۲	۵
۱۳۳۵-۱۶۳۲	۶-EP	۳۲۰	۲۸۸-۳۵۲	۶
۱۹۱۹-۲۳۴۶	۷-EP	۴۶۰	۴۱۴-۵۰۶	* ۷ ترکیب شده
۲۸۳۷-۳۴۶۷	۸-EP	۶۸۰	۶۱۲-۷۴۸	* ۸ ترکیب شده
۴۱۷۱-۵۰۹۸	۸A-EP	۱۰۰۰	۹۰۰-۱۱۰۰	* ۸A ترکیب شده

در جدول زیر نیز مشخصات روغن های دنده در طبقه بندی نظامی آورده شده است

مشخصات روغن های دنده در طبقه بندی MIL-L2105E

درجه روغن	مشخصات	۷۵W	۸۰W-۹۰	۸۵W-۱۴۰
گرانروی در 100°C حداقل (cSt) حداکثر (cSt)		۴/۱ -	۱۳/۵ < ۲۴/۰	۲۴ < ۴۱/۰
حداکثر دمای رسیدن به گرانروی $cP 150000^{\circ}\text{C}$		-۴۰	-۲۶	-۱۲
حداقل دمای نقطه ایجاد شیار $^{\circ}\text{C}$		-۴۵	-۳۵	-۲۰
حداقل نقطه اشتعال $^{\circ}\text{C}$		۱۵۰	۱۶۵	۱۸۰

طبقه بندی کیفی روغن های دنده در سیستم API

طبقه بندی کیفی انستیتو نفت آمریکا API، براساس نوع سرویسی که اجزای مورد استفاده در آن قرار می گیرند، تعریف شده است. براساس این تعریف، سازندگان دنده، براساس نوع دنده و شرایط عملکرد آن، روغن مناسب را انتخاب می کنند. در این طبقه بندی روی خواص فیزیکی یا آزمایشات عملکرد توجه نشده است و بعضی از این روغن ها، مناسب استفاده در یک دامنه وسیعی از شرایط مختلف عملکرد بوده و ممکن است آنها را برای بیش از یک شرایط کاری تعریف شده، به کار برد.

سیستم طبقه بندی API وقتی مفید خواهد بود که علاوه بر توصیه های کلی API توصیه های سازندگان دنده را نیز با آن مطابقت داد. این کار برای این منظور انجام می شود تا اطمینان حاصل شود که از نظر سازنده دنده، منعی برای استفاده از روغن توصیه شده توسط API وجود نداشته باشد. در زیر طبقه بندی API و توضیحات کلی آن آورده می شود.

طبقه‌بندی سطوح کیفیت روغن‌های دنده خودرو (طبقه‌بندی API)

علامت طبقه‌بندی API	ماهیت و مورد مصرف
GL-1	روغن پایه بدون مواد افزودنی برای استفاده در دنده‌های مخروطی و مارپیچی تحت شرایط ساده کار
GL-2	روغن دنده با ماده افزودنی ضدسائیدگی برای شرایط کاری دنده‌های مارپیچی و محورهای تحت شرایط کار سنگین‌تر از شرایط GL-1.
GL-3	روغن با ماده افزودنی فشارپذیری بالا (Extreme Pressure) برای شرایط کاری دنده‌های مخروطی، محورها و سیستم انتقال نیروی دنده‌های دستی با سرعت و فشار بار بالاتر.
GL-4	روغن مناسب برای جعبه دنده‌های دستی همزمان (Synchronized) بسیاری از خودروهای سبک و سنگین که در آنها از دنده‌های هیپوئید استفاده شده معادل MIL-L-2105 B است.
GL-5	روغن با مقدار بیشتری از ماده افزودنی EP، مناسب برای دنده‌های هیپوئید و دیفرانسیل خودروهای سبک و سنگین که در شرایط بسیار سخت کار می‌کنند. معادل MIL-L-2105C/D
GL-6	روغن دنده مخصوص نوع خاصی دنده هیپوئید که هم اکنون کمتر ساخته می‌شود و خارج از رده است.
MT-1	روغن دنده برای دنده‌های دستی ناهمزمان (non synchronized) که در اتوبوس‌ها و کامیون‌های سنگین وجود دارد. حاوی مواد افزودنی پایداری در برابر حرارت و سایش و مواد ممانعت کننده از تخریب و اشهرای روغن بسته به نیاز شرایط کاربرد، با ماده افزودنی EP یا بدون آن تولید می‌شود.

روغن توربین Turbine Oil

روغن مورد استفاده در توربین های بخار، باید از روغن پایه ای انتخاب شود که، نسبت به روغن های دیگر زمان تصفیه طولانی تری را گذرانده باشد زیرا در توربین های بخار علاوه بر حرارت ناشی از اصطکاک بین قطعات، حرارت ناشی از گرمای بخار نیز به روغن منتقل می گردد و با توجه به نفوذ بخارات نشت شده از توربین که بصورت اجتناب ناپذیر وارد روغن می شوند شرایط اکسیداسیون به راحتی فراهم است و بدین دلیل روغن توربین باید از کیفیت بالائی برخوردار باشد که با اضافه کردن مواد افزودنی مناسب برای شرایط کاری توربین مقاومت لازم به روغن در برابر اکسیداسیون داده می شود.

خصوصیات روغن های توربین

روغن مناسب برای توربین های بخار روغنی است که دارای خواص زیر باشد:

۱- داشتن گراندروی مناسب در درجه حرارت عملکرد توربین برای فراهم کردن فیلم روغن مناسب.

۲- قدرت تحمل بار را داشته باشد.

۳- مقاومت آن در برابر اکسیداسیون زیاد باشد.

۴- قدرت جدا شدن ازاب را داشته باشد.

۵- در برابر کف کردن مقاومت کند.

۶- هوای وارد شده در روغن بتواند از آن خارج شود.

۷- در برابر آتش گرفتن مقاومت کند.

۸- طول عمر آن بالا باشد و زمان تعویض طولانی تری داشته باشد.

وارد شدن بخار آب به محفظه های هوزینگ برینگ ها و تشکیل اب و می تواند باعث مخلوط شدن آن با روغن شود و مسائل متعددی را بوجود آورد.

عواقب عدم جدایی پذیری اب از روغن

اثر مشخص و روشن عدم جدایی پذیری اب از روغن، زنگ زدگی قطعات است. اگرچه مواد بازدارنده به منظور جلوگیری از زنگ زدگی در روغن وجود دارد اما نفوذ اب باعث کاهش تاثیر انهمی شود. لذا انجام تست های لازم جهت تعیین میزان خاصیت ممانعت از زنگ زدگی هنگام نفوذ اب و حذف آن ضروری است.

مسائلی که ورود اب می تواند بوجود آورد شامل:

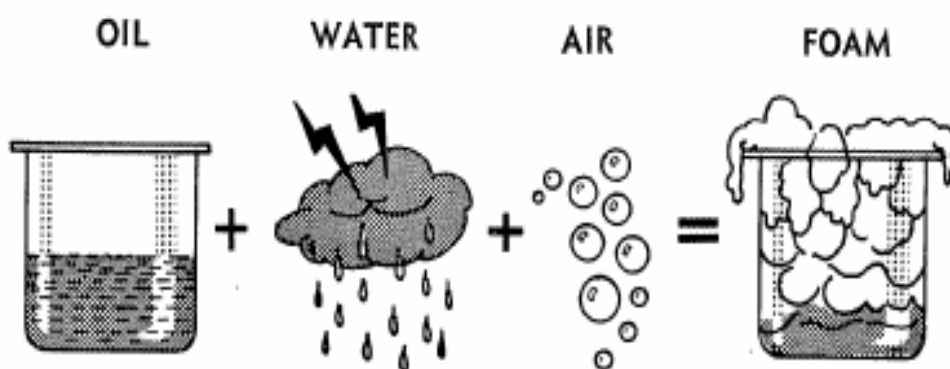
۱- مخلوط اب و روغن باعث ایجاد اختلال در سیستم روانکاری یا تاقان ها و خرابی و کاهش طول عمر انهمی شود.

۲- اب با مواد شیمیائی مخلوط می شود و باعث خوردگی می شود.

۳- اب مخلوط شده باروغن تشکیل یک محلول چرب و غلیظی رامی دهد که می تواند باعث مسدود شدن فیلترهای روغن گرفتگی و کاهش طول عمر آنها شود.

۴- در اثر مخلوط شدن اب، روغن و هوا کف Foam بوجود می اید که در صورت بیرون آمدن آن از هوزینگ برینگ و نفوذ آن در عایق های توربین در صورتی که درجه حرارت به درجه مناسبی برسد ممکن است آتش بگیرد و ایجاد آتش سوزی نماید.

۵- اب باعث زنگ زدگی سطوح بدون پوشش مسیرها می شود.

باتوجه به اجتناب ناپذیر بودن نفوذ اب به داخل روغن، به روغن توربین های بخار مواد افزودنی مخصوصی به نام دیمولسی فایرها Demulsifier Additive اضافه می کنند. این مواد، به علت ایجاد تغییر در کشش سطحی روغن، از تشکیل امولسیون پایدار در روغن جلوگیری کرده، در نتیجه باعث می شوند که امولسیون بین اب و روغن شکسته شود و آب به راحتی از روغن جدا شود. جدا شدن آب و روغن از یکدیگر، یکی از مهمترین خصوصیات روغن هایی است که در تماس با آب یا بخار آب هستند.

باعنایت به وجود نشتی های اجتناب ناپذیر و زیاد بودن مقدار اب در روغن لازم است در سیستم روانکاری توربین سیستم برای حذف اب در نظر گرفته شود چون تجمع اب و بالا آمدن سطح اب تا قسمت مکش پمپ باعث سائیدگی قطعات و بروز مشکلات دیگر مثل رشد قارچ و باکتری و انسداد لوله ها و مجاری خواهد شد. در توربین های بزرگ که دارای مخزن روغن می باشند با استفاده از دستگاه های جداکننده اب و روغن که با عمل نیروی گریز از مرکز کار می کند طی پریودهای زمانی معین روغن قسمت کف مخزن روغن وارد دستگاه می شود و پس از جدا شدن اب و مواد دیگران مجدداً روغن تمیز شده وارد مخزن روغن می شود.

خطرات ناشی از محبوس شدن هوا در روغن

یکی دیگر از متداول ترین مسائل در مورد توربین های بخار محبوس شدن هوا در روغن (کف کردن) آنهاست، که در اثر مخلوط شدن هوا در داخل روغن بوجود می آید و می تواند باعث ایجاد مسائل متعددی شود. محبوس شدن هوا در روغن باعث:

- ۱- ایجاد اختلاف فشار بین دو طرف فیلتر و مختل نمودن فیلتراسیون می شود.
 - ۲- اکسید شدن روغن در مجاورت مستمر با هوا و بالا رفتن دمای روغن می شود.
 - ۳- کاهش فشار مکش پمپ و کاهش بازدهی آن می شود
- . یکی از عوامل اساسی در عملکرد خوب توربین های بخار وجود یک سیستم روغنکاری مناسب است.

عوامل تضعیف کننده خاصیت جدا پذیری هوا از روغن

- ۱- جریان سیر کولیشن بیش از حد و تلاطم زیاد روغن.
 - ۲- برگشت جریان روغن به داخل مخزن بصورت ابشاری .
 - ۳- وجود نشتی در ورودی پمپ روغن یا نشت هوا به روغن.
 - ۴- عدم وجود تهویه مناسب Vent روی مخزن روغن.
 - ۵- فشار بیش از حد روغن.
 - ۶- گرانی و دمای نامناسب روغن.
 - ۷- بالا بودن بیش از حد سطح روغن و غوطه ور شدن بیش از حد قطعات در روغن.
 - ۸- نفوذ سیلیکون به روغن از طریق منابع زیر:
 - الف- کاغذ فیلتر اغشته به سیلیکون ..
 - ب- عایق های الکتریکی سیلیکونی .
 - ج- شیلنگ های نوانتقال روغن حاوی ماده سیلیکون در ساختمان آنها .
- علاوه بر موارد فوق ، مواد قلیائی مانند مواد پاک کننده روغن های موتور، اب سخت و ذرات مواد عایق لوله ها، گرد و خاک گریس ، روغن های محافظ، مواد حاصل از زنگ زدگی فلزات نیز پدیده کف را تشدید می کنند.
- طول عمر روغن توربین براساس آزمایش ASTM D943 برای اندازه گیری خاصیت اکسیداسیون روغن تعیین می شود و خصوصیتی که از طرف سازندگان توربین پیشنهاد شده است رسیدن به عدد اسیدی ۲ پس از حداقل هزار ساعت کارکرد می باشد. امروزه روغن های توربین که دارای مواد بازدارنده می باشند می توانند بدون نیاز به تعویض کار کنند.

طبقه بندی روغن توربین های بخار بر اساس ویسکوزیته

روغن های مورد استفاده در توربین های بخار دارای خواصی هستند که آنها را از دیگر روغن ها متمایز می کند و به همین دلیل سیستم طبقه بندی آنها نیز با سیستم طبقه بندی دیگر روغن ها متفاوت است. در جدول زیر طبقه بندی H.B. برای روغن های توربین و معادل آن در سیستم ایزو آورده شده است.

Properties	HB-65	HB-80	HB-100	HB-125	Test Method
ISO VG	32	46	68	100	
Color Max	2.5	3.0	3.5	3.5	D-1500
Kin. Viscosity@40	30-40	44-48	64-70	95-105	D-445
Kin Viscosity@100 Cst	To Be Reported				
Viscosity Index Min	100	100	95	95	D-2270
Flash Point C Min	195	205	205	218	D-03
Pour Point C Max.	-10	-10	-7	-7	D-97
Neutralization No.					D-664
TAH Max.	0.15	0.15	0.15	0.15	D-664
Copper Strip Corrosion Max	1a	1a	1a	1a	D-130
Demulsification No Max	300	300	300	300	IP-19

روغن های محافظ Protective Oil

از این نوع روغن ها برای محافظت از قطعات در حین عملیات تولید و همچنین در انبار و بسته بندی و یا در حفاظت از قسمت های داخلی برخی از ماشین آلات استفاده می شود. این روغن ها، روغن های معدنی با مواد افزودنی هستند که دارای ویسکوزیته پایین یا متوسطی هستند و می توانند به صورت غوطه وری، پاششی (برای قطعات حجیم) و یا با استفاده از برس و یک قطعه پارچه بکار برده شوند که با بکار بردن مقدار لازم روغن محافظ در زمان معقول کلیه قسمت های مورد نیاز پوشش داده می شود.

غالباً نیازی به جدا کردن این روغن ها از روی سطوح نمی باشد (چون در روغن های فلاش حل می شوند) ولی اگر لازم باشد پاک شوند باید از محلول های قلیائی استفاده کرد. ضخامت لایه روغن محافظ بستگی به اجزای سازنده و مواد افزودنی به آن، درجه حرارت روغن، گرانشی، شکل قطعه، زمان غوطه وری، روش پاشش و نحوه سرد کردن آن و دارد.

روغن عملیات برشکاری

۱- روانکاری و کاهش اصطکاک.

۲- خنک کنندگی و کاهش گرمای ناشی از اصطکاک.

۳- ممانعت از خوردگی سیستم .

۴- تمیز کردن منطقه برش از براده ها.

۵- پردازش خوب بر روی سطح قطعه.

۶- مقاومت در برابر اکسیداسیون.

۷- ثابت نگه داشتن گرانیروی.

۸- مقاومت در برابر تشکیل لجن, رسوب و مواد اکسید شده.

۹- ثابت نگه داشتن قدرت جدا شدن.

باید دقت نمود که انتخاب سیال ماشین کاری صرفاً با توجه به قیمت انجام نشود زیرا یک سیال با قیمت کم و کیفیت پایین ممکن است باعث پایین آمدن کیفیت محصول, استهلاک ابزار برش, خوردگی دستگاه, کوتاه شدن دوره مصرف و در نتیجه افزایش زمان توقف و افزایش حجم ضایعات سیال گردد که نهایتاً منجر به افزایش هزینه و قیمت اجناس تولید شده می شود.

فیلترهای روغن

وظیفه فیلترهای روغن جدانمودن الودگی هایی است در اثر موارد زیر به روغن وارد شده اند:

۱- الودگی هایی که توسط خود سیستم ایجاد می شوند نظیر ذرات حاصل از سایش که ممکن است به علت کیفیت بد قطعات، نامناسب بودن کلرنس قطعات، طراحی بد آنها، خستگی، افزایش درجه حرارت و..... ایجاد شود.

۲- الودگی هایی که به سیستم وارد می شوند نظیر براده های جوشکاری، بسته بندی نامناسب، حمل و نقل نامناسب قطعات و روغن که قبل از نصب قطعات به سیستم وارد می شوند.

۳- الودگی هایی که توسط افراد وارد سیستم می شوند نظیر عدم دقت در تعمیر و نگهداری، تمیز نکردن قطعات در حین نصب و عدم رعایت دستورالعمل هایی که توسط سازندگان توصیه شده است.

۴- الودگی های وارد شده به سیستم نظیر عدم استفاده از فیلتر با کیفیت مناسب طراحی نامناسب فیلتر که از طریق آب بندهای نامناسب (اورینگ ها و کاسه نمدها) با کیفیت پایین و لقی زیاد وارد سیستم می شوند.

انواع فیلترها

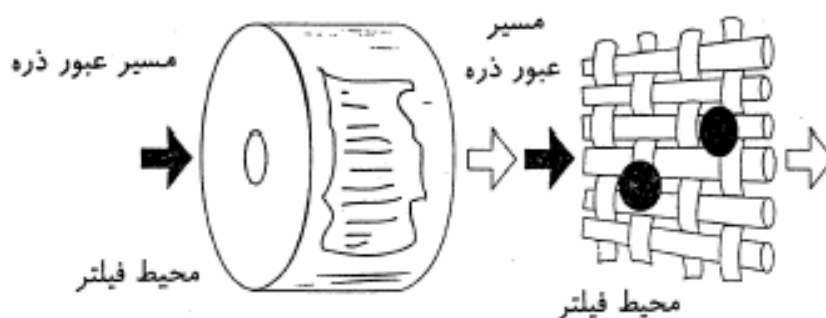
فیلترهای روغن بر اساس نوع رفتار در دو نوع زیر طبقه بندی می شوند:

الف فیلترهای نوع سطحی

ب- فیلترهای نوع عمقی

فیلترهای سطحی

در فیلترهای سطحی روغن از یک لایه ماده فیلتر کننده عبور می کند که این ماده اغلب از صفحات کاغذی یا فایبر گلاس با اندازه سوراخ های خاصی (۴۰ تا ۱۰۰ میکرون) ساخته شده است. در بعضی از آنها نیز از کاغذهایی که روی آنها عملیات شیمیائی انجام شده استفاده می شود.

فیلتراسیون عمقی

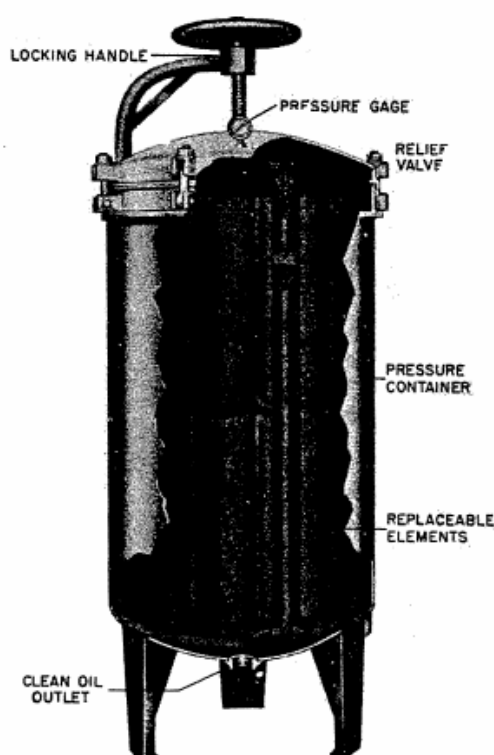
فیلتراسیون سطحی

استفاده از فیلترهای فلزی یا سیم های فلزی بافته شده فقط ذرات درشت را از روغن جدای می کنند و از نظر هزینه های اولیه نیز بسیار پایین هستند و عیب آنها این است که قادر به جدا کردن آب و الودگی های

حل شده در روغن نیستند. البته فیلترهای مخصوصی وجود دارد که می توانند مقادیر کم آب و مواد افزودنی شده به روغن را نیز جدا کنند که دارای هزینه اولیه و عملیاتی زیادی می باشند.

فیلترهای نوع عمقی

در فیلترهای نوع عمقی از مواد جاذبی نظیر ضایعات کتان کاغذ پارچه و... استفاده می شود این فیلترها حتی قادرند آلودگی های با اندازه ۱ تا ۱۰ میکرون را نیز از روغن جدا کنند و در بعضی از آنها نیز از کاغذهایی که روی آنها عملیات شیمیائی انجام شده استفاده می شود این فیلترها در اثر واکنش شیمیائی با آلودگی ها آنها را از روغن جداسازی کنند و ممکن است بعضی از مواد افزودنی موجود در روغن نیز از روغن جدا شود.

فیلتر روغن از نوع عمقی

فیلترهای نوع عمقی بیشترین کاربرد را در صنایع دارند و بعضی از آنها دارای لوله های مقوایی قابل تعویض می باشند که می توانند با مواد مختلف پر شوند.

فیلترهای عمقی در چند دسته طبقه بندی می شوند:

۱- فیلترهای نوع رزینی.

۲- فیلترهای نوع سلولزی.

فیلترهای رزینی برای جذب آلودگی های متوسط با سرعت بالا و افت فشار پایین توصیه می شوند و کاربرد آنها برای جداسازی ذرات با قطر ۵ تا ۲۰ میکرون قابل استفاده اند.

فیلترهای جذبی پر شده از گل سرشوی که در پارچه مخصوصی قرار می گیرند برای جدا کردن الودگی های حل شده در روغن از قبیل اسیدها، اسفالتین ها، صمغ ها، رزین ها، ذرات کلوئیدی، مقادیر کم آب و ذرات جامد ریز توصیه شده است. همچنین این ماده، مواد افزودنی موجود در روغن را که دارای خاصیت قطبی باشند را از روغن جدا می کنند.

فیلترهای نوع سلولزی معمولاً ترکیبی از ضایعات کتان الیاف چوب (چوب درخت ماموت) و... می باشند و برای تخلیص روغن هایی که دارای مقادیر زیادی الودگی جامد هستند توصیه می شود. این فیلترها آب و مواد افزودنی رانمی توانند از روغن جدا کنند و در حضور آب و امولسیون های آبی فعالیتشان زیاد شده و بخاطر زیاد شدن خلل و فرج جریان بیشتری را از خود عبور می دهند.

طبقه بندی میکرونی فیلترها

فیلترها از لحاظ سایز میکرونی در دو دسته طبقه بندی می شوند:

الف- طبقه بندی اسمی فیلترها

ب- طبقه بندی مطلق فیلتر

اگر فیلتر قادر به حذف ۹۶ درصد وزنی الودگی های بایک اندازه خاص را داشته باشد از لحاظ استاندارد اندازه آن را اندازه اسمی فیلتر می گویند. آزمایشات نشان داده که از یک فیلتر با اندازه اسمی ۱۰ میکرون ذراتی با اندازه بزرگتر از ۲۰۰ میکرون نیز می تواند عبور کند.

در طبقه بندی مطلق فیلترها ذرات با اندازه بزرگتر از اندازه مطلق نمی تواند از فیلتر عبور کنند.

عوامل موثر در فیلتراسیون

۱- میزان افت فشار.

۲- روشن کردن دستگاه باروغن سرد و گرانیروی بالا.

۳- تغییرات سرعت در جریان روغن.

۴- لرزش های مکانیکی.

۵- ذرات زیاد حاصل از احتراق.

مراقبت های ویژه از فیلترهای روغن

۱- تعویض فیلتر در زمان پیشنهاد شده توسط سازنده آن و حتی تعویض زودتر آن در مواقعی که فیلتر در فضای غبار الود کار می کند.

۲- جهت اطمینان بیشتر از عملکرد فیلتر و میزان الودگی ها بطور مرتب روغن باید مورد آنالیز قرار گیرد.

۳- برای دستیابی به فیلتر با طول عمر بیشتر هرگز از فیلترهای با سایز بیشتر استفاده نشود. در صورت نیاز به فیلتر با ظرفیت بیشتر از فیلترهای با حجم بزرگتر با کیفیت بالاتر استفاده شود.

۴- بدون تعویض فیلتر روغن عوض نشود اگر بایددین تعویض روغن و فیلتر یکی انتخاب شود حتما تعویض فیلتر انتخاب شود.

۵- هرگز قیمت خرید فیلتر را مبنای تعویض آن قرار ندهید.

۶- همیشه از فیلترهای با سایز مشخص پیشنهاد شده توسط کارخانه سازنده دستگاه استفاده شود.

فیلترهایی که بصورت موازی در سیستم نصب می شوند معمولا مجهز به یک شیر سه طرفه هستند که بدون خاموش کردن دستگاه با تعویض جریان از یک فیلتر به فیلتر دیگری می توان فیلتر کثیف را تعویض نمود. مواردی که در حین تعویض فیلترهای روغن باید انجام شود:

۱- از سرویس خارج کردن فیلتر.

۲- انداختن فشار Depressure فیلتر روغن با باز کردن مسیر Vent روی فیلتر.

۳- تخلیه محفظه فیلتر با استفاده از ولو Drain قسمت انتهایی محفظه فیلتر.

۴- تمیز کردن داخل محفظه فیلتر.

۵- نصب فیلتر جدید.

۶- هواگیری از محفظه فیلتر با باز کردن مسیر ورودی روغن و مسیر Vent و تخلیه هوا.

گریس GREASE

گریس ها محصولات نیمه مایع تا جامد یک عامل سفت کننده هستند که از متفرق شدن در یک مایع روان کننده که به میزان مشخص سفت شده است بدست می آیند. به عبارت دیگر گریس یک ماده روان کننده ای است که به میزان مشخصی سفت شده و دارای مشخصاتی است که روغن به تنهایی فاقدان است مزایای گریس نسبت به روغن شامل:

- ۱- با استفاده از گریس دفعات روانکاری کمتر می شود.
- ۲- راحتی استفاده و بکارگیری گریس نسبت به روغن.
- ۳- امکان استفاده برای جاهائی که روانکاری مجدد محدود باشد یا از نظر اقتصادی غیر قابل توجیه باشد.
- ۴- منتفی شدن چکه و نشتی روانساز.
- ۵- امکان استفاده از سیستم آب بندی ساده تر در ماشین آلات.
- ۶- چسبندگی خوب به قطعات.
- ۷- راندمان بالاتر در شرایط دما و فشار بالا.
- ۸- طراحی ساده تر دستگاه هایی که با گریس روانکاری می شوند.
- ۹- نیاز به نیروی کاری کمتر برای تعویض و سرویس.

مقایسه گریس با روغن

- ۱- برخلاف روغن گریس ها قابلیت خنک کردن قطعات و دستگاه ها را ندارند.
 - ۲- روغن ها راحت تر به قطعات و مجاری دستگاه راه پیدا می کنند.
 - ۳- نگهداری و بسته بندی گریس ها با مسائل بیشتری توأم است.
 - ۴- تعویض گریس ها و شستشوی محل قرار گرفتن آنها مشکل تر است.
 - ۵- امکان آنالیز آنها کمتر است.
- گریس قابل قبول برای یک شرایط معین باید دارای خواص زیر باشد:
- ۱- ایجاد روانکاری مناسب برای کاهش اصطکاک با توجه به شرایط و فشار کار در ماشین آلات و انتخاب گریسی که بتواند از عهده روانسازی بر آید.
 - ۲- محافظت از قطعات در برابر خوردگی و زنگ زدگی.
 - ۳- سفت نشدن بیش از حد در هوای سرد.
 - ۴- سازگاری با کاسه نمدها و سیستم های آب بندی.
 - ۵- قدرت تحمل کردن مقداری از آلودگی ها مثل رطوبت بدون از دست دادن خواص مهم را داشته باشند.

۶- داشتن خواص فیزیکی مناسب برای کاربردهای موردنظر.

۷- داشتن مقاومت کافی در برابر تغییرات ناگهانی در اثر کارکرد مکانیکی.

۸- دارا بودن رفتار مناسب در درجه حرارت های مختلف و عدم تغییرات شدید ویسکوزیته.

۹- انتخاب آن باید با توجه به امکان گریسکاری مجدد و عمر گریس باشد.

ترکیب شیمیائی گریس ها

ترکیب گریس ها شامل سه جز است:

۱- مایع گریس

که ممکن است یک روغن معدنی یا هرمایع دیگری با خواص روان کنندگی مطلوب باشد.

۲- سفت کننده

که باید ماده ای باشد که بتواند روغن انتخاب شده را بصورت جامد یا نیمه جامد درآورد.

۳- مواد افزودنی بهبود دهنده

که خواص گریس را بهبود می بخشد یا خواص بخصوصی را در آن ایجاد می کنند.

تنوع زیاد روغن و ماده سفت کننده باعث شده است که انواع مختلف گریس با کارآیی های گوناگون ساخته و عرضه شود.

گریس را می توان بر اساس نوع روغن بکار رفته در آنها به دو دسته:

الف- گریس های معدنی.

ب- گریس های سینتتیک.

تقسیم بندی نمود.

سفت کننده های اصلی که در ساخت گریس بکار می روند در دو دسته زیر طبقه بندی می شوند:

۱- گروه ترکیبات صابونی فلزی نظیر سدیم، لیتیوم، کلسیم، آلومینیوم سرب و ... و یا ترکیبی از این فلزات

نظیر گریس های پایه آلومینیوم لیتیوم باریم و ...

۲- گروه ترکیبات غیر صابونی نظیر خاک های فعال شده بنتونیت، یا پلیمرهای خاص که برای ساخت گریس

های نسوز که در درجه حرارت های بالا استفاده می شوند.

در جدول زیر خواص گریس های ساخته شده از صابون های مختلف آورده شده است.

نوع صابون	نوع روغن پایه	محدوده دمای کارکرد °C	پایداری در برابر آب	توضیحات
صابون سدیم	روغن معدنی	۱۰۰ تا -۲۰	غیر پایدار	با آب تشکیل امولسیون داده و در برخی شرایط بصورت مایع تغییر حالت می دهند
صابون لیتیم	روغن معدنی	۱۲۰ تا -۳۰	پایداری تا 90 °C	گریس چند منظوره
صابون کمپلکس لیتیم	روغن معدنی	۱۴۰ تا -۳۰	پایدار	گریس چند منظوره با خاصیت پایداری حرارتی بالا است
صابون کلسیم	روغن معدنی	۷۰ تا -۲۰	بسیار پایدار	خاصیت آب بندی و پایداری عالی در مقابل نفوذ آب داشته و آب را جذب نمی نماید
صابون آلومینیم	روغن معدنی	۷۰ تا -۲۰	پایدار	پایداری مناسب در مقابل آب دارد
صابون کمپلکس سدیم	روغن معدنی	۱۶۰ تا -۳۰	پایداری تا 80 °C	برای دمای بالا و فشار زیاد مناسب است
صابون کمپلکس کلسیم	روغن معدنی	۱۲۰ تا -۳۰	بسیار پایدار	با توجه به گرانش روی روغن پایه بعنوان گریس چند منظوره در دما ، فشار و سرعت بالا کاربرد دارد
صابون کمپلکس باریم	روغن معدنی	۱۲۰ تا -۲۰	بسیار پایدار	در مقابل بخار پایدار است با توجه به گرانش روی روغن پایه بعنوان گریس چند منظوره در دما ، فشار و سرعت بالا کاربرد دارد
پلی اوره	روغن معدنی	۱۶۰ تا -۲۰	پایدار	در شرایط عملیاتی ساخت با دما ، فشار و سرعت بالا توصیه می شود
صابون کمپلکس آلومینیوم	روغن معدنی	۱۴۰ تا -۳۰	پایدار	با توجه به گرانش روی روغن پایه در دما ، فشار و سرعت بالا کاربرد دارد
بتونیت	روغن معدنی یا روغن های استری	۱۶۰ تا -۲۰	پایدار	گریس نیمه جامد و ژله مانند در دمای بالا و سرعت پایین کاربرد دارد
صابون لیتیم	روغن استری	۱۲۰ تا -۶۰	پایدار	در دمای پایین و سرعت بالا کاربرد دارد
صابون کمپلکس باریم	روغن استری	۱۲۰ تا -۴۰	پایدار	در مقابل بخار پایدار است و برای کار در دمای پایین و سرعت بالا مناسب است
صابون کمپلکس کلسیم	روغن استری	۱۲۰ تا -۴۰	پایدار	در مقابل بخار پایدار است و برای کار در دمای پایین و سرعت بالا مناسب است
صابون لیتیم	روغن سلیکونی	۱۷۰ تا -۴۰	بسیار پایدار	بمنظور کار در دمای پایین و سرعت بالا و سرعت کم و متوسط و فشار زیاد مناسب است

موادافزودنی بهبوددهنده ای که درپروسه ساخت گریس های روان کننده استفاده می شوند شامل: مواد بازدارنده اکسیداسیون و زنگ زدگی , موادافزودنی پایین آورنده نقطه ریزش , موادافزودنی ضدسائیدگی با قابلیت فشارپذیری بالا, مواد کاهش دهنده اصطکاک , مواد رنگی و..... که نقش این مواد در گریس مانند نقش مواد مشابه در روغن های روان کننده است و در بخش های قبلی راجع به آنها بحث شده است.

روش ساخت گریس ها

ساخت گریس معمولاً طی یک فرایند ناپیوسته انجام می شود. در این فرایند ماده سفت کننده را در داخل مایع روان کننده پخش می کنند و آن را با موادافزودنی یا بهبوددهنده ترکیب می کنند.

ساخت گریس به چند روش انجام می شود در بعضی از حالت ها ماده سفت کننده از کارخانه های سازنده گریس, بصورت آماده خریداری می شود و سپس با مخلوط کردن آن با روغن, گریس با ساختمان مورد نظر بدست آید. ولی در بیشتر مواقع بجای خرید صابون آماده, مواد اولیه لازم برای ساخت آن خریداری می شود و با ترکیب آنها در مایع روان کننده گریس مورد نظر ساخته می شود. به عنوان مثال برای ساخت گریس با پایه لیتیمو ابتدا روغن کرچک هیدروژنه و اسید چرب ویا گلیسیرید در یک قسمت از روغن حل می کنند و سپس آن را با یک محلول ابی از هیدروکسید لیتیمو مخلوط می کنند تا عمل صابونی شدن صورت گیرد سپس با حرارت دادن محلول, اب موجود در صابون از آن جدائی شود, سپس این مخلوط را که شامل صابون خشک می باشد با روغن مخلوط می کنند تا گریس مطلوب نهائی بدست آید. در این حالت مخلوط روغن و صابون بدون اب یک توده پلاستیکی که ساختمان آن الیافی است تشکیل می دهند. با ادامه عملیات Cut Back گریس, مراحل میانی مثل آسیاب شدن را جهت بهبود ساختمان خود می گذارند. در پایان ممکن است عمل هواگیری جهت خارج کردن هوا از گریس و همچنین برای جدا کردن ناخالصی هایی که احتمالاً همراه با مواد اولیه وارد شده است گریس فیلتر شود تا اثری روی کیفیت گریس نداشته باشد.

مراحل فوق از مراحل اصلی ساخت گریس است و در بعضی از فرایندها برای ساخت گریس های ویژه ممکن است تعدادی از مراحل فوق بطور هم زمان و برای ساخت بعضی دیگر از گریس ها این مراحل بصورت مجزا صورت گیرد.

تعاریف و اصطلاحات

برخی از تعاریف و اصطلاحاتی که در گریس ها بکار می رود بشرح زیر است:

۱- نفوذ پذیری و گرید Penetration & Consistency

۲- نقطه ای شدن Drop Point

۳- مقاومت مکانیکی در دمای محیط Resistance to Softening at Room Temperature

۴- مقاومت در برابر آب Water Resistance

۵- حداکثر دمای عملیاتی مجاز گریس در دستگاه Max. Continuous Usable Temperature

۶- قابلیت حفظ ساختار در مقابل گرم و سرد شدن متوالی Reversibility Respect to Temperature

Fluctuations

۷- قابلیت پمپ شدن در سیستم‌های مرکزی Pumpability

۸- مقاومت فشار مکانیکی (E.P) Resistance To Extreme Pressure

۹- عمر سرویس Service Life

۱۰- بافت Texture

۱۱- رنگ Color

۱۲- پرکننده Filler

که ذیلا به شرح بعضی از آنها پرداخته می شود.

نقطه قطره‌ای شدن Drop Point

نمایانگر درجه حرارتی است که الیاف گریس به تدریج ذوب شده و گریس حالت ژلاتینی و نیمه جامد خود را از دست می دهد. برای تعیین نقطه قطره ای شدن در شرایط خاص آزمایشگاهی گریس از روزنه دستگاه مربوطه به صورت قطره جاری می کنند. برای تعیین نقطه قطره شدن بسته به دمای اندازه گیری از روش های استاندارد ASTM D2265 و ASTM D566 استفاده می شود.

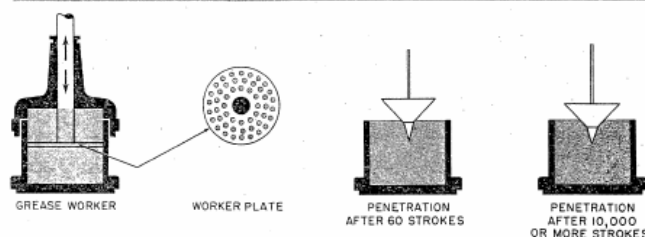
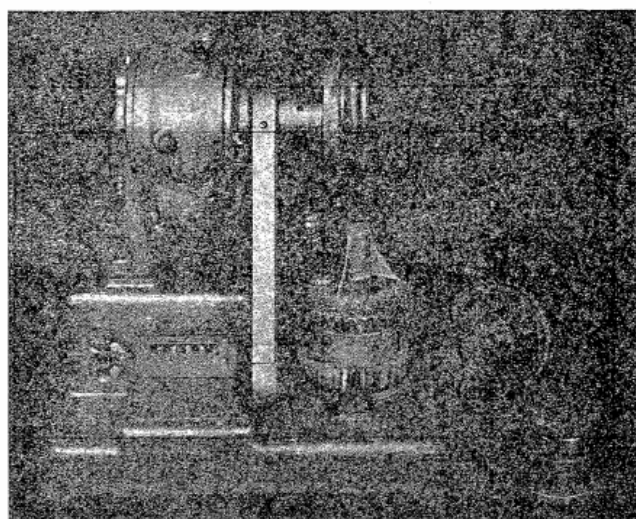
مقاومت مکانیکی در دمای محیط

آزمایش مقاومت مکانیکی در دمای محیط Resistance To Softening At Room Temperature تا حدود زیادی مبین عمر گریس در درجه حرارت‌های معمولی بوده و میزان مقاومت در حفظ ساختار ژلاتینی آن را نشان می‌دهد.

نفوذ پذیری و گرید Penetration & Consistency

نفوذپذیری نشان دهنده نرمی یا سفتی گریس و بیان کننده مقاومت گریس در مقابل تغییر شکل ان در اثر اعمال نیروهای وارده به آن است (مثل ویسکوزیته روغن ها). به همین دلیل دوام گریس حین کار کردن به دلیل خرد شدن الیاف به تدریج از بین می‌رود و گریس نرم، و به عبارتی نفوذپذیری آن زیاد می‌شود. این آزمون اغلب پس از وارد کردن فشار و نیروی برشی Shear به گریس، انجام می‌شود و نتیجه آن با عنوان نفوذپذیری پس از کار خوانده می‌شود. این آزمون برای تقسیم‌بندی گریس‌ها از حالت نیمه مایع تا جامد بکار می‌رود.

نفوذپذیری طبق روش استاندارد ASTM D217 به وسیله مقدار نفوذ یک مخروط (برحسب دهم میلیمتر) که تحت نیروی وزن و شرایط استاندارد آزمایش در گریس فرومی‌رود مشخص می‌شود هرچه درجه نفوذپذیری بیشتر باشد نشان دهنده نرمی بیشتر گریس است و با تغییر درجه حرارت تغییر می‌کند. وابستگی به گرانیروی روغن پایه نوع و درصد ماده سفت کننده آن دارد.

جدول شرایط کارکرد گریس های مختلف را نشان می دهد.

شرایط کار	گریس مناسب
اصطکاک	گریس هایی با نفوذپذیری 1 یا 2 در صورت امکان با روغن پایه سینتیک با گراندروی کم
صدای پایین هنگام چرخیدن	گریس های ویژه همراه با ساختار خاص و خلوص بالا
یاتاقان با محور مایل یا عمودی	گریس چسبنده با درجه نفوذپذیری 2 و 3
روان کاری دراز مدت	گریس های دارای پایداری ساختمان اغلب براساس روغن پایه سینتیک و دارای نفوذپذیری 2 و 3 هستند. دمای کارکرد گریس باید بسیار بالاتر از دمای سیستم باشد.
دمای بالا	گریس که کمترین مواد باقیمانده را از خود تولید کند.
دمای پایین	گریس با روغن پایه دارای دامنه باریک هیدر و گربنی و نفوذپذیری 1 یا 2، در صورت امکان با روغن پایه سینتیک
محیط دارای گرد و غبار	گریس سفت، نفوذپذیری 3.
میعان آب	گریس امولسیون شوند
پاشش آب	گریس دفع آب
محیط از بین برنده (خورنده)	گریس با پایداری خوب در برابر محیط و حفاظت خوب در برابر خوردگی
انرژی و تنش ضربه ای	گریس لیثوم EP دارای نفوذپذیری 2، فاصله روان کاری مجدد زیاد در صورت امکان مواد افزودنی جامد، همیشه سفت، همراه با الیاف کوتاه
حلقه خارجی یاتاقان می چرخد	گریس با نفوذپذیری 3 و 4 همراه با مفادیر بیشتری از ماده سفت کننده.
حلقه داخلی ثابت است.	گریس های استاندارد یا یاتاقان های غلظتی
خلع	

مقاومت در برابر آب Water Resistance

مقاومت گریس ها در مواردی که با آب تماس پیدا می کنند متفاوت است. برخی در برابر آب مقاوم نبوده و در حضور آب متلاشی و تشکیل امولسیون می دهند، لذا در این شرایط بایستی سریعاً نسبت به تعویض آن اقدام نمود. برعکس، دسته دیگری از گریس ها، مقاومت عالی در برابر آب از خود نشان می دهند و در پمپ های آب و سایر محیط های مرطوب استفاده می شوند.

حداکثر دمای عملیاتی مجاز گریس در دستگاه

به بیشترین درجه حرارتی که می‌توان گریس را به‌طور مداوم در آن دما به کار گرفت بدون آن که خواص خود را از دست بدهد Max. Continuous Usable Temperature گفته می‌شود.

قابلیت حفظ ساختار در مقابل گرم و سرد شدن متوالی

به میزان برگشت‌پذیری گریس به حالت ژلاتینی اولیه خود نسبت به تغییرات درجه حرارت و ذوب و انجماد (ژلاتین شدن) Reversibility Respect To Temperature Fluctuations گفته می‌شود.

برخی از گریس‌ها به ویژه گریس کلسیم (کاپ) با بالا رفتن دمای عملیاتی دستگاه و نزدیک شدن به نقطه ذوب گریس، متلاشی می‌شوند و از هم می‌پاشیده می‌شوند و حتی با خنک شدن دستگاه، حالت ژلاتینی اولیه خود را به دست نمی‌آورد و به صورت دو فاز روغن و ذرات معلق صابون در می‌آیند. در این شرایط باید بی‌درنگ اقدام به تعویض گریس نمود. اصطلاحاً چنین گریس‌هایی را برگشت ناپذیر می‌خوانند و برعکس گریس‌هایی که مجدداً حالت ژلاتینی خود را به دست می‌آورند، برگشت‌پذیر می‌نامند.

قابلیت پمپ شدن در سیستم‌های مرکزی Pumpability

اگر گریس در دمای پایین خیلی چسبنده و سفت شود، سیستم‌هایی که به صورت مرکزی گریس را به ماشین‌آلات پمپ می‌کنند با مشکل مواجه می‌شوند. به کمترین دمائی که می‌توان یک گریس را پمپاژ نمود نقطه پمپ شدن می‌گویند.

مقاومت در برابر فشار مکانیکی Resistance To Extreme Pressure (E.P)

با افزایش بار، گریس خود را از بین قطعات فلزی کنار کشیده و اجازه می‌دهد دو قطعه فلزی با هم تماس پیدا کنند. این مسئله توأم با جوش خوردگی‌های موقت و جدا شدن‌های متوالی گریس شده و باعث فرسایش شدید قطعات می‌گردد. لذا از مواد افزودنی خاصی برای افزایش دادن مقاومت گریس در برابر فشار استفاده می‌شود تا با تشکیل لایه‌های مقاوم جلوی فرسایش گرفته شود.

بافت Texture

گریس‌ها براساس طول و ضخامت الیاف آنها به چند دسته کره‌ای Buttery نرم Soft الیافی کوتاه Short Fibrous و الیافی بلند Long Fibrous، ریش ریش String تقسیم می‌شوند، که هر کدام کاربرد ویژه خود را دارند.

رنگ Color

رنگ گریس ناشی از رنگ روغن به کار رفته در آن و یا در بعضی موارد افزودن مواد پرکننده ویژه به آن می‌باشد. به هر حال رنگ به کیفیت محصول ارتباطی ندارد.

لازم به توضیح است که برخی از تولیدکنندگان با اضافه نمودن رنگ‌های ویژه، منظور خاصی را برای کاربرد ویژه‌ای القا می‌کنند.

ازمایشات ارزیابی عملکرد گریس ها

تعداد زیادی آزمایش برای پیش بینی عملکرد گریس هاتحت شرایط معین وجود دارد که ذیلا به برخی از آنها اشاره می شود:

۱- آزمایشات پایداری ساختمانی و مکانیکی

۲- آزمایشات اکسیداسیون

۳- آزمایشات جدا شدن روغن از گریس

۴- آزمایشات مقاومت گریس در برابر آب

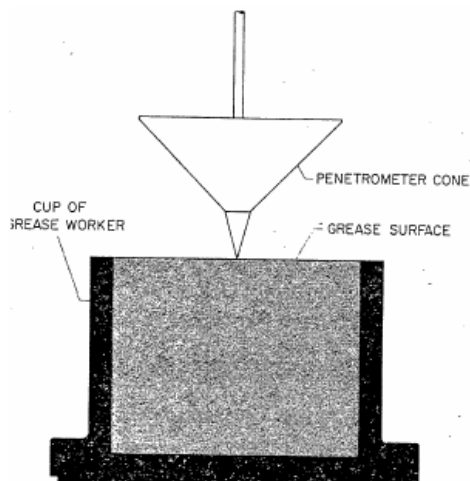
۵- آزمایشات حفاظت در برابر زنگ زدگی

۶- آزمایشات فشارپذیری و جلوگیری از سائیدگی

که ذیلا به شرح چند نمونه از آنها پرداخته می شود.

ازمایشات پایداری ساختمانی و مکانیکی

توانائی و مقاومت یک گریس در برابر نیروهای برشی مکانیکی که باعث بیش از حد نرم شدن (شل شدن) یا سفت شدن گریس هائی شود را پایداری مکانیکی می گویند. این آزمایش طبق روش استاندارد ASTM D1831 انجام می شود و روش کار به این صورت است که یک نمونه کوچک گریس در یک محفظه استوانه ای بوسیله یک غلطک سنگین و به مدت دو ساعت در درجه حرارت اتاق اسباب می شود و سپس قابلیت نفوذ آن به وسیله جسم مخروطی شکل با اندازه ۱/۲ یا ۱/۴ تعیین می شود. که در این آزمایشات تغییر در پایداری گریس با کار مکانیکی به عنوان تغییر مطلق در قابلیت نفوذ یا در صد تغییر در قابلیت نفوذ گزارش می شود

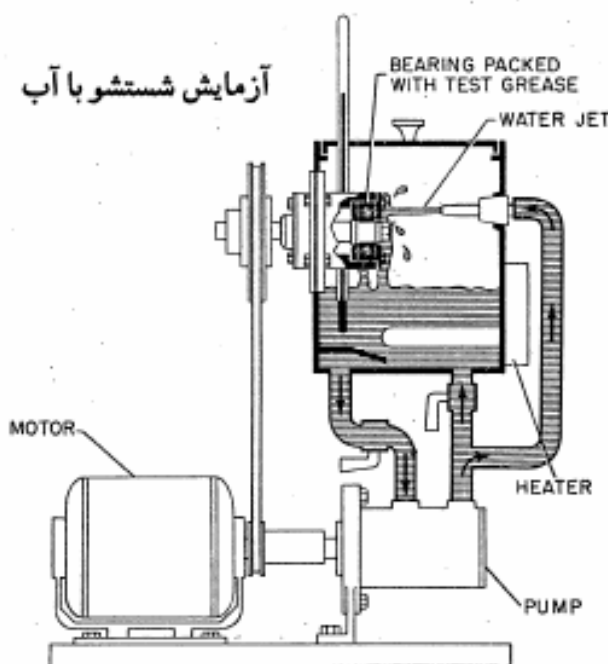

ازمایشات اکسیداسیون

مقاومت در برابر اکسیداسیون یک خاصیت مهم برای گریس هائی است که در یاتاقان های غلطکی استفاده می شوند. بهبود این خاصیت با استفاده از مواد بازدارنده اکسیداسیون طول عمر یاتاقان ها را زیاد می کند. برای انجام این آزمایش بال برینگ در دستگاه تحت بار و درجه حرارت زیاد قرار می گیرد و تا زمانی که یاتاقان خراب می شود یا تا ساعت معینی که خرابی رخ نداده آزمایش تمام می شود. این آزمایش برای تعیین طول عمر سرویس دهی گریس ها در بال برینگ هائی که در درجه حرارت های بالا کار می کنند طراحی شده است.

آزمایش مقاومت در برابر آب

در این آزمایش یک بال برینگ با پوسته هائی با فاصله مجاز به مدت زیادی چرخانده می شود و در حین چرخش بال برینگ، بوسیله یک جت آب، روی آن آب پاشیده می شود. پایداری در برابر شستشو بوسیله مقدار گریس از بین رفته در بال برینگ در طول مدت آزمایش اندازه گیری می شود. این آزمایش روش مفیدی است برای گریس هائی که در معرض آب قرار دارند.

در حالت های زیادی ممکن است پاشیدن مستقیم آب مسئله ای نباشد اما رطوبت هوایانشتی آب ممکن است گریس را در معرض آلودگی قرار دهد. یک روش برای ارزیابی گریس برای استفاده در چنین شرایطی همواره کردن آب در داخل گریس است. ممکن است گریس بر اساس مقدار آبی که جذب می کند (بدون این که ساختمان گریس از بین برود یا سفت و یا نرم شود) و نتیجه ترکیب یک نسبت معینی از آب رخ دهد گزارش می شود.

ازمایشات حفاظت از زنگ زدگی

وظایف گریس ها علاوه بر روانکاری حفاظت از سیستم در برابر خوردگی و زنگ زدگی نیز می باشد. بعضی از گریس ها بطور طبیعی خاصیت حفاظت از زنگ زدگی را نیز بر عهده دارند در حالی که بعضی از آنها دارای این خاصیت نمی باشند که برای بهبود این خاصیت می توان از مواد جلوگیری کننده از زنگ زدگی نیز استفاده شود. برای ارزیابی خاصیت حفاظت در برابر زنگ زدگی می توان از آزمایشات استاتیک و دینامیک استفاده نمود که این آزمایشات معمولاً برای گریس هایی که در یاتاقان های غلطکی (بال برینگ ها) بکار می روند استفاده می شود. شرایط آزمایش طوری طراحی می شود که عوامل مساعد برای زنگ زدگی فراهم می شود. در یکی از این آزمایشات یاتاقان های مخروطی با گریس تحت آزمایش پرمی شود و با چرخش یاتاقان به مدت ۶۰ ثانیه تحت بار گریس ها پخش می شوند سپس یاتاقان در آب مقطر فرو برده می شود و در درجه حرارت ۵۲ درجه سانتیگراد و در رطوبت نسبی صد درصد به مدت ۸ ساعت نگه داشته می شود سپس یاتاقان تمیزی شون و از نظر زنگ زدگی و خوردگی مورد بررسی قرار می گیرد. یاتاقان هایی که هیچ گونه خوردگی نشان ندهند بانمره یک و یاتاقان هایی که در آنها خوردگی ابتدائی (کمتر از سه لکه قابل رویت) وجود داشته باشد بانمره دو و خوردگی های بیشتر با نمره سه ارزیابی می شوند.

ازمایشات فشار پذیری و جلوگیری از سائیدگی

ازمایشات استاندارد که از طرف ASTM برای خاصی فشار پذیری معرفی شده اند عبارتند از:

۱- آزمایش سایش چهار ساچمه فشار پذیر Four Ball Exterm Pressure که طبق استاندارد ASTM D2596 انجام می شود.

ازمایش ماشین تیمکن Timken Machines که طبق استاندارد ASTM D2509 انجام می شود. همچنین برای ارزیابی خاصیت جلوگیری از سائیدگی روش Four Ball Wear Test Machine که طبق روش استاندارد ASTM D2266 که سائیدگی استیل روی استیل را مورد بررسی قرار می دهد و روش های استاندارد ASTM D2509 و ASTM D2596 بخصوص برای گریس های با سطح مرغوبیت بالا که دارای خاصیت فشار پذیری بالائی باشند مورد استفاده قرار گرفت.

برای اندازه گیری خاصیت ضد سایش گریس ها، روش ASTM D-۲۲۶۶ توصیه می شود. آزمایش فشار پذیری، برای ارزیابی خاصیت تحمل بار یک روغن که تحت شرایط بار زیاد و روغن کاری شرایط مرزی قرار دارد، مورد استفاده قرار می گیرد.

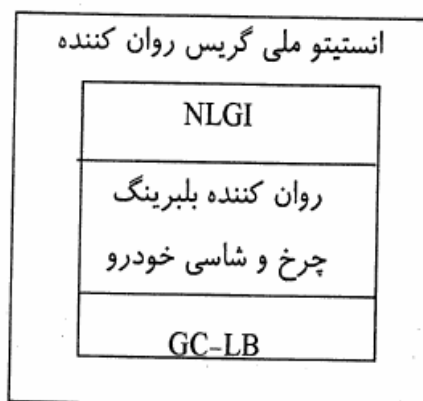
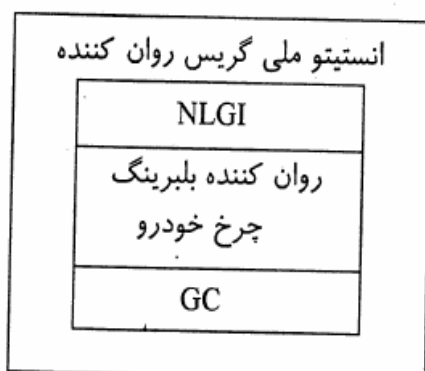
طبقه بندی گریس ها

بر اساس قابلیت نفوذ کار کرده موسسات استاندارد جهانی ASTM یک درجه بندی عددی برای طبقه بندی کردن ثبات گریس ها بوجود آورده است.

درجداول زیر نیز طبقه بندی کاربردی NLGI برای کاربردهای مختلف روانکاری قطعات خودروها آورده شده است.

کاربرد	طبقه بندی NLGI	محدودیت های کاربرد
شاسی	LA	شرایط کاری آسان و دفعات زیادی گریس کاری مجدد
	LB	دفعات گریس کاری کم، بارهای زیاد و در معرض آب بودن
بلبرینگ های چرخ	GA	شرایط کاری آسان
	GB	شرایط کاری متوسط (شرایط اکثر خودروها)
	GC	شرایط کاری سخت، درجه حرارت بالا و کارکرد همراه با ایستادن و حرکت کردن های زیاد

همچنین علامت های تأییدیه جهت شناسایی گریس ها را نیز مشخص کرده است.

درجه NLGI و دامنه قابلیت نفوذ مربوط به آن بر حسب افزایش سختی در جدول زیر آورده شده است.

طبقه بندی گریس NLGI

قابلیت نفوذ کار کرده	درجه NLGI
۴۴۵-۴۷۵	...
۴۰۰-۴۳۰	..
۳۵۵-۳۸۵	.
۳۱۰-۳۴۰	۱
۲۶۵-۲۹۵	۲
۲۲۰-۲۵۰	۳
۱۷۵-۲۰۵	۴
۱۳۰-۱۶۰	۵
۸۵-۱۱۵	۶

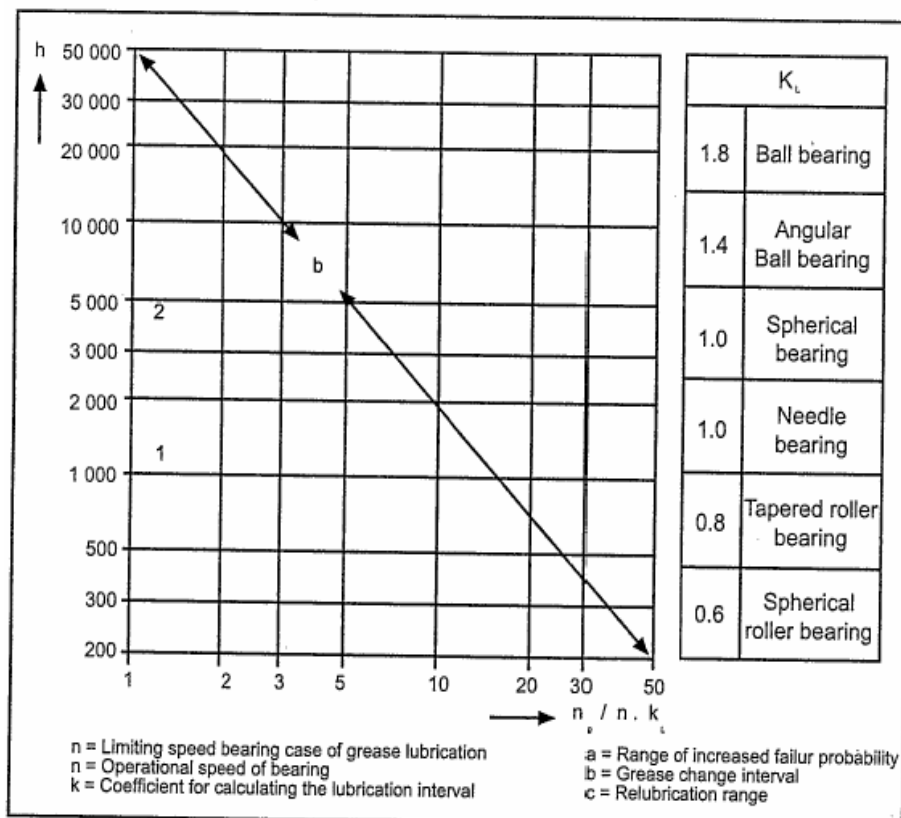
انتخاب مقدار گریس برای یاتاقان ها

با استفاده از جدول زیر می توان ساعت کارکرد گریس های پایه لیتیم راد در درجه حرارت ۷۰ درجه سانتی گراد

بدست آورد.

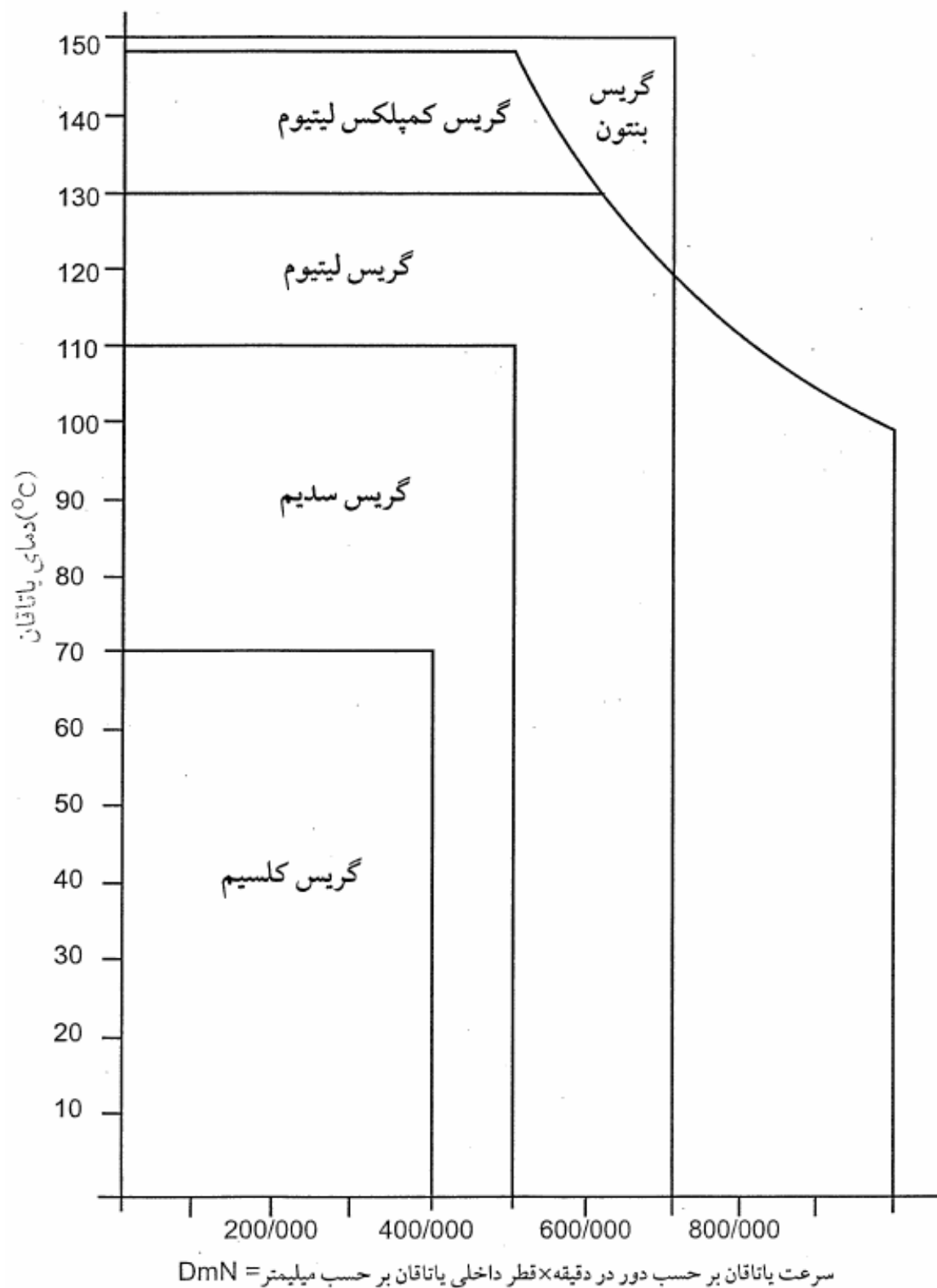
ساعت کارکرد گریس لیتیم

نمودار محاسبه زمان های روانکاری برای گریس های لیتیمی تا محدوده درجه حرارت ۷۰°C.

با استفاده از جدول زیر می توان محدوده کارکرد انواع گریس را با توجه به سرعت و درجه حرارت دریاتاقان بدست آورد.

محدوده کارکرد انواع گریس با توجه به سرعت و گرمای یاتاقان

نحوه استفاده از گریس	حالت فیزیکی	نمود پس از کار	NL GI
به کمک سیستمهای پمپ کننده مرکزی	مایع	445-475	000
به کمک سیستمهای پمپ کننده مرکزی	نیمه مایع	400-430	00
به کمک سیستمهای پمپ کننده مرکزی	نیمه مایع	355-385	0
به کمک گریس پمپ با سیستمهای پمپ کننده مرکزی	ژلنتینی	310-340	1
به کمک گریس پمپ با سیستمهای پمپ کننده مرکزی	ژلنتینی	265-295	2
به کمک گریس پمپ	ژلنتینی	220-250	3
به کمک گریس پمپ	نیمه جامد	175-205	4
مستقیماً تصورت جامد در ابعاد مشخص مورد استفاده قرار می گیرد	نیمه جامد	130-160	5
مستقیماً تصورت جامد در ابعاد مشخص مورد استفاده قرار می گیرد	جامد	85-115	6

اقتصاد روغن

روغن هایکی از منابع تجدیدناپذیر و سرمایه های بزرگ ملی یک کشور هستند که باید حداکثر استفاده رازان نمود که می تواند باعث صرفه جوئی های زیاد اقتصادی شود که بدنیست به موارد زیر توجه گردد:

۱- عدم استفاده از ظروف کثیف و سوراخ برای حمل روغن.

۲- جلوگیری از آلوده شدن روغن در محیط های نامناسب و پر گرد و خاک.

۳- انبار نکردن انبارها های خیلی سرد یا خیلی گرم.

۴- جلوگیری از انبار کردن طولانی مدت آنها.

۵- مخلوط نکردن روغن هایی که بایکدیگر سازگاری ندارند.

۶- جلوگیری از ریخت و پاش.

۷- باقی نگذاشتن روغن در ته ظروف هنگام بازگشت ظرف.

۸- استفاده از تکنولوژی جدیدانالیز روغن.

مواردی که باعث افزایش مصرف بی رویه روغن ها می شود:

۱- مصرف روغن در اتومبیل های غیر استاندارد.

۲- پایین بودن کیفیت سوخت و.....

۳- پایین بودن سطح اطلاعات عمومی جامعه نسبت به روغن.

۴- عدم امکان تشخیص روغن خوب از روغن بد با انجام آزمایشات عمومی.

۵- ایجاد تبلیغات سو توسط برخی از تعویض کاران روغن.

۶- توزیع روغن های نامرغوب و روغن های فله ای.

مواردی که باعث افزایش طول عمر و کاهش مصرف روغن می گردد:

۱- تولید روغن پایه مرغوب با استفاده از تکنولوژی های نوین.

۲- ایجاد فرهنگ آگاه سازی دارندگان وسایل نقلیه در مورد کاربرد صحیح روغن.

۳- بهینه سازی وسایل نقلیه برای رانندمان بالاتر.

۴- بهبود بخشیدن کیفیت روغن با استفاده از مواد افزودنی با کیفیت که باعث افزایش طول عمر روغن و ماشین

می شود.

۵- استفاده مجدد اصولی از روغن های کار کرده.

روش های تصفیه روغن های کارکرده

آنچه که باعث کاهش عمر و از دست رفتن خواص روغن ها و سیالات روانکاری می باشد. حضور انواع الودگی ها شامل: ذرات خارجی، رطوبت الودگی های ناشی از تجزیه و اکسیداسیون روغن و گاهی اختلاط روغن با سایر روغن ها است. وجود الودگی ها در روغن عواقبی نظیر تغییر در ویسکوزیته، تولید لجن، رسوب مواد اسیدی و افزایش اسیدیته، رشد میکروبی، از بین رفتن خواص مواد افزودنی، ایجاد خوردگی در مخزن و دستگاه و نهایتاً تبدیل زود هنگام روغن به ضایعات رابه دنبال خواهد داشت. لذا با جداسازی این الودگی ها و افزودن مواد افزودنی مناسب می توان مجدداً روغن رابه کیفیت اولیه مورد استفاده رساند که امروزه در سراسر دنیا از سیستم های تخلیص و احیای روغن های روان کننده، سیالات هیدرولیک، روغن های عایق حرارتی و..... استفاده می شود.

البته روغن دستگاه باید طوری انتخاب شود که دارای طول عمر کاری زیادی باشد و پس از کارکرد بتوان آن رابه عنوان یک محصول فرعی به فروش رساند. بیشتر روغن ها را پس از استفاده در شرایط کارکرد سخت می توان برای مواردی که دارای شرایط کارکرد سائتری هستند یا به عنوان سوخت یا ماده اولیه برای کارخانجات تصفیه روغن مجدداً استفاده کرد. در نتیجه در انتخاب روغن باید مسائل بعدی آن و مسائل زیست محیطی نیز در نظر گرفته شود.

باتوجه به تولید بیش از یک میلیون خودرو در سال و افزایش سریع مصرف انواع روغن های موتور و صنعتی و بیش بینی مصرف آن در آینده پیامدهائی از نظر تامین خوراک اولیه واردات مواد افزودنی موازنه منفی بین تولید و عرضه و نهایتاً افزایش مصرف روغن بوجود خواهد آمد که لازم است اقدامات جدی انجام گردد.

با توجه به قیمت بالای روغن ها که به عنوان سرمایه های ملی هر کشوری محسوب می شوند استفاده بهینه و استفاده حداکثری از آن امری ملزم و قابل ملاحظه است در غیر این صورت از بین بردن و یاسوزاندن آن هیچ گونه توجیه علمی و عملی ندارد و می تواند باعث الودگی های زیست محیطی و اتلاف مقادیر زیادی انرژی باشد. یکی از راه های تولید روغن استفاده از روغن های مصرف شده (روغن سوخته) و احیا آنها به منظور استفاده مجدد است. زیرا برخلاف اکثر فرآورده های نفتی که تنها یک بار قابل استفاده اند چنانچه روغن مصرف شده بطور صحیح بازیابی شود قابل استفاده مجدد خواهد بود.

بسیاری از کشورها که نیاز به واردات روغن دارند بیشتر روغن های موتور و صنعتی خود را از طریق تصفیه مجدد روغن های کارکرده تامین می کنند و حتی در بعضی از کشورها مثل آلمان این کار اجباری است و بیش از ۲۰ درصد روغن مصرفی آنها از روغن های تصفیه مجدد تامین می شود. همچنین شرکت جنرال موتورز آمریکا نیز استفاده از روغن های تصفیه مجدد را تأیید کرده و اعلام نموده که هر نوع روغن موتوری که بتواند از مایشات موتوری استاندارد را با موفقیت بگذراند در موتورهای ساخت این شرکت قابل استفاده است. این

ازمایشات درموردروغن های ساخته شده باروغن های پایه حاصل ازتصفیه اول, تصفیه مجددوستتیک باسطح مرغوبیت مشابه یکسان است.

درتصفیه مجددروغن های کارکرده حدود۷۵تا۸۰درصدازروغن اولیه قابل بازیابی است وحتی آزمایشات انجام شده توسط آزمایشگاه های مستقل نشان داده است که در بعضی ازمواردکیفیت روغن پایه حاصل ازتصفیه مجددحتی ازروغن های پایه اصلی بهترمی باشند.البته این موضوع برای روغن هائی که توسط روش های مدرن وبااستفاده ازگازهیدروژن وتقطیردرخلا تصفیه شده باشندصادق است نه روش های سنتی که ازروش شستشو با اسید سولفوریک و..... استفاده می شود.

روغن های کارکرده بارهاوبارهاقابل تصفیه مجددبوده و این امرمی تواندعلاوه براستفاده حداکثری از روغن وکاهش هزینه هاازالودگی محیط زیست نیزجلوگیری نماید.البته در صورتی که بطورصحیح واصولی بخصوص استفاده ازروش های مدرن تصفیه باهیدروژن وتقطیردرخلا که باعث می شوداولا کلیه هیدروکربورهای غیر اشباع شده اشباع شوندوثانیاکلیه عناصراضافی وموادنامطلوب موجوددرروغن ازان حذف گردد.

بیشترین مشکلی که دررابطه با تصفیه روغن های کارکرده وجوددارد عبارتنداز:

۱-مخلوط شدن انواع روغن وواسگازین باپایه های روغنی ومکمل های متعددبا یکدیگردرچین جمع اوری انهااز کارگاه های مختلف.

۲-مخلوط کردن دستی گازوئیل و... باروغن به دلیل اختلاف قیمت انهابرای بیشترکردن حجم روغن.

۳-تصفیه غیراصولی روغن که توسط افرادغیرمتخصص وتجهیزات ابتدائی انجام می شود.

۴-عدم وجود آزمایشگاه های تخصصی جهت تست روغن تولیدشده.

۵-نبودن سیستم مسئول برای جلوگیری ازتولیدات روغن نامرغوب.

۶-عدم وجودسیستم نظارت برانجام تولیدکه باعث صلب اطمینان مصرف کننده گان روغن می شود.

۷-استفاده ازموادافزودنی نامرغوب وغیراستاندارد.

لازم به توضیح است که درصورت پایین بودن کیفیت روغن پایه تصفیه شده ,حتی بااضافه نمودن مواد افزودنی خیلی خوب هم نمی توان به یک روغن مرغوب دست پیدا کرد.

پس ازجداشدن الودگی هابه روغن پایه بدست آمده بسته به نوع سطح کیفیت وکاربرد موردنیاز مواد افزودنی موردنیازاضافه می شودوواردبازارفروش می شود.

انواع روش های تخلیص روغن

برای حذف بهتر و سریعتر الودگی های موجود در روغن های کارکرده ابتدا روغن گرم می شود سپس وارد مخازن ته نشینی بزرگی می شود تا مواد جامد موجود در آن رسوب کنند و مجدداً ذرات جامد، رطوبت و الودگی ها توسط فیلترهای مخصوص این کار از روغن جدا می شوند و دوباره برای جدا کردن گازهای محلول در روغن وارد جداکننده های گاز و... می شوند.

کلا برای تصفیه روغن ها از متدهای متعددی استفاده می شود که شامل:

۱- روش ته نشینی

۲- روش فیلتر کردن

۳- تصفیه با اسید سولفوریک

۴- خنثی نمودن با هک و تصفیه با خاک مخصوص

است که ذیلاً به شرح آنها پرداخته می شود:

روش ته نشینی

از این روش در صنایع سنتی برای تخلیص روغن استفاده می شود این روش روغن برای مدت زمان کافی بطور ساکن قرار می گیرد تا آب و الودگی های دیگر جامد سنگین موجود در آن به وسیله نیروی وزن ته نشین شوند. برای بالا بردن سرعت ته نشین شدن معمولاً روغن را تا درجه حرارت ۷۲ تا ۸۱ درجه سانتیگراد گرم می کنند تا گرانی روغن کم شود و مواد موجود در روغن راحت تر ته نشین شوند. در عمل معمولاً از دو مخزن استفاده می شود ابتدا در مخزن بالائی تخلیص اولیه صورت می گیرد و سپس روغن به آرامی به یکی از مخازن پایینی وارد می شود تا از به هم خوردن روغن جلوگیری شود در بالای سطح مخزن نیز یک عدد شناور تعبیه می شود تا روغن تمیز را از بالای مخزن خارج کند و الودگی های جامد و آب نیز از انتهای مخزن خارج می شود.

تصفیه با اسید سولفوریک

در این روش ابتدا روغن گرم می شود تا آب و ناخالصی های غیر محلول از آن جدا شود سپس روغن با اسید سولفوریک غلیظ مخلوط می شود و به آن فرصت داده می شود تا مواد ناخالص آن ته نشین شوند پس از جداسازی لجن های اسیدی از روغن آن را حرارت می دهند و از صافی های متخلخل عبور می دهند. بعضی اوقات روغن را قبل از فیلتر کردن با خاک مخصوص و هک مخلوط نموده و سپس از صافی عبور می دهند.

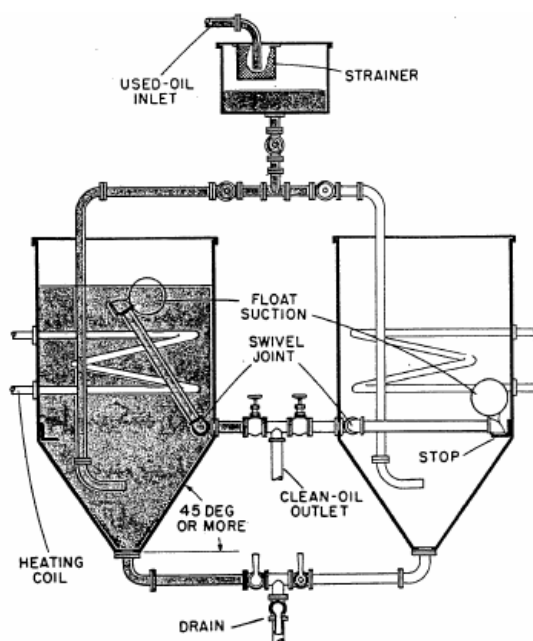
در زیر نمونه ای از یکی از فرایندهای تصفیه مجدد روغن های کار کرده نشان داده شده است.

نمونه ای از فرآیند تصفیه مجدد روغن های کار کرده

ختی نمودن باهک و تصفیه با خاک مخصوص

در این روش ابتدا روغن با اسید شسته می شود و دمای آن به ۲۰۰ درجه سانتیگراد رسانده می شود و آن را با مقداری اهک و خاک مخصوص Activated Clay مخلوط نموده و به مدت دو ساعت به هم می زنند و سپس مخلوط را از صافی عبور می دهند تا کاملاً صاف شود. در این عمل اهک، اسیدهای باقیمانده در روغن را خنثی می کند و خاک مخصوص ذرات معلق موجود در روغن و همچنین مواد اکسید شده را جدامی کند پس از این مرحله روغن حاصله از نظر گرانیروی تقریباً تصحیح شده و آماده افزودن مواد افزودنی لازم به آن اضافه می شود.

مخازن ته نشینی برای تخلیص کردن ناپیوسته

خاک های معینی مثل گل سرشوی می توانند محصولات حاصل از اکسیداسیون روغن و همچنین بعضی از مواد افزودنی بخصوصی که در روغن وجود دارد را از روغن جدا کنند. در این روش روغن را با خاک مخصوص مخلوط نموده و آن را در خلا حرارت می دهند تا مواد سبک و آب از آن جدا شود. جدا سازی خاک مخصوص و ناخالصی های روغن به وسیله صافی های کاغذی و یا سطوح متخلخل و به کمک پوشش نازکی از خاک Filter Aid انجام می شود.

تصفیه شیمیائی با مواد قلیائی و صاف کردن آن

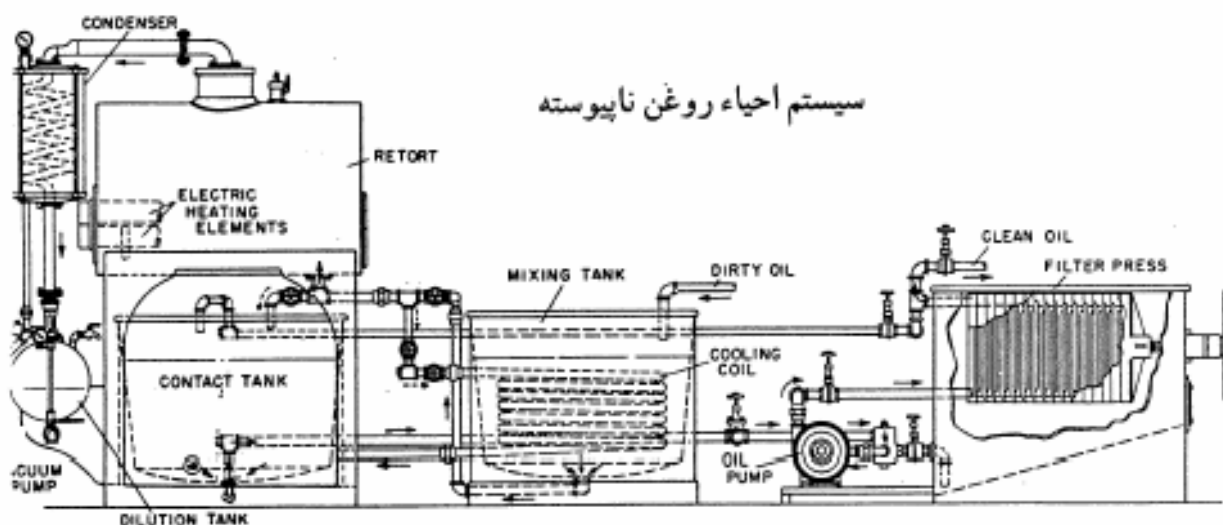
در این روش روغن مصرف شده (سوخته شده) را در مخزن می ریزند و گرم می کنند تا مواد نامحلول در آن تا حد امکان ته نشین و جدا شود سپس این روغن را با آب یا مواد قلیائی می شویند تا اسید موجود در آن خنثی شود و لجن موجود در روغن نیز ته نشین شود سپس روغن حاصل را از فیلترهای نمدی عبور می دهند. در بعضی از موارد مواد سبک محلول در روغن را به وسیله عریان سازی Stripping در خلا در دستگاه خاصی از روغن جداسازی کنند و در مواردی نیز قبل از فیلتران را با خاک مخصوصی مخلوط نموده سپس از صافی عبور می دهند تا مواد اکسید شده محلول در آن جدا شود و رنگ آن نیز روشن تر شود.

فیلتراسیون

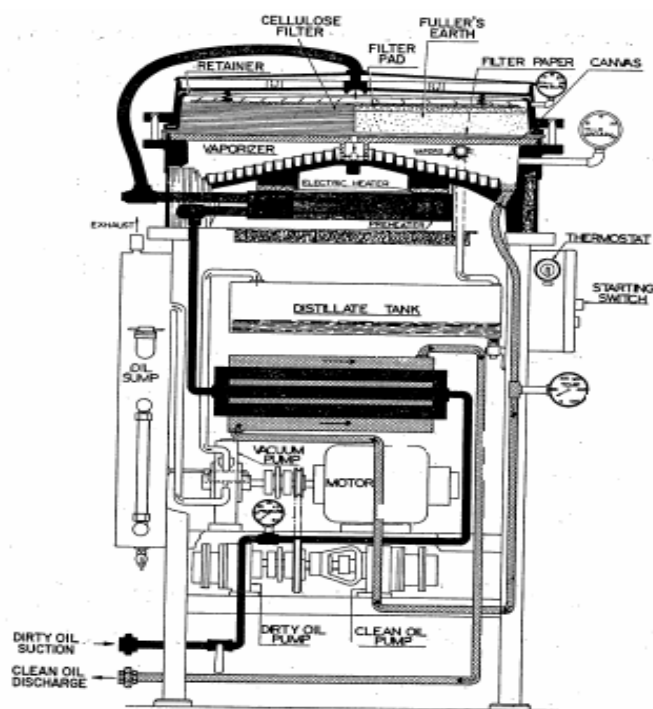
در سیستم های گردشی روغن ها (روغن های روانکاری هیدرولیک یا روغن های تراشکاری) تا آنجائی که ممکن است باید از آلوده شدن روغن جلوگیری شود ولی با عنایت به اجتناب ناپذیر بودن ورود برخی از آلودگی ها برای بالا بردن طول عمر روغن، روغن باید تخلیص یا احیا مجدد شود. فیلتر کردن، ته نشین کردن و جدا کردن آب از روغن معمولاً در سیستم های مرکب که دارای سرعت تصفیه بالائی می باشند باعث تولید روغن تمیز و عاری از ناخالصی می شود. این سیستم ها از سه قسمت تشکیل شده است:

- ۱- جدا کردن آب و ذرات جامد درشت توسط فیلترهای سیمی در قسمت ته نشینی.
 - ۲- جدا کردن مواد جامد معلق از طریق فیلترهای پارچه ای.
 - ۳- خالص کردن نهائی روغن و جدا کردن هر نوع رطوبت از طریق فیلترهای سلولزی.
- فیلترهای پارچه ای را ممکن است به تنهایی و بدون این که سیستم را از سرویس خارج کرد جدا نمود این پارچه ها ذرات با قطر تا دو میکرون را می توانند جدا کنند. در نتیجه جدا کردن گرد و خاک و یا مواد بازدارنده اکسیداسیون توسط این فیلترها امکان پذیر نیست.

یک نمونه ازان در شکل زیر نشان داده شده است:

در روش پیوسته و مداوم Continuse با استفاده از فیلتر ذرات ناخالصی های موجود در روغن ازان جدا می شوند (مثل فیلترهای روغن اتومبیل ها) و روغن تخلیص شده وارد شبکه روغن کاری می شود. از این حالت وقتی استفاده می شود که الودگی های موجود در روغن خیلی زیاد نباشد. البته جمع شدن تدریجی عناصر الوده کننده روی فیلتر باعث افت فشار و کاهش فلوی روغن می شود که وقتی اختلاف فشار فشار سنج های نصب شده در قسمت های ورودی و خروجی فیلتر از حدی بالاتر رود مبین این است که فیلتر کثیف شده و باید تعویض شود.

سانتریفیوژ کردن روغن ها

دستگاه های سانتریفیوژ برای جدا کردن مواد مختلف از یکدیگر بر اثر نیروی گریز از مرکز کار می کنند. نیروی گریز از مرکز اعمال شده روی ذرات باعث می شود ذرات بطرف بیرون پرتاب شوند و فازهای مختلف از هم جدا گردند.

دستگاه های سانتریفیوژ معمولاً برای انجام مقاصد زیر استفاده می شود:

الف- برای جدا کردن آب از روغن Purifire

ب- برای جدا کردن ذرات جامد موجود در روغن Clarifire

پ- برای جدا کردن آب و ذرات جامد در روغن

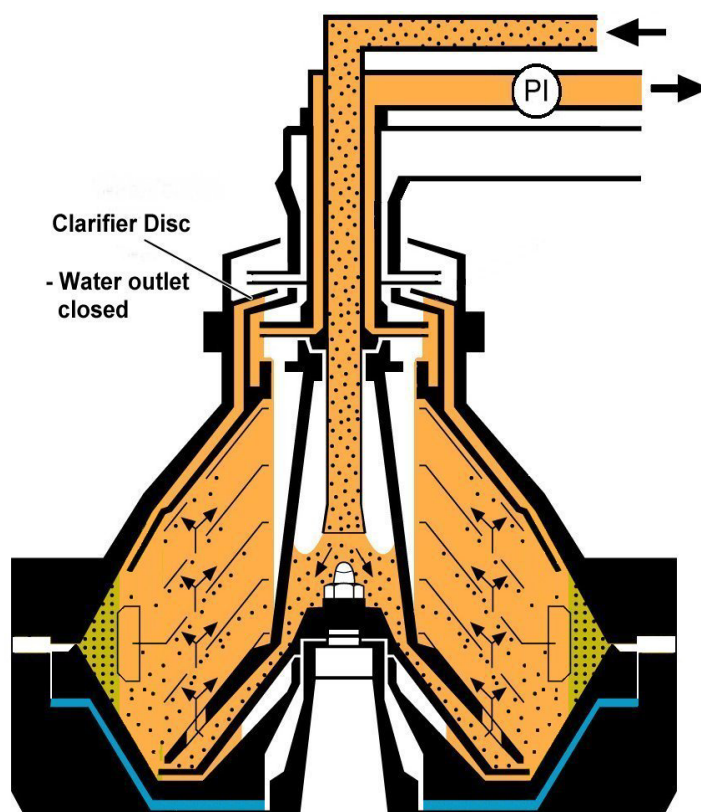
سانتریفیوژهای دیسکی ولوله ای که بادوره های بالا و نتیجتاً نیروی گریز از مرکز زیاد کار می کنند برای جداسازی عالی و با مقدار زیاد برای ذرات بسیار ریز و مایعاتی که دارای دانسیته متفاوت هستند مناسبند.

استفاده از دستگاه های سانتریفیوژ در سیستم هایی که دارای مخزن مرکزی بزرگ روغن می باشند مورد استفاده واقع می شود و در حین کار یا توقف دستگاه روغن توسط یک پمپ جداگانه از مخزن وارد این

سیستم می شود و سپس از جداسازی ناخالصی ها مجدداً به مخزن روغن برگشت داده می شود.

استفاده از سیستم های تخلیص باعث افزایش طول عمر روغن تا چندین برابر می شود.

در شکل زیر شمائی از ساختمان داخلی یک دستگاه سانتریفیوژ نشان داده شده است:

چگونگی کنترل روغن هادرچین کار

ازوقتی که روغن درداخل دستگاه ریخته می شودودستگاه درسرویس قرارمی گیرد,روغن شروع به ازدست دادن خواص خودمی کندوموادافزودنی ان شروع به مصرف می شوندولذاهرچه کیفیت روغن بالاتر باشددرشرایط یکسان دارای طول عمربالاتری نیزخواهدشد. ولذاتشخیص عمرمفیدروغن عموماوفقط به کمک مقایسه نتایج تست های متوالی درفواصل زمانی معین ومقایسه انهابنتایج حاصل ازروغن های کارنکرده مشخص می شود .

برای ارزیابی روغن درچین کارازنکات ذیل می توان کمک گرفت:

۱- روغن درچین کاراکسیدمی شودوباعث تولیدلجن و.....می شود.

۲- روغن هائی که دارای موادضداکسیداسیون هستنددردمای کمتر از ۶۰ درجه سانتیگرادخیلی کم اکسیدمی شوندولی دردماهای بالاتر به ازای هر ۱۰ درجه افزایش دماسرعت اکسیداسیون تقزیبادوبرابر می شود.همچنین باعث کراکینگ وپلیمره شدن روغن نیزمی شود.

۳- وجوداب آهن ومس سرعت اکسیداسیون رابسیارزیادمی کند.

۴- بابعضی ازبازبینی های ساده می توان خراب شدن بیش ازحدروغن راتشخیص دادمثلا مخلوط شدن اب باروغن وباجودذرات ناشی ازسائیدگی وزنگ زدگی قطعات درروغن و....

البته با انجام آزمایشات موردنیاز روی نمونه روغن واندازه گیری آنها و روند تغییرات آنها می توان پی به شرایط روغن برد که با استفاده از آزمایش و آنالیز روغن می توان با تعویض به موقع روغن از تعویض های بی رویه و افزایش هزینه ها ممانعت به عمل آورده و باعث صرفه جوئی در مصرف روغن شد .

تفسیر تغییرات خواص روغن

۱- کاهش گرانروی نشانه مخلوط شدن روغن بایک مایع یاروغن یاسوخت سبک تریاشکسته شدن پلیمرهای موادافزودنی بهبوددهنده شاخص گرانروی است.

۲-افزایش گرانروی نشانه اختلاط روغن باروغن سنگین تر, اکسیدشدن بیش ازحدروغن(همراه باتیره شدن رنگ روغن های بارنگ روشن)است .

دراکثرمواردافزایش ۲۰ درصدی ویسکوزیته شدیدمحسوب می شود.

۳-تغییروزن مخصوص مبین مخلوط شدن روغن بامایعات دیگراست.

۴-تغییرنقطه اشتعال مبین اختلاط روغن با روغن های دیگریااختلاط ان باسوخت یاشکسته شدن روغن در درجه حرارت های بالااست.

۵-تغییررنگ روغن مبین وجودالودگی یااکسیداسیون است.

البته تغییر رنگ نرمال مبین کیفیت خوب روانکار برای انجام وظایف است.

۶- تغییرات دمولسیبیلیتی نشانه الوده شدن خارجی یا اکسیداسیون است..

۷- کف کردن روغن ممکن است ناشی از اشکالات مکانیکی (توربولانس) یا الوده شدن روغن باشد.

۸- افزایش IFT همراه با کاهش TAN نشانه این است که روغن به سمت خنثی شدن می رود و نشانه وخامت

اوضاع روغن و از کار افتادن مواد افزودنی ضدسایش ZDDP در آن است.

۹- اکسیده شدن سریع روغن باعث از بین رفتن اثر ZDDP و بالا رفتن TAN می شود.

آنالیز روغن های روانکار Oil Analysis

آنالیز روغن از چندین سال پیش در اکثر صنایع کشورهای پیشرفته به عنوان یک ابزار بسیار مفید و مناسب برای اهداف و مقاصد زیادی اعم از شناسائی عیوب، علل خرابی ها، کیفیت نوع روغن خریداری شده و..... مورد استفاده قرار گرفته که در صورت اجرای صحیح آن در صنایع مختلف می تواند گامی بلند و تحولی اساسی در جهت حفظ سرمایه های ملی و کاهش وابستگی ها و مصرف بهینه روغن بوجود آورد.

روغن نیز همانند خونی در رگ های بدن انسان حرکت می کند و علاوه بر وظیفه اصلی، حامل میکروب ها و بیماری ها نیز هست در قسمت های مختلف ماشین آلات حرکت و سرکشی می کند و حامل اطلاعات زیادی از وضعیت قطعات و فرسایش های اتفاق افتاده است. روغن نیز این نشانه ها را به اطلاعات با ارزشی که به اهداف نگهداری و تعمیرات کمک می کند تبدیل می نماید. با نمونه گیری منظم روغن از یک دستگاه و با انجام آزمایشات برنامه ریزی شده بطور مستمر و با آنالیز کردن آن می توان یک روش بسیار موثر برای نظارت بر وضعیت عملکرد دستگاه ها و ماشین آلات مختلف بوجود آورد و با شناسائی یک اشکال کوچک که در ماشین رخ داده می تواند از خرابی های بزرگتر که می تواند باعث ایجاد خرابی ها و افزایش هزینه های ایجاد شده شود جلوگیری نمود.

بطور مثال با اندازه گیری روند افزایش سیلیکون موجود در روغن شرایط سیستم هواکش مشخص می شود و وجود داهن و آلومینیوم در روغن مبین سایش سیلندرو پیستون است، رقیق شدن روغن مبین ورود سوخت اب و یا ضدیخ به داخل روغن است، غلیظ شدن روغن مبین اکسیده شدن آن است، وجود آلودگی و ذرات کربن مبین گرفتگی سیستم هواکش، غیر موثر بودن فیلتر روغن، یا احتراق ناقص، وجود ذرات فرسایشی مختلف ناشی از سایش های قسمت های مختلفی که نسبت به هم حرکت دارند و..... که همه این موارد باتعیین نوع و گرانروی اولیه روغن، ساعت کارکرد روغن با نمونه گیری منظم و برنامه ریزی شده روغن و انجام آزمایشات مورد نیاز روی آن و آنالیز روغن محقق می شود.

بطور کلی آنالیز و آزمایش روغن به منظورهای زیر انجام می شود:

۱- حصول اطمینان از وضعیت سلامت دستگاه.

۲- شناسایی عیوب احتمالی در مراحل اولیه و در بدو تشکیل عیب.

۳- شناسایی عوامل فرسایشی و استهلاک های غیر عادی.

۴- کاهش هزینه های تعمیراتی و تعویض به موقع قطعات.

۵- اقدامات اصلاحی به موقع و قبل از بروز خسارت های جدی.

۶- کمک در برنامه ریزی های تعمیرات دستگاه ها و ماشین آلات.

۷- کنترل کیفیت قطعات و لوازم یدکی و مصرفی.

۸- توسعه تکنیک های عیب یابی.

۹- صرفه جویی در روغن مصرفی.

۱۰- تعویض بهینه روغن و فیلتر روغن.

۱۱- مشخص شدن میزان و نوع آلودگی های روغن.

۱۲-بینه نمودن سیستم PM و کنترل کردن اجرای آن .

۱۳-کنترل های مدیریتی بیشتر بر کل سیستم .

۱۴-کنترل کیفی تدارکات و خریدروغن .

۱۵-کنترل سیستم انبار داری .

۱۶-انجام امور تحقیقاتی .

۱۷-هشدار به موقع و تشخیص عیب مدت ها قبل از بروز خسارت (تعمیرات پیش بینانه).

۱۸-کنترل مطمئن اقدامات پیشگیرانه .

حسن روش عیب یابی دستگاهها بر اساس آنالیز روغن این است که قبل از بروز خرابی جدی ,مشکل ماشین در نطفه شناسایی می گرددو اقدامات اصلاحی مورد نیاز برای آن انجام می شود (برخلاف آنالیز ارتعاشات که پس از بوجود آمدن مشکل و ایجاد خرابی اقدامات اصلاحی روی ماشین انجام می شود) البته این دلیل برکنار گذاشتن آنالیز ارتعاشات نیست بلکه این روش هاو روش های دیگر در کنار هم و باهم دارای بهترین راندمان و کارآیی می باشند .

اصول کلی آنالیز روغن

این روش شامل مراحل اجرائی زیر است:

الف-نمونه گیری ازروغن طبق روشهای استاندارد در فواصل زمانی معین .

ب-ارسال نمونه های مختلف همراه مشخصات روغن وزمان کارکرد آن همراه با نمونه اصلی روغن مصرف شده در دستگاه به آزمایشگاههای آنالیزروغن .

پ-انجام آزمایش های لازم روی روغن.

ت- مقایسه نتایج بدست آمده با نتایج نمونه های قبلی(روندتغییرات) .

ث-بررسی نوع شکل و اندازه ذرات موجوددرروغن بااستفاده ازتکنیک های مختلف.

ج-آنالیزوتجزیه وتحلیل اطلاعات بدست آمده وارائه توصیه هاواقدمات فنی موردنیاز.

چ-انجام اقدامات پیشگیرانه وتوصیه های لازم اصلاحی.

که ذیلا به شرح برخی ازمواردمهم مطرح شده فوق پرداخته می شود.

نکات مهم درنمونه گیری روغن ازمشین آلات

نمونه گیری ازروغن ازااهمیت زیادی برخورداراست ودرصورتی که نمونه روغن گرفته شده نمونه واقعی ازروغن موجوددرسیستم نباشدمی تواندباعث ایجادخطادرنتایج بدست آمده وتصمیم گیری غلط شود.

۱- بسته به شرایط محیطی کار دستگاه معمولا فاصله های زمانی نمونه گیری توسط مهندس مراقب وضعیت تعیین می گردد و بستگی به نوع ماشین دارد .

۲- بجز موارد خاص, نمونه گیری در ساعت کارکرد پایین توصیه نمی شود زیرا معمولا نمونه روغن با ساعت کارایی پایین فاقد اطلاعات کافی است .

۳- معمولاً برای موتورهای (احتراق داخلی) نمونه گیری قبل از تعویض روغن انجام می شود ولی در صورتی که وضعیت دستگاه مشکوک یا غیر عادی باشد نمونه گیری بصورت موردی نیز انجام خواهد شد ولی در ماشین آلات صنعتی که عمر روغن چندین هزار ساعت است بر اساس زمان کار تعیین می شود .

۴- برای نمونه گیری از ظروف نمونه گیری یکبار مصرف تمیز باید استفاده شود .

۵- برای پیشگیری از آلودگی ، درب ظروف نمونه گیری قبل و بعد از نمونه گیری باید بسته باشد .

۶- نمونه گیری همیشه باید از یک نقطه مشخص و با یک روش مشابه انجام شود .

۷- ظروف نمونه گیری نباید کاملاً پر شوند بلکه $\frac{1}{3}$ آنها باید خالی باشد .

۸- نمونه گیری باید قبل از فیلتر انجام شود.

۹- نمونه روغن بایدطوری باشد که نماینده واقعی روغن ماشین باشد.

۱۰- قبل از نمونه گیری دستگاه باید برای مدتی کار کرده باشد .

۱۱- نمونه نباید از کف یا قسمت بالای روغن گرفته شود بهترین محل برای نمونه برداری قسمت وسط عمق مخزن روغن است .

۱۲- نمونه گیری باید توسط پمپ مخصوص این کار انجام شود.

۱۳- با توجه به آلوده شدن شیلنگ پس از هر بار نمونه گیری باید به صورت زیر عمل شود :

الف - قسمت های بیرونی شیلنگ با دستمال یکبار مصرف تمیز شود .

ب - ظروف نمونه یک بار مصرف به پمپ بسته و اقدام به کشیدن نمونه روغن می شود پس از پر شدن ظرف آنرا از پمپ باز نموده و محتوای آن دور ریخته شود .

ج- ظرف تمیز نمونه برای آزمایش به پمپ بسته می شود و نمونه گیری در آن انجام شود .

۱۴- اطراف محل نمونه گیری باید قبلاً تمیز شده باشد.

۱۵- دقت شود هنگام نمونه گیری ، آلودگی های محیطی نظیر آب ، باران یا گرد و خاک وارد ظرف نمونه نشود.

اهداف ونتایج حاصل از آزمایشات آنالیز روغن

۱- اندازه گیری فلزات حاصل از سایش که افزایش مقداریک یا چند فلز در نمونه نشان دهنده سایش بعضی از قطعات است.

۲- اندازه گیری سیلیکون که الودگی های موجود در روغن اعم از گرد و غبار (تائید ماده افزودنی ضد کف) را نشان می دهد و می تواند باعث سائیدگی شود.

۳- اندازه گیری عدد بازی TBN که نشان دهنده خاصیت قلیائی باقیمانده در روغن است و باعث خنثی کردن اسیدهای موجود در روغن می شود و هرچه روغن بیشتر کار کرده باشد عدد بازی آن کاهش پیدامی کند.

۴- اندازه گیری الودگی اب که می تواند باعث کف کردن روغن زنگ زدگی و خوردگی شود.

۵- اندازه گیری تغییرات گرانی که می تواند به دلیل الودگی زیاده روغن اکسیداسیون روغن و یا تجزیه مواد افزودنی موجود در روغن باشد.

۶- اندازه گیری عدداسیدی TAN که افزایش آن می تواند یک راهنما برای تعویض روغن باشد (با دوبرابر شدن آن روغن باید تعویض شود).

۷- اندازه گیری میزان رسوبات که شامل الودگی های معلق در روغن است و می تواند به دلیل ورود الودگی های خارجی غیر موثر بودن فیلتر روغن تعمیرات نامناسب طراحی نامناسب سیستم فیلتراسیون و یا ایجاد تغییر در محیط کار کردن ماشین باشد.

۸- اندازه گیری میزان اکسیداسیون روغن به دلیل افزایش یا کاهش درجه حرارت عملکرد روغن.

۹- اندازه گیری دانسیته روغن (رقیق شدن روغن) که مبین ورود سوخت به داخل روغن است.

آزمایشاتی که روی نمونه روغن ها انجام می شود شامل موارد زیر است:

الف- بازدید های چشمی از روغن مصرف شده

ب- آزمون های آزمایشگاهی.

بازدید های چشمی از روغن مصرف شده

برای این کار لازم است که حدود ۱۰۰ تا ۵۰۰ سانتی متر مکعب روغن از مدار روغن گرفته شود و در یک بطری شیشه ای ریخته شود. اگر روغن کثیف باشد یا رنگ مات داشته باشد باید آن را به مدت یک ساعت در دمای 40°C نگهداری نمود حال بر اساس ظاهر آن و تجربیات قبلی می توان اطلاعات مختصری از روغن بدست آورد که آنالیزان نیاز به تجربه های قبلی دارد ولی این روش کارائی خیلی زیادی ندارد .

ظاهر نمونه		دلیل	عملی که باید انجام شود	
هنگام گرفتن	یک ساعت پس از گرفتن	—	سیستم بدون فیلتر یا سائتر فیلتر	سیستم با فیلتر
شفاف	—	—	نیاز به عملی نیست	نیاز به عملی نیست
گذر	شفاف	کف کردن	علت کف کردن باید جستجو شود (3)	علت کف کردن باید مشخص شود (3)
گذر	روغن شفاف با لایه آب جدا شده	امولسیون نا پایدار (4)	جدا کردن آب و رسوب ها از محل مخلوط	بالرسی سائتر فیلتر (5)
گذر	بدون تغییر	امولسیون پایدار	نمونه باید مورد آزمایش و تحلیل قرار گیرد (6)	بررسی سائتر فیلتر یا تعویض روغن
کثیف	ذرات نه نشین شده	آلودگی	نمونه باید مورد آزمایش و تحلیل قرار گیرد (6)	بررسی فیلتر و یا سائتر فیلتر
سیاه یا بوی تند	بدون تغییر	روغن اکسید شده	نمونه باید مورد آزمایش و تحلیل قرار گیرد (6)	نمونه باید مورد آزمایش و تحلیل قرار گیرد (6)

آزمون های آزمایشگاهی

آزمون های آزمایشگاهی شامل موارد زیر است :

۱-آزمایش خواص فیزیکی و شیمیایی روغن و مقایسه آن با روغن نو برای ادامه کار روغن .

۲-آزمایش ذرات فلزی جهت تشخیص وضعیت فرسایش قطعاتی که با روغن در تماسند.

۳-آزمایش الاینده های موجود در روغن .

در جدول زیر نمونه آزمایشات مورد نیاز برای روغن های کارنکرده برای دستگاه های مختلف آورده شده است.

خاصیت روغن	مشخصات آزمایش *	روغن های توربین	روغن های ماشین های گازسوز	روغن های دنده	روغن های کمپرسور	روغن های ماشین های کاغذسازی	روغن های تراشکاری	روغن های سیلندر پخار
دانسیته	D-۴۰۵۲ و D-۱۲۹۸	ت	ت	ت	ت	ت	ت	ت
گرانروی	D-۴۴۵	ت	ت	ت	ت	ت	ت	ت
شاخص گرانروی	D-۲۲۷۰	ت	ت	ت	ت	ت	ت	ت
نقطه اشتعال و آتش گیری	D-۹۲ و ۹۳	ت	ت	ت	ت	ت	ت	ت
نقطه ریزش	D-۹۷	ت	ت	ت	ت	ت	ت	ت
گرانروی بروکفیلد	D-۲۹۸۳	-	-	ت	-	-	-	-
آزمایش تیمکن EP	D-۲۷۸۲ و ۲۵۰۹	-	-	ت	-	ت	ت	-
آزمایش چهار ساچمه EP	D-۲۷۸۳ و ۲۵۹۶	-	-	ت	-	ت	ت	-
آزمایش چهار ساچمه قطر خراش	D-۴۱۷۲ و ۲۲۶۶	-	-	ت	ت	ت	-	-
ضریب ناپایداری اصطکاکی	D-۵۱۸۳ US DM۵۷	-	-	ت	-	-	-	-
دمولسی بیلیتی	D-۱۴۰۱ و ۲۷۱۱	ت	-	ت	-	-	-	-
عدد اسیدی و بازی	D-۶۶۴ و ۲۸۹۶	ت	ت	ت	ت	ت	-	-
پایداری در برابر اکسیداسیون	D-۹۴۳ و ۲۲۷۲ ۲۸۹۳	ت	ت	ت	ت	ت	-	-
خوردگی مس	D-۱۳۰	ت	-	ت	ت	ت	ت	-
آزمایش کف	D-۸۹۲	-	-	-	-	-	-	-
خاکستر سولفاته	D-۸۷۴	-	ت	-	ت	-	-	ت
جلوگیری از زنگ زدگی	D-۶۶۵ و ۳۶۰۳	ت	-	ت	ت	ت	ت	-

ت: نشان دهنده ای آزمایشات توصیه شده برای روغن های مختلف می باشد. کاربرد خاص هر روغن، مشخص می کند که کدام آزمایش ها لازم است که کاملاً انجام شود.

* روش آزمایش ASTM

حدهای خطاردهنده توصیه شده برای بعضی از روغن‌های صنعتی در حال کارکرد

نوع کاربرد							خاصیت روغن
عایق کاری	انتقال حرارت	کمپرسور یخ‌سازی	کمپرسور گاز	دنده	هیدرولیک و گردش	توربین گاز و بخار	
تعویض سریع	تعویض سریع	تعویض سریع	تعویض سریع	تعویض سریع	تعویض سریع	تعویض سریع	ظاهر و بو
-	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	حداکثر درصد تغییر گرانیروی در ۴۰°C
۰/۳	۲	-	-	-	-	۰/۳ (بخار) ۱ (گاز)	حداکثر عدد اسیدی کل
-	۱۸۰	-	-	-	-	-	نقطه آتش‌گیری ۰°C
-	-	-	۰/۲	۰/۲	۰/۲	۰/۲	حداکثر درصد حجمی آب
۳۰	-	۷۵	-	-	-	-	حداکثر مقدار آب ppm
-	-	-	-	-	۱۰	۱۰	جدا شدن آب حداکثر کلسیم (ppm)
-	-	-	-	-	۶۰ (الف)	۶۰	جدا شدن آب: خصوصیات امولسیون: زمان جدا شدن حداکثر ۳CC
-	۵۰	-	-	-	۵۰	۵۰	مقدار بازدارنده اکسیداسیون در روغن کار نکرده ppm
-	-	-	-	۵۰	-	-	مقدار ماده افزودنی فشارپذیر- ضدسایش در روغن تازه ppm
-	-	-	-	-	رد شدن آزمایش	رد شدن آزمایش	مقدار ماده افزودنی ضدزنگ
-	-	۰/۱	-	۰/۵	-	-	درصد مواد غیر محلول در پنتان (حداکثر)
۳۰	-	-	-	-	-	-	مقاومت الکتریکی حداقل KW

الف - برای گرانیروی‌های ۱۰۰ و بالاتر، زمان مناسب‌تر ۱۲۰ دقیقه است.

آزمایش خواص فیزیکی و شیمیایی

در آزمایش خواص فیزیکی و شیمیایی روغن ها پارامترهایی نظیر ویسکوزیته، ویسکوزیته اندیکس خواص اسیدی و قلیایی، نقطه ریزش، آلودگی آب و ... اندازه گیری می شود که مقادیر اندازه گیری شده با مقادیر مجاز توصیه شده و مقادیری که قبلا اندازه گیری شده و همچنین مقادیر اندازه گرفته شده از نمونه روغن های کار نکرده بدست آمده مقایسه می شود و از نتایج آن می توان به موارد زیر پی برد:

الف- کنترل وضعیت روغن برای ادامه کار یا تعویض آن.

ب- کنترل کیفی روغن های موجود در انبار.

ج- تشخیص سریع فیلتر های معیوب.

چ- تایید سالم بودن روغن ها.

ح- اطمینان از اینکه روغن صحیح در دستگاه مصرف شده یانه.

خ- تایید عملیات تمیز کاری سیستم پس از انجام تعمیرات روی دستگاه.

د- تایید سالم بودن آب بندها و مسیر هواکش از آلودگی ها.

ذ- کنترل مرغوب و تمیز بودن روغن ها قبل از ورود به انبار.

ه- کنترل شرایط کاری دستگاه

آزمایش روغن جهت بررسی ذرات فلزی

باتوجه به این که روغن در قسمت های مختلف ماشین حضور دارد و کلیه الودگی ها و سائیدگی ها را با خود حمل می کند با گرفتن نمونه روغن می توان این ذرات فلزی را شناسائی کرد، نحوه سائیدگی ها را مشخص نمود، قطرانها را اندازه گیری نمود و نتیجه تاسر منشا اصلی سایش که باعث خرابی های بعدی می شود را شناسائی کرد و قبل از هر گونه اتفاقی که منجر به از کار افتادن دستگاه می شود اقدام کرد.

نتایج حاصل از آزمایشات ذرات فلزی موجود در روغن

الف- تشخیص فرسایش های احتمالی در آینده (بر اساس روند سایش).

ب- تشخیص اینکه ذرات ناشی از فرسایش مربوط به آلودگی روغن است یا خرابی قطعات.

پ- تشخیص شدت مشکل ایجاد شده از طریق نرخ تغییرات بدست آمده از آزمایشات انجام شده.

ت- تایید مشکل ایجاد شده از راه های دیگر (مثل آنالیز ارتعاشات).

ث- استنتاج کلی و مشترک از سیستم برای تشخیص سریع ریشه های مشکل.

ج- ضرورت انجام اقدامات نگهداری و تعمیرات.

منابع اصلی ذرات موجود در روغن

عناصر موجود در روغن که مورد آزمایش قرار می گیرند به چند دسته طبقه بندی می شوند که منبع هر کدام از آنها با یکدیگر متفاوت است و ذیلا به توضیح هر کدام از منابع ان پرداخته می شود:

فلزات فرسایشی موجود در روغن

که مهمترین هدف آزمایش روغن است و شامل عناصری نظیر آهن Fe، کروم Cr، آلومینیوم Al، مس Cu، سرب Pb، قلع Sn، نیکل Ni، نقره Ag.

برای راهنمایی و تحلیل ذره هایی که در نمونه روغن یافت شده اند جداول زیر کمک موثری برای اینکه بدانیم چه عناصری در چه قطعاتی یافت می شوند خواهند نمود .

عناصر حاصل از سایش یا مواد افزودنی روغن

AL	آلومینیوم	دمندها - یاتاقانهای میل سوپاپ - یاتاقانهای توربوشارژر - یاتاقانهای کف گرد - میل لنگ
Cr	کرم	سطح رینگهای پیستون - مواد افزودنی خنک کننده - بعضی از قطعات پمپ ها
Cu	مس	پوشش گزین بین - شاتون و یاتاقان اصلی میل لنگ - بادامک ها - انگشتی های سوپاپ - بوش ها - بوش شاتون - واشرهای فتری - میل سوپاپ - مواد افزودنی ضد خوردگی - سیل های مسی
Fe	آهن	بوش های سیلندر آهنی - پیستون های آهنی چکش خوار - سیل های سخت میل سوپاپ ها - میل لنگ ها - دنده ها - انگشتی های آهنی ریخته گری شده - سوپاپ ها - آلیاژ استیل بادامک ها و ...
SN	قلع	بعضی از شاتون ها و یاتاقان های میل لنگ - پوشش بعضی از قطعات مثل پیستون
Pb	سرب	سطوح یاتاقان ها - مواد افزودنی گریس و بنزین - مواد افزودنی فشارپذیر و ضدسایش
Si	سیلیکون	مواد افزودنی ضدکف - گرد و غبار - مواد افزودنی گریس - نشی ماده خنک کننده - واشرها
Mo	مولیبدن	بهبوددهنده های اصطکاک - پوشش سطح بعضی از رینگ های پیستون - مواد افزودنی ضدسایش
Ni	نیکل	یاتاقان ها - پره های توربوشارژر - نفت خام - اجزاء استیل ضدزنگ
Ag	نقره	یاتاقان ها - لحیم کاری ها
V	وانادیوم	پوشش های سطح - پره های توربین - شیرها
Na	سدیم	نمک - مواد افزودنی مایع خنک کننده - مواد افزودنی پاک کننده (به طور محدود) - مواد افزودنی گریس
B	بر	مواد افزودنی مایع خنک کننده - مواد افزودنی گریس - مواد افزودنی فشارپذیر (به طور محدود)
Ba	باریم	مواد افزودنی پاک کننده - مواد افزودنی گریس
Ca	کلسیم	آب سخت - مواد افزودنی پاک کننده - بازدارنده های اکسیداسیون - بازدارنده های خوردگی
Mg	منیزیم	بعضی از آلیاژهای آلومینیوم - مواد افزودنی پاک کننده - آب سخت
P	فسفر	مواد افزودنی ضدسایش - مواد افزودنی فشارپذیر
Zn	روی	مواد افزودنی ضدسایش - بازدارنده های اکسیداسیون - بازدارنده های خوردگی
Cl	کلر	مواد افزودنی ضدسایش - مواد افزودنی فشارپذیر
S	گوگرد	مواد افزودنی ضدسایش - مواد افزودنی فشارپذیر - مواد افزودنی پاک کننده
K	پتاسیم	مواد افزودنی مایع خنک کننده

داده‌های مربوط به تجزیه و تحلیل روغن

کمبرسورها	جعبه‌دنده	محرك نهایی	سیستم هیدرولیک	انتقال قدرت	خورشیدی	دیفرانسیل	انتقال	موتور	
- گردنده‌ها - - پیستون‌ها - - پاتالان‌ها - - واشرهای فتری - - واشرهای فتری - - محفله‌ها	- واشرهای فتری - پمپ روغن - - پوش‌ها	- پمپ روغن - - واشر فتری	- پمپ - موتور - - محفله - سیل - - صفحات فشاری	- پروانه - - توربین - پمپ		- واشرهای فتری - پوش پمپ	- پمپ‌ها - - کلاچ‌ها - واشرهای فتری - فتری - پاتالان‌ها	- پیستون‌ها - پاتالان‌ها - - پوش‌ها - بدنه سیلندر - پمپ روغن - - دمنده‌ها - پاتالان‌های - کف گرد	آلومینیوم
- رینگ‌ها - - پاتالان‌های غلشی - مواد شیمیایی در - آب کوک‌ر روشن	پاتالان‌های غلشی	پاتالان‌های غلشی	- میله‌ها - فررها - - پاتالان‌های غلشی	پاتالان‌های غلشی	- پاتالان‌ها - ی غلشی	پاتالان‌های غلشی	- پاتالان‌های غلشی - - کوک‌ر روشن	- رینگ‌ها، پاتالان‌های - غلشی - سیلندر - - ضدیخ - سوپاپ‌های - دود - مواد افزودنی	کرم
پاتالان‌ها	مواد افزودنی	مواد افزودنی			مواد افزودنی	مواد افزودنی	مواد افزودنی	پیستون‌ها - مواد افزودنی - روغن و	سرب
پیستون‌ها - پاتالان‌ها - پوش‌ها								پیش‌بین	
								پیستون‌ها - پاتالان‌ها - پوش‌ها	قلم
کرد و خاک	کرد و خاک	کرد و خاک	کرد و خاک و سیل‌ها	کرد و خاک	کرد و خاک	کرد و خاک	دیسک لنت ترمز	مواد افزودنی ضد کف - گرد و غبار - ماده خشک کننده	سیلیکون
مواد افزودنی روغن - گرد و خاک - ضدیخ	مواد افزودنی روغن - گرد و خاک	مواد افزودنی روغن - نمک - گرد و خاک -	مواد افزودنی روغن - نمک - گرد و خاک - ضدیخ	مواد افزودنی - گرد و خاکی	کرد و خاک	مواد افزودنی - روغن - ضدیخ - گرد و خاکی	مواد افزودنی	بعضی از مواد افزودنی - ضدیخ - گرد و خاک	سدیم

لازم به توضیح است که مس عموماً به شکل یک آلیاژ به صورت برنز ظاهر می شود و همراه با قلع (در برنز (و روی (در برنج) است .

فلزات فرسایشی موجود در روغن شامل موارد زیر است:

۱- ذرات مربوط به عناصر مربوط به مواد افزودنی که به عنوان افزودنی های روغن به منظور بهبود کیفیت و ایجاد برخی خواص به روغن مورد استفاده قرار می گیرند و شامل روی Zn فسفر P کلسیم Ca منیزیم Mn باریم Ba مولیبدن Mo که با انجام آزمایش روی روغن کار نکرده (نو) مشخص می شود که مربوط به روغن است یا ذرات فرسایشی .

۲- ذرات ناشی از مواد آلاینده و افزودنی ها که سیلیس Si یک نمونه از آن است .

۳- ذرات ناشی از مواد آلاینده و فلزات فرسایشی مثل وانادیوم V.

۴- ذرات ناشی از خنک کننده ها و افزودنی ها مثل سدیم Na و بر B.

البته منابع یاد شده فوق فقط به عنوان یک مرجع کلی هستند و برای بدست آوردن جزییات بیشتر باید به نقشه های اجرایی دستگاه ها و ماشین الات که در آنها جنس قطعات داده شده یا مشورت با کارخانه سازنده مراجعه شود که با عنایت به پیشرفت روز افزون علم و تکنولوژی ، تکنولوژی ساخت ماشین آلات و قطعات خصوصاً به دلیل استفاده از مواد جدید به سرعت تغییر می کند که باید دقت کامل را انجام داد .

برای شناسائی فلزات فرسایشی موجود در روغن از دستگاه ها و روش های متعددی استفاده می شود که ذیلاً به شرح برخی از آنها اشاره می شود.

تکنیک های آزمایشی ذرات سائیده شده موجود در روغن

۱- اسپکتروسکوپی جذب اتمی .

۲- اسپکتروسکوپی انتشار اتمی .

۳- فروگرافی.

۴- رسوب دهنده دورانی ذرات.

۵- فلورسنت پرتوایکس .

۶- اسپکتروسکوپی انتشاری (پلاسمایی - القایی) .

۷- مشاهده میکروسکوپی

که ذیلاً به توضیح برخی از این روش ها پرداخته می شود .

اسپکتروسکوپی جذب اتمی

در این روش نمونه روغن در شعله سوزانده می شود، رنگ شعله مبین خواص هر یک از عناصری است که از شعله عبور می کنند. باریکه های پرتوهای با طول موج های مشخص هر المان که به شعله تابانده می شود بر اساس میزان نوری که جذب می شود مبین مقدار آن المان (فلز) در نمونه روغن است .

کاربرد این روش برای جستجوی فلزاتی است که اندازه قطر متوسط آنها کمتر از ۱۵ میکرون باشند و دقت آن در رسوب های کمتر از 5PPM است .

اسپکتروسکوپی انتشار اتمی

در این روش نمونه روغن با قوس الکتریکی سوزانده می شود و از شدت رنگ های طیفی قوس (که توسط فتو مولتی پلایر تحلیل می شوند) مستقیماً بسیاری از المان های موجود در روغن تعیین می شود . کاربرد روش فوق برای جستجوی فلزاتی است که ریزتر از ۱۰ میکرون باشند و دقت آن برای اندازه گیری ذرات ریزتر از 5PPM کم است .

فروگرافی Ferrography

در این روش روغن رقیق شده از روی اسلاید شیشه ای که در میدان مغناطیسی خیلی قوی قرار دارد عبور داده می شود که باین عمل ذرات بر حسب اندازه هایشان روی اسلاید رسوب می کنند . کاربرد این روش برای توزیع اندازه ذرات است، که حکایت از جدی بودن سایش دارد و همچنین شکل ذرات نیز تعیین کننده نوع مکانیزم سایش است .

این روش بطور موثر مقدار ذرات در اندازه های کمتر از یک میکرون تا حدود ۲۵۰ میکرون را مشخص می کند که از نتایج آن می توان برای تشخیص انواع و منابع سایش والودگی در یک سیستم روغنکاری استفاده کرد. برای فروگرافی دوروش به شرح زیر وجود دارد:

الف-فروگرافی قرائت مستقیم Direct Reading Ferrography

در این روش غلظت ذرات حاصل از سایش در روغن های روان کننده بصورت کمی اندازه گیری می شود و نتیجه اندازه گیری ها بصورت گرافیکی گزارش می شود و در صورتی که در سیستم سایش وجود داشته باشد غلظت عنصر از حد از قبل تعیین شده بالاتر می رود.

ب-فروگرافی تجزیه ای Analytical Ferrography

از این روش وقتی استفاده می شود که غلظت فلزات فرسایشی در روغن غیر عادی باشد. در این روش با استفاده از سه میکروسکوپ قوی و دوربین های اتوماتیک و یک فیلتر مخصوص اندازه های مختلف، نوع ترکیب، شکل و ساختمان ذرات فرسایشی مشخص می شود. با استفاده از این روش واگاهی داشتن از متالوژی قطعات می توان برای پیدا کردن مکانیزم و محل دقیق سایش غیر عادی استفاده کرد.

مزایا و محدودیت های آنالیز سایش و اندازه ذرات با فروگرافی

۱- این روش می تواند شکل و نوع ترکیب الودگی های مختلف و ذرات حاصل از سایش های تا سائز ۲۵۰ میکرون را مشخص کند.

۲- این روش به اپراتور این ایده رامی دهد که بتواند بفهمد سایش ایجاد شده عادی است و یا در اثر لغزش برش خوردگی و بوجود آمده است.

۳- با استفاده از این روش می توان منبع سایش را تشخیص داد (چرخ دنده یا تاقان و...)

محدودیت این روش این است که در مواقعی که بیش از یک قطعه همسان در سیستم وجود دارد تشخیص نمی تواند متوجه شود که کدام قطعه خراب شده است.

نوع ذرات و متالوژی فلزاتی که با استفاده از فروگرافی مشخص می شود شامل:

الف-ذرات حاصل از قطعات اهنی.

ب-ذرات حاصل از سایش قطعات غیر اهنی مثل مس سرب الومینیوم و.....

پ-اکسیدهای فلزی که نشان دهنده سایش در اثر روغن کاری ناکافی رطوبت و یا حرارت زیاد در سیستم بوجود می آید.

سایش هائی که توسط روش فرو گرافی مشخص می شود عبارتست از:

۱-سایش عادی در اثر مالش معمولاً ذرات با اندازه یک تا پنج میکرون تولید می کند.

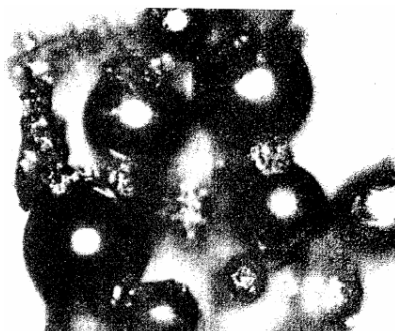
۲-سایش در اثر خستگی اجزا غلشی نشان دهنده ایجاد ترک در اجزای تاقان های غلشی می باشد.

۳-سایش در اثر بریدن که معمولاً به علت خط انداختن حاصل از سایش فلزات سخت روی فلزات نرم تر ایجاد می شود.

۴-سایش در اثر لغزندگی شدید که بوسیله بارها و سرعت های زیاد که روی سطوح ولبه ها تولید خط می کند بوجود می آید.

۵-سایش در اثر غلش و لغزش که بوسیله خط انداختن ذرات درشت و خستگی در دنده ها بوجود می آید.

در شکل های زیر چند نمونه از نتایج حاصل از آزمایشات فرو گرافی و دلایل مربوطه آنها آورده شده است.

فروگرام نشان دهنده کره های کوچک، تقریباً با قطر ۵ میکرون، است. این کره ها مبین شروع شدن خستگی در اجزاء غلتان می باشد (بزرگنمایی $\times 1000$)

فروگرام نشان دهنده سایش شدید در اثر لغزش می باشد. لغزش به وسیله بار و سرعت زیاد در روی سطوح لغزنده تولید شده است. (بزرگنمایی $\times 500$)

رسوب دهنده دورانی ذرات

در این روش نمونه روغن بر روی صفحه شیشه ای که روی آن یک مغناطیس دوار قرار دارد ریخته می شود. این عمل باعث رسوب ذرات سائیده شده بصورت مجموعه حلقه های هم مرکزی می شود و کاربرد آن مثل فروگرافی است با این تفاوت که می تواند به دستگاه اندازه گیر کمی نیز متصل شود.

فلورسنت پرتو ایکس

هنگامی که نمونه روغن در معرض با ریکه رادیو اکتیو قرار داده می شود باعث می شود پرتو ایکس با مشخصه ماده موجود در داخل روغن انتشار یابد که در این روش اکثر فلزات یافت می شوند ولی دقت آن در حد 5 PPM است.

اسپکتروسکپی انتشاری (پلاسمایی - القایی)

در این روش نمونه روغن داخل یک مشعل پلازما ارگون اسپری می شود و سپس رنگ های نور انتشار یافته و شدت آنها اندازه گیری می شود تا مقدار المان های مختلف موجود در روغن را مشخص کند. در این روش اکثر فلزات یافت می شوند ولی دقت این روش در حد 100 ppb است.

آنالیز روغن به روش اسپکتروسکوپی

روش اسپکتروسکوپی یک روش ایده آل برای مشخص کردن مقدار عناصر فلزی مواد افزودنی و مقدار سایش در قطعات سیستم هائی از قبیل: موتور ها، توربین ها، سیستم های هیدرولیک، جعبه دنده ها، کمپرسورها، دیفرانسیل ها و..... است. با این روش عناصر و ذرات سائیده شده درون روغن و مواد افزودنی از قبیل: مس، آهن، سرب، کلسیم، بر، در مقیاس PPM اندازه گیری می شوند.

همچنین از این روش برای تعیین منابع سایش و اندازه های نسبی ذرات سائیده شده که معمولاً به کمک گرادیان مغناطیسی ذرات جدا سازی می شود استفاده می شود و می تواند در راستای جدی بودن خسارات احتمالی کمک کند و سپس با بررسی های میکروسکوپی شکل و اندازه های ذرات برای تعیین مکانیزم های سایش و با استفاده از یک نمونه رقیق شده روغن، ذرات شمارش می شود و با آنالیز و تحلیل ذرات سائیده شده موجود در روغن دستگاه، برای آگاهی دادن از وجود ذرات ناشی از تخریب قطعات ماشین مورد شناسائی قرار می گیرد و عیوب احتمالی که ممکن است در آینده ای نزدیک باعث تخریب و یا اعمال خسارت های زیاد به دستگاه شود شناسائی می گردد.

همچنین از این روش می توان برای برنامه ریزی کردن زمان تعویض روغن بر اساس روند افزایش عناصر فرسایشی موجود در روغن در نمونه گیری های برنامه ای استفاده نمود.

محدودیت روش اسپکتروسکوپی این است که فقط می تواند الودگی ها و ذرات حاصل از سایش را که اندازه آنها حداکثر ۷-۶ میکرون است را مشاهده نمود و نکته قابل توجه این که اعدادی که به وسیله این روش گزارش می شوند به تنهایی مهم نیستند و متر از آن افزایش یا تغییرات زیاد Trend در این اعداد است که گروه تعمیر و نگهداری ماشین آلات باید از متالوژی ماشین و همچنین نوع مواد افزودنی که در روغن مورد استفاده قرار گرفته اطلاع داشته باشد تا از تصمیمات اشتباه و انجام عملیات غیر ضروری جلوگیری شود.

مشاهده میکروسکوپی

در این روش نمونه روغن روی شیشه مخصوص پخش می شود و زیر میکروسکوپ مورد مطالعه قرار می گیرد .

مشخصه های فیزیکی ذرات سائیده شده (انواع سایش و دلایل آنها)

همانطور که قبلا نیز توضیح داده شد اکثر آزمایشات روی روغن برای شناسایی عیوب احتمالی روی دستگاه ها و ماشین الات است که پس از شناسایی نوع ذرات، پارامتر مهم شناسایی مشخصه های فیزیکی ذرات سائیده شده از لحاظ ، سایز ، شکل و خواص آن برای تحلیل روی روغن است .

در آزمایشگاه های آنالیز روغن اطلس های زیادی وجود دارد که مشخصه های فیزیکی ذرات همراه با علت های سایش در آنها به تصویر کشیده شده و می توان نمونه ها را با یکی از آنها تطبیق داده و علت سایش را شناسایی کرد.

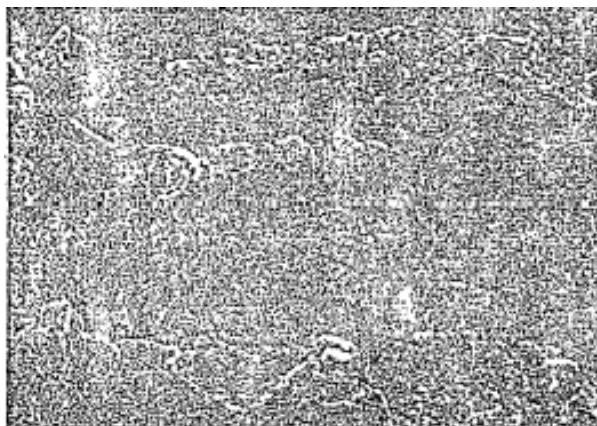
بخاطر اصطلاحاتی متعددی که بوسیله صنایع یا محققین مختلف بکاربرده می شود و همچنین به دلیل اینکه ممکن است دو یا چند فرایند مختلف سایش بایکدیگر عمل کنند غالباً دسته بندی سایش ها خیلی دقیق نیست ولی بطور کلی سایش ها در دو دسته زیر طبقه بندی می شوند:

الف- سایش های پایه ای شامل: خوردگی شیمیائی، خستگی، سایش حفره ای، سایش در اثر چسبندگی، سایش در اثر خراش، سایش فرسایشی و.....

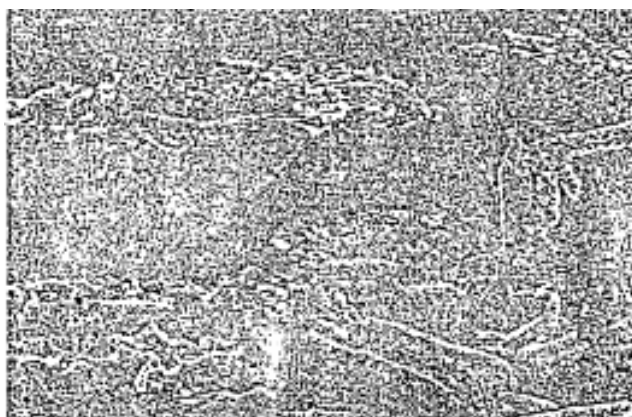
ب- سایش های در حین کار شامل: سفت بودن دنده ها و اجزای غلطان یا تاقان ها، لایه لایه شدن یا تاقان های تخت، تغییر شکل دادن به حالت پلاستیک و....
که ذیلاً به برخی از این موارد اشاره می شود.

سایش لغزشی طبیعی

ذرات طبیعی هستند که حاصل سایش خوش خیم سطوح لغزنده بر روی هم هستند این ذرات به شکل صفحات مسطح و کوچکی اند که بسیار نرم هستند. معمولاً سطوح لغزنده متقابل دارای سختی یکسانی هستند و بطور کلی و عموماً حداکثر اندازه این ذرات 15 میکرون است .

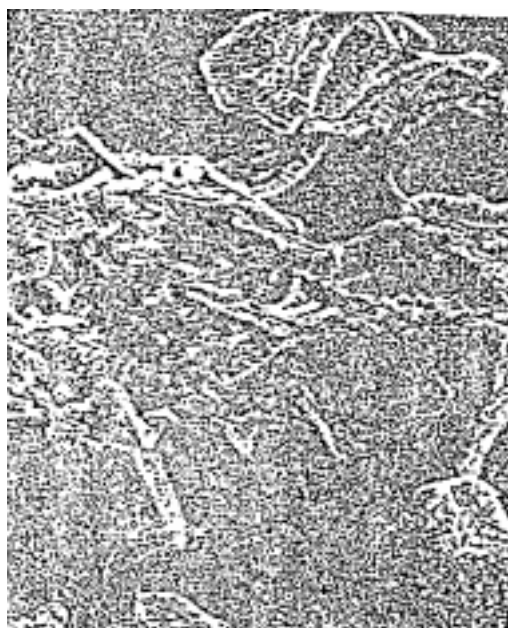
ذرات سائیده شده ناشی از کنده شدن قطعات که سطح آنها ماشین کاری یا سنگ زده شده باشد در حین کنده شدن ذرات لبه ها بر روی سطوح سائیده شده و پهن می شود و کش می آیند و از روی سطح کنده می شوند .

غالباً اندازه آنها طولی معادل 50 میکرون است.

سایش حاصل از بریدگی

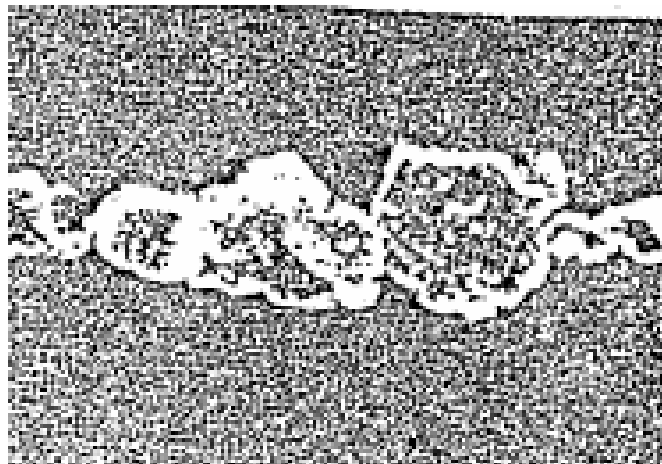
ذرات سائیده ای هستند که در نتیجه نفوذ و فرو رفتن یک سطح دیگر پدید می آیند وضعیت مشابه شرایطی است که قلم تراش بر روی قطعه ایجاد تراشه می کند. ذرات سائیده شده که در سطوح نرم فرو می روند در سطح مقابل نفوذ می کنند و ایجاد ذرات سایش حاصل از بریدگی می کنند به طریق مشابه لبه تیز و سختی یا قطعه سختی ممکن است در سطح مقابل و نرم فرو رود و همین مشکل را ایجاد کند گستره اندازه ذرات ممکن است 5-2 میکرون پهنا و 25 تا 100 میکرون طول داشته باشند.

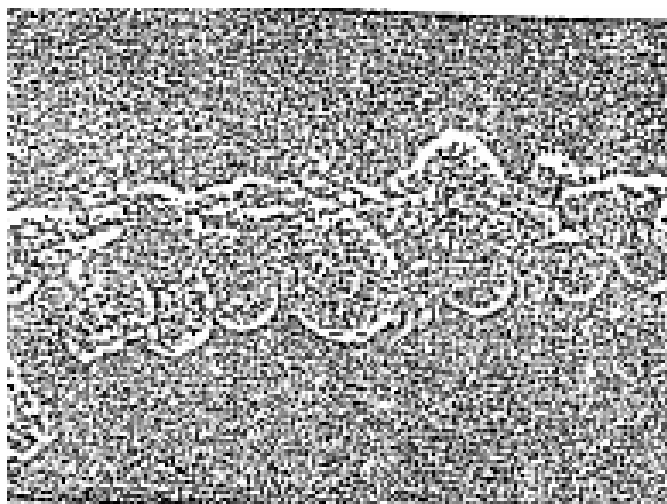
سایش خستگی غلتشی

ذرات پوسته ای شکل یا ورقه ای ناشی از خستگی از سطح تحت تنش آزاد می شوند و بر روی سطح یک گودی تشکیل می شود. ذرات دارای اندازه حداکثر ۱۰۰ میکرون هستند که در حین عمل ورقه شدن خیلی کوچک و در مراحل اولیه تشکیل می شوند این صفحات مسطح و تخت دارای نسبت بزرگترین اندازه به ضخامت، بیشتر از 10 به 1 هستند.

ذرات کروی شکل در رابطه با خستگی یاتاقان های غلتشی است که در یاتاقان ایجاد ترک های ناشی از خستگی می کنند. کره ها معمولا دارای قطر کمتر از 3 میکرون هستند.

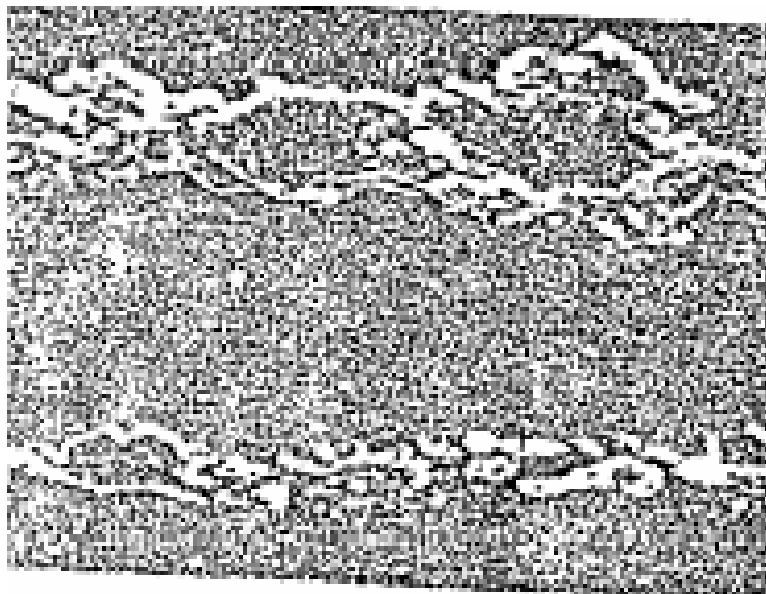

ذرات لایه ای شکل، ذرات خیلی ریز غیر فلزی اند که اندازه بزرگ آنها بین ۲۵ تا ۵۰ میکرون است. این اندازه به ضخامتشان ۳۰ به ۱ است. ذرات لایه ای شکل ممکن است با عبورشان از ناحیه تماس غلتشی تشکیل شوند.

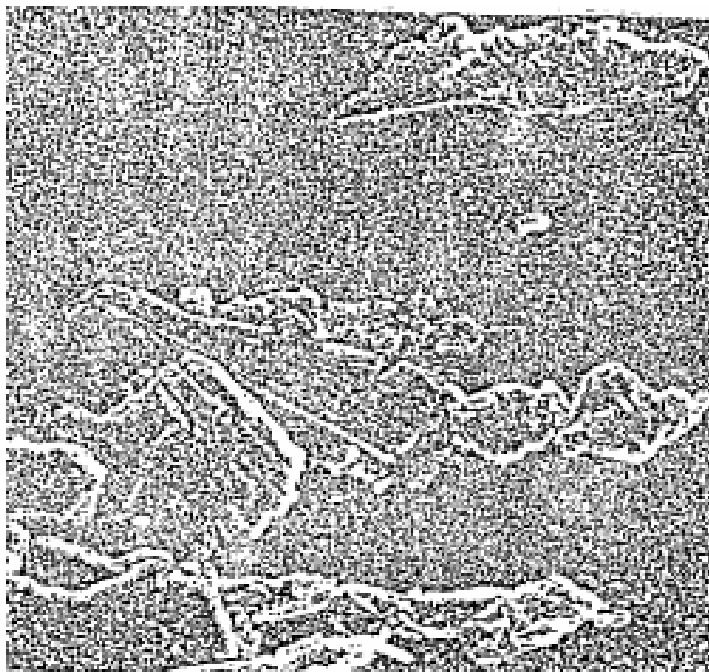
ترکیب غلتش و لغزش (در چرخ دنده ها)

سرعت غلتشی و لغزشی نقش اساسی در مشخصه های ذرات ایجاد شده ناشی از سایش دارند. ذرات ناشی از خستگی شباهت زیادی به ذرات خستگی یاتاقانها دارند. ذرات ممکن است دارای نسبت بزرگترین اندازه به ضخامت بین ۴ به ۱ تا ۱۰ به ۱ باشند ذرات با تکه های بزرگتر ناشی از تنش های کششی بر روی سطح دنده ها باعث ترک های ناشی از خستگی می شوند که بطرف عمق دندانه ها انتشار می یابد. ذرات بزرگتر با اندازه ۲۰ میکرون در مقابل ذرات کوچکتر با اندازه ۲ میکرون کاملا مشهودند.

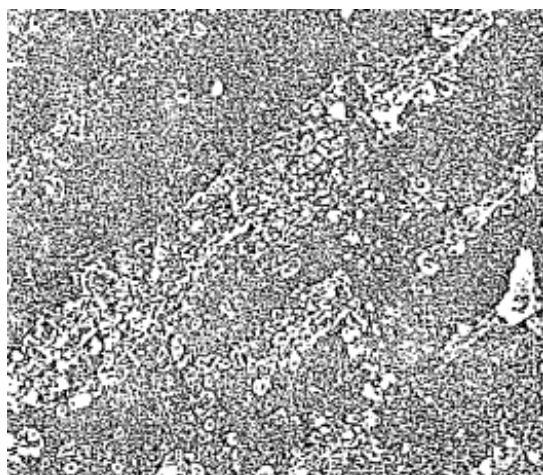
سایش لغزشی پیش رونده

ذرات سایش ناشی از لغزش پیش رونده دارای گستره اندازه ۲۰ میکرون و بزرگتر هستند. پاره ای از این ذرات دارای گوشه های تیزی هستند و اندازه بزرگتر آنها نسبت به ضخامتشان حدود ۱۰ به یک است.

مواد کریستالی

کریستال ها براق هستند و جهت پلاریزه شد نشان را تغییر می دهند و با تغییر حالت دادن و چرخش باعث تغییر در شدت نور می شوند. تحت نور پلاریزه و وضعیت نوری فعالی دارند

پلیمرها

پلاستیک های تزریقی مانند لایه های نایلون هنگامی که تحت نور پلاریزه قرار می گیرند بسیار براق ظاهر می شوند .

لازم به توضیح است که پس از انجام آزمایشات لازم روی روغن و جدا کردن و شمارش انواع فلزات موجود در روغن (باتکنیک هایی که قبلا توضیح داده شده) ذرات سایشی آماده بررسی می شوند که این بررسی ها معمولا با چشم مسلح و با استفاده از میکروسکوپ های مخصوص انجام می شود. که تفسیر این مشاهدات عینی مبین مشخصات فیزیکی ذرات سائیده شده و علت سایش آنهاست که اگر نرخ سایش افزایش یافته باشد باید مشکل ریشه یابی و حل گردد. که البته برای تجزیه و تحلیل روغن شخص انالیز کننده باید علاوه بر اطلاعات روغن نسبت به دستگاهی هم که نمونه روغن از آن گرفته شده اطلاعات کافی داشته باشد تا نتایج ثمر بخش باشد.

در صفحات اتی نیز مواردی از این گزارشات آورده شده است.

سیستم های روغنکاری Lubrication Systems

مهمترین عامل در کارآیی مفید دستگاهها و قطعات متحرک آنها نوع صحیح روغن و سیستم روغن کاری است. اصولاً نوع سیستم روغنکاری بر اساس وضعیت ساختمانی و نوع قطعات بکاررفته در آن و نیاز دستگاه مورد نظر انتخاب می شود و به روش های زیر عملی می شود:

روش های یک بار مصرف

۱- روغنکاری قطره ای و تغذیه باظروف فتیله دار.

۲- روغنکاری پاششی .

روش های استفاده مجدد

۱- سیستم گردش ثقی.

۲- سیستم روغنکاری ترشچی.

۳- سیستم حمام روغن.

۴- سیستم روغنکاری به توسط رینگ زنجر و طوقه).

۵- سیستم روغنکاری غرقابی.

۶- سیستم های روانکاری متمرکز.

الف- سیستم روغنکاری تحت فشار.

ب- سیستم روغنکاری مه ای Oil Mist.

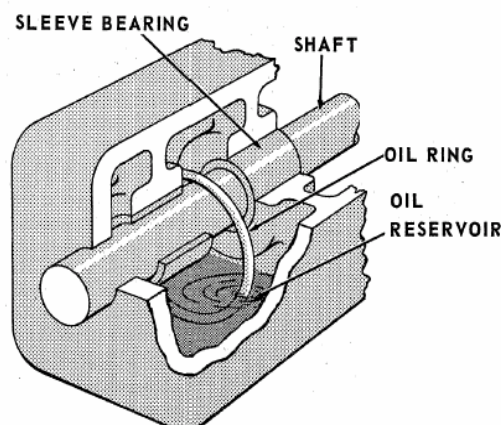
در این بخش بیشتر به بحث روش های روانکاری صنعتی که بیشترین کاربرد در صنایع دارد پرداخته می شود.

روغن کاری به توسط رینگ

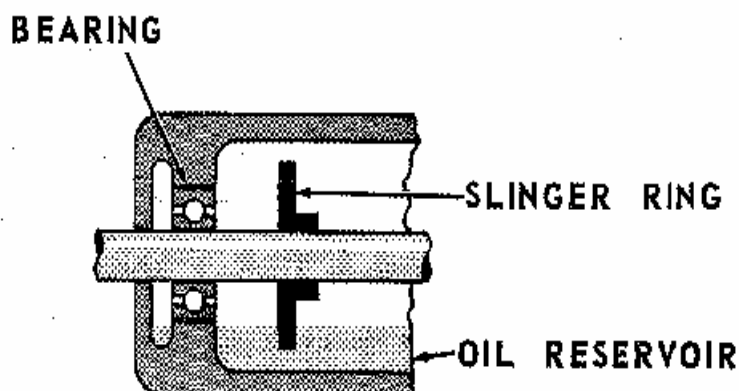
در یاتاقان هایی که به این روش روغنکاری می شوند روغن توسط یک رینگ Oil Ring که روی محور ازاد است و بان می چرخد، و در اثر چرخش محور روغن را نیز با خود بطرف بالا می آورد و روی یاتاقان پخش می کند و پس از روغنکاری مجدداً به مخزن روغن برمی گردد. از این روش برای مواردی که محور دارای دور متوسطی است استفاده می شود. در سرعت های زیاد رینگ و محور یاتاقان به سرعت روی یکدیگر می غلتند و در نتیجه روغن به اندازه کافی به یاتاقان نمی رسد. همچنین در سرعت های بالا که یاتاقان بار زیادی را منتقل می کند مقدار روغن به اندازه ای نیست که بتواند کار خنک کاری را انجام دهد.

قطر رینگ تقریباً $\frac{1}{5}$ تا $\frac{2}{3}$ برابر قطر محور است و در مواقعی که طول یاتاقان زیاد باشد از دو عدد رینگ استفاده می شود. همچنین سطح روغن باید طوری باشد که کمتر از نصف قطر رینگ در داخل روغن فرو رود. در صورتی که سطح روغن خیلی پایین باشد روغن به اندازه کافی به یاتاقان نمی رسد و در صورتی که سطح روغن بیش از حد بالا بیاید به علت سبک شدن رینگ (طبق قانون ارشمیدس) ممکن است باعث متوقف شدن رینگ (به دلیل کاهش اصطکاک بین رینگ و محور) و قطع روغن به یاتاقان شود.

بعضی از مواقع که سرعت محور بسیار پایین است از زنجر بجای رینگ استفاده می شود زیرا زنجرها در سرعت های پایین ظرفیت بیشتری برای انتقال روغن دارند.

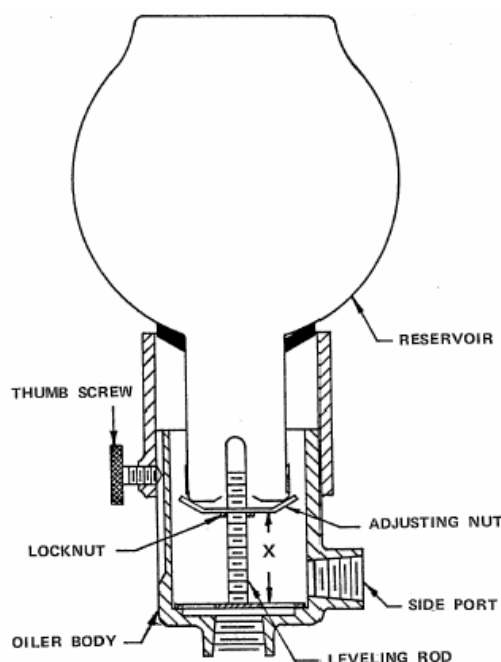

در بعضی از موارد که استفاده از روغن های با گرانی زیاد برای یاتاقان های با سرعت کم و بار زیاد لازم باشد از طوقه یا Slinger Ring به جای Oil Ring استفاده می شود که شامل یک صفحه با قطر مشخص است که روی محور نصب می شود و بان می چرخد. برای پاک کردن روغن و هدایت آن به شیارهای توزیع روغن (در یاتاقان های بوشی) به یاتاقان ها باید یک پاک کننده یا Scraper در قسمت بالای طوقه نصب شود. این سیستم دارای کارایی بهتری است ولی به دلیل موارد ذکر شده فوق و پاشش روغن معمولاً در دورهای خیلی بالا کمتر مورد استفاده قرار می گیرد.

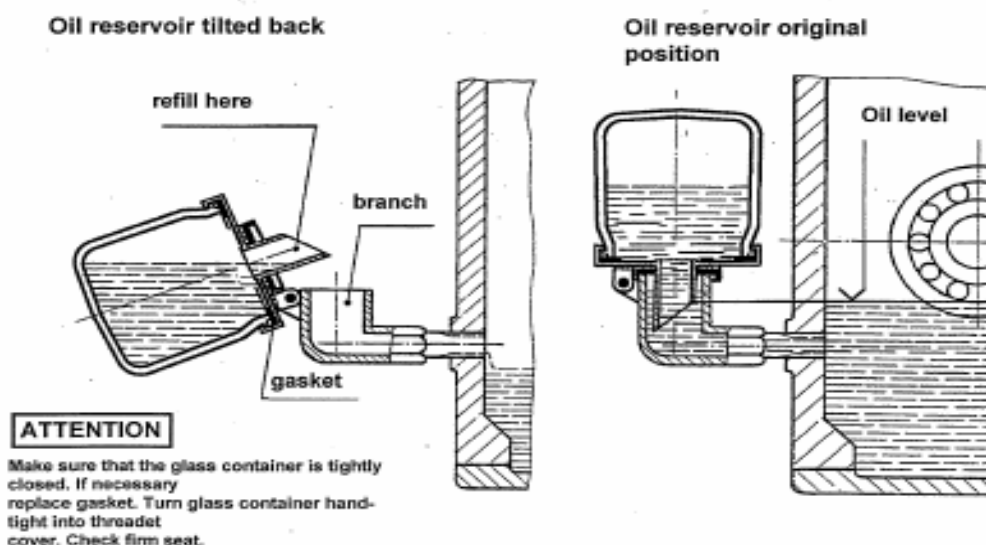

به دلیل نشتی های اجتناب ناپذیری که وجود دارد سطح روغن داخل محفظه یاتاقان تغییر می کند که این می تواند در این نوع سیستم روانکاری اختلال ایجاد کند پس لازم است سیستمی وجود داشته باشد که بتواند بطور اتوماتیک سطح روغن را در حد مطلوبی نگه دارد. برای تنظیم اتوماتیک سطح روغن در داخل هوزینگ برینگ ها از سیستم هائی به نام Oil Pot که از یک محفظه شیشه ای که شامل یک میله تنظیم کننده Levling Rod و یک محفظه شیشه ای به عنوان مخزن ذخیره روغن است استفاده می شود. در صورتی که سطح روغن محفظه یاتاقان از حد تعیین شده پایین تر رود بطور اتوماتیک سطح روغن تنظیم و کمبود روغن را جبران می کند. هرچه مخزن شیشه ای بالاتر قرار گیرد سطح روغن بالاتر می آید و بالعکس هرچه پایین تر قرار گیرد سطح روغن پایین تر نگه داشته می شود. تنظیم سطح مخزن شیشه ای روغن توسط میله تنظیم کننده همراه باد و مهره بزرگی که روی آن پیچیده می شود و زیر مخزن شیشه ای قرار دارد تنظیم می شود. بایچه اندن این مهره Adjusting Nut (برای جلوگیری از شل شدن انهدار حین

کارازدومهره استفاده می شود) به سمت بالا مخزن شیشه ای بالاتر قرار می گیرد (سطح روغن بالاتر می آید) و باعث تخلیه بیشتر روغن از مخزن شیشه ای بطرف هوزینگ برینگ می شود تا حالت تعادل برقرار شود. موقعیت قرارگیری مهره های زیر مخزن شیشه ای مبین سطح روغن داخل هوزینگ برینگ است و با بالا و پایین بردن مهره امکان تغییر دادن ارتفاع روغن وجود دارد. در شکل زیر یک نمونه Oil Pot با مخزن ذخیره روغن شیشه ای که در اکثر مراکز صنعتی مورد استفاده قرار می گیرد نشان داده شده است.

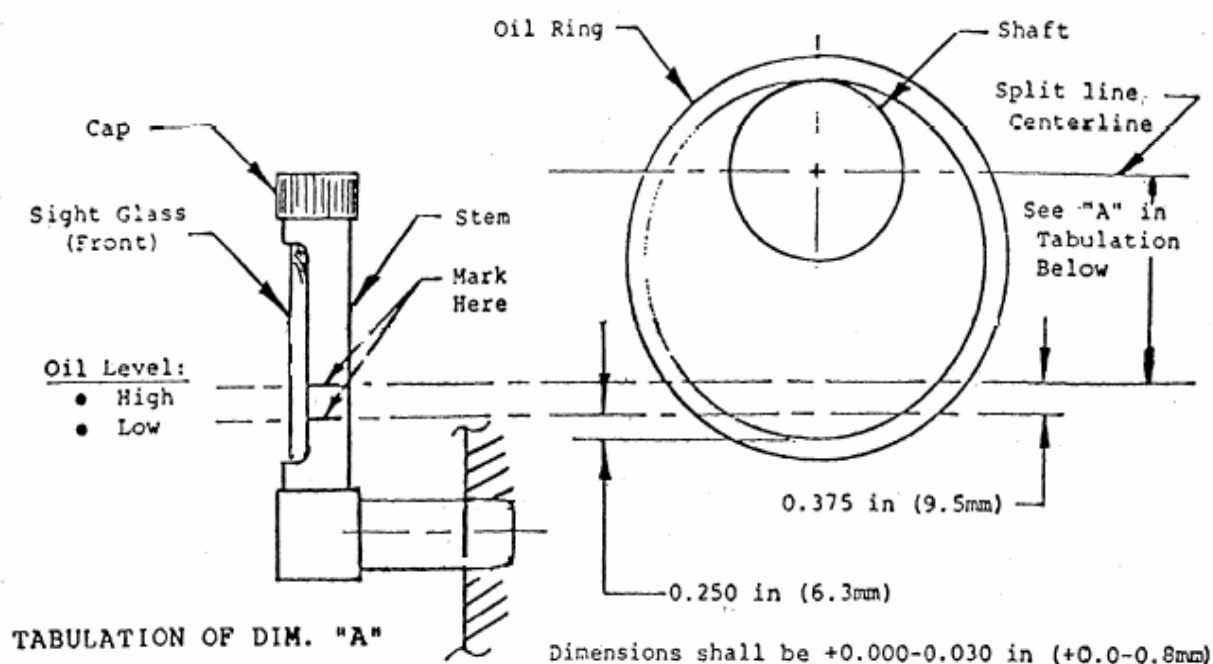

در شکل زیر یک نمونه دیگر Oil Pot که ارتفاع روغن را در یک حالت نگه می دارد (غیر قابل تنظیم) نشان داده شده است.

چند نکته:

- ۱- اگر لوله اتصال Oil Pot به محفظه یا تاقان گرفتگی داشته باشد امکان تخلیه روغن وجود ندارد و با وجود روغن در محفظه شیشه ای امکان سوختن برینگ وجود دارد.
 - ۲- گاهی مشاهده می شود که میله تنظیم کننده سطح داخل Oil Pot بنا به دلایلی مفقود یا برداشته شده است که این کار می تواند باعث از کار افتادن Oil Pot و عدم کنترل سطح روغن شود و در شرایطی سوختن برینگ ها و کاهش طول عمر آنها را در اثر فقدان روغن بوجود آورد.
 - ۳- اگر مخزن شیشه ای شکسته شده باشد یا ترک داشته باشد باعث می شود هوای داخل آن نفوذ کند و روغن داخل آن در مدت زمان کوتاهی تخلیه شود و عمل این سیستم کاردهی خود را از دست بدهد پس علاوه بر اطمینان از پر بودن مخزن شیشه ای باید موارد فوق الذکر نیز در طی بازدیدها ی روزانه چک شوند.
- ارتفاع روغن هوزینگ برینگ هائی که از تاقان های بوشی استفاده می کنند و سیستم روغنکاری آنها از نوع Oil Ring است بسته به قطر شافت و قطر برینگ است و می توان حداقل و حداکثر ارتفاع روغن را بر اساس ابعاد Oil Ring بدست آورد که در شکل زیر یک نمونه ان نشان داده شده است.

TABULATION OF DIM. "A"

SA LINE	3.6" (91mm)
GA	3.0" (76mm)
Z LINE	2.7" (69mm)
ALL OTHERS	REF. TO ENG.

سیستم روغن کاری مرکزی تحت فشار Forced Lubrication

در این سیستم روغنکاری از روغن تحت فشار علاوه بر خنک کاری برای روغنکاری یاتاقان ها نیز استفاده می شود و در صورتی که فشار روغن کم باشد به دلیل کم شدن فلوی روغن یاتاقان ها به خوبی روغنکاری نمی شوند و باعث صدمه دیدن آنها خواهد شد (به دلیل عدم انتقال حرارت) برای روغنکاری یاتاقان ها باید همیشه از روغن تمیز استفاده شود زیرا ذرات موجود در روغن می تواند در فواصل کم بین قطعات گیر بیفتد و باعث سائیدگی محور و یاتاقان شود.

روغن مورد لزوم برای روغنکاری در محفظه ای Oil Reservoir ذخیره می شود. روغن توسط پمپ از مخزن کشیده می شود و روغن تحت فشار پس از خنک شدن و فیلتر شدن به محفظه یاتاقان وارد و با ایجاد فیلم روغن بین یاتاقان ها و محور عملیات روغنکاری انجام می شود.

این سیستم روغنکاری از قسمت های زیر تشکیل شده است:

۱- پمپ های اصلی و کمکی روغن برای بالا بردن فشار روغن.

۲- فیلترهای روغن برای جداسازی ذرات و مواد جامد موجود در روغن.

۳- کولرهای روغن برای خنک کردن روغن.

۴- کنترل ولو ها و شیرهای فشار شکن Safety Valve برای کنترل فشار و فلوی روغن Relief Valves.

۵- مخزن روغن همراه با تجهیزات آن شامل نشان دهنده سطح روغن گرم کن یا هیتر سیستم تهویه و برای ذخیره روغن.

۶- تجهیزات اندازه گیری شامل فشارسنج ها دما سنج ها اختلاف فشارسنج اندازه گیر ارتفاع و ...

۷- سیستم ها و ورله های حفاظتی و ترانس میترها برای حفاظت از دستگاه که به سیستم های Alarm و Shut Down فرمان می دهند و شامل :

الف- حفاظت سیستم در برابر درجه حرارت بالای روغن.

ب- حفاظت سیستم در برابر گرمای بیش از حد پوسته یاتاقان ها.

پ- حفاظت سیستم روغنکاری کم بودن فشار روغن.

ت- مخزن ذخیره روغن یا اکومولاتور که همواره مقداری روغن در آن ذخیره می شود و در انتهای چرخش محور روی یاتاقان ها تخلیه می شود و از ذوب شدن یاتاقان ها جلوگیری می کند که داخل این مخزن یک کیسه پر شده Bleader از گازی مثل ازت تشکیل شده که با اعمال فشار روغن در اطراف آن مقداری انرژی پتانسیل در آن ذخیره می شود و در مواقع لزوم باعث تخلیه روغن می شود.

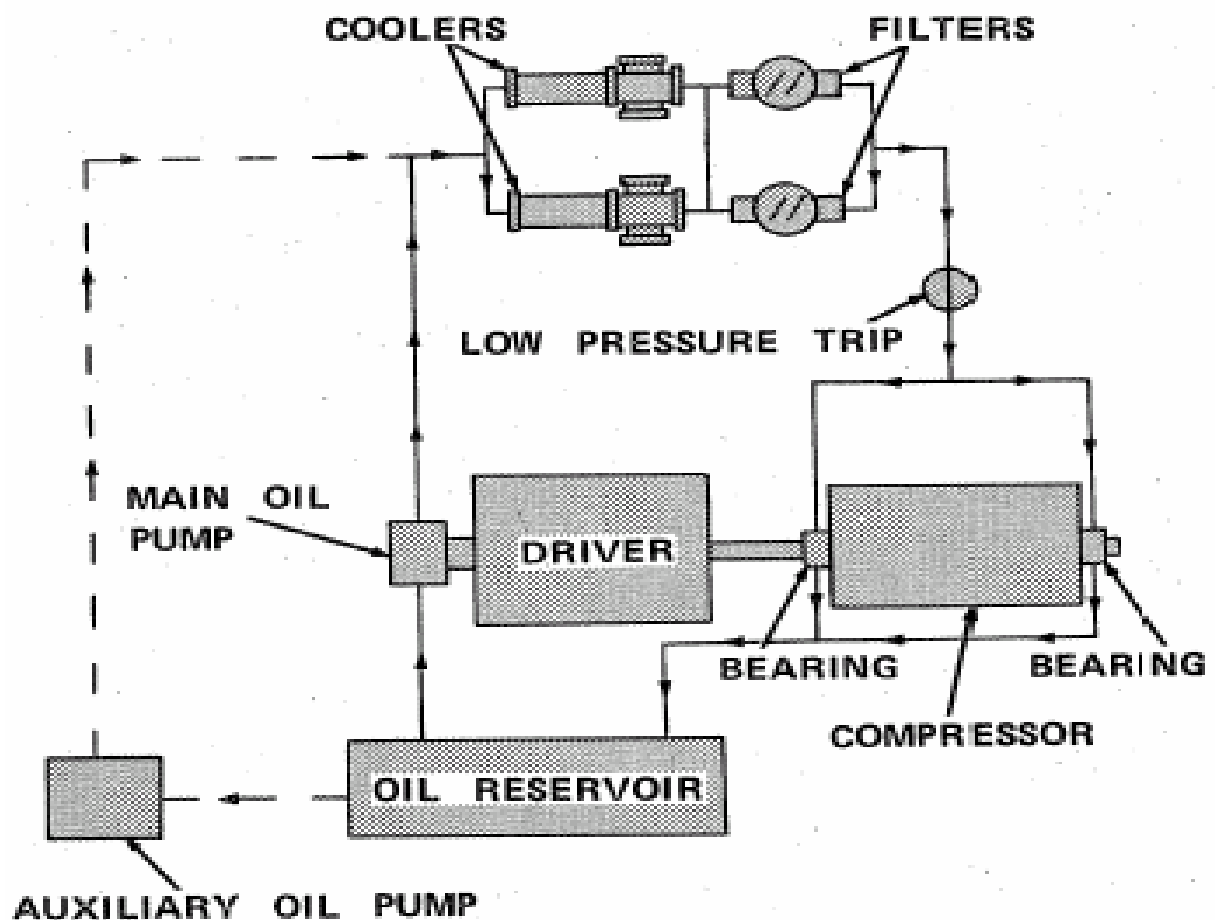
ث- حفاظت از عدم گرفتگی فیلترهای روغن با اندازه گیری اختلاف فشار ورودی و خروجی فیلتر.

ج- حفاظت سیستم برای اطمینان از وجود مقدار لازم روغن در داخل مخزن.

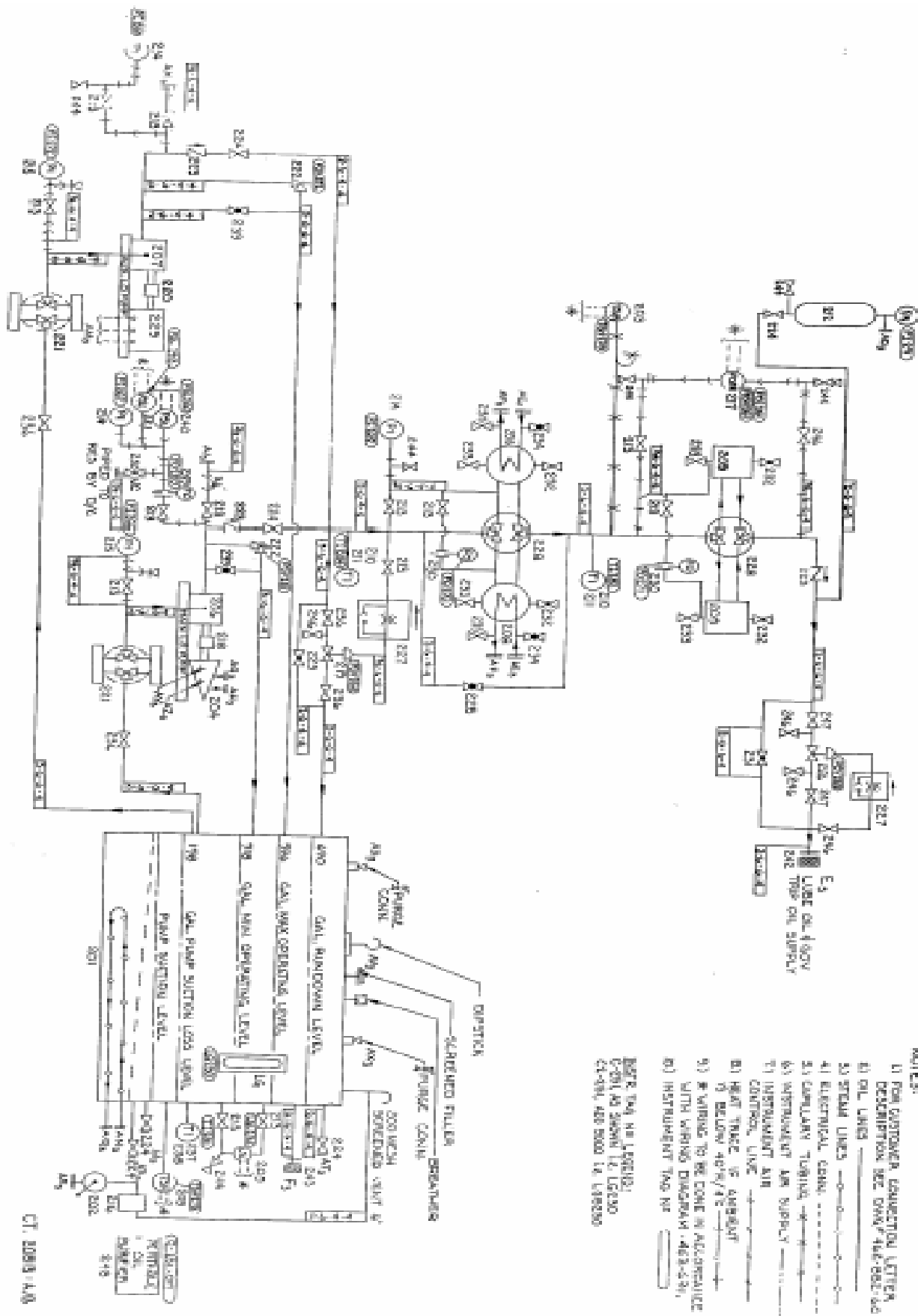
چ- سیستم راه انداز پمپ اضطراری روغن در مواقعی که پمپ اصلی مشکل پیدای می کند.

ح--لوله ها، ولو ها، شیرهای یکطرفه و اتصالات که کار انتقال روغن به قسمت های مختلف را انجام می دهند و حتما باید از جنسی باشند که زنگ نزند مثل فولادهای ضد زنگ.

در شکل زیر فلودیاگرامی از یک سیستم روغنکاری تحت فشار نشان داده شده است.

لازم به توضیح است که قبل از در سرویس قرار دادن پمپ یا هر دستگاه دیگر کلیه این مجموعه و سیستم های حفاظتی آن باید مورد بررسی قرار گیرد (به خصوص بعد از نصب اولیه یا چک های روتین یا بعد از هر تعمیر اساسی) که از عملکرد صحیح سیستم های حفاظتی آن اطمینان حاصل شود که ذیلاً به نحوه چک کردن قسمت های مختلف آن پرداخته می شود.

مسائلی که قبل از راه اندازی یک سیستم روغن باید رعایت شود

۱- تمیز کردن تمامی لوله ها ،مسیرها و ۰۰۰ یا Flush.

۲-تنظیم تمامی شیرهای کنترل ، کنترل ولوها ، ترانسمیتورهای ، سوئیچ ها و ۰۰۰ طبق Set Point های توصیه شده توسط کارخانه سازنده.

۳- کالیبره کردن کليه نشان دهنده های فشار و درجه حرارت.

۴-اطمینان از عملکرد کالیبره بودن کليه ترموکوپل ها و نظایر آن برای بازرسی قسمت حساسشان برای حالت Shut Down , Alarm با استفاده از حمام روغن یا هر روش دیگر.

۵-چک کردن نحوه عملکرد کليه سوئیچ هایی که بوسیله عامل فشار تغذیه می شوند ،فرمان می گیرند ، تحریک می شوند و عمل می کنند بوسیله تغییر فشار سیستمی که سوئیچ برای آن تدارک شده است به میزان مورد نظر.

۶- چک کردن کليه شیرهای یک طرفه که اگر در خلاف جهت جریان سیال نصب شده باشند در موقع بالا بردن فشار سیستم باعث خسارتهای شدیدی به پمپ ها ، نشان دهنده ها و ۰۰۰ می شوند .

۷-چک کردن و تنظیم Setting کليه Safety Valve در فشار مورد نظر و زمان مقرر شده برای هر کدام از انها.

مواردی که روی سیستم های حفاظتی روغن باید چک شوند

۱-چک کردن سیستم اخطار از کار افتادن پمپ اصلی روغن (پایین آمدن فشار روغن).

Stand By Pump Running- Failure Main Oil Pump

وظیفه این سوئیچ در سرویس قراردادن پمپ یدک روغن و همچنین تحریک سیستم الارم در مواقعی است که پمپ اصلی روغن از کار افتاده است. روش تست ان به این صورت است که پمپ یدک در سرویس قرارداده می شود و دوسریک اهم متر روی این سوئیچ قرارداده می شود سپس ولوی که در مسیر خروجی پمپ یدک است ارام ارام باز می شود تا فشار روغن شروع به کم شدن کند وقتی فشار روغن مساوی میزان Setting مربوطه شد باید این سوئیچ مدار را متصل کند که در این صورت می توان از در سرویس آمدن پمپ یدک در حین کار اطمینان حاصل نمود.

۲-اخطار گرفتگی فیلتر روغن Filter High Differential Pressure

وظیفه این سوئیچ اعلان وضعیت گرفتگی فیلتر روغن بر اساس میزان افت فشار اندازه گیری شده در دو طرف ورودی و خروجی فیلتر روغن است. روش تست ان به این صورت است که با بستن تدریجی Tapping روی خروجی D.P و بالا بردن فشار خروجی سیستم، اندازه گیری اختلاف فشار انجام می شود و سوئیچ اخطار دهنده نیز مثل حالت قبل چک می شود.

۳-چک نمودن سیستم Shut Down دستگاه روی کليه فرمانهائی که روی ان اعمال می شود بصورت تک تک.....

۴-اطمینان از کارکرد مناسب هیترهای روغن (برقی ، بخاری) و نحوه عمل کردن آنها در درجه حرارت مناسب .

۵- هواگیری کلیه مسیرهای روغن اعم از فیلترها ، کولرها و.....

۶- هواگیری سیستم اب خنک کننده Cooling Water.

تجهیزات حفاظتی سیستم های روغن کاری

باتوجه به اهمیت روغنکاری و برای حفاظت بیشتر سیستم روغنکاری در دستگاه های مختلف به غیر از پمپ یدک روغن از تجهیزات دیگری از قبیل پمپ های D.C سیستم Top Tank , اکومولاتور روغن استفاده می شود که ذیلا به انها اشاره می شود.

پمپ روغنکاری D.C

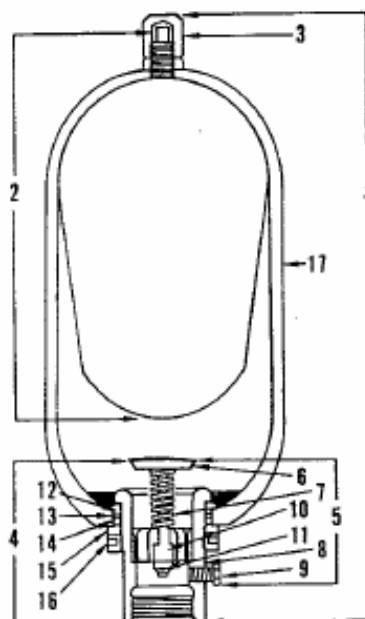
در دستگاه های بزرگ و گران قیمت برای حفاظت از ماشین هر قدر هم سرمایه گذاری شود مقرون به صرفه است زیرا اگر در طول عمر دستگاه یک بار هم دستگاه را محافظت کند ارزش ان را دارد به همین دلیل روی توربوژنراتورهای بزرگ علاوه بر پمپ های روغن اصلی یدکی (توربینی یا بخاری) و اکومولاتور روغن , از یک عدد پمپ که موتور ان با برق جریان مستقیم کار می کند نیز استفاده می شود. بدین صورت که اگر به هر دلیلی هیچ کدام از این پمپ ها به هر دلیلی نتوانستند کار روغنکاری را انجام دهند (به دلیل قطع برق یا بخار) این پمپ در اثر تحریک شدن سوئیچ فشار کم بطور در سرویس می آید و کار روغنکاری را از زمان از سرویس خارج شدن Trip دستگاه تا زمان توقف انجام می دهد و اجازه داده نمی شود کوچکترین اختلالی در سیستم روغنکاری و کار دستگاه حاصل شود. منبع تغذیه این پمپ های جریان برق مستقیم است که با سیستم UPS کار می کنند و شامل تعدادی باتری است که همیشه در حال شارژ نگهداری می شوند تا در مواقع اضطراری از ان ها استفاده شود.

اکومولاتور روغن Lube Oil Accumulator

این سیستم شامل یک انباره استوانه با ظرفیت حدود ده گالن روغن است که در داخل ان یک Bladder قرار دارد که بایک گاز بی اثر مثل ازت با فشار مناسب شارژ می شود و اطراف ان توسط روغن روانکاری احاطه می شود. این مخزن همچنین مجهز به یک شیر تنظیم فشار و یک نشان دهنده فشار است که فشار روغن باعث جمع شدن تیوب لاستیکی داخلی شده و مقداری انرژی در ان ذخیره می کند و در صورتی که سیستم روغنکاری از کار بیفتد و توربین Trip کند پس از توقف توربین روغن ذخیره شده در داخل ان روی یاتاقان های داغ تخلیه می شود و از چسبیدن انهاروی محور و همچنین تشکیل کک ممانعت می کند. لازم به توضیح است که این مجموعه به هیچ وجه نمی تواند کار روغنکاری را انجام دهد و فقط برای جلوگیری از سیز Seiz کردن یاتاقان ها از ان استفاده می شود.

لازم به توضیح است که در توربین های بخاری که تروتل ولو و استاپ ولو با فشار سیستم Lube Oil عمل می کنند از فشار روغن ذخیره شده در اکومولاتور برای سریع تر بسته شدن استاپ ولو Stop Valve نیز استفاده می شود.

در شکل زیر شمائی ازان نشان داده شده است.

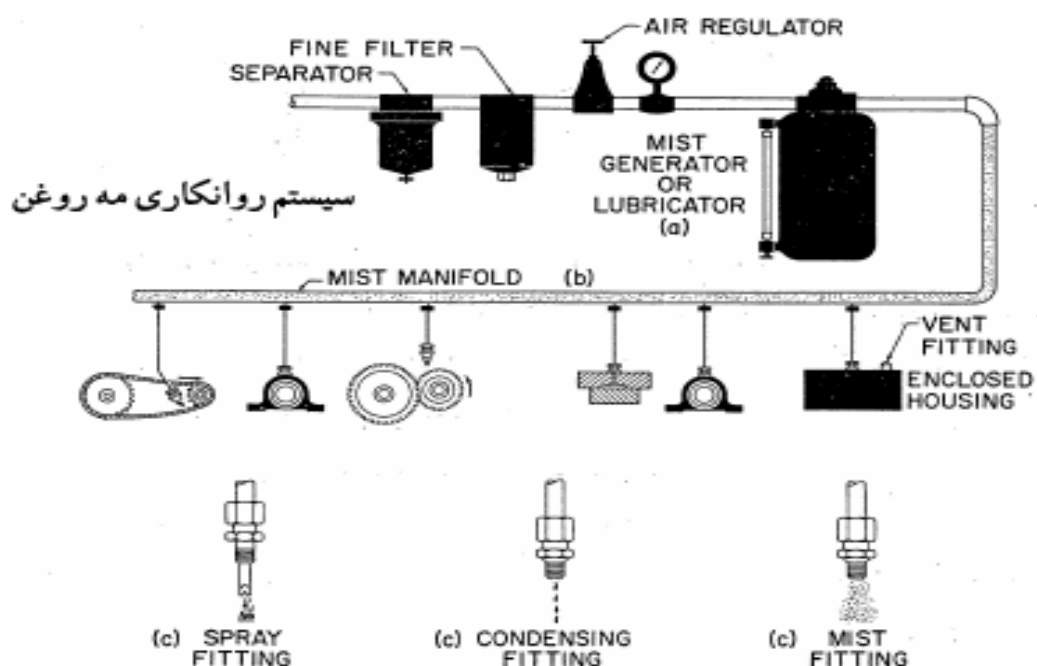
1	ACCUMULATOR, COMPLETE
2	BLADDER & GAS ASSEMBLY
3	VALVE GUARD
4	PORT ASSEMBLY
5	POPPET & PLUG ASSEMBLY
6	POPPET
7	SPRING
8	PLUG
9	PIPE PLUG
10	PISTON
11	STOP NUT
12	ANTI-EXTRUSION RING
13	WASHER
14	PLUG "O" RING
15	SPACER
16	LOCK NUT
17	SHELL (not for sale)

سیستم Top Tank

در این سیستم یک شاخه از روغنی که روی یاتاقان ها منتقل می شود جدامی شود و وارد یک مخزن که در ارتفاع معینی از سطح زمین قرار گرفته می شود Random Tank و در صورت از کار افتادن پمپ اصلی و در سرویس نیامدن پمپ یدک، روغن ذخیره شده در مخزن تا زمان توقف دستگاه در طول Shut Down عملیات روغنکاری را انجام می دهد تا قسمت های روغنکاری شونده را محافظت کند.

سیستم روغنکاری مه ای Mist Oiling System

در این روش روغن بوسیله هوای فشرده با فشار کم (۳۵۰ تا ۷۰ کیلو پاسکال) اتمیزه (پودر) شده و در یک مه خشک که می تواند یک لوله طویل و باریک باشد جریان پیدامی کند. ذرات معلق با قطر کمتر از ۳ میکرون یک مه روغنی بسیار پایدار را ایجاد می کنند که می تواند در یک فاصله طولانی در داخل مسیر جریان یابد. وقتی مه به محل مورد مصرف می رسد سرد می شود و به قطره های روغن یا توده های به هم چسبیده تبدیل می شود و باعث روانکاری سطوح مورد نظر می شود و سطح فلز را روغنکاری می کند. در اثر کم شدن حالت تلاطم ذرات روغن بصورت کلوئیدی و نهایتاً بصورت ذراتی با قطر بزرگ در می آیند و یک لایه مناسب از روغن روی سطح فلز ایجاد می نمایند. مفهوم یک سیستم روانکاری مه این است که روغن با گرانی لازم را از یک مخزن دریافت کرده و آن را به قطعات مختلف ماشین می رساند. یک مه روغنی مناسب از معلق شدن ذرات بسیار ریز روغن در جریان هوا تشکیل می شود که قطر این ذرات ۱ تا ۲ میکرون است. سیستم روغنکاری معمولی با لوله های هوا در مقایسه با سیستم روانکاری مه ای ذرات روغن اتمیزه با قطر ۱۰۰ میکرون تولید می کنند و این ذرات در یک جریان متلاطم هوا با سرعت و فشار زیاد جریان پیدامی کند.

درجات مختلف سردشدن در مکانیزم های مختلف به توسط تطابق دهنده های مختلف که شامل نازل های متراکم کننده (متراکم کننده جزئی کلی و.....) انجام می شود. با استفاده از گرم کننده های روغن در داخل مخزن و همچنین بعضی از گرم کننده های جریان هوای توان گرانیرویی هوارا تا حد زیادی پایین آورد تا تشکیل مه روغن بهتر صورت گیرد.

مزایای Mist Oiling System

- ۱- روانکاری کلیه سطوح.
- ۲- خنک کاری محفظه یاتاقان ها در اثر جریان هوا.
- ۳- جلوگیری از ورود آلودگی به سیستم (به دلیل وجود جریان هوای با فشار) بخصوص بخار آب.
- ۴- کاهش مصرف روغن تا ۴۰٪.
- ۵- روانکاری با بازدهی بالا.
- ۶- کاهش دمای هوزینگ بیرینگ بین ۱۰ تا ۱۵ درجه سانتی گراد که نهایتاً می تواند باعث حذف Water jacket در هوزینگ بیرینگ و رفع مشکلات ناشی از آن و..... شود.

روش تمیز نمودن سیستم روغن کاری Flushing

برای جلوگیری از ورود ذرات جامد و زنگ های باقی مانده در لوله ها و مسیرهای روغنکاری به یاتاقان ها و سیل های آب بند کننده گاز که باعث نفوذ آنها بین قطعات ثابت و متحرک می شود و حاصل آن سایش و فرسایش سریع قطعات می شود الزامی است که کلیه مسیرها و نقاط مختلف سیستم روغنکاری چه برای دستگاه هائی است که جدیداً نصب شده باشند (با دقت خیلی بالاتر) و چه بعد از تعمیرات اساسی دستگاه های سنگین عملیات Flushing یا تمیز کاری طبق یک دستورالعمل انجام شود که ذیلاً به شرح آن پرداخته می شود.

برای دستگاه هائی که جدید نصب می شوند Flushing باروغن توصیه شده توسط کارخانه سازنده باید انجام شود که قادر به حل کردن موم ها و مواد حفاظتی سطوح داخلی قطعات می باشد و مقدار آن بین ۳۵ تا ۵۰ درصد ظرفیت معمولی سیستم روغن است ولی پس از تعمیرات اساسی دستگاه ها می توان از روغن مورد استفاده شده روی دستگاه نیز برای این کار استفاده نمود و در این شرایط مراحل از عملیات فلاشینگ لازم به انجام نیست.

دستورالعمل Flushing ارائه شده در زیر هم برای سیستم روغنکاری یا تاقان ها و هم برای سیستم روغن اب بندهای نوع روغنی قابل استفاده است.

۱- برای دستگاه هائی که جدیداً نصب می شوند موم های حفاظتی ضد زنگ بکار برده شده روی دستگاه ها، در روغن مخصوص قابل حل شدن هستند و احتیاج به تمیز کاری آنها با مواد دیگری نیست.

۲- کلیه قسمت های اطراف و داخل دستگاه باید از خاک، شن و دیگر کثافات تمیز شوند و در صورت نیاز به تمیز کاری باید با پارچه های بدون نخ های آزاد و با مایع تمیز کننده تمیز شوند. همچنین برای سهولت انجام کار و اطمینان از تمیز بودن محفظه های روغن معمولاً داخل آنها رنگ سفید زده می شود تا کثافات و اجسام خارجی احتمالی موجود در آن به راحتی قابل رویت باشند.

۳- برای شستشوی لوله های داخلی Flushing و قسمت های داخلی ماشین آلات از روغن هایی باید استفاده شود که غلظت آن کمتر از غلظت روغن اصلی باشد تا قابلیت نفوذ و حرکت آن در کلیه منافذ و راهگاه ها بهتر باشد. لازم به توضیح است که برای دستگاه هائی که جدید نصب می شوند با توجه به نوع روغن های حفاظتی موجود روی آنها که در حین حمل دستگاه را محافظت می کنند نوع روغن برای Flushing نیز توسط کارخانه سازنده پیشنهاد می گردد تا بهترین روغن های حفاظتی را نیز در خود حل کند.

۴- اگر مخزن روغن Lube Oil System Console از دستگاه جدا است. سیستم لوله کشی باید طوری طراحی شود که در حین عملیات فلاشینگ بتوان مسیرهای روغن وارد شده به قسمت های اصلی (یا تاقان ها و سیل ها) را بای پاس نمود.

۵- قبل از انجام Flushing کلیه اریفیس ها، کف های بالائی یا تاقان ها و تراست برینگ ها و کنترل ولوهای سیستم روغنکاری، اب بند Outer Seal، حفاظ کوپلینگ Coupling Guard و.... باید برداشته شوند تا در حین انجام عملیات روغن بتواند براحتی از آنها عبور کند و ذرات موجود در آن بین قطعات گیر نیفتد.

۶- برای انجام Flushing از پمپ یدک روغن Auxiliary Oil Pump یا در بعضی از موارد از پمپ های مخصوص این کار استفاده می شود.

۷- پس از شارژ روغن در مخزن و هواگیری آن ابتدا باید روغن تا درجه حرارت مشخصی گرم شود و سپس پمپ در سرویس قرار می گیرد و عملیات Flushing انجام شود.

۸- قبل از شستشو و تمیز کاری مسیرهای روغن باید مسیرهای ورودی روغن به کلیه یا تاقانها بسته Blank شوند و ابتدا مسیرهای لوله کشی پمپ ها، کولرها، فیلترها و..... تمیز شود. در این مرحله افت فشار روغن در داخل فیلترها باید به دقت تحت نظر قرار گیرد و با افزایش افت فشار، فیلترها تعویض، بازرسی و تمیز شوند و هنگامی که افت فشار روغن پس از چند ساعت چرخش روغن Circulation تغییر نکرد

و ثابت باقی ماند مسیرهای ورودی روغن به یاتاقانها را بصورت تک تکی برقرار نمود. (با برداشتن Blank های مسیرهای روغن یاتاقان ها و قراردادن مش ریزدرانها) که این عمل متناوبا برای هر یاتاقان در مدت زمان مشخصی باید ادامه پیدا کند و پس از اتصال آخرین یاتاقان عملیات دوباره ادامه پیدا کند . تجربه نشان داده است که اگر روغن گرم باشد عملیات فلشینگ حدود چهار ساعت و در صورتی که روغن سرد باشد نیاز به حدود هشت ساعت زمان دارد.

۹- در طی انجام Flushing در پاره ای از موارد از فیلترهای مخصوص این کار باید استفاده شود.

۱۰- هنگام عملیات Flushing یاتاقان ها هر ده تا پانزده دقیقه یک بار محور چند دور چرخانده می شود .

۱۱- در حین کار کلیه اتصالات و سیستم های روغن باید از نظر نشتی مورد بازرسی قرار گیرند .

۱۲- پس از ثابت شدن افت فشار و اتمام کار Flushing روغن کثیف داخل سیستم از طریق مسیر Drain تخلیه می شود.

۱۳- تمامی برینگ ها و شیارهای روغن سیل های روغنی و ... بصورت دستی تمیز می شوند و کف های یاتاقان ها و اریفس ها و کنترل ولو ها مجددا در جای خود نصب می شوند.

۱۴- مخزن روغن و فیلترهای روغن باید مجددا بصورت دستی تمیز کاری شوند.

۱۵- روغن پیشنهادی کارخانه سازنده در داخل محفظه روغن ریخته می شود و سطح آن تنظیم می شود.

۱۶- پس از شارژ روغن موتور برقی یدک بکار انداخته می شود و سپس به اندازه حجم روغن کم شده که درون لوله ها ، کولرها و ... رفته است مجددا مخزن روغن تا ارتفاع مشخص شده پر می شود .

لازم به توضیح است که در صورتی که سطح روغن مخزن از حدود شاخص نشان دهنده بیشتر باشد در اثر برخورد قطعات دوار با سطح روغن ایجاد کف می شود که باعث افت فشار روغن و مخلوط شدن روغن و هوا و باعث ایجاد اختلال در سیستم روغن کاری یاتاقان ها و خرابی انها می شود .

عیب یابی و روش های تصحیح عیوب سیستم روغنکاری

مسائلی که باعث کم شدن فشار روغن روانکاری می شود

۱- کثیف بودن صافی یا Suction Strainer پمپ روغنکاری.

۲- ماسیدگی روغن در اثر سرد بودن روغن یا نامناسب بودن ویسکوزیته آن.

۳- پاس کردن روغن از شیر اطمینان S.V روی خروجی پمپ که با لمس کردن لوله مشخص می شود.

۴- پایین بودن دور توربین پمپ روغن.

۵- پاس کردن روغن از چک ولو خروجی پمپ دیگر.

۶- بیش از حد باز بودن Relief Valve روغن.

۷- معیوب بودن مکانیکال سیل پمپ روغن که باعث ورود هوا به سیستم روغن می شود.

۸- زیاد بودن لقی ها و کلرنس های داخلی پمپ روغنکاری.

۹- مناسب نبودن ویسکوزیته روغن.

۱۰- گرم شدن بیش از حد روغن.

۱۱- نشستی بیش از حد بخار که باعث گرم شدن بدنه توربین و روغن می شود.

۱۲- زیاد شدن کلرنس یاتاقان ها.

۱۳- ورود آب به سیستم روغن.

۱۴- نامناسب بودن ویسکوزیته روغن.

۱۵- ورود گاز به سیستم روغن.

۱۶- ورود هوا به قسمت ورودی پمپ در اثر شل بودن اتصالات یا خرابی گسکت ها.

۱۷- پایین بودن سطح روغن مخزن.

۱۸- بیش از حد بالا بودن سطح روغن که باعث ایجاد کف می شود.

سیستم های روغنکاری مثل دستگاه گردش خون انسان است البته بالا بودن فشار روغن مبین برخورد بودن

کیفیت روغن نیست و حتی می تواند برای سیستم ضرر نیز داشته باشد.

مواردی که باعث افزایش درجه حرارت روغن می شود

۱- نامناسب بودن ویسکوزیته روغن.

۲- کاهش کارایی کولرهای روغن.

۳- کم بودن بیش از حد کلرنس قطعات.

۴- کم بودن فلوی روغن.

۵- ورود گاز یا هوا به سیستم روغن.

۶- بالا بودن درجه حرارت آب ورودی به کولر روغن.

مواردی که در حین کار روی سیستم روغنکاری باید چک شود

۱- چک کردن یاتاقان های الکتروموتور سیستم روغنکاری.

۲- چک کردن کوپلینگ بین پمپ روغن و محور کمپرسور.

۳- چک کردن پمپ اصلی روغن.

۴- چک کردن جهت دور موتوریدک روغنکاری.

مواردی که برای تصمیم گیری تعویض روغن باید انجام شود

برای تعویض روغن پارامترهای زیادی باید مورد توجه قرار گیرد. برای این کار لازم است اولاً درحین کار و در فواصل مشخص زمانی از روغن نمونه گیری و آزمایشات لازم (که در فصل آنالیز روغن بطور مفصل راجع به آن بحث شد) روی آن انجام شود ولی باتوجه به شرایط محیطی نوع دستگاه نحوه و نحوه کار آن طول عمر آن متفاوت است و یک شرکت روغن ساز قطعاً نمی تواند و نباید برای روغن های تولیدی خود ساعت کارکرد مشخص نماید و این سازندگان دستگاه ها و خود دروها هستند که باتوجه به طراحی دستگاه و موتور و اولاً سطح کیفیت روغن مناسب آن را مشخص می کنند و باید در نظر گرفتن سخت ترین شرایط کاری ساعت کارکرد مفید آن را تعیین می کنند.

بنابراین مصرف کنندگان باید هنگام خرید روغن به سطح کیفیت توصیه شده توسط سازنده توجه نموده و روغن مناسب را خریداری کنند و برای صرفه جوئی در مصرف بهینه روغن و تعویض به موقع آن و همچنین کاربردهای دیگر با آنالیز کردن روغن تصمیم به تعویض گرفته می شود

جدول طبقه‌بندی درجات گرانی ISO و مقایسه آن با گرانی SUS

درجه گرانی ISO	میانگین گرانی سینماتیک	محدوده گرانی سینماتیک cSt. °C		عدد گرانی ASTM SAYBOLT	گرانی SAYBOLT SUS °F °C	
		حداقل	حداکثر		حداقل	حداکثر
۲	۲/۲	۱/۹۸	۲/۴۲	۳۲	۳۴	۳۵/۵
۳	۳/۲	۲/۸۸	۳/۵۲	۳۶	۳۶/۵	۳۸/۲
۵	۴/۶	۴/۱۴	۵/۰۶	۴۰	۳۹/۹	۴۲/۷
۷	۶/۸	۶/۱۲	۷/۴۸	۵۰	۴۵/۷	۵۰/۳
۱۰	۱۰	۹	۱۱	۶۰	۵۵/۵	۶۲/۸
۱۵	۱۵	۱۳/۵	۱۶/۵	۷۵	۷۲	۸۳
۲۲	۲۲	۱۹/۸	۲۴/۲	۱۰۵	۹۶	۱۱۵
۳۲	۳۲	۲۸/۸	۳۵/۲	۱۵۰	۱۳۵	۱۶۴
۴۶	۴۶	۴۱/۴	۵۰/۶	۲۱۵	۱۹۱	۲۳۴
۶۸	۶۸	۶۱/۲	۷۴/۸	۳۱۵	۲۸۰	۳۴۵
۱۰۰	۱۰۰	۹۰	۱۱۰	۴۶۵	۴۱۰	۵۰۰
۱۵۰	۱۵۰	۱۳۵	۱۶۵	۷۰۰	۶۱۵	۷۵۰
۲۲۰	۲۲۰	۱۹۸	۲۴۲	۱۰۰۰	۹۰۰	۱۱۱۰
۳۲۰	۳۲۰	۲۸۸	۳۵۲	۱۵۰۰	۱۳۱۰	۱۶۰۰
۴۶۰	۴۶۰	۴۱۴	۵۰۶	۲۱۵۰	۱۸۸۰	۲۳۰۰
۶۸۰	۶۸۰	۶۱۲	۷۴۸	۳۱۵۰	۲۸۰۰	۳۴۰۰
۱۰۰۰	۱۰۰۰	۹۰۰	۱۱۰۰	۴۶۵۰	۴۱۰۰	۵۰۰۰
۱۵۰۰	۱۵۰۰	۱۳۵۰	۱۶۵۰	۷۰۰۰	۶۱۰۰	۷۵۰۰

SUS مخفف عبارت Saybolt Universal Seconds، واحد گرانی در ۱۰۰ درجه فارنهایت است.

جدول مقایسه گرانیروی در واحدهای مختلف

Kinematic (Centistokes)	Saybolt Universal (Seconds)	Redwood NO. 1 (Seconds)	Engler (Degrees)	Saybolt Furol (Seconds)	Redwood No. 2 (Seconds)
96.8	450	397	12.8	47.0	-
102.2	475	419	13.5	49	-
107.6	500	441	14.2	51	-
118.4	550	485	15.6	56	-
129.2	600	529	17.0	61	-
140.3	650	573	18.5	66	-
151	700	617	19.8	71	-
162	750	661	21.3	76	-
173	800	705	22.7	81	-
183	850	749	24.2	86	-
194	900	793	25.6	91	-
205	950	837	27.0	96	-
215	1,000	882	28.4	100	-
259	1,200	1,058	34.1	121	104
302	1,400	1,234	39.8	141	122
345	1,600	1,411	45.5	160	138
388	1,800	1,587	51	180	153
432	2,000	1,763	57	200	170
541	2,500	2,204	71	250	215
650	3,000	2,646	85	300	255
758	3,500	3,087	99	350	300
866	4,000	3,526	114	400	345
974	4,500	3,967	128	450	390
1,082	5,000	4,408	142	500	435
1,190	5,500	4,849	156	550	475
,300	6,000	5,290	170	600	515
1,405	6,500	5,730	185	650	580
1,515	7,000	6,171	199	700	600
1,625	7,500	6,612	213	750	645
1,730	8,000	7,053	227	800	690
1,840	8,500	7,494	242	850	730
1,950	9,000	7,934	256	900	770
2,055	9,500	8,375	270	950	815
2,165	10,000	8,816	284	1,000	855

جدول روانسازهای صنعتی

دسته‌بندی روانساز صنعتی	کاربرد و استانداردهای سطوح کیفیت
Turbine Oils	ASTM 7220 B DIN 51515 MIL - L - 17331H , BS4 489 توربین‌های بخار
Industrial gear Oils	DIN 51517 pt 3 (French steel) FT 158 US steel 224 , AGMA 250 - 04 Cincinnati milacron P35 , P59 , P63 روغن‌های دنده صنعتی
Hydraulic Oils	Afnorr NF E 48-603 , DIN 51524 pt 1 & 2 MAN N 698 H-LPD , Denison HF-O Cincinnati milacron P68 , P69 , P70 MIL - H - 24459, MIL - L - 17672D روغن‌های هیدرولیک
Machine tool Oils	انواع ماشین ابزار با استاندارد سطوح کیفیت روغن‌های دنده صنعتی ، هیدرولیک و بستر کشویی‌ها
Slideway Oils	Cincinnati milacron P 47 , P50 French steel FT 172 روغن‌های سیستم غلطکی و کشویی
Neat cutting fluids	روغن‌های برش active مخصوص فلزات غیررنگی روغن‌های برش inactive مخصوص فلزات رنگین
Soluble cutting fluids	روغن‌های امولسیون شونده مخصوص عملیات تراشکاری
Drawing Lubricants	مخصوص کشش انواع ورق و مفتول
Rolling Lubricants	روانسازهای عملیات نورد انواع فلزات
Transformer & Switch gear Oils	BS 148 IEC 296 روغن‌های عایق الکتریکی مخصوص دنده ترانسفورمر و کلیدهای فشارقوی
Cable Oils	IEC 465 روغن‌های عایق الکتریکی کابل‌های فشارقوی
Refrigeration Oils	DIN 51503 , BS 2626 & 6413 DIN 8960 , ISO 6743 روغن‌های کمپرسورهای برودتی
Compressor Oils	DIN 51506 روغن کمپرسور هوا
Heat transfer Oils	روغن انتقال حرارت
Heat treatment Oils	روغن‌های عملیات حرارتی فلزات
Circulating Oils	DIN 51524 pt 1 & Denison HF-1 روغن‌های گردش

نیازهای روغن توربین‌های صنعتی (بدون خاصیت فشارپذیری)

General Electric GEK۳۲۵۶۸ A	DIN ۵۱۵۱۵	BS ۴۸۹	Us steel ۱۲۰	نوع آزمایش
-	-	۸۰	۱۰۰	شاخص گرانروی (حداقل)
۲۱۵	۱۶۰-۲۱۵**	۱۶۸	۱۹۰	نقطه اشتعال (حداقل) °C
-۱۲	-۶	-۶	-۶	نقطه ریزش (حداکثر) °C
-	گزارش شود	۰/۲	-	عدد خنثی شدن
-	۵-۶**	۵-۱۰**	-	آزاد کردن هوا DIN۵۱۳۸۱/D۳۴۲۷
۱۰/۰ ۲۰/۰		۴۵۰/۰ ۵۰/۰*		پایداری کف/تمایل به کف در ۲۴°C در ۹۳°C
-	۳۰۰	۳۰۰	-	جدا شدن از آب
-	-	-	۴۰/۳۷/۳ (۲۰)	روش بخار - ثانیه (حداکثر) روش D۱۴۰۱ (حداکثر)
۲*** در ۲۰۰۰ ساعت	۲ در ۲۰۰۰ ساعت	-	۱ در هزار ساعت	پایداری در برابر اکسیداسیون TAN D۹۴۳
-	-	۱	-	حداکثر IP۲۸۰ TOP
-	-	۰/۴	-	حداکثر لجن
حداقل ۴۵۰	-	-	-	ROBT IP ۲۲۷۲
۱	۲	۲	-	خوردگی مس D۱۳۰/۱۰۰°C/۳Hr max
بگذراند	بگذراند	-	بگذراند	زنگ زدگی ASTM D ۶۶۵A
-	-	****بگذراند	-	B

* برای گرانروی‌های ۱۰۰ و ۶۸ ISO VG مقدار پایداری/تمایل در ۲۴°C برابر با ۴۵۰/۴۰ و در ۹۳°C

برابر ۱۰۰/۱۰ می‌باشد.

** بستگی به درجه گرانروی دارد.

*** علاوه بر آزمایش اکسیداسیون ۵۳۰۸-۶ FTMS درصد تغییرات گرانروی از ۵- درصد تا ۲۰+

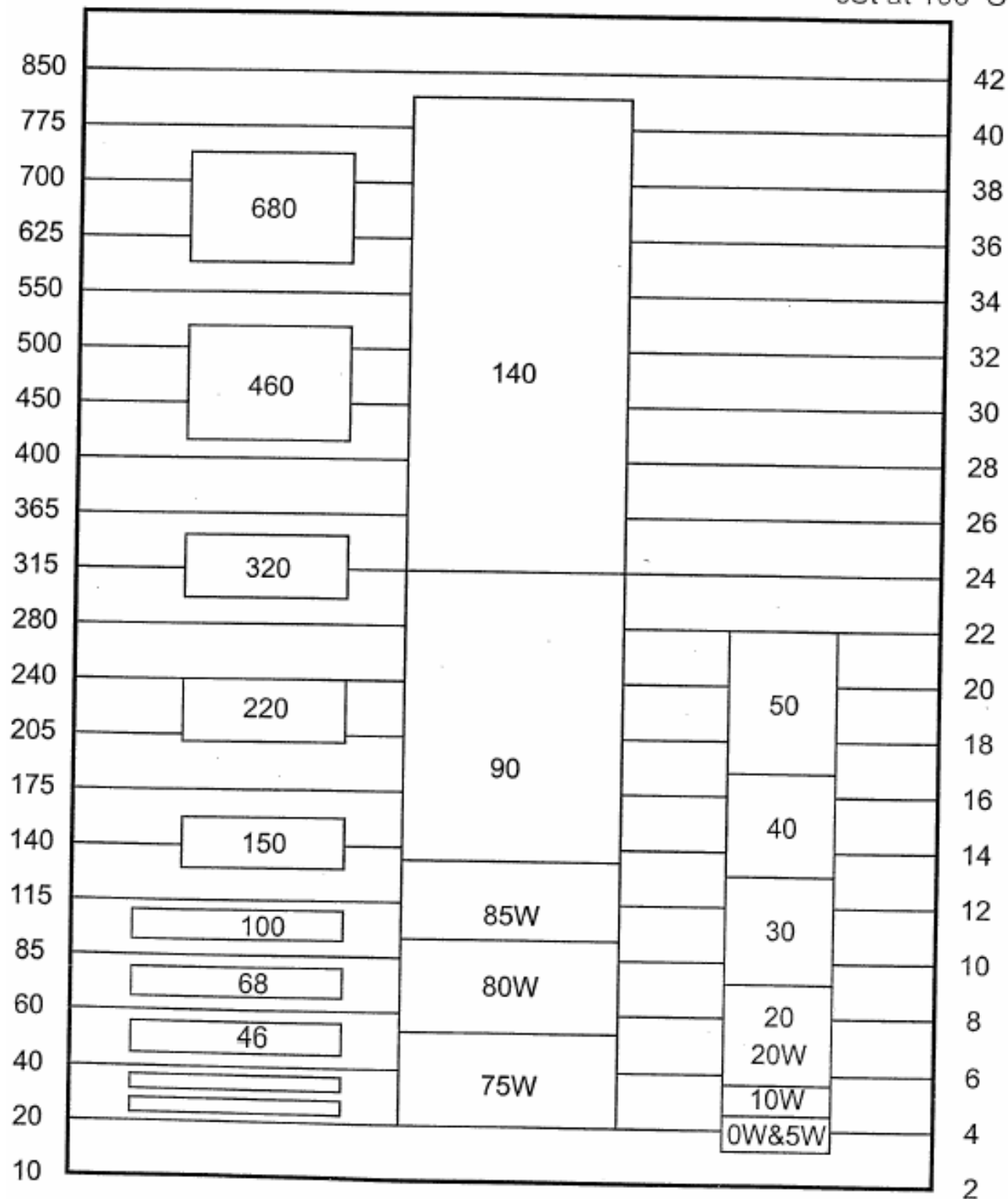
درصد، و افزایش عدد اسیدی کل تا حداکثر ۳

**** دستورالعمل بهبود یافته

معادل تقریبی درجه گرانیروی روغن های موتور ، دنده و صنعتی در دمای 100°C و 40°C

cSt at 40°C

cSt at 100°C

گرانیروی روغن صنعتی
در درجه بندی ISO

گرانیروی روغن دنده
در درجه بندی SAE

گرانیروی روغن موتور
در درجه بندی SAE

حدهای خطاردهنده توصیه شده برای بعضی از روغن‌های صنعتی در حال کارکرد

نوع کاربرد								خاصیت روغن
عایق کاری	انتقال حرارت	کمپرسور یخ‌سازی	کمپرسور گاز	دنده	هیدرولیک و گردشی	توربین گاز و بخار	روغن آزمایش ASTM	
تعویض سریع	تعویض سریع	تعویض سریع	تعویض سریع	تعویض سریع	تعویض سریع	تعویض سریع		ظاهر و بو
-	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	D-۴۴۵	حداکثر درصد تغییر گرانیروی در ۴۰°C
۰/۳	۲	-	-	-	-	۰/۳ (بخار) ۱ (گاز)	D-۶۶۴	حداکثر عدد اسیدی کل
-	۱۸۰	-	-	-	-	-	D-۹۳	نقطه آتش‌گیری °C
-	-	-	۰/۲	۰/۲	۰/۲	۰/۲	D-۹۵	حداکثر درصد حجمی آب
۳۰	-	۷۵	-	-	-	-	D-۱۷۴۴	حداکثر مقدار آب ppm
-	-	-	-	-	۱۰	۱۰	جذب اتمی	جدا شدن آب حداکثر کلسیم (ppm)
-	-	-	-	-	۶۰ (الف)	۶۰	D-۱۴۰۱	جدا شدن آب: خصوصیات امولسیون: زمان جدا شدن: حداکثر ۳CC
-	۵۰	-	-	-	۵۰	۵۰	IR	مقدار بازدارنده اکسیداسیون در روغن کار نکرده ppm
-	-	-	-	۵۰	-	-	IR و جذب اتمی	مقدار ماده افزودنی فشارپذیر- ضدسایش در روغن تازه ppm
-	-	-	-	-	رد شدن آزمایش	رد شدن آزمایش	D-۶۶۵	مقدار ماده افزودنی ضدزنگ
-	-	۰/۱	-	۰/۵	-	-	D-۸۹۳	درصد مواد غیر محلول در پنتان (حداکثر)
۳۰	-	-	-	-	-	-	D-۸۷۷	مقاومت الکتریکی حداقل KW

ISO Viscosity Grade Conversions

ISO Viscosity Grade	Mid-Point Kinematic Viscosity	Kinematic Viscosity Limits cSt at 40 °C (104 °F)		ASTM, Saybolt Viscosity Number	Saybolt Viscosity SUS 100 °F (37.8 °C)	
		Min.	Max.		Min.	Max.
2	2.2	1.98	2.42	32	34.0	35.5
3	3.2	2.88	3.52	36	36.5	38.2
5	4.6	4.14	5.06	40	39.9	42.7
7	6.8	6.12	7.48	50	45.7	50.3
10	10	9.00	11.0	60	55.5	62.8
15	15	13.5	16.5	75	72	83
22	22	19.8	24.2	105	96	115
32	32	28.8	35.2	150	135	164
46	46	41.4	50.6	215	191	234
68	68	61.2	74.8	315	280	345
100	100	90.0	110	465	410	500
150	150	135	165	700	615	750
220	220	198	242	1000	900	1110
320	320	288	352	1500	1310	1600
460	460	414	506	2150	1880	2300
680	680	612	748	3150	2800	3400
1000	1000	900	1100	4650	4100	5000
1500	1500	1350	1650	7000	6100	7500

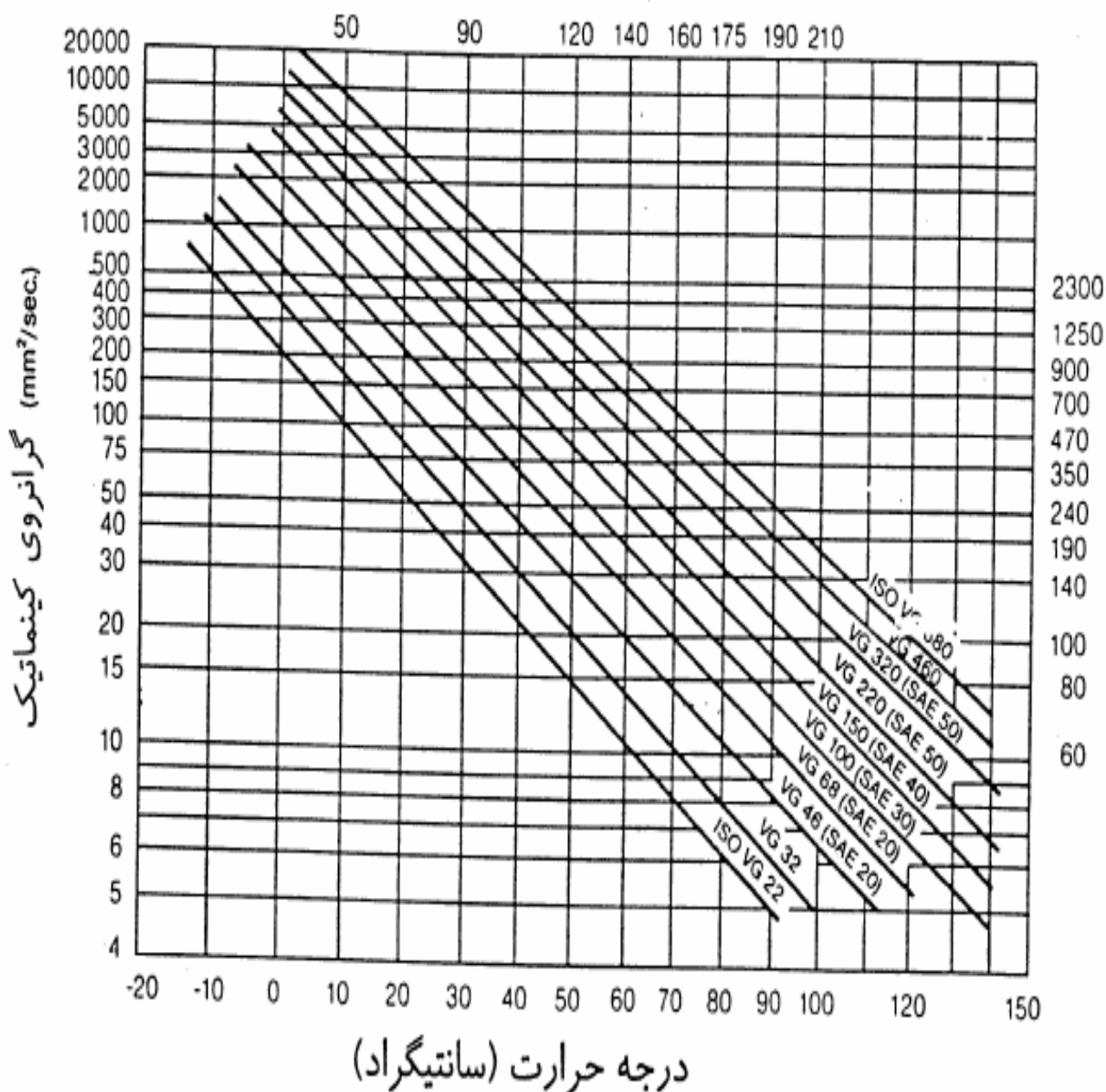
Axle and Manual Transmission Lubricant Viscosity Classification

SAE Classification		70W	75W	80W	85W	90	140	250
Viscosity @ 100°C	min. (cSt)	4.1	4.1	7.0	11.0	13.5	24.0	41.0
	max (cSt)		No Requirement			24.0	41.0	No Req.
Viscosity of 150000 cP max.temp. °C		-55	-40	-26	-12	No Requirement		
Channel Point min. °C				No Requirement				
Flash Point min. °C				No Requirement				
MIL-L-2105E Specification		75W		80W-90		85W-140		
Viscosity @ 100°C	min. (cSt)	4.1		13.5		24		
	max (cSt)	—		24.0		<41.0		
Viscosity of 150000 cP max.temp. °C		-40		-26		-12		
Channel Point min. °C		-45		-35		-20		
Flash Point min. °C		150		165		180		

« (cSt) مخفف واحد گرانروی یعنی Centi Stockes است .

نمودار گرانیروی - درجه حرارت

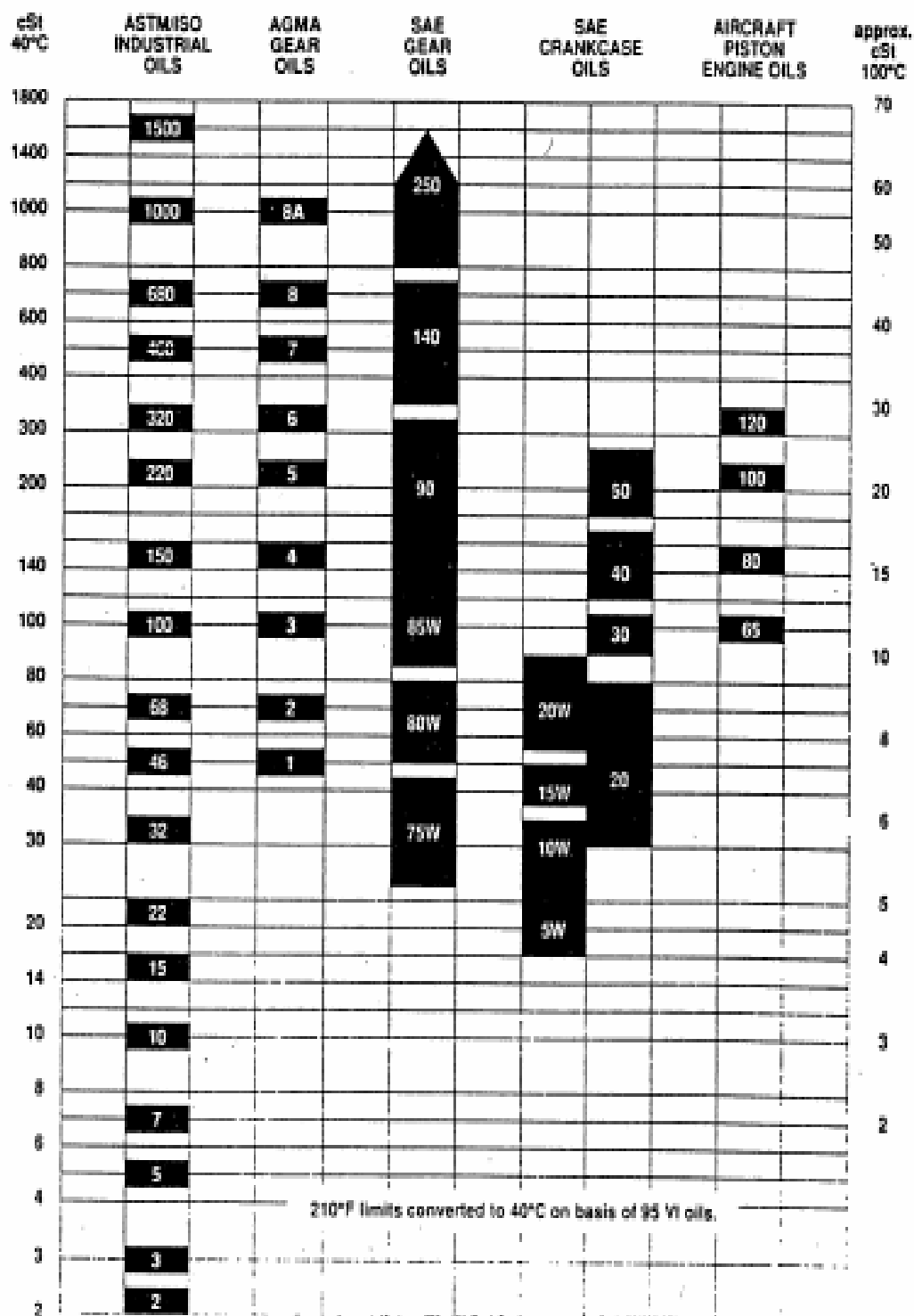
تبدیل تقریبی درجه حرارت‌های فارنهایت

مقایسه سطوح کیفیت مختلف روغن‌های موتور

[illegible]

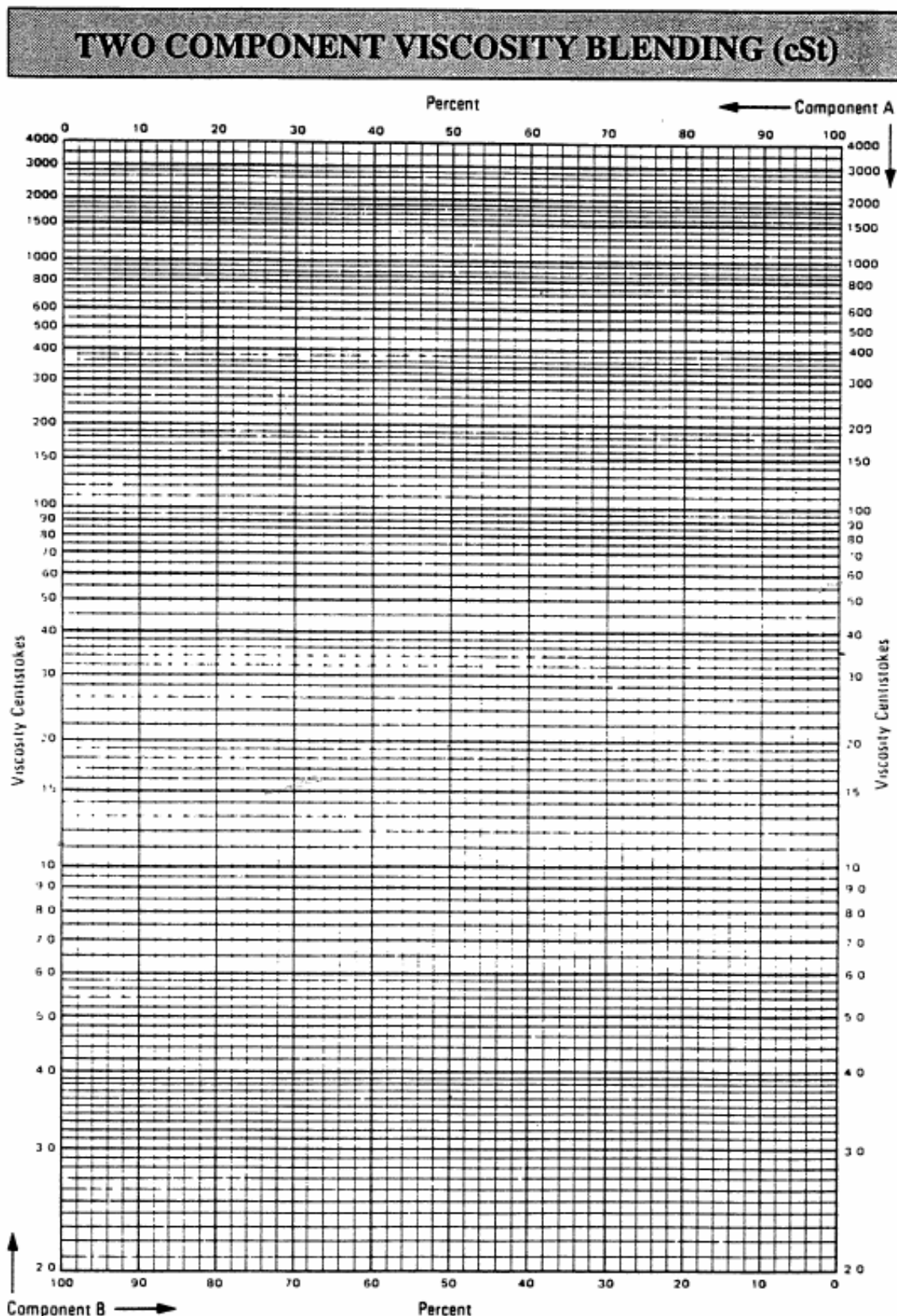
گرانروی های تقریباً معادل در سیستم های طبقه بندی

خلاصه‌ای از آزمایشات مورد نیاز برای روغن دنده صنعتی

Ford Motor C(۶EP) M-۲C۱۳۲ (۶EP)	Cincinnati Milacron p.۵۹(C-۳۲۰)	David Brown ۱۰۱,۵۳(۵EP) SL	DIN۵۱۵۱۷ part ۳	AGMA ۵EP	US steel ۲۲۲	US steel ۲۲۳	آزمایش عملکرد
۶۰ ^(۱)	۴۵	گزارش شود		۶۰	۶۰	۶۰	نیسکن (ASTM D-۲۷۸۲) Ok Load.lbs.Min
					۲۵۰ ۴۵	۲۵۰ ۴۵	چهارساجمه (ASTM D-۲۷۸۳) Weld,Kg.Min LW۱,Kg.Min
						۰/۳۵	چهارساجمه (ASTM D-۲۲۶۶) (۵۴°C/۱۸۰۰rpm/۲۰Kg/۱Hr) حداکثر قطر خراش (بر حسب میلیمتر)
		۱۱	۱۱	۱۱	۹	۱۱	FZG-A/۸/۳/۹۰ حداقل مرحله‌ای که آزمایش می‌گذراند
		گزارش شود					خاصیت جدا شدن از آب ASTM D۱۴۰۱ IP ۱۹
۲A		۱	گزارش شود	۱	۱A	۱B	خوردگی ورقه مس حداکثر سه ساعت در دمای ۱۰۰°C (D۱۳۰) (ASTM)
	گذرانده شود	گذرانده شود	گذرانده شود	گذرانده شود	گذرانده شود	گذرانده شود	زنگ زدگی ASTM D۶۶۵ IP=۱۳۵ الف) آب مقطر ب) آب دریا فرموله شده
۱۰		۱۰	گزارش شود	۱۰	۷		مختصات در برابر اکسیداسیون (ASTM = D۲۸۹۳) حداکثر درختدافراکتیو گزارش در ۹۵°C

از جدول زیر برای تعیین درصد مورد نیاز روغن های باویسکوزیته های مختلف برای ساخت روغن باویسکوزیته مورد نیاز استفاده می شود.

آزمایش حفاظت از زنگ زدگی و خوردگی

sequence IID	شناسایی آزمایش		
آمریکا	منطقه اصلی مورد استفاده		
V8 oldsmobiles 350 in ³ 2V	موتور آزمایش		
← ۳۲ →	مدت زمان آزمایش (ساعت)		
III	II	I	مراحل آزمایش
۲	۲	۲۸	مدت زمان هر مرحله
۳۶۰۰	—	۱۵۰۰	سرعت موتور (دور در دقیقه)
۷۵	—	۱۸٫۶	بار موتور (کیلووات)
۱۲۷	—	۴۹	درجه حرارت روغن (°C)
۲۷	—	۲۷	درجه حرارت هوای ورودی (°C)
۱۱٫۴	—	۱۱٫۴	رطوبت هوا (g/kg)
			درجه حرارت مایع خنک کننده خروجی (°C)
۸۸	۴۹	۴۳٫۳	جداره
۹۲	۴۸	۴۲٫۸	مسیرها
۹۲	—	۱۵٫۶	پوشش انگشتی های سوپاپ
۹۳	—	۱۵٫۶	لوله های هواکش
			گازهای برگشتی در ۳۸°C (dm ³ /h)
۰٫۷	—	۰٫۴	۲۹٫۷ in Hg
۱۶/۵:۱	—	۱۳:۱	نسبت هوا به سوخت

پسمه تعالی

آنالیز روغن و ذرات فرسایشی (کنترل و عیب یابی ماشین آلات)

نام مشتری: پالایشگاه نفت اصفهان	نام دستگاه: C1-601C	سازنده دستگاه: TURBODYNE WEST	تاریخ چاپ: ۱۳۸۴/۰۳/۲۴
کد دستگاه: PNE-C1-601C-COM	قسمت دستگاه: مخزن روغن	ظرفیت روغن (لیتر):	نویت آزمایش:
مدل کار: CODE4	مدل دستگاه: COM	ملاحظات:	Page 1 of 2

تاریخ نمونه گیری	1384/03/16		
تاریخ آزمایش	1384/03/24		
سازنده روغن	ایرانول		
نام روغن	توربین		
درجه روغن	HB125		
کارکرد دستگاه km/h			
کارکرد روغن km/h	6480h		
سرریز روغن	0		

ISO 4406 (1999) Code: 21/18/13

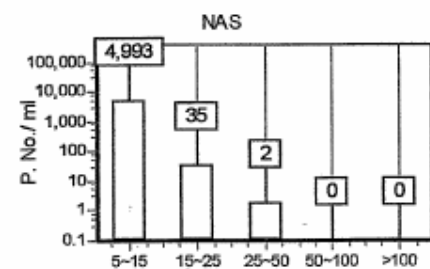
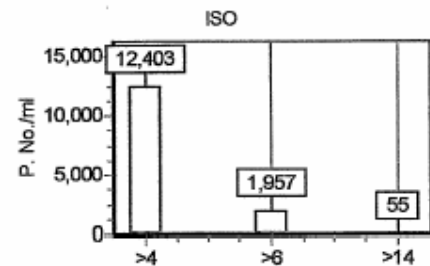
Size (micron)	P. No./ml	Code	P. No./ml	Code	P. No./ml	Code
>4	12403	21				
>6	1957	18				
>14	55	13				

NAS 1638 Class: 11

Size (micron)	P. No./100ml	Class	P. No./100ml	Class	P. No./100ml	Class
5~15	499313	11				
15~25	3639	7				
25~50	164	5				
50~100	0	0				
>100	0	0				

وضعیت کلی

عادی

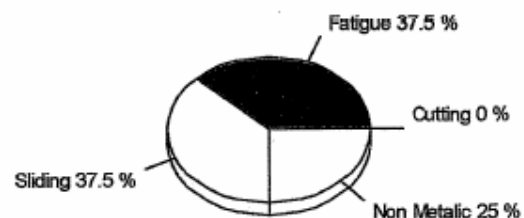

* O.R. = Out Of Range

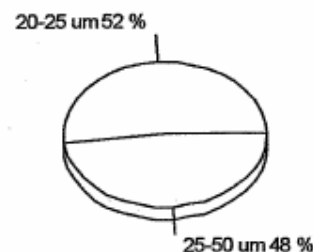
Wear Summary

Total Part/ml	Average Diameter (um)	Standard Deviation (um)	Maximum Diameter (um)	
12407	5.5	1.9	37.0	
Soot (%)	0.0%	Free water(ppm)	0.0ppm	
Over 20 um	Num / ml	Mean ,um	StdDev,um	Max ,um
Cutting	0	0.0	0.0	0.0
Sliding	17	25.5	3.5	32.5
Fatigue	17	24.1	4.0	32.5
Non Metallic	12	27.0	5.5	37.8
UnClassified	2	34.0	0.0	34.0
Fibers	0			

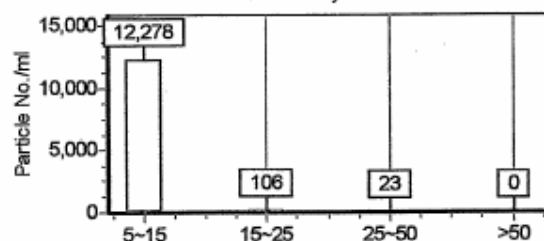
Morphology Classification

Wear Dimension

Wear Summary

توصیه:

1841 165

ATK-F5100600

پسمه تعالی

آنالیز روغن و ذرات فرسایشی (کنترل و عیب یابی ماشین آلات) تاریخ چاپ: ۱۳۸۴/۰۳/۲۴ نوبت آزمایش: ۱

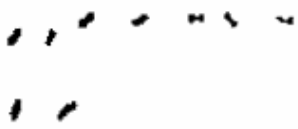
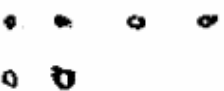
Page 2 of 2

PNE-C1-601C-COM

کد دستگاه:

نام مشتری: پالایشگاه نفت اصفهان

Pictures Scale 70:1 (1cm = 141 um)

1-Sliding Particles Image 	2-Cutting Particles Image
3-Fatigue Particles Image 	4-Non Metallic Particles Image
5-Fiber Particles Image 	6-Water Droplets Image

Comments

1-Sliding

2-Cutting

3-Fatigue

4-Non Metallic

5-Fiber

6-Water

یک نمونه از گزارش آنالیز روغن

اطلاعات مربوط به نمونه				خواص فیزیکی نمونه									
شماره نمونه	تاریخ	کارکرد		گرانروی		عدادسیدی	عدادبازی	آب ppm	سوخت	رسوب پیشگرم	کد نمیزی ایزو	گلیکول	جامدات
		ساعت	روغن	دستگاه	°C								
۶۰۵۰	۹۷/۳/۲۵	۲۴۰	۲۶۰۰	۱۱۹	۱۴/۸	۲	-	۵۰	-	۱۳۴۷	۲۰/۱۷	+	۰/۸

آنالیز اسپکتروسکوپی: مقدار عناصر حاصل از سایش و مواد افزودنی بر حسب PPM													
Ag	Al	Ba	Cr	Mo	Ni	SN	V	B	Cu	Fe	Mn	Na	Zn
۱*	۴*	۲	۲*	۱*	۱*	۱*	۱*	۲	۲۵*	۱۰۲*	۱	۹	۱۶۲۰

نمودار تمایل به سایش										درصد تخریب روغن				
۰	۵۰	۱۰۰	۱۵۰	۲۰۰	۲۵۰	۳۰۰	۳۵۰	۴۰۰		فاکتور سایش	ذرات کربنی	اکسیدها	NOx	ZDDP
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱							
* فقط برای عناصری که باعث سایش می شوند به کار برده می شود ۱۷۰										۰/۷۰۸۳	-	۲۵	۲۰	۲۴

گزارش و توصیه ها:

مقدار آلودگی زیاد است. مقدار کد نمیزی نباید بیش از ISO ۱۶/۱۳ باشد. دلایل آلوده شدن روغن با گلیکول را مشخص کنید.

مقدار آهن، مس و سیلیکون زیاد است. فوراً سیستم، فیلتر را تخلیه و فیلتر را تعویض کنید. بعد از ۱۰ ساعت کارکرد روغن نو، مجدداً نمونه گیری شده و نمونه را به آزمایشگاه ارسال کنید.

راهنمای رفع اشکال از مشکلات ایجاد شده در بعضی از روغن‌های صنعتی

روغن کمپرسورهای گاز		
وضعیت روغن	دلایل احتمالی	عمل اصلاحی
کاهش گرانشی	استفاده از روغن رقیق‌تر جهت سرریز - گازهای قابل حل در روغن که باعث رقیق شدن روغن شده‌اند - شکست حرارتی روغن	به مقدار کافی روغن غلیظ‌تر اضافه کنید تا گرانشی تنظیم شود. از روغن‌های غلیظ‌تر استفاده شود. درجه حرارت روغن را پایین بیاورید. بررسی کنید که آیا سرعت چرخش روغن کافی است یا خیر
افزایش گرانشی	اکسیداسیون روغن	در کمپرسورهای غیر هوا، نشتی‌های هوا را حذف کنید روغن را زودتر تعویض کرده و از روغن‌های با کیفیت بالاتر استفاده کنید.
وجود آب	میعان	آب را هر چه سریعتر تخلیه کنید - از فیلترهای جذب آب استفاده کنید. از روغن با خاصیت متفرق کنندگی نسبت به آب استفاده کنید.

روغن کمپرسورهای سردکننده		
وضعیت روغن	دلایل احتمالی	عمل اصلاحی
کاهش گرانشی	استفاده از روغن رقیق‌تر جهت سرریز	به مقدار کافی روغن غلیظ‌تر اضافه نمائید تا گرانشی تنظیم شود.
افزایش گرانشی	درجه حرارت زیاد عمل کرد اکسیداسیون روغن	ظرفیت خنک کننده روغن را افزایش دهید. بررسی کنید که آیا سرعت چرخش روغن کافی است یا خیر نشتی هوا از سیل‌ها را برطرف نمائید. درجه حرارت عمل کرد را کاهش دهید.
وجود آب	میعان	سیستم هوا را کاملاً خشک کنید. نشتی‌های داخل خنک کننده روغن را برطرف کنید. نشتی هوا در سیل‌ها را برطرف کنید.
مقدار زیاد مواد غیر محلول در پنتان	محصولات حاصل از اکسیداسیون روغن (برای گازهای آمونیاک و دی اکسید گوگرد)	روغن را تخلیه کرده و کمپرسور را کاملاً تمیز کنید. موقعی که می‌خواهید مجدداً روغن به کمپرسور اضافه کنید، مطمئن شوید که هوا کاملاً از سیستم خارج شده است.

Courtesy Chevron USA منبع

روغن‌های انتقال حرارت

وضعیت روغن	دلایل احتمالی	عمل اصلاحی
کاهش گرانروی	شکست حرارتی	سرعت چرخش روغن را افزایش دهید. راندمان مبدل حرارتی را افزایش دهید. روغن را زودتر تعویض کنید.
افزایش گرانروی	اکسیداسیون روغن	نشتی‌های هوا را برطرف کنید. در هنگام پر کردن سیستم با روغن، مطمئن شوید که هوا کاملاً از سیستم تخلیه شده است.
افزایش سریع عدد اسیدی	خراب شدن سریع و شدید روغن	راندمان مبدل حرارتی را افزایش دهید. درجه حرارت روغن را کاهش دهید. مطمئن شوید که هنگام پر کردن روغن، هوا کاملاً از سیستم تخلیه شده باشد. تغییر گرانروی می‌تواند محل مشکل را نشان دهد.
کاهش نقطه اشتعال	شکست حرارتی	گرم شدن‌های بیش از حد موضعی را حذف کنید. درجه حرارت روغن را کاهش دهید.
مقدار زیاد مواد نامحلول در پنتان	اکسیداسیون روغن و تجزیه حرارتی	مانند مورد افزایش سریع عدد اسیدی اقدام شود.
افزایش سریع باقیمانده کربنی	تجزیه شدید حرارتی	مانند مورد افزایش سریع عدد اسیدی اقدام شود.

منبع Courtesy Chevron USA

روغن‌های عایق کاری

وضعیت روغن	دلایل احتمالی	عمل اصلاحی
افزایش عدد اسیدی	اکسیداسیون روغن	درجه حرارت‌های زیاد را کاهش دهید. گرم شدن‌های موضعی را حذف کنید.
وجود آب	میعان	سیل‌های ترانسفورماتور را بررسی کنید.
کاهش مقاومت الکتریکی	اکسیداسیون روغن، وجود آب، آلودگی	بهبود کیفیت تعمیرات و تمیز نگهداشتن محیط ترانسفورمر. روغن ترانسفورمر را تخلیه کرده و آن را با روغن تازه پر کنید.

منبع Courtesy Chevron USA

مواد افزودنی حفاظت کننده سطوح در روغن موتور

نوع ماده افزودنی	هدف	انواع ترکیبات	چگونگی اثر
ضدسایش	کم کردن اصطکاک و سایش و جلوگیری از خط افتادن و چسبیدن سطوح به یکدیگر	دی تیوفسفات ها - فسفات های آلی و اسید فسفات ها - ترکیبات آلی گوگرد دار و کلردار - چربیهای سولفوره شده - سولفیدها و دی سولفیدها	واکنش شیمیایی با سطوح و تولید یک لایه با مقاومت برشی کمتر از فلز که باعث جلوگیری از تماس فلز به فلز می شود.
بازدارنده های خوردگی و ضد زنگ	جلوگیری از خوردگی و زنگ زدگی قطعات فلزی که در تماس با روغن هستند	دی تیوفسفات روی - فئات های فلزی - سولفونات های فلزی قلیایی - اسیدهای چرب و آمین ها	ایجاد یک لایه محافظ روی سطح فلز و یا خنثی کردن اسیدهای خورنده
پاک کننده	پاک کردن رسوبات از روی سطح	ترکیبات آلی فلزی فئاتها، سولفوناتها و فسفوناتهای کلسیم، باریم و منیزیم	با لجن ها و رسوبات واکنش انجام داده و آن ها را خنثی و در روغن حل می کند
متفرق کننده	معلق نگهداشتن آلودگی در روغن	آلکیل تیوفسفوناتها - آلکیل ساکسینمیدها کمپلکس های آلی شامل ترکیبات فیتروژن و پلیمرها	این مواد از طریق سر قطبی خود آلودگی ها را جذب نموده و آن ها را در روغن معلق نگه داشته و از تجمع آن ها جلوگیری می کند
بهبود دهنده های اصطکاک	تغییر دادن ضریب ثابت اصطکاک	اسیدهای چرب - آمین ها - روغن لرد - فسفوریک و فسفوروس اسید استرهای آلی با جرم مولکولی زیاد	از طریق جذب روی مواد فعال سطحی

مواد افزودنی کارایی در روغن

نوع ماده افزودنی	هدف	انواع ترکیبات	چگونگی اثر
پایین آورنده نقطه ریزش	بهبود جریان روغن در درجه حرارت های پایین	نفتالین آلکیل شده، پلیمرهای فنلی و پلی متا اکریلاتها	در تشکیل کریستال های واکس و تجمع آنها جلوگیری می کند
متوم کننده های کاسه نم	متورم کردن کاسه نمدهای الاستومری	فسفات های آلی - آرماتیک هیدروکربن های هالوژنه	واکنش شیمیایی با الاستومرها که سبب متورم شدن آنها می شود
بهبود دهنده شاخص گرانروی	مقدار تغییرات گرانروی با تغییرات درجه حرارت را کم می کند	پلیمرها و کوپلیمرهای متا اکریلاتها، بوتادین الفین ها و استایرن های آلکیل شده	با افزایش درجه حرارت، پلیمرها منبسط شده و در برابر جریان مقاومت ایجاد می کنند
ضد کف	جلوگیری از کف کردن روغن	پلیمرهای سیلیکونی و کوپلیمرهای آلی	کشش سطحی روغن را کم کرده و باعث فرار سریع هوا از روغن می شود
ضد اکسیداسیون	جلوگیری از اکسید شدن روغن	دی تیوفسفات روی - فنل های سولفور - فنل های استخلاف دار - آمین های آروماتیک - دی تیوفسفات روی	پراکسیدها را تجزیه کرده و رادیکال های آزاد را از بین می برد
غیر فعال کننده های سطوح فلزی	اثر کاتالیستی فلزات در اکسیداسیون روغن را کم می کند	کمپلکس های آلی که شامل نیتروژن یا گوگرد هستند، آمین ها، سولفیدها و فسفیت ها	در اثر ایجاد کمپلکس با یونهای فلزی یک لایه غیر فعال روی سطح فلز ایجاد می نماید

جدول معادل باشی روغن‌ها و گریس‌های داخلی و خارجی

BP	SHELL	CASTROL	ESSO	پارس	پهران	روانکاران صنعت	سطح کیفیت
ENERGOL HLP 100	TELLUS 100	HYSPIN AWS 100	NUTO H100	بلیک نیوز 100	میدرولیک 100	کنیل میدرولیک 100	DIN 51524 PART II
ENERGOL HLP 150	TELLUS 150	HYSPIN AWS 150	NUTO H150	بلیک نیوز 150	میدرولیک 150	کنیل میدرولیک 150	DIN 51524 PART II
ENERGOL HLP 220	TELLUS 220	HYSPIN AWS 220	NUTO H220	بلیک نیوز 220	میدرولیک 220	کنیل میدرولیک 220	DIN 51524 PART II
ENERGOL CLP 68	OMALA 68	ALPHA SP 68	SPARTAN EP 68	پارس لیسان 68	پهران پرویدار 68	کنیل پرو لاد 68	U.S. Steel 224
ENERGOL CLP 100	OMALA 100	ALPHA SP 100	SPARTAN EP 100	پارس لیسان 100	پهران پرویدار 100	کنیل پرو لاد 100	U.S. Steel 224
ENERGOL CLP 150	OMALA 150	ALPHA SP 150	SPARTAN EP 150	پارس لیسان 150	پهران پرویدار 150	کنیل پرو لاد 150	U.S. Steel 224
ENERGOL CLP 220	OMALA 220	ALPHA SP 220	SPARTAN EP 220	پارس لیسان 220	پهران پرویدار 220	کنیل پرو لاد 220	U.S. Steel 224
ENERGOL CLP 320	OMALA 320	ALPHA SP 320	SPARTAN EP 320	پارس لیسان 320	پهران پرویدار 320	کنیل پرو لاد 320	U.S. Steel 224
ENERGOL CLP 400	OMALA 400	ALPHA SP 400	SPARTAN EP 400	پارس لیسان 400	پهران پرویدار 400	کنیل پرو لاد 400	U.S. Steel 224
ENERGOL CLP 680	OMALA 680	ALPHA SP 680	SPARTAN EP 680	پارس لیسان 680	پهران پرویدار 680	کنیل پرو لاد 680	U.S. Steel 224
—	OMALA 1000	ALPHA SP 1000	SPARTAN EP 1000	لیساند	لیساند	کنیل پرو لاد 1000	U.S. Steel 224
ENERGOL RC 32	CORENA 32	AIRCOL PD 32	COMPRESSOR OL 32	لیساند	کسیسور 32	کنیل سیلند 32	VDL
ENERGOL RC 46	CORENA 46	AIRCOL PD 46	COMPRESSOR OL 46	لیساند	کسیسور 46	کنیل سیلند 46	VDL
ENERGOL RC 68	CORENA 68	AIRCOL PD 68	COMPRESSOR OL 68	لیساند	کسیسور 68	کنیل سیلند 68	VDL
ENERGOL RC 100	CORENA 100	AIRCOL PD 100	—	لیساند	کسیسور 100	کنیل سیلند 100	VDL
ENERGOL RC 150	CORENA 150	AIRCOL PD 150	COMPRESSOR OL 150	لیساند	کسیسور 150	کنیل سیلند 150	VDL

روغن های داغ و سرد

روغن های چسبناک

جدول مقادیر پلی روغن ها و گریس های داخلی و خارجی

BP	SHELL	CASTROL	ESSO	پارس	پهران	روانکاران صنعت	سطح کیفیت
ENERGOL SHF 15	TELLUS T15	HYSPIN A WH 15	—	—	—	گریس مینرلیک T15	DIN 51524 PART II
ENERGOL SHF 22	TELLUS T22	HYSPIN A WH 22	—	—	—	گریس مینرلیک T22	DIN 51524 PART II
ENERGOL SHF 32	TELLUS T32	HYSPIN A WH 32	—	—	—	گریس مینرلیک T32	DIN 51524 PART II
ENERGOL SHF 46	TELLUS T46	HYSPIN A WH 46	—	—	—	گریس مینرلیک T46	DIN 51524 PART II
ENERGOL SHF 68	TELLUS T68	HYSPIN A WH 68	—	—	—	گریس مینرلیک T68	DIN 51524 PART II
ENERGOL SHF 100	TELLUS T100	HYSPIN A WH 100	—	—	—	گریس مینرلیک T100	DIN 51524 PART II
—	—	MAGNA 2	—	—	—	2 گریس کلو،	DIN 51524 PART I
—	—	—	—	—	—	5 گریس کلو،	DIN 51524 PART I
ENERGOL EM 7	—	MAGNA 7	—	—	—	7 گریس کلو،	DIN 51524 PART I
ENERGOL EM 10	CARNEA 10	MAGNA 10	—	—	—	10 گریس کلو،	DIN 51524 PART I
—	—	—	—	—	—	15 گریس کلو،	DIN 51524 PART I
ENERGOL EM 22	CARNEA 22	MAGNA 22	NURAY 22	—	—	22 گریس کلو،	DIN 51524 PART I
ENERGOL EM 32	CARNEA 32	MAGNA 32	NURAY 32	32 گریس	32 گریس	32 گریس کلو،	DIN 51524 PART I
ENERGOL EM 46	CARNEA 46	MAGNA 46	NURAY 46	46 گریس	46 گریس	46 گریس کلو،	DIN 51524 PART I
ENERGOL EM 68	CARNEA 68	MAGNA 68	NURAY 68	68 گریس	68 گریس	68 گریس کلو،	DIN 51524 PART I
ENERGOL EM 100	CARNEA 100	MAGNA 100	NURAY 100	100 گریس	100 گریس	100 گریس کلو،	DIN 51524 PART I
ENERGOL EM 150	CARNEA 150	MAGNA 150	NURAY 150	150 گریس	150 گریس	150 گریس کلو،	DIN 51524 PART I
ENERGOL EM 220	CARNEA 220	MAGNA 220	NURAY 220	220 گریس	220 گریس	220 گریس کلو،	DIN 51524 PART I

گریس مینرلیک

گریس کلو،

جدول معادل پامی روغن‌ها و گریس‌های داخلی و خارجی

BP	SHELL	CASTROL	ESSO	پامیس	پامران	روانکاران صنعت	سطح کیفیت
Energol EM 320	CARNEA 320	magna 320	NURAY 320	کیران 320	فرش 320	کامل کاور 320	DIN 51524 PART I
Energol EM 460	CARNEA 460	—	NURAY 460	کیران 460	—	کامل کاور 460	DIN 51524 PART I
Energol C-L 55	Garia H	ILOCUT 100, 106, 110, 330	—	نمدار	نمدار	کامل پیران H	
—	MACRON 21	ILOCUT 461, 462	DORTAN 11	—	برش 11	کامل پیران 211	
—	MACRON 21	ILOCUT 480, 482	DORTAN 12	—	برش 12	کامل پیران 212	
Sevora 32, 46	Garia B	ILOCUT 152, 156	DORTAN 13	—	نمدار	کامل پیران 213	
—	—	—	DORTAN 14	اسکرو ماشین	نمدار	کامل پیران 214	
—	—	—	DORTAN 32	—	نمدار	کامل پیران 232	
—	Garia T	ILOCUT 331, 334	DORTAN 33	—	برش 33	کامل پیران 233	
—	—	—	DORTAN 34	—	برش 34	کامل پیران 234	
Sevora S68	Garia T	ILOCUT 1201, 170	DORTAN 36	—	برش 36	کامل پیران 236	
—	—	—	DORTAN 37	—	نمدار	کامل پیران 237	
Clhora 10	Garia D, 927	ILOFORMBWN 205	DORTAN 51	—	نمدار	کامل پیران 251	
Energol CE ML73	—	—	DORTAN 53	—	برش 53	کامل پیران 253	
—	—	HONILO 401	DORTAN 55	—	نمدار	کامل پیران 255	
Energol HP 10C	Tonna T32	نمدار	FEBIS K32	رای دریل 32	—	کامل قوام K32	
—	نمدار	نمدار	FEBIS K46	—	—	کامل قوام K46	
Energol MP 20C	Tonna T68	Magna BD 68	FEBIS K68	—	مقاوم K68	کامل قوام K68	
نمدار	نمدار	نمدار	نمدار	—	—	کامل قوام K100	
نمدار	نمدار	نمدار	نمدار	—	—	کامل قوام K150	
Energol HP 220C	Tonna T220	Magna CF 220	FEBIS K220	—	مقاوم K220	کامل قوام K220	

روغن های خالص ماشینکاری

روغن های
چند منظوره
ماشین ابزار

جدول معادل بائیس روغن‌ها و کلاس‌های داخلی و خارجی

BP	SHELL	CASTROL	ESSO	پارس	بهران	روانکاران صنعت	سطح کیفیت
—	—	CASTROL RX	—	پارس خیرند	بهران رصد	کامل سوپر توربو I	API SJ-CH4-CG4
—	—	—	—	پارس پارس	بهران پیشنهاد	روغن موتور سوپر کامل	API SJ/CF/CF4
—	—	CASTROL RX SUPER	—	—	—	کامل سوپر توربو I	API SF/CF 4
BP VANELLUS M	RIMULA X	CASTROL DEUSOL RX SUPER	ESSOLUBE XD-3	پارس هاسون	بهران آفرخش ویژه	کامل توربو ویژه	API SE/CD
BP VANELLUS M	RIMULA X	CASTROL DEUSOL RX SUPER	ESSOLUBE XD-3	پارس هاسون	بهران آفرخش ویژه	کامل توربو	API CD
VANELLUS C3 10W	RIMULA CT 10W	DEUSOL CRD 10W	ESSOLUBE D3 HD 10W	پارس گام 10W	آفرخش ویژه 10W	کامل دیزل SAE 10W	API CD

روغن های موتور

جدول معادل پایی روشنها و گریسهای داخلی و خارجی

BP	SHELL	CASTROL	ESSO	نسوع	
				برارس	روانکاران صنعت
ENERGREASE GP	UNEDO	CUP GREASE	ESTAN	راوند	لعل
_____	NERTA	_____	ANDOK	نفتان	_____
ENERGREASE LS	ALVANIA	SPHEEROL AP	BEACON	ساحان	_____
ENERGREASE HT	ALVANIA EP	SPHEEROL EP	BEACON	سفید	نشارد
_____	_____	_____	NEBULSTAN	کلیسم کمپلکس	زسرد
_____	_____	_____	_____	راوند گرافیت	_____
ENERGREASE B2	DARINA	SPHEEROL BN	NORVA 275	برارس کوهین	نشارد
				کامل گریس پتئون	خاک پتویت

جدول تبدیل دمای سانتیگراد به فارنهایت و یا بالعکس

TO °C	From °T	TO °F	TO °C	From °T	TO °F	TO °C	From °T	TO °F
26.7	80	176.0	48.9	120	248.0	71.0	160	320.0
27.2	81	177.8	49.4	121	249.8	71.7	161	321.8
27.8	82	179.6	50.0	122	251.6	72.2	162	323.6
28.3	83	181.4	50.6	123	253.4	72.8	163	325.4
28.9	84	183.2	51.1	124	255.2	73.3	164	327.2
29.4	85	185.0	51.7	125	257.0	73.9	165	329.0
30.0	86	186.8	52.2	126	258.8	74.4	166	330.8
30.6	87	188.6	52.8	127	260.6	75.0	167	332.6
31.1	88	190.4	53.3	128	262.4	75.6	168	334.4
31.7	89	192.2	53.9	129	264.2	76.1	169	336.2
32.2	90	194.0	54.4	130	266.0	76.7	170	338.0
32.8	91	195.8	55.0	131	267.8	77.2	171	339.8
33.3	92	197.6	55.6	132	269.6	77.8	172	341.6
34.9	93	199.4	56.1	133	271.4	78.3	173	343.4
34.4	94	201.2	56.7	134	273.2	78.9	174	345.2
35.0	95	203.0	57.2	135	275.0	79.4	175	347.3
35.6	96	204.8	57.8	136	276.8	80.0	176	348.8
36.1	97	206.6	58.3	137	278.6	80.6	177	356.0
36.7	98	208.4	58.9	138	284.0	81.1	178	352.4
37.2	99	210.2	59.4	139	282.2	81.7	179	354.2
38.8	100	212.3	60.0	140	284.0	82.2	180	356.0
38.0	101	213.8	66	141	285.8	82.8	181	357.8
38.9	102	215.6	61.1	142	287.6	83.3	182	356.0
39.4	103	217.4	61.7	143	289.4	83.9	183	361.4
40.0	104	219.2	62.2	144	291.2	84.4	184	363.2
40.6	105	221.0	62.8	145	293.0	85.0	185	365.0
41.1	106	222.8	63.3	146	294.8	85.6	186	366.8
41.7	107	224.6	63.9	147	296.6	86.1	187	368.6
42.2	108	226.4	64.4	148	298.4	86.7	188	374.0
42.8	109	228.2	65.0	149	300.2	87.2	189	372.2
43.3	110	230.0	66.1	150	302.0	87.8	190	374.0
43.9	111	231.8	66.7	151	303.8	88.3	191	375.8
44.4	112	233.6	67.2	152	305.6	88.9	192	377.6
45.3	113	235.4	67.8	153	307.4	89.4	193	379.4
45.6	114	237.2	68.3	154	309.2	90.0	194	381.2
46.1	115	239.0	68.9	155	311.0	90.6	195	383.0
46.7	116	248.8	68.9	156	312.8	91.1	196	383.0
46.7	116	240.8	68.9	156	312.8	91.1	196	384.8
47.2	117	242.6	69.4	157	314.6	91.7	197	386.6
47.8	118	244.4	70.0	158	316.4	92.2	198	384.4
48.3	119	246.2	70.6	159	318.2	92.8	199	390.2
-40.0	-40	-40.0	-17.8	0	32.0	4.4	40	104.0
-39.2	-39	-38.2	-17.2	1	33.8	5.3	41	105.8
-38.9	-38	-36.4	-16.7	2	35.6	5.6	42	107.6
-38.3	-37	-34.6	-16.1	3	37.4	6.1	43	109.4
-37.8	-36	-32.8	-15.6	4	39.2	6.7	44	111.2
-37.2	-35	-31.0	-15.0	5	41.0	7.2	45	113.0
-36.7	-34	-29.2	-14.4	6	42.8	7.8	46	114.8
-36.1	-33	-27.4	-13.9	7	44.6	8.3	47	116.6
-35.6	-32	-25.6	-13.3	8	46.4	8.9	48	118.4
-35.0	-31	-23.8	-12.8	9	48.2	9.4	49	120.2

طبقه بندی گرانیروی ISO

طبقه بندی گرانیروی ایزو	گرانیروی کینماتیک (Cst) در ۴۰ °C	
	حداقل	حداکثر
ISO VG _۲	۱/۹۸	۲/۴۲
ISO VG _۳	۲/۸۸	۳/۵۲
ISO VG _۵	۴/۱۴	۵/۰۶
ISO VG _۷	۶/۱۲	۷/۴۸
ISO VG _{۱۰}	۹/۰۰	۱۱/۰
ISO VG _{۱۵}	۱۳/۵	۱۶/۵
ISO VG _{۲۲}	۱۹/۸	۴۲/۲
ISO VG _{۳۲}	۲۸/۸	۳۵/۲
ISO VG _{۴۶}	۱۴/۴	۵۰/۶
ISO VG _{۶۸}	۶۱/۲	۷۴/۸
ISO VG _{۱۰۰}	۹۰/۰	۱۱۰
ISO VG _{۱۵۰}	۱۳۵	۱۶۵
ISO VG _{۲۲۰}	۱۹۸	۲۴۲
ISO VG _{۳۲۰}	۲۸۸	۳۵۲
ISO VG _{۴۶۰}	۴۱۴	۵۰۶
ISO VG _{۶۸۰}	۶۱۲	۷۴۸
ISO VG _{۱۰۰۰}	۹۰۰	۱۱۰۰
ISO VG _{۱۵۰۰}	۱۳۵۰	۱۶۵۰
ISO VG _{۲۲۰۰}	۱۹۸۰	۲۴۲۰
ISO VG _{۳۲۰۰}	۲۸۸۰	۳۵۲۰

ISO VISCOSITY GRADE CONVERSIONS

ISO VISCOSITY GRADE	MID-POINT KINEMATIC VISCOSITY	KINEMATIC VISCOSITY LIMITS cSt @ 40°C (104°F)		ASTM, SAYBOLT VISCOSITY NUMBER	SAYBOLT VISCOSITY SUS 100°F (37.8°C)	
		MIN	MAX		MIN	MAX
2	2.2	1.98	2.42	32	34.0	35.5
3	3.2	2.88	3.52	36	36.5	38.2
5	4.6	4.14	5.06	40	39.9	42.7
7	6.8	6.12	7.48	50	45.7	50.3
10	10	9.00	11.0	60	55.5	62.8
15	15	13.5	16.5	75	72	83
22	22	19.8	24.2	105	96	115
32	32	28.8	35.2	150	135	164
46	46	41.4	50.6	215	191	234
68	68	61.2	74.8	315	280	345
100	100	90.0	110	465	410	500
150	150	135	165	700	615	750
220	220	198	242	1000	900	1110
320	320	288	352	1500	1310	1600
460	460	414	506	2150	1880	2300
680	680	612	748	3150	2800	3400
1000	1000	900	1100	4650	4100	5000
1500	1500	1350	1650	7000	6100	7500

API Engine Oil Classifications 2004

SAE Viscosity Grades For Engine Oils ⁽¹⁾⁽²⁾					
SAE Viscosity Grade	Low Temperature (°C) Cranking Viscosity ⁽³⁾ , mPa-s Max	Low Temperature (°C) Pumping Viscosity ⁽⁴⁾ , mPa-s Max with No Yield Stress ⁽⁴⁾	Low-Shear-Rate Kinematic Viscosity ⁽⁵⁾ (mm ² /s) at 100°C Min	Low-Shear-Rate Kinematic Viscosity ⁽⁵⁾ (mm ² /s) at 100°C Max	High-Shear-Rate Viscosity ⁽⁶⁾ (mPa-s) at 150°C Min
0W	6200 at -35	60000 at -40	3.8	-	-
5W	6600 at -30	60000 at -35	3.8	-	-
10W	7000 at -25	60000 at -30	4.1	-	-
15W	7000 at -20	60000 at -25	5.6	-	-
20W	9500 at -15	60000 at -20	5.6	-	-
25W	13000 at -10	60000 at -15	9.3	-	-
20	-	-	5.6	< 9.3	2.6
30	-	-	9.3	< 12.5	2.9
40	-	-	12.5	< 16.3	2.9 (0W-40, 5W-40, 10W-40 grades)
40	-	-	12.5	< 16.3	3.7 (15W-40, 20W-40, 25W-40, 40 grades)
50	-	-	16.3	< 21.9	3.7
60	-	-	21.9	< 26.1	3.7

(1) Notes-1cP = 1mPa-s; 1 cSt = 1mm²/S

(2) All values are critical specifications as defined by ASTM D3244 (see text, Section 3).

(3) ASTM D5293

(4) ASTM D4684: Note that the presence of any yield stress detectable by this method constitutes a failure regardless of viscosity.

(5) ASTM D445

(6) ASTM D4683, CEC L-36-A-90 (ASTM D4741) or D5481

Reprinted with permission from SAE J300© 2004 Society of Automotive Engineers, Inc.

ازمایشات با موتورهای چند سیلندر در وجه حرارت بالا

شناسنامه آزمایش	sequence III D	آمریکا	ایران	Ford corona CEC L-03-A-70	Mack T-1	Mack T-5
ناحیه اصلی مورد استفاده	V8 oldsobile 5.7 L(350 in. ³)2V				Mack ETA2673	
موتور آزمایش						
مراحل آزمایش						
زمان هر مرحله (ساعت)						
تکرار هر مرحله						
مدت کل آزمایش (ساعت)						
سرعت موتور (دور در دقیقه)						
گشتاور (نیوتن - متر)						
بار (کیلووات)						
درجه حرارت مایع خنک کننده						
خروجی (°C)						
موتور						
پوشش‌های انگشتی						
لوله‌های دمیده						
درجه حرارت روغن (°C)						
درجه حرارت هوای ورودی (°C)						
درجه حرارت سوخت (°C)						
رطوبت هوا (g/kg)						
کارایی خروجی از کارتن						
کارایی (mm ³ /s)						
دور ۳۸°C و						
۷/۲۹ in Hg						
مصرف سوخت (l/h)						
نسبت هوا به سوخت						
درصد گوگرد در سوخت (صاف‌کنی)						

ازمایشات با موتورهای تک سیلندر در وجه حرارت بالا

شناسایی آزمایش	L-1	I-H	I-D	I-G	AV-1	AV-B	MWMI KD12E
فاصله اصلی ورود استاندارد	آمریکا	آمریکا	آمریکا	آمریکا	آمریکا	آمریکا	آمریکا
سازنده موتور	کاترپیلار	کاترپیلار	کاترپیلار	کاترپیلار	پتر	پتر	MWMI
مدت آزمایش (ساعت)	۲۸۰	۲۸۰	۲۸۰	۲۸۰	۱۲۰	۵۰	۵۰
زمان تخلیه روغن (ساعت)	۱۲۰	۱۲۰	۱۲۰	۱۲۰	-	-	-
سرعت موتور در دو دقیقه	۱۰۰۰۰	۱۸۰۰	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۱۵۰۰	۲۲۵۰	۱۸۵۰
سوخت ورودی (کیلو کالری در دقیقه)	۷۲۲	۱۲۵۰	۱۴۱۰	۱۲۷۰	-	-	-
(کیلو گرم در ساعت)	-	-	-	-	۱/۰۹	۲/۷	۲/۱۴
درجه حرارت هوا (°C) (مستقر)	۲۸	۷۷	۶۳	۱۲۲	مستقر	۷۵	-
درجه حرارت مایع خنک کننده							
خروجی (°C)	۷۸-۸۲	۷۱	۶۳	۸۸	۸۵	۱۰۰	۹۰
درجه حرارت روغن (°C)	۶۳-۶۶	۸۲	۷۱	۶۶	۵۵	۹۰	۹۰
درصد گوگرد در سوخت (وزنی)							
مختل	۱۸۰/۲۵	مختل ۰/۳۵	۱	مختل ۰/۳۵	۱۸۰/۴	۱	۱
فشار مطلق مبتدا (اینچ جیوه)	مستقر	۲۰	۲۴-۲۵	۵۲/۷-۵۲/۴	مستقر	۶۷/۴	مستقر

آزمایشات کارکرد در درجه حرارت پایین

Fiat 600D CEC L-04-A-70	sequence VD	شناسایی آزمایش
آمریکا Fiat 600D ۳۳۳ ← → I II III IV V 5 55 ۱۲۰ ۱۲۰ ۶۰ ۶۲ ← → ۱۲۰۰ ۸۰۰ ۲۵۰۰ ۴۰۰۰ . - - ۱/۲ ۱/5 - ۲/5 ۲/5 ۲/5 ۸۰ ۲/5 ۲/5 ۲/5 ۲/5 ۱۰ ۲/5 ۱۲/5۱ ۱۲/5۱ ۱۲/5۱ ۱۲/5۱ -	آمریکا نورد چهار سیلندر ۲/۳ لیتر ۱۹۲ ← → I II III ۱۲۰ ۷/5 ۲/5 ۲۸ ← → ۲۵۰۰ ۲۵۰۰ ۷۵۰ ۲/5 ۲/5 ۰/۷ ۷۹ ۸۶ ۴۹ 5۷ ۶۸ ۴۹ 0 0 0 ۲۷ ۲۷ ۲۹ ۱۷/۴ ← → ۲ ← →	خاصه اصلی مورد استفاده موتور آزمایشی مدت آزمایش (ساعت) مراحل آزمایش مدت هر مرحله (دقیقه) نگرانی هر مرحله سرعت موتور (دور در دقیقه) بار (کیلووات) درجه حرارت روشن (°C) درجه حرارت مایع خنک کننده خروجی (°C) نسبت هوا به سوخت درجه حرارت هوای ورودی (°C) رطوبت هوا (g/kg) گازهای خروجی از کاربن (m³/h) ۳۸°C و ۳۷/۷ in Hg

CORPORATE PLANNING
UNLEADED REGULAR MOTOR GASOLINE

<u>ANALYSIS</u>	<u>UNIT</u>	<u>LIMIT</u>	<u>TEST METHOD</u>
Density@15°C	Kg/m ³	report	ASTM D1298
Distillation :			" D 86
10%Evaporated@	°C	65max	" "
50% " @	°C	110 max	" "
75% " @	°C	150 max	" "
F.B.P	°C	205 max	" "
Residue	vol %	2 max	" "
Loss	vol %	report	" "
Sulphur Total *	PPm	40 max	" D1266
Corrosion 3hrs@100°C	-	1a	" D130
Vapour pressure,Reid@37.8°C	Kpa	48.3~55.2(See Note1)	" D323
Gum Content(AIR JET)	lb.	7~ 8	" D381
	mg/100ml	4max	" D381
Induction period@100°C	mins	480min	" D 525
Colour(Lovibond)	-	Red(1.0Kg/1000M3)	IP17
Benzen	vol %	1max	GC
Aromatic	vol %	35max	GC or D1319
Olefin	vol %	18max	GC or D1319
Octane Number(Research) **	-	90min	ASTM D2699
Mercaptan content	PPm	5max	" D3227
MTBE	vol %	15max	
Oxygen Content	wt%	report	See Note2

Note1:From 1st Khordad to end of Mehr 55.2Kpa & from 1st Aban to end of Ordibehesht 48.3 Kpa

Note2:Oxygen content % m/m in the blended gasoline can be determind as follow:

$$m/m\% = \frac{0.1353}{\text{Density of gasoline}} \times \text{vol \%MTBE}$$

The present gasoline sulphur content will be reduced to 40wtppm in several stages.

**N.I.O.R.D.C.
CORPORATE PLANNING
BASE OIL
SAE GRADE 40**

LUB OIL 1054

<u>ANALYSIS</u>	<u>UNIT</u>	<u>LIMIT</u>	<u>TEST METHOD</u>
Appearance		Clear, homogenous & free from impurities	visual examination
Colour	—	3.0max	ASTM D 1500
Flash point	°C	225min	" D 92
Cloud point	°C	6 max	" D 2500
Pour point	°C	-3 max	" D 97
Viscosity kin @ 40°C	c.St	report	" D 445
Viscosity kin @ 100°C	c.St	12.0 min	" D 445
Viscosity index	—	90 min	" D 2270
Viscosity apparent			" D 5293
Foaming Characteristics :			" D 892
Tendency/stability in			
Seq.I @24 °C	ml	-/0 max	
Seq.II @93.5°C	ml	-/0 max	
Seq.III @ 24 °C	ml	-/0 max	
Water and sediments	vol%	0.02 max	" D 2273
Neutralization number	mgkoh/g	0.02 max	" D 664
Demulsification number ***	sec	200 max	IP 19

Composition :

Basic grade 40 is directly refined from suitable lube cut to the above specification . However to meet the viscosity requirements of some finished oils , in addition to this basic grade , up to 10% of next lighter or heavier grade may be used in the finished oil formulation.

* The latest issues of the relevant test methods shall be used.

*** Limit on demulsification number applies only to base oil used for blending industrial oils.

N.I.O.R.D.C.

LUB OIL 1104

**CORPORATE PLANNING
ALBORZ MOTOR OIL
PERFORMANCE LEVEL DEF STAN 91-43
API SERVICE CLASSIFICATION CB/SC
SAE 40**

<u>ANALYSIS</u>	<u>UNIT</u>	<u>LIMIT</u>	<u>TEST METHOD</u>
Density @15°C	kg/m ³	report	ASTM D 1298
Colour	—	report	“ D 1500
Flash point	°C	225min	“ D 92
Pour point	°C	-9 max	“ D 97
Viscosity kin @ 40°C	c.St	report	“ D 445
Viscosity kin @ 100°C	c.St	13.0-15.0	“ D 445
Viscosity index	—	90 min	“ D 2270
Viscosity apparent	mpa.s**	—	“ D 5293
Foaming Characteristics : Tendency/stability in			“ D 892
Seq.I @24 °C	ml	25/0 max	
Seq.II @93.5°C	ml	150/0 max	
Seq .III @ 24 °C	ml	25/0 max	
Water and sediments	vol%	0.02 max	“ D 2273
Total base number (T.B.N)	mgkoH/g	report	“ D 2896
Metal content (as additives):		***	A.A.S
Zn	wt%	***	“
Ca	wt%	***	“
Mg	wt%	***	“
Composition :			
Base oil	NIORDC base oil 40.		
Performance Additives	current approved formulation .see footnote***		

• The latest issues of the relevant test methods shall be used .

** 1mPa.s=1cP..

*** Results to comply with exact limits for current fromulation being used.

Approved formulations and corresponding control data will be supplied by Research Institute of Petroleum Industry.

**N.I.O.R.D.C.
CORPORATE PLANNING
ALAMUT MOTOR OIL
PERFORMANCE LEVEL MIL-L-45199B(SERIES 3)
API SERVICE CLASSIFICATION CD
SAE 10 W**

LUB OIL1141

<u>ANALYSIS</u>	<u>UNIT</u>	<u>LIMIT</u>	<u>TEST METHOD</u>
Density @15°C	kg/m ³	report	ASTM D 1298
Colour	--	report	" D 1500
Flash point	°C	195min	" D 92
Pour point	°C	-30 max	" D 97
Viscosity kin @ 40°C	c.St	report	" D 445
Viscosity kin @ 100°C	c.St	5.5-6.5	" D 445
Viscosity index	--	95 min	" D 2270
Viscosity apparent @ -20°C	mpa.s**	3500 max	" D 5293
Foaming Characteristics: Tendency/stability in			" D 892
Seq.I @24 °C	ml	- /125	
Seq.II @93.5°C	ml	-/25	
Seq .III @ 24 °C	ml	-/125	
Water and sediments	vol%	0.02 max	" D 2273
Total base number (T.B.N)	mgkoH/g	10 min	" D 2896
Metal content (as additives) :		***	A.A.S
Zn	wt%	***	"
Ca	wt%	***	"
Mg	wt%	***	"
Composition:			
Base oil	NIORDC base oil 10W.		
Performance Additives	current approved formulation .see footnote***		

*The latest issues of the relevant test methods shall be used.

**1mPa.s = 1cP.

***Results to comply with exact limits for current formulation being used.

Approved formulations and corresponding control data will be supplied by Research Institute of Petroleum Industry.

**N.I.O.R.D.C.
CORPORATE PLANNING
ALAMUT MOTOR OIL
PERFORMANCE LEVEL MIL – L- 45199B (SERIES 3)
API SERVICE CLASSIFICATION CD
SAE 50**

LUB OIL 1145

<u>ANALYSIS</u>	<u>UNIT</u>	<u>LIMIT</u>	<u>TEST METHOD</u>
Density @15°C	kg/m ³	report	ASTM D 1298
Colour	-	report	" D 1500
Flash point	°C	240min	" D 92
Pour point	°C	zero max	" D 97
Viscosity kin @ 40°C	c.St	report	" D 445
Viscosity kin @ 100°C	c.St	18.0-20.0	" D 445
Viscosity index	--	90 min	" D2270
Viscosity apparent	mpa.s**	--	" D 5293
Foaming Characteristics:			" D 892
Tendency/stability in			
Seq.I @24 °C	ml	- /125	
Seq.II @93.5°C	ml	-/25	
Seq .III @ 24 °C	ml	-/125	
Water and sediments	vol%	0.02 max	" D 2273
Total base number (T.B.N)	mgkoH/g	10 min	" D 2896
Metal content (as additives) :		***	A.A.S
Zn	wt%	***	"
Ca	wt%	***	"
Mg	wt%	***	"
Composition:			
Base oil			
Performance Additives	current approved formulation .see footnote***		

*The latest issues of the relevant test methods shall be used.

**1mPa.s = 1cP.

***Results to comply with exact limits for current fromulation being used.

Approved formulations and corresponding control data will be supplied by Research Institute of Petroleum Industry.

**N.I.O.R.D.C.
CORPORATE PLANNING
ARJAN MOTOR OIL
PERFORMANCE LEVEL MIL – L- 2104 D
API SERVICE CLASSIFICATION CD/SE
SAE 40**

LUB OIL 1154

<u>ANALYSIS</u>	<u>UNIT</u>	<u>LIMIT</u>	<u>TEST METHOD</u>
Density @15°C	kg/m ³	report	ASTM D1298
Colour	--	report	" D1500
Flash point	°C	225min	" D 92
Pour point	°C	-9 max	" D 97
Viscosity kin @ 40°C	c.St	report	" D 445
Viscosity kin @ 100°C	c.St	14.0-16.0	" D 445
Viscosity index	--	90 min	" D 2270
Viscosity apparent	mpa.s**	--	" D 5293
Foaming Characteristics:			" D 892
Tendency/stability in			
Seq.I @24 °C	ml	25/0 max	
Seq.II @93.5°C	ml	150/0 max	
Seq .III @ 24 °C	ml	25/0 max	
Water and sediments	vol%	0.02 max	" D 2273
Total base number (T.B.N)	mgkoH/g	12.0 min	" D 2896
Metal content (as additives) :		***	A.A.S
Zn	wt%	***	"
Ca	wt%	***	"
Mg	wt%	***	"
Composition:			
Base oil	NIORDC base oil 40 w.		
Performance Additives	current approved formulation .see footnote***		

*The latest issues of the relevant test methods shall be used.

**1mPa.s = 1cP.

***Results to comply with exact limits for current fromulation being used.

Approved formulations and corresponding control data will be supplied by Research Institute of Petroleum Industry.

N.I.O.R.D.C.

LUB OIL 1180

CORPORATE PLANNING

**STEAM TURBINE LUBRICATING OIL
(HB TYPE)**

Old Grade	65HB	80HB	100HB	125HB
New Grade (ISO – VG - System)	ISO.32	ISO.46	ISO.68	ISO.100

<u>ANALYSIS</u>	<u>UNIT</u>	<u>LIMIT</u>				<u>TEST METHOD</u>
Colour max	-	2.5	3.0	3.5	3.5	ASTM D1500
Kin. Viscosity						" D 445
" @ 40 °C	c.St	30-34	44-48	64-70	95-105	
" @ 100 °C	c.St	report	report	report	report	
Viscosity Index min	-	100	100	95	95	" D 2270
Flash point min	°C	195	205	205	218	" D 93
Pour point	°C	-10	-10	-7	-7	" D 97
Total Acid No.(PH =11) max	mg.KOH /g	0.15	0.15	0.15	0.15	" D 974
CopperStrip Corrosion max	°C	1a	1a	1a	1a	" D130(b)
Demulsification No . max	sec	300	300	300	300	IP 19

Sufficient quantity of appropriate additives should be added to meet performance level of DENISON DIVISION HF-O.

The latest issues of the relevant test methods shall be used.